314

ZAHAJOVACÍ VÝPRAVA na

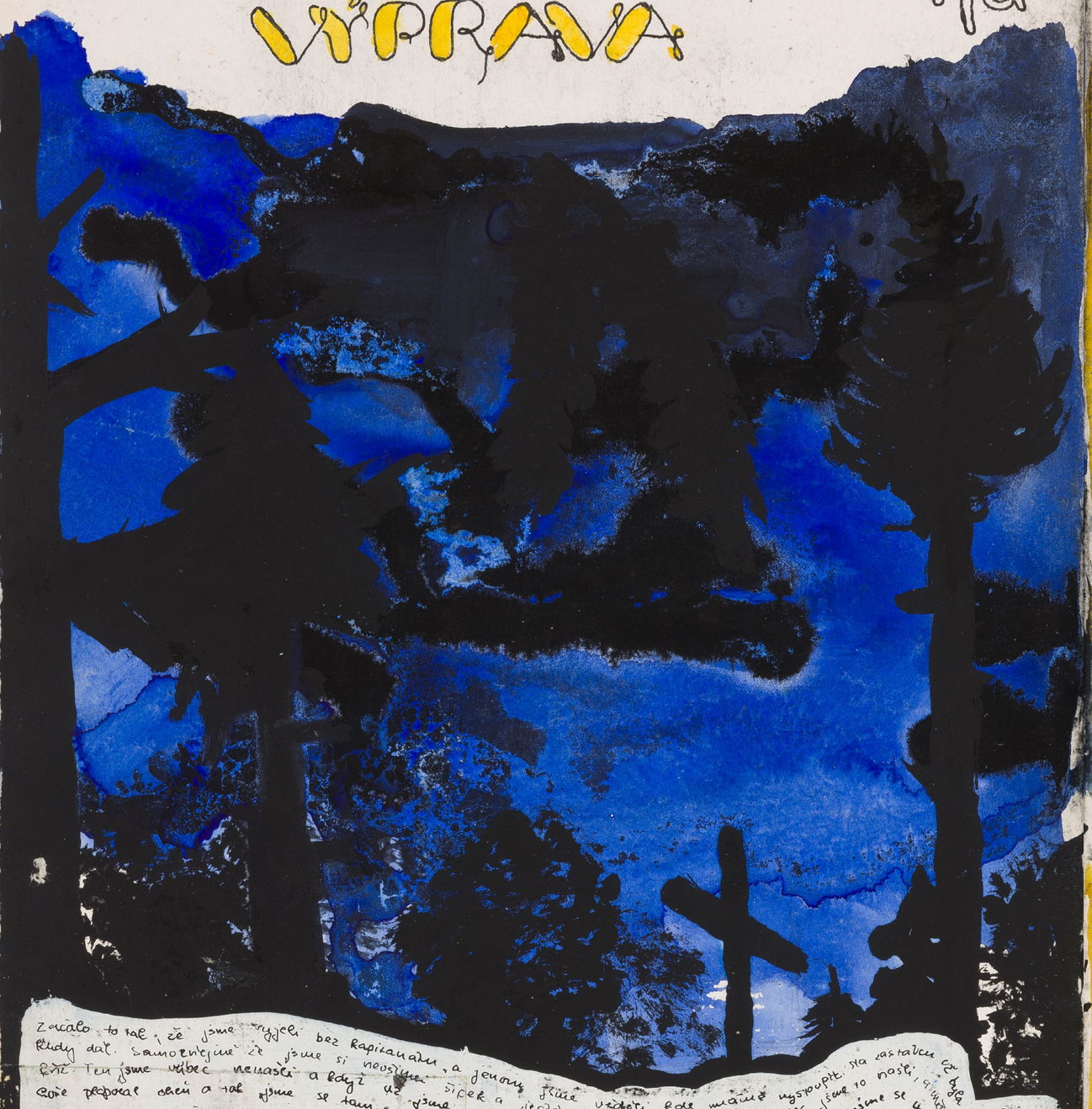

Začalo to tak, že jsme vyjeli bez kapitána, a jeden šipek a deště jsme vedeli, kde máme vystoupit. Na zastávce se hned dal. Samozřejmě že jsme si nevšimli. Až potom jsme to našli, chtěli. Byla to tak, že jsme vůbec nenašli a když už jsme byli beze peněz, tak jsme se tam vydali. Bylo tam už špitálů a všichni jsme se napili pampe. Nakonec jsme hledat na tady nám všem bylo, že už byla tma a vůbec, byly to chomáče. Večer jsme se vzdálili od kolem skály, aby na nás nepršelo a usnuli jsme.

Ráno byla neskutečná rozcvička s Dzigim barbecue, protože jsem nic nemeli. Potom, že se dostaneme do strategický pro vodu. Já jsem si dal si zahrát dvě hry. Jedna byla taková, že jsme s rozdělenýma očima půlky a za úkol jsme měli přinést předmět který si určila na místě, které si tady uneka. Ti druzí nevěděli, co je cíl. Kámen se má domů ale to legrace, protože se vzpěrkovalo + kdo si tak vzpěrkuje a vlítal s tím. Potom se vrátil do městě který bylo obklopený 5 kolonů. Pamatuju se, že to byla z nějaký velký kdy jsme si to zmatili rok, že jsme byla skupina zadem a s tenta potom dobíhe to místo. se rozdělený na tři skupiny jsme

MĚSÍČNÍ SKÁLU

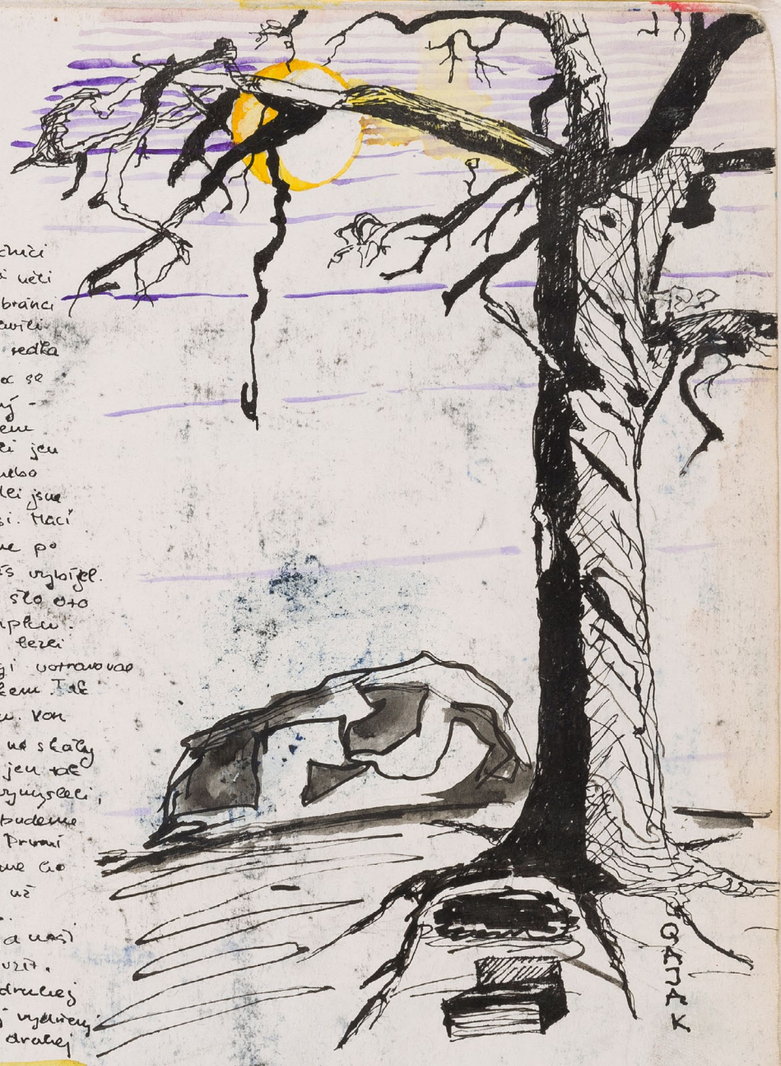

Jedni byli obvaření města, druzí stáhnuli a třetí s kolona. Myslím že se stáhnuli měli dostat z nějakou věcí z města nahoru. Obránci jim bránili tak, že je sraželi a z pravou cestičkou se do toho vlezlíka s kolona, která byla do vedla s obránci a tak se přidala k utíkajícím. Nic se moc nedělalo, protože to bylo nesmyslný. Pak jsme se konečně dostali pryč, dost jsme si také o věci potože jsme je tam nechali jen tak. Chtěli jsme na nějaký starej hrad nebo spíš zřícenině. Nenašli jsme ji, ale sedli jsme si na nějakou vyvýšeninu a povídali si. Mací zatím připravila fotu skautama. Šli jsme po území a sbírali karty. Kapitánat nás vybíjel. Potom jsme s nima dělali vyjednávání a šlo o to kdo bude mít nejvyšší a nejlepší postupku. Vítěz jsem byl já. Pak jsme se utáhli a šli jsme na takovej malej kamínek a spregi vytrénovat tím že sekvenoval a potom házel pískem. Tak jsme ho vodili trošku dolů do smrčí. Von si nikdy nedá pokoj. Potom se šlo číst na skály (Pierrot) Jáchym, Swen a ještě nikdo jsme hráli jen tak karty. Přišli jsme je a pak jsme si vymýšleli, že by nebylo špatný to sekvat tak, že budeme vypadat jako by jsme hráli o peníze. Přijmi přišel. Dřívi, ale tam nemáme a tak jsme šli musely zasvítit. Když přišli tak jsme už jako vyjevovali. Uprostřed ležela 40 kes. Tak jsem to zavřel. Zbalili jsme pracky, a naší sourozenci dělali jako by nám je chtěli vzít. Nakonec jsme si sjednali ohnivou na druhej den. Řekl, že ti menší z toho byli takový vyděšený a že nám všichni věřili. Tak jsme jim to druhej den řekli, jak to bylo.

nemocvzdorující korálek z tobolky

Pantherský pokład

Snídaně byla nahoře u ohně. Spregi tam poustěl igelitář v teplým vzduchem. Perfektně chutal. Potom jsme šli ke snídani, kde jsme potkali Mikeka a zakecali si Pierrotem, že Amerika kontrolovaná. Každej měl čaj a kakao se z gumovým kroužkem. Úkolem bylo dostat do sourozenci brankou. Bylo dost úvarů. Kuba mou zašmudlou snídani nemohl bybar, protože jsem mu sedel na ruku a spregima jsem vrazil čaj do oříšku. Potom jsme se vypravili hledat posvátný strom GAJAK. Zaměřeného jsme šli naší a vyjevovali jsme z jeho kořenů na nezoru železnou skříňku a v ní staré zápisy o tom, kdo tady před námi už byl. Byl tam taky starý Pantherský pokład - takové kovářkové tobolka a v ní kapesní velké špendlíky s červenou hlavičkou. Pierrot začal rozprávět vat jsme o tom, že kdo sní jeden korálek z rozbité tobolky, že už nikdy nebude nemocnej. Nějakej bezzubý jich sežral hned i víc. Začali jsme tam lízt po okolních skalách. Já tam jednou spad mačem dost hlubako, ale zachránili mě malý surcky. Každej jsme tam přidal to, co bylo pro nás nejvzácnější. Potom jsme šli k nejlepšímu dobrati ve skalách (tomu asi byt ten hrad) kde jsme hráli na schovávanou. Úplně perfektně se to povedlo. Já s Dzigim jsme si taky jednou vyjevili na strom a kolem nás přešel celej oddíl a vůbec si nás nevšimnul. Pak jsme skočili z kopečka do dřeviny a šli jsme na autobus. Byla to úplně perfektní výprava.

LODĚNICE

Proni loděnice v tomto roce. Sraz byl v klubovně, odkud se lidi vydali k plavbařské stěně u železnice, kde Vova napsal koho mají hledat, aby jim dal zprávu o agentovi 007 Mr. mít u sebe pohlík. To jsem byl já. Za chvíli mě Krab našel řekl mi heslo a já mu dal obálku s pokynama. Potom se šlo na Ostrov. Byla tam zpráva, že jsme agenta nestihly. Sousedi jsme si do kraulu a měli cvičit. Dali jsme medicíny k sousedovi jako při vyvolávání duchů. Potom se ozvalo jako, že nás čeká dlouhá pouť a že se na ni musíme připravit. Vova ještě nadiktoval program a par organizačních věcí.

LUŽNICE

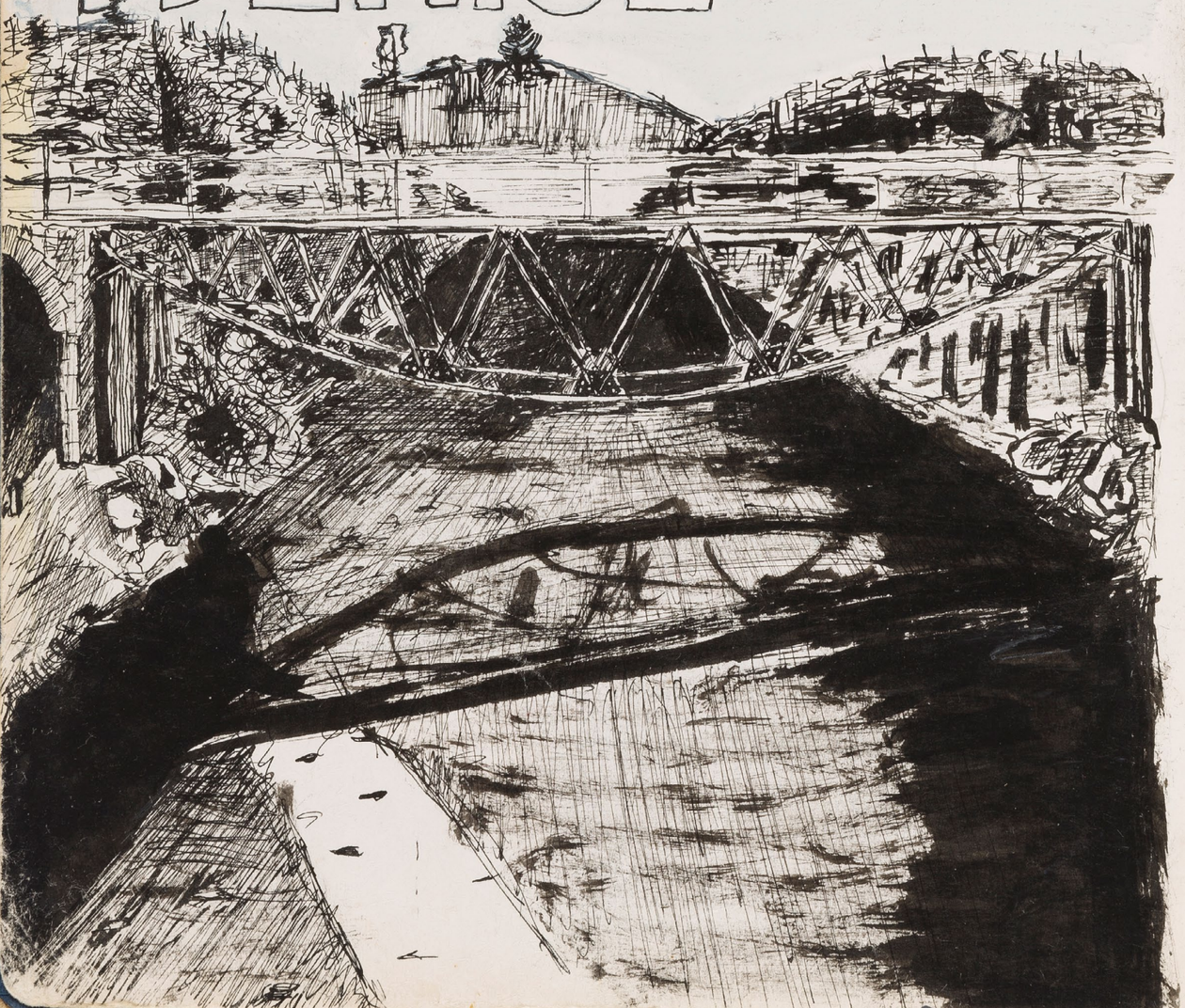

S Poseidonama jsme vlezli do vlaku na Hl. nádraží a jeli k Táboru. Tam jsme se setkali se Zerem a Spregiki. Šli jsme v „ucu" městem a dále po takový kamenitý cestě. Já a ještě někdo jsme ulomili na pádlu hlavici. Tábořiště bylo u řeky a stany byly postavený. Rozhodovali jsme se, jestli si uděláme oheň, nebo si budeme dřít, ale pak jsme se na všechno vykašlali a šli jsme spát. Večer jsme se ještě ve stanu bavili, ale ne moc.

Ráno si lidi, který se v noci nedlouho bavili zvolili nějakej pořad v televizi. Podle toho v kolik hodin začínal si udělali kluky a drepy. Nemohli jsme vyjet dokud by sme se nechapěli. A tak jsem se vydal s Pierrotem pro vodu. Hasli sme stanu který mělo nezvonící zvonek a ještě stáb co vevnitř vypadal jako bejvalá klubovna. Mezitím se rozdělal oheň a připravil očesávání Tuseové. Co teda scvařilo ke štěstí - rozebrat si lodě a vyjet. Jenže jsme neměli kormidelníky a tak se zvedali kamenný. Kdo umes nejlepší byl kormidelníkem. Poseidoni se svým vyšlechtěným Bonobem vařili stane prvňáky na kopec a pouštěli je. Zero je karatizoval a jednu ho porazil. Byla to legrace. Dvigi si při zvedání kamenů jeden pustil na nohu a tak jel naloďi s Blaz, aby nemusel moc pádlovat a hlavně, aby se neudělal. Já jsem jel s Pierrotem na vydře a Poseidoni na pramicích. Když se jel jez tak jsme se s Pierrotem střídali na kormidle. Dnes jsme měli dojet za Dobronice, takže asi 20 km. Fletcher nás pobízel, aby jsme dělali, a za chvilku nám nestačil. Po cestě jsme nabrali kačku, která vesnička, spala pod stanem a potom na nás počkala. Taky jsem si sjel svůj první jez po boku. Hrozně jsem se bál, ale neudělal jsem se - krab já. Byla hrozná kosa. Stejně se jede v plavkách, prostě když je člověk oblečenej a udělá se, tak je v hajzlu. U Dobronic to táhlo hrozně do stojatý a málem jsme tam zahnuli, kdyby se Pierrot nevyjekával, neskákal, nemávali se, nechytil loď, ne..... atd. Nechutělo se nám až na tábořiště, a tak jsme se vylodili u Tlumy louky, kde bylo napsáno

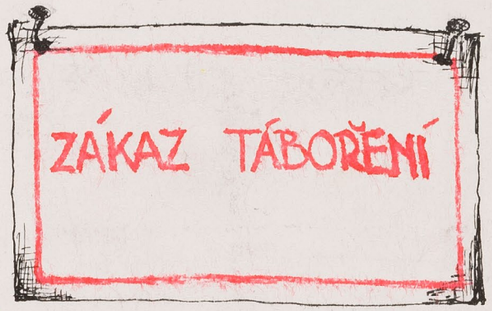

Byl to pozemek nějakých vysokých škol. 2 druhé strany řeky na nás hulákali, ať jedeme dál, nebo na nás pošlou místního předsedu. My jsme nejeli, tak no na nás poslali. Nejchtěli nás chtěli vyhodit a dát nám pokutu, ale my jsme dělali zmrzlý a tak nás nechali. Rozdělali oheň kdesi jsme nasbírali u jedné chatě a okolním kese) a jedli. Nakonec jsme si zazpívali. Někdy nám jídlo zpívaný i bez doprovodu. Poseidony jsme už nevzalidky.

Ráno nás přejeli Posejdonci. Flašku jsme se dal. Dodělali jsme ustřelmo potřebné, aby místní byli spokojeni a vyjeli jsme. Dneska stojí za zmínku akorát jež se nám ujel na skalu, jinak to byla „pohoda". S Pierrotem jsme se na pramen jezu našem udělali. Voda nám zatopila celou loď takže, když se udělal nejdřív pohyb tak jsme měli okamžitě. Na minulým místu je takovej most. Je obrácenej než ostatní mosty, takže vlak jezdí obrácenně – „hlavou" dolu. Ty žoraďáky na mostě jsou k tomu, aby vlak zadupli. Na konci řeky jsem se teprve dověděl, že loucm měl mít vestu i když je mi tamnáct. Trochu jsem se divil, ale je to stejně postředu řeka v tomhle roce. Vyšerabali jsme se do Bechyně, nápačli se a jeli dom.

LODĚNICE

7.
14. 10.

I když píšu z loděnice v sebe snejně tady to místo nevyplním, protože se tam skoro nic nedělo.

Jestli je teda něco důležitý, tak to je to, že jsme hledali lodě, který najednou byly pryč. Našli jsme jenom jednu naší a nějaký to RACEK.

Hrálí se takový úplný hříčky, a začínají, Tangramy.

KOMENTOVANÝ VÝSTŘELEK

18.10.

kdyby to snad někdo nepřečet, tak je to KONTROLA VÝSTROJE

Byla v parku u Klubovně - kontrolovalo se na dlouhodobou hru s Thesseem všechno oddílové: krosny, bágly, (celáky), pádla, kroj, zpěvník a pracák. Já neměl zkontrolovanej kroj, protože jsem ho ztratil (i s čepičkou). Na tuhle akci tuhle šlo dost o delám na klubovně. Já a 374 jsme tapetovali co se dalo. Docela mě to bavilo. Šmeku & spol. natřeli topení. Bylo tam docela co dělat

LIGA 19.10.

Nebyla to liga, byl to boj ve skvělé hesmyslných disciplinách muzi

AG, Theseem a posádkou

začínalo se svajíčkem. Utvoř ly se dvojice a házeli si s uvařeným vajíčkem o pořád se od sebe vzdalovali (VEJCOS)

Dále se tu lidi vešeli na tahovou šangli a museli viset co nejdýl. Od ucp visel Bluz a kiksě a vydrželi dýlouho, ale nakonec je Theseově převiseli (VYSSOS).

Kalli měl na starost OŠTĚPOS. Člověk se musel ostěpem strefit do takového vokna. Další disciplína byla PLACCUS. Celá posádka (6 lidí) se musela vejít na matrac (30×30 cm) a stát tam co nejdýl. Dále byl

STOPAŘUS

se zavázanýma očima měl člověk najít talonek a probodnout ho.

ŠTAFETY

DIPLOMATICKÁ

POTÁPĚČSKÁ

VELO KOPANÁ

Hraje každá posádka proti každý 2 teniságky. Uprostřed je sudí. Jestliže míček vypadne za kruh, vrací se zpět a jede se dál. Každá posádka si zapisuje góly dané a dostané. Ten vítěz.

náš stroj (ve skutečnosti vypadal líp)

Největší a nejzávažnější část ligy. Každá posádka má připravený svůj stroj a je ta hodnocení estetičnosti. Vyhrává-me to my se svou káčou, která nám dala práci 70h. Každý z nás dostane palačinku a začínají vlastní závody. Začíná se vždy uprostřed oválu na každé straně jeden stroj. Závodí se tedy ve dvojicích TRIO. První rozběh je na vyřazování KO systémem. odpadají 2 posádky Thesea a 525. Máme výbornou kondici s 929 a velkou možností zlata pro Argonauty. Nevítězíme nad 929 a jsou tedy vítězi. Jsme druhý. Thesens obsadil 3,4,5 místo a na 6. místě 525. Vracíme se na palačinky. Strejc máme nejlepší čas. Každá posádka dostávají úkoly a hnací lístky za umístění na trati. Jsme úplně první a tedy 10 hnacích lístků. Šťastně se se svými stroji vracíme domů.

LODĚNICE

& VELKÝ VANDR po moři

a začátek dlouhodobé hry s Thesem a pravidla této hry.

- za různé hry dostáváme podle umístění tzv. hnací lístky.
- za splnění jednoho úkolu (viz. min. stránka) dostáváme kartičku domácího přístavu
- Tyto kartičky se odevzdávají podle stanoveného poměru (1 : 3) kartičky domácího přístavu / hnací lístky
- Tímto odevzdáním postupujeme po mapě vždy o jednu míry - takže za 7 úkolů by se mělo dojet 7 mil.
- Můžeme vždy 1 úkol vzdát, ale tím se připravujeme o vítězství v tomto cyklu úkolů (ÚKOLLUSLI)
- Vrcholová premie - Někdy se řekne vrcholová prémie, co znamená že ten, kdo má splněno nejvíc úkolů dostává kartičku reprodukce kterou si vybarví svou barvou a nalepí na oddílovou reprodukci.

Thesea podobně - jenom nejedou po moři ale jdou po souši.

VELO KOPANÁ

Hraje každá posádka proti každý 2 tenisáky. Uprostřed je sudí. Jestliže míček vypadne za kruh, vrací se zpět a jede se dál. Každá posádka si zapisuje góly, které dají a dostanou. Ten s nejvíce góly je vítěz.

TENISÁK BAAL

GREAT GREECE

ÚKOLY

1. KDE LEŽÍ MĚSTO ARGOS?
   JAK SE JMENUJE OSTROV LEŽÍCÍ NAPROTI PYREOSU?
2. BITVA U ISSU [NA KTERÉM UMĚLECKÉM DÍLE JE ZACHYCENA HLAVN
3. J… VE… VY… WO… SO…

LODĚNICE

& VELKÝ VANDR po moři

a začátek dlouhodobé hry s Thesem a pravidla této hry.

- za různé hry dostáváme podle umístění tzv. hnací lístky.
- za splnění jednoho úkolu (viz. min. strana) dostáváme kartičku domácího přístavu
- Tyto kartičky se odevzdávají podle stanoveného poměru (1 : 3) kartičky domácího přístavu / hnací lístky
- Tímto odevzdáním postupujeme po mapě vždy o jednu míli - takže za 7 úkolů by se mělo dojet 7 mil.
- Můžeme vždy 1 úkol vzdát, ale tím se připravujeme o vítězství v tomto cyklu úkolů (ÚKOLLUSU)
- Urcuolová premie - Někdy se řekne urcuolová prémie, co znamená že ten, kdo má splněno nejvíc úkolů dostává kartičku reprodukce, kterou si vybarví svou barvou a nalepí na oddílovou reprodukci.

Théseové podobně - jenom nejedou po moři ale jdou po souši.

VELO KOPANÁ

Hraje každá posádka proti každý 2 teamsáky. Uprostřed je sudí. Jestliže míček vypadne za kruh, vrací se zpět a jede se dál. Každá posádka si zapisuje góly dané a dostané. Ten vítěz.

GREAT GREECE

ÚKOLY

1. KDE LEŽÍ MĚSTO ARGOS? JAK SE JMENUJE OSTROV LEŽÍCÍ NAPROTI PYREOSU?
2. BITVA U ISSU [NA KTERÉM UMĚLECKÉM DÍLE JE ZACHYCENA A KDO JE HLAVNÍ POSTAVOU VÝJEVU?]
3. JAK BYLO KONSTRUOVÁNO USAZENÍ VESLAŘŮ U TRIER A V VÍCEPOSCHODOVÝCH LODÍ?
4. KAŽDÝ ČLEN POSÁDKY SE ŘECKY NAUČÍ TYTO VÝRAZY: RANNÍ POZDRAV, KLETBA, VYJÁDŘENÍ ÚDIVU, DOBROU CHUŤ, DOBROU NOC.
5. KOLIK PRSTŮ MÁ NA PRAVÉ RUCE VENUŠE MILOSKÁ?
6. VYROBTE LYRU A SLOŽTE OPĚVNOU BÁSEŇ NA PLAVBU A HRDINSKÉ ČINY ARGONAUTŮ A PŘEDNESTE JI VE SPOLEČNOSTI.
7. KAŽDÝ UPLETE TURBÁNEK.

Gr.

LODĚNICE

VELKÝ VANDR po moři

a začátek dlouhodobé hry s Thesem a pravidla této hry.

- Za různé hry dostáváme podle umístění tzv. znací lístky.
- Za splnění jednoho úkolu (viz. min. stránka) dostáváme kartičku domácího přístavu
- Tyto kartičky se odevzdávají podle stanoveného poměru (1 : 3) kartička domácího přístavu / znací lístky
- Tímto odevzdáním postupujeme po mapě vždy o jednu míli - takže za 7 úkolů by se mělo dojet 7 mil.
- Můžeme vždy 1 úkol vzdát, ale tím se připravujeme o vítězství v tomto cyklu úkolů (ÚKOLUSLI)
- Urcnlová premie - Někdy se řekne urcnlová prémie, co znamená že ten, kdo má splněno nejvíc úkolů dostává kartičku reprodukce, kterou si vybarví svou barvou a nalepí na oddílovou reprodukci.

Théseové podobně - jenom nejedou po moři ale jdou po souši.

PŘEPLUTÍ ROVNÍKU

Byla to samozřejmě velká sláva. Protože přeplout rovník to není jen tak. Nejdřív jsme se sešli u schodů, pod zastávkou na ostrově. Pak jsme šli druhou stranou k lodím, kde jsme se nalodili do dvou lodí. Protože nám scházeli ještě krouníky dvě míle. A tak jsme pádlovali a pluli tam a naspátek, až jsme uviděli na vodě oheň. A to už jsme byli u klubovny. Ten oheň na vodě to byl rovník. Na břehu byl velký oheň a když jsme se vylodili vrhli se na nás různé příšery, hned na to připlul PADLOŠK se ženou a zapisovatelkou a stoupnul si do čela. Taky se všichni etišili a rozestoupili

kolem ohně a PADLÍK řekl, těm příšerám, aby někoho chytli. Byl to Geny. Pádlík se Géni chytli vyptával a pak byl obětován, hozením do vody, do půl těla. To vykonaly příšery. Potom nastoupit Pierrot, ale ten se vykoupil básní. Pak Džigi a ten byl hozen celý a pak Makrela, ale ta jen na jednu nohu. No a samozřejmě potom já. Mě nechal pádlík hodit na obě dvě nohy. Na to následovala velká hostina. Šli jsme do klubovny a tam jsme si sedli ke stolu před plné mísy. A pak jsme začali jíst. Na stole stály také velké mísy plné různých kompotů. Myslím že sekaždý pořádně přecpal já rozhodně ano. Pak jsme si ještě prohlídli nějaké diáky a pomalu se rozcházeli.

KIRKÉ

2.11.80

LETECKÝ DEN

4. 11.

DECIBELÍK

Tentokrát zápis mažůrů ještě nebudu Dzigi napíše. Tak vyjímečně tu byla nalepená deska, ale bylo to ošklivě nalepeného a napsaný. Potom to bylo ošklivé skákání a tedžkou je to do celá dobře sčítání - škoda zkazit zrovnaku ošklivým zápisem.

Kluboura

Dnešní kluboura se konala na ostrově. Na začátku jsme si zahráli na lovení perel. Hru připravil MAcík. Hrálo se venku. Na území byli rozházené kartičky na kterých byla vždy nakreslená nějaká perla a jakou ma hodnotu. Na některých bylo třeba i zahodit to a podobně. My jsme se pak stali potápěči a pro ty perly se potápěli, to znamená vklouzli na území a snaži li si vzít nějakou kartičku. Ale tam byli dva žraloci a ty perly chránili (Piernot, Mates) a koho chgli tak jim perlu musel vrátit. Perly jsme museli prát po jednom a vždy se jít nabýt. Hra byla zajímavá a mě se moc líbila. Pak jsme šli dovnitř a Vova nám pouštěl písničku kde bylo strašně moc slov za sebou a my jsme je pak měli hned psát. Potom byl tangram.

Kirke

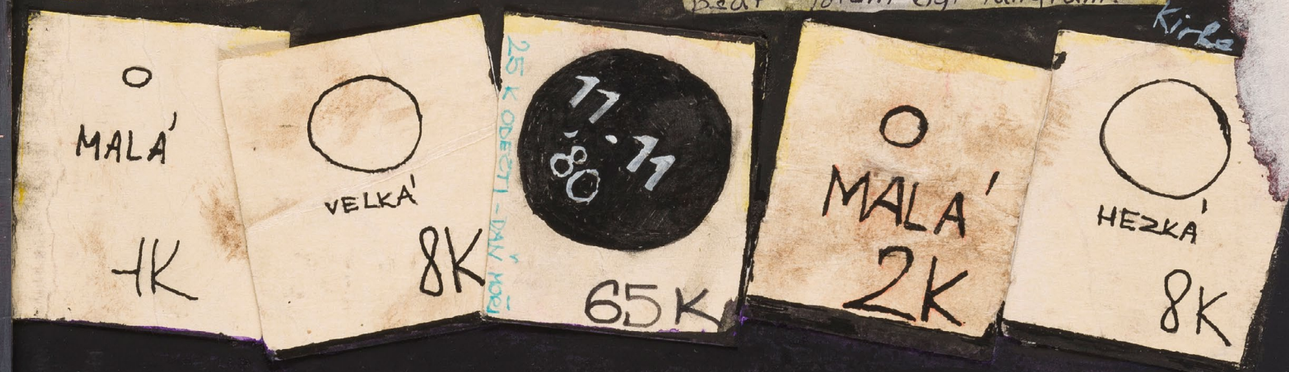

Tělocvična

Dnesko jsme začli rozcvičkou. Kterou vedl Špregi. Pak měl Špregi připravenou prolínací soutěž. Byla moc zajímavá, a soutěžili jsme v ní na čas. Pak jsme hráli džungli to jsme si dost zahráli. Hráli jsme ji asi pětkrát.

Pak jsme hráli novou hru s baterkou. Rozdělili jsme se na dvě družstva. Zhasli jsme a jednom ta baterka byla rozsvícena. Jedno družstvo stálo celem ke světla baterka jim zvítila do zad. Z druhého družstva vyšli jednoho člověka a ten měl přeběhnout tělocvičnu vzít baterku a běžet nazpátek. Pak už nás přišli vyhazovat. Tak jsme ještě zahráli džungli.

KIRKE

ÚKOLUS ITÁLIE

PŘÍSTAV JANOV (GENUA)

I. NAPIŠTE JMÉNA VŠECH VĚTŠÍCH OSTROVŮ PATŘÍCÍCH K ITÁLII. Hotovo

II. KTERÝ DEN VYBUCHL VESUV A KTERÁ MĚSTA POHŘBIL V ROZŽHAVENÉM POPELU? Hotovo

III. KTERÝ SLAVNÝ MOŘEPLAVEC SE ÚDAJNĚ NARODIL V JANOVĚ?
JAK SE JMENOVALA NEJVĚTŠÍ LOĎ ŘÍMSKÉ DOBY, KTERÁ PŘEVEZLA 22 m DLOUHÝ OBELISK, 2700 t PŠENICE A 14000 LIDÍ Z EGYPTA DO ŘÍMA? Hotovo

IV. NAUČTE SE ZPAMĚTI POČÍTAT ITALSKY OD 1 DO 10. (ZÁKL. ČÍSLOVKY) DUE, TRE, QUATTRO, CINQUE, SEI, SETTE, OTTO, NOVE, DIECI Hotovo

V. JAKÝM ČINEM TECHNIKY SE PROSLAVIL CÍSAŘ – TIBERIUS CLAUDIUS NERO GERMANICUS ZVANÝ CLAUDIUS STRÝČEK? Hotovo

VI. VYHLEDEJTE NEJMÉNĚ 5 FILMŮ ITALSKÉHO REŽISÉRA FREDERICA FELINIHO. Hotovo

VII. JAK DLOUHO MALOVAL LEONARDO.... SLAVNOU MONU LISU?
NAKRESLETE JI DO POŠÁDKOVÉHO LODNÍHO DENÍKU. Hotovo

VYPRAVA DO PUEBLA

Spac byl na Florenci jako vždy pod písmenem A. Výprava byla do Pikoušárny, bale bez Pikovše. Autobac byl samozrejme zase nacpaný. Vystoupili jsme v Mělníku, kde jsme chvíli čekali, až přijede další autobus. Snim jsme pak dojeli do nějaké vesničky ektere jsme šli a 3 kilásky do Březinky. Byla už tma a proto jsme vytáhli svoje baterky. Do Březinky jsme dorazili za chvíli. Hned jsme si zatopili a připravili nadračky do kuchyně kde jsme měli spat. Pak jsme se najedli a usedli ke ohni. Vova nám začal číst novou knížku, nevim jak se přesně jmenuje ale všichi ji říkáme Piskoun. Mně se moc líbí. Pak už jsme jeňomm zalezli do spacaků a usnali.

Sobota

Ráno vedl rozcvička Bonobo. Vláčel nas všude možně. Nejdřív po silnici, pak jsme skákali přez polena, potom po silnici nahoru, ale k nějakému hnojisti to obešnout a zase naspátek. Když jsme dobehli do domku tak jsme se nasnidali a umyli.

Pak jsme šli ven. Vova nešel protože ho asi bolela hrava. Došli jsme do skalních jeckyň a rozmezili uzemí kde budeme hrat první hru. Jeden člověk měl na zádech místné číslo. Tento člověk se schoval v uzemí a ostatní ho měli hledat a přečíst to číslo. Bylo to zajímave. Ja jsem byla taky jednou honěna ale Knee mě hned našel.

Pak se hrála krabova hra vypalovaní lidic. Ta se mi moc nelíbila. Ale zato se mi moc líbila hra další, Knee si vymyslil. Hra se hrála s míčky. Nejdřív jsme se rozdělili na 2 části. Jedna se Pueblo skalní jeckyně. Jedna část dobývala a druhá bránila. Mě víc bavilo dobývat. Pak už jsme se vrátili do Březinky. Cestou jsme ještě nazbirali dřevo. Taky jsme se dohodli, ze přepadneme Vovu.

Když jsme se pak vrátili tak to začlo. Nejdřív začal Knee a pak už jsme Vovu řezali jeden přez druhého. Jediny Spegi zradil ale zato jsme ho svazovali a zaopčávali pusu protože kousal. Večer jsme hráli spoustu her. Nejdřív od 540 ta se mi moc líbila i když mi ze začatku moc nesla. Pak jsme hrali na flaška a ta se mi líbila úplne nejvíc. Sedli jsme si do kruhu a postupne dávali na lahev sirky. Nakonec jsme zjistili, ze jich tam dle dát 420. Pak jsme ještě hráli tak po vázny. Večer, před spaním jsme si ještě ve spacácích povídali jaká bude nadílka. Nakonec jsme si ještě zazpívali.

ODJEZD

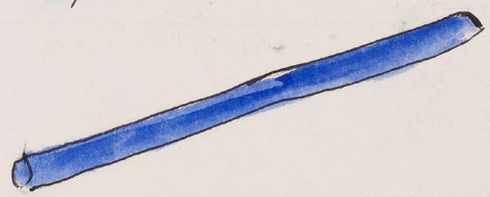

Hned po snídani jsme se vydali ven. Hrali jsme na dřívka. Každý měl 1 dřívko dlouhé 15cm. Potom jsme se rozdělili na dvojice. Já jsem byla nejdřív s Dejgim, potom s 540 a potom s Knee. Vždycky mi to moc nešlo. Došli jsme na cestu kde jsme si taky zahráli hru. Naspátek pak měl jít každý sám a kdo tam bude první. Já jsem šla s Katkou šli jsme cestou nečestou a pak i polem byli jsme tam asi osmí. Pak jsme si ještě zahráli flašku a začali se balit. Na autobusové zastávce jsem pak ještě vybrala známka muž. Pak už přijel autobus.

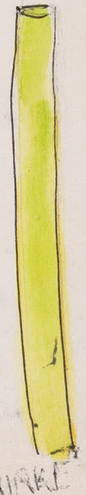

VYZVÍDAČI

ARGO THÉSEUS TRITONI

Jak je vidět, hrnuli jsme tři oddíly proti sobě. Poseidonci se k nám připojili. Každý oddíl měl zřetelné označení nějakého tvaru. Území na stanici Metro bylo rozděleno na tři části. Každá skupina pak dostala asi 40 fotografií na kterých byly různý domovní znamení. Na druhý straně byly tři možnosti ulic - v kterých jsou. Běhali jsme po dvojicích. Na nepřátelským území jedné skupiny jsme mohli území nesmeli vybíjet, ani jo, o stan druhou jsme se mohli řezat. Dost míčů přišlo k užitku. Já jsem běhal s Pierem a docela jsem si užil. Na konci, když už jsme měli ustřely fotografie určený jsme šli vyslat tit Thesey a Tritony. Docela se nám to podařilo, ale Thešeové stejně vyhráli o nějakou tu fotografii.

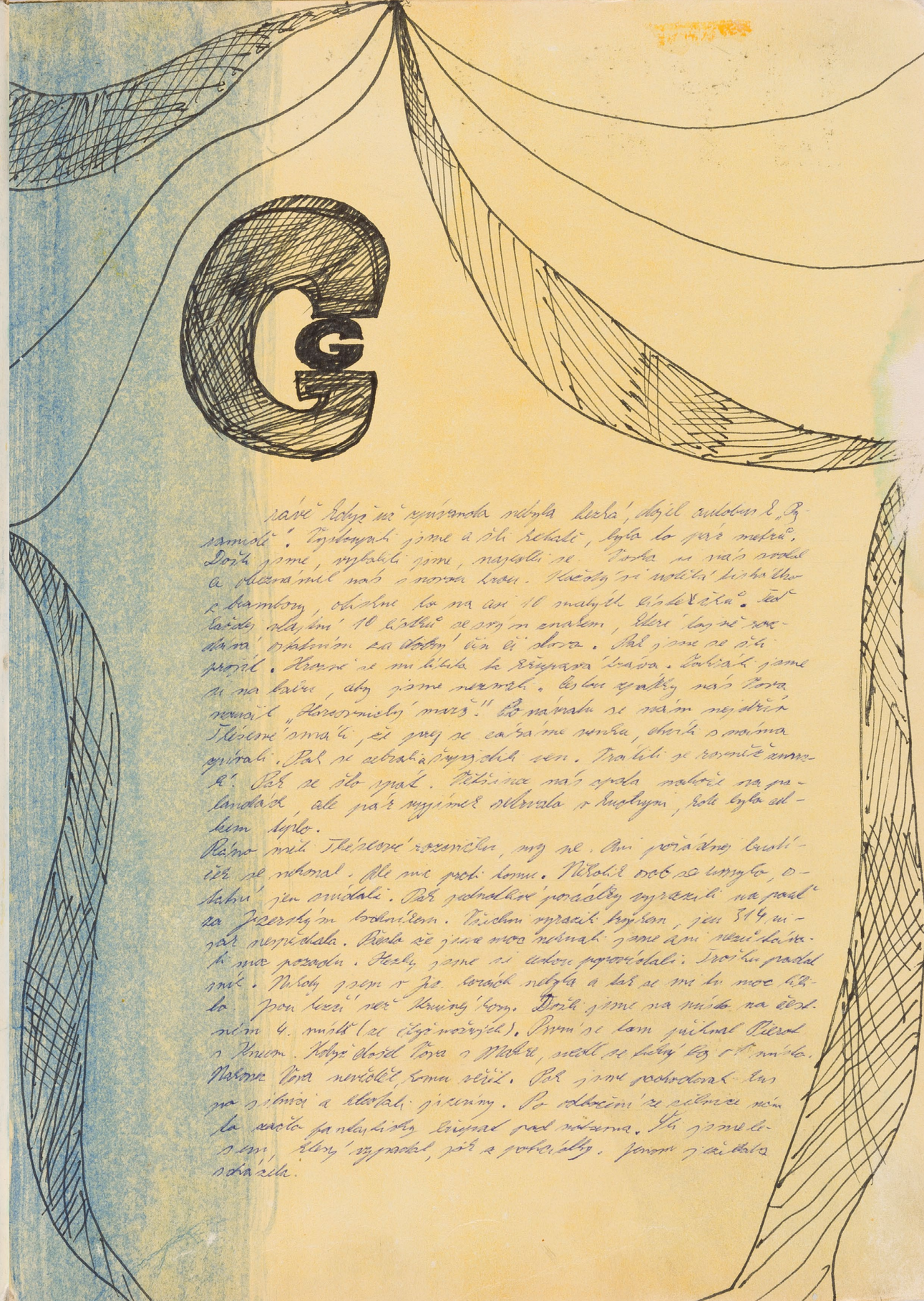

Právě když se vynořila nějaká loďka, objevil se Poseidon s „Argonauti". Vyjednávali jsme a šli bohatě, byla to jaré metrů. Dorů jsme, vyhráli jsme, najezdili se. Voda se nám zvedal a hlasně mě nabo s novou krev. Všichni se modrý krkolomem s bramborou, objednu ho na asi 10 malých „Heidelberků". Ted' Tritoni vlajíme 10 kilů se orgán emblém, který by se zvedání opětovným na dobrý čin či slova. Ale jsme se ale projel. Krásně se mi líbila ta strýjová hráva. Čekali jsme na kabině, aby jsme nezvrak. Co ten vyvolky nás Tritoni nazval „Hrozivý mrož". Co návratu se nám nejdřív Thešeové zmrzlí, že grey se cca 3 minuty nemka, chvíli s námi vyjíral. Pak se zebrala výjezdek sem. Trochu se rozvedl zmrzlí. Pak se šlo spát. Ráno mě Thešeové rozzuřila, my se. Ani pořádný kuřátěk se nehonil. Ale mě prý komu. Nikdo osob se kompletní, o-bědní jen snídali. Pak jednalkové porážky vyrazili na pole za Jizerským kolnicem. Všichni vyrazit kyjem, jen 3 kg mě nepředala. Všeho se jsme moc nehonil. Jsme ani nezůstávali na pozadu. Hezky jsme se celkem propracovali. Trochu padal mě. Nikdy prsen v jo. Kovová nádrž a tak se mě to moc líbí. Jsou kolem vše Krušných hor. Dorů jsme na místo na čtvrtém 4. místě (ze čtyřnásobných). Prvním se tam pohlavní Thešeové s Krucem. Když dorůl Tritoni o Malém, měli se kterých bez 4 místa. Naštěstí Tritoni nevěděl, komu věřit. Pak jsme pochodovat kus na východ a sledovali jiskrný. Po odbočení se začínal mě to začít pomalu líbit. Chýnal pod nízkou. Ti jsme měli s sebou, který vyprchal, pár z pohádky. Jsem jí líbila odkázala.

HACIENDA

Na tuto výpravu jsme se vypravili ke kyvce na chatrupu. Sesli jsme se na nádraží, odkud jsme jeli do Čečína. Tam jsme přesedali na další vlak. Byl večer, když jsme vystupovali tam, kde jsme měli. Šelfšem s krabem a prej, jsme se o tom, kdy by bylo lepší mít plavání. Jestli v pátek, nebo jindy den. Dospěli jsme k tomu, že toho necháme. V tom jsme došli k tomu barácku, kde jsme nocovali. Co se míá dělat v pátek večer? No najíst, umýt, zazpívat a hajdy na kutě.

Ráno přišel Vova do ložnice kde jsme spali a povídá, že máme vstávat a jít hledat tvaře, že je to hra. No a tak jsme začli. Hra to byla správná, ale nějak se nám to rozvíjelo dál. Asi po 2 hodinách jsme vyšli do terénu, kde jsme bloudili asi do 2 hodin. Za chvíli potom jsme přišli na pátek, na haciendě nikdo nebyl. Je nám paní domácí. Dala nám teplý čaj a to nás vzpružilo. Byli jsme doma asi hodinu, když přišel Vova. Tak jsme si s ním povídali. ~~Tak jsme~~ Čekali jsme na další. kolem 19:30 přišla skupina Spregiho a kneeho. To bylo nadlet. Já s Vovou s kamínkem [illegible] Jenže než jsme vyšli ven přišli zpátky.
Program byl program: čtení článku o krutých horách, prohlížení a kupování fotek a dalšího. Pak jsme usnuli.

V neděli ráno to odsípalo, stačil jsem se nasnídat, sbalit a jít nahoru, kde se hrála hra.
Pak ještě asi 2-3, když jsme skončili odešli jsme na nádraží. Odtud jsme jeli domů. Ve vlaku jsme debatovali o tom, jaké by to bylo fajn se přidat k MOTORLETU

Dirigi

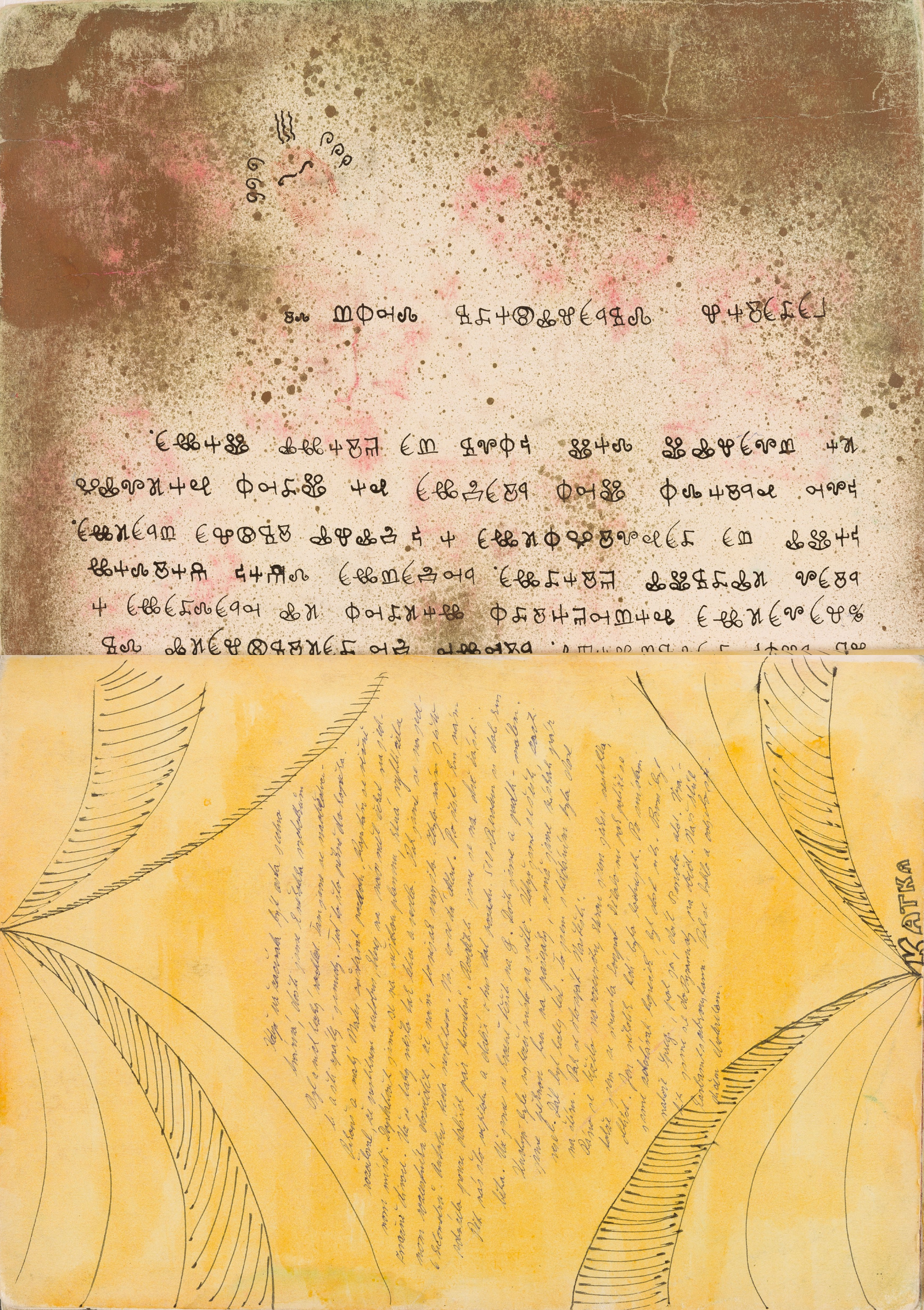
ZÁTKA

Zpátky

MA CHALUPU
MARKOVÝCH

Když jsem vstal na Svena i dědy jsem si uvařil čaj a nečetl. Jeden jsem vzdal na Stanici Pejsťovice, potom jsme se svezli na tramvaji, a tu a tramvají vidím, že už chybí bota - A tak jsme se zastavili asi 1/4 hodiny. Je vlak jsme různě poschlaci a pozdalšej, zase vagonec se to vyplňovalo tak, až jsme různě u cíle. Já, Dr. Jiří Cha a Maker, byli to sprvu. Tak jsme se vejde pozvali a byli jsme unavení. Rak tam bylo prázdno, to pak se tvrdá je harmonika. Ranní vzpěr, že se já již jsme se to zeptat jestli je tam Martenka. Nebyl. Pec byl sprchnej. U chvíli jsme uteli volno a tak jsme se rozdíl a pomalu sli na večeři. Ale na uměrný stromek a von vypadal upadě umudlaný. To předsedu do chatky druhý Fierval služby. Ty jsme ji sli upečné vzy, tak jsme hrdli pečené pečeny čuru. Nesli jsme tady stanů Eorthy a šavec a tak jsme se ubrečej. Večer se dáčí do pravou drouhotové. Eno. Legenda je o Ruce Ezzéčí v Peru, Etenl se tomu zabiší pod Eolicion Roureu a barua. Za různá lurg i služby a pevcu TIK se cize po desení cuetera vaeomu a za uepoiáder se Pedo. Večer se Eratar druhé Eoleccha. Už do drouhodou Ruce byla to uyrozvacka a uynal jsem to ji. Doeeta use to barico. Když Verba čeť vonu Eutěsu HOBIT ouch CESTA TAM A ZASE ZPÁTKY, sruhi jsme si s Kordauna. Bouzo ec use pečetuej, Uuva hás vapouneuk a u tom uyšeol Spnej a začal uáu jí bvat. Já jsem ruu ne uedal a Eduz to vzal Bouzoj. uaseu se popne; já uenul on je dost za sto papej. Bouzo si ceuse enat poráč s tzua Sourema! a menin jsem proto use spnej un je bvat. Pri vecerce byl tatuy clost ue pájuuej. Kdyby se dáiue anu uoz, tak 10 by spnej.

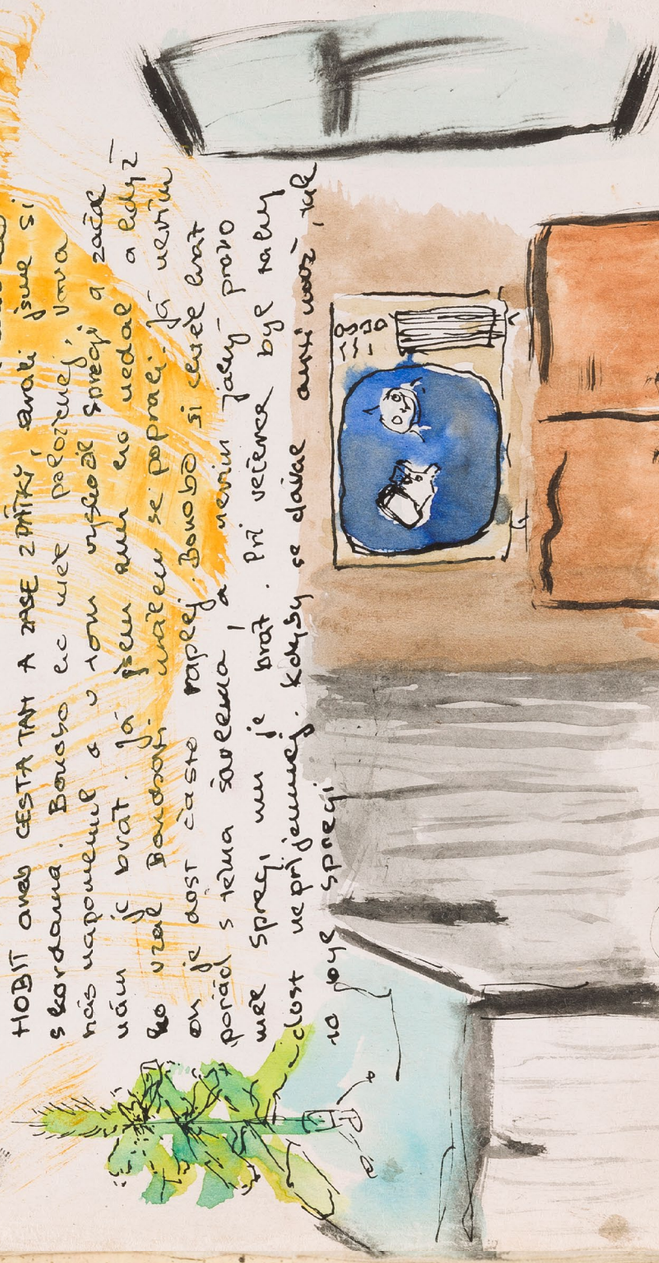

Dávno nás zbudil Zpravodaj, jako ve snách jsem vyšla ven a šla na rozcvička - byla běhací! Po cestě a snídani být, jako každý a rozkaz, šnek na to se učitelky dvojice a fasovat se provázek. Pak jsme vyjeli na Jižní.

30.32.

Zaseku DH bylo dobrý
Stanice nedostupná
Byť jsou druhý forma
hra na vyčerpání komando
je utipnější výzva.

VOVÚV GLUM

12

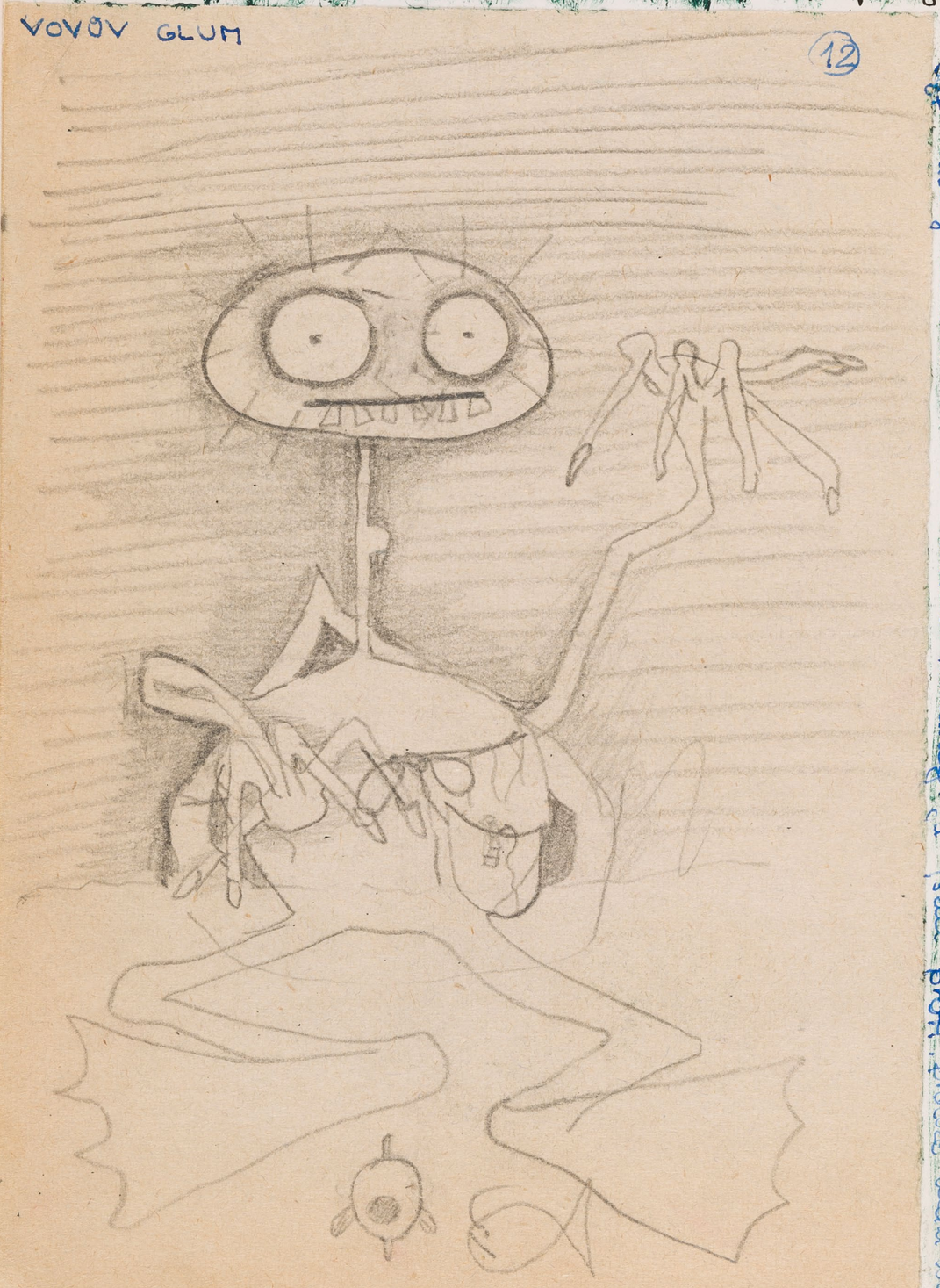

V POŘADÍ JIŽ DRUHÝ

28. 12. 1979 L. P.

To vě tedy víceč nebaví evesen penem.

Dneska byla hrozná zima. Musel sem Bombo na stromě. Tedy jsme pily a sekerou, a tak jsme šli na dříví. Dělal jsem s kulem a usekali jsme 7 docela slušných. Kuec je vele vzdutý. Podařilo se to, ale byť dost vyčerpávající. Name seznu. Jdeme ven kde najdeme ovce na večeři. Doprostřed čtverce se zabodne kůlka. Každý má číslo a když se některý vyvalí vezme kůlku a snaží se ji zabodnout za čtverec. V tu chvíli může dost. Ostatní zastaví v čtverci a dělá si udělá kouli a hodí po někom. Když se strefí má strefenej trestňák, když ne tak ho má sám. Potom jsme dělali přehlídku. Já provázel. Udělá se okýnko a kolem se nejdřív přejde. Vymyslel to Pierot - já byl 3. Bylo to divný, protože Pierot nemůž oběti pořádně rozdělat, a myslí víceč nebaví mě víceč nebaví věci, který mají něco společného s tábornictvím. Na čtverci každému bylo hlavně estetika, harmonie, symetrie. Vedl jsem to já. DOST často to vázlo. Asi to bylo tím, že jsem to abstraktním pojmu. Nebo každej si to může představovat jinak. Večer byla zpívanda a nakonec Bilbo Pytlík.

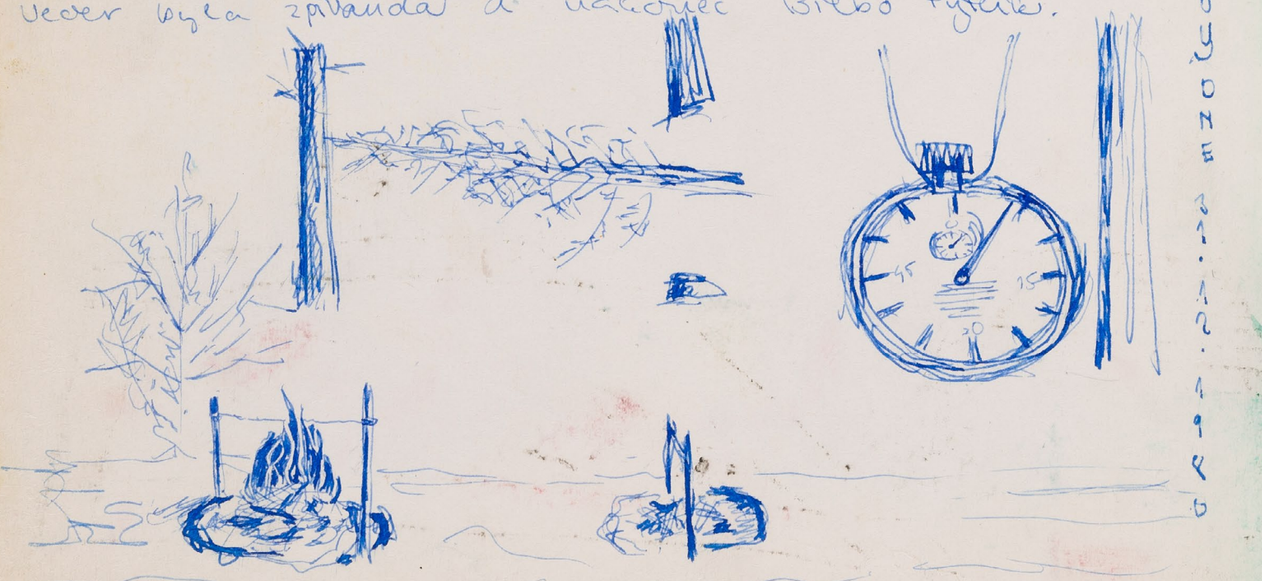

JSEM MAŠTVAMEJ KAŽDOU MINUTU 9 KRÁD

3. DEN

29. 12. 1980

Byla neděle a třetí kvízový den a stejně byla rozcvička. Na nástupu jsem se dověděl, že aspoň dopoledne je volno, hrát se bude DH „ztráta kyselosti přístroje". Šlo o to ve dvouchlídcích třetího spustit na lano na podzim tak, aby se jí nedotklo. Musel být tedy jak prkno a dole se zakousl do jablka. Lidi hrali MONOPOLI. Mě to v tu chvíli absolutně nebavilo hrát, a tak jsem dělal LD a kroužek. Dnes mě bavilo hrát fotbal. Ještě to dost ucucnim, a tak jsem se bál hrát do turnaje. Ostatní hráli. Pokračuju ještě ven, kde jsem přišel na zadanou dráhu: „ABY JICH BYLO VÍCE NAD ZEMÍ, MUSÍ JEDNIO POD ZEM" - Bylo to semeno. Zahráli jsme si venku na obrátce, zajatce a dvojkruhy. Je to skoziny a mě to nebaví vysvětlovat. Potom jsme šli ještě nahoru do vrchu a hráli jsme vybíjenou - lido zůstal po časovém limitu dostat 50 m. Černou hodinu zakončoval krab a byla o mraštce. Docela jsme se perfektně sobotkl - kdy tam pršte Nova, dostalo to větší spád, protože hrdlo dalšího kamínky. Večer byla kvízová zpívanda a pak normální zpívanda. Dnes se mi nechtělo sem vůbec jídlo mělo sice vždy, ale byla tady pořád zima i když to byla posádka 525 takže posádkas ne starším dětmama.

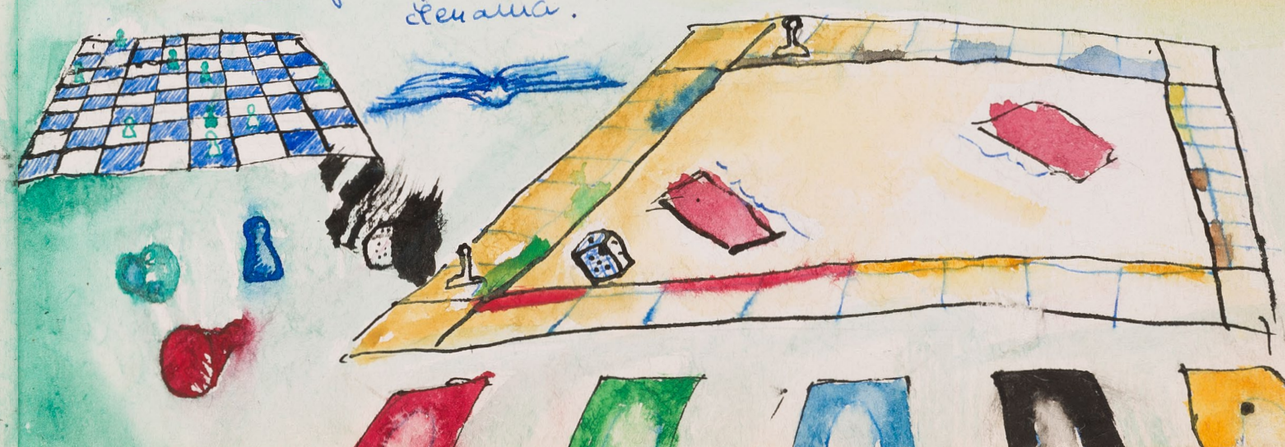

EGYPT

Na 66 č. 10 jsme jeli poněkud dlouhé. Většina jela nějakým autobusem od papírna a Nova, 510 Pierott, Spregl a já jsme jeli linkou. Byl nám jeho zahlédnutí na nás dělat nějaký pozor od toho Gizela. Který nás doveze až před Gizehem? Takže jsme neměli vůbec Ten večer když jsme přijeli, jsme už skoro nic nedělali, jenom jsme [illegible] hodili do ubytování.

Druhý den ráno jsem vstal a nějakým nervozitou, ale jak jsem se nakonec tak se nic dobře nestalo. Tenhle den bychom chtěli pěšky, ale druhý den to vyzkoušet. Tak že nejprve docela dlouho kolovali s mazáním kytěl a já to mamazal tak, že mi to ani trochu nevadilo. A to už jsme na cestě první jedovatě pomalí a za mírné se vlečeme nějakou rychlostí. A to nám napadlo že se rozdělíme. A tak ty pomalejší jeli s tlačbem v čele ty rychlejší s Novou vůle. No já jsem jel s tetou rychlejší a kdo ví jaký to prvně velký zabiračka, takže jsem [illegible] nevěděl. Oki mě fontunali až jsme dojeli k nádražní polok v a za mírné velká ne ani tak velká, ale spíš prudká stráň do které jsme se museli vyšplhat tak tam jsem se [illegible] zhlídl. Tak jsme se vyšplhali na tu stráň bylo asi půl hodiny to jsme [illegible] z nějakého kopce a dosáli jsme [illegible]. A tam jsme dlouho bloudili až jsme narazili na nějaké cestovatele ale oni to byli Češi s Gizehu tak nám poradili. Myslím v jeli a já to tak a usedli jsme se [illegible] No ale to už jsme [illegible] jeli do nějakého a tu to některým nevadilo a jeli to objížďkou ale já vzdor jsem to vzal přímou cestou. A večer jsme jeli do Piramid kde jsme si dali večeři.

jsme šli tak jsme [illegible] a šli jsme tento [illegible] pěšky že [illegible] podobně jsme [illegible]. A tak jsme šli [illegible] Pak jsme [illegible] Pak jsme se rozjeli [illegible] stavu [illegible] jestli nám už [illegible] že jsme [illegible] až jsme [illegible]. Z Pyramid [illegible] domů. Tak [illegible] v autobusu. Tohoto [illegible] nejvíce [illegible] tak a to [illegible] jsme se [illegible] a [illegible] Na ta2

Tohoto [illegible] cestu [illegible] tak a to [illegible] a [illegible] jsme [illegible] a [illegible] a jeli jsme [illegible] a [illegible] a [illegible] a

KLUBOVNA

KLUBOVNA

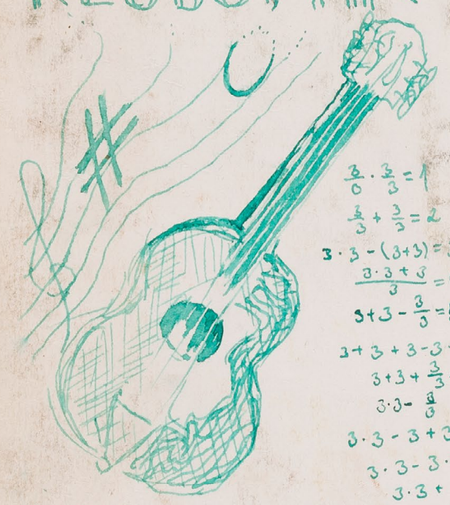

$\frac{3}{0} \cdot \frac{3}{3} = 1$

$\frac{3}{3} + \frac{3}{3} = 2$

$3 \cdot 3 - (3+3) = 3$

$\frac{3 \cdot 3 + 3}{3} = 4$

$3+3-\frac{3}{3} = 5$

$3+3+3-3 = 6$

$3+3+\frac{3}{3} = 7$

$3 \cdot 3 - \frac{3}{3} = 8$

$3 \cdot 3 - 3 + 3 = 9$

$3 \cdot 3 - 3 \cdot 3 = 0$

$3 \cdot 3 + \frac{3}{3} = 10$

Na uč jsem nebyl, protože jsem byl na slunečních školách. Ale přejí to byla práce - jen se zpívalo (prostě jí ved ☆).

Na uč už jsem byl, ale nejsem si jistej, jestli na uč byl kvůli tangramu, kdy se chytí trojka se mělo sčítáním, odečítáním, násobením a dělením vytvořit čísla 1-10. Zase se zpívalo. Celou dobu, co jsem byl na horách, jsem se učil novou písničku. Dal, dal, dal. Potom přijedu a vono sou jiný slova. Nova si je totiž domů-slee. Já to beru - na horách to bylo kvůli tomu, aby sme si šli zazpívali, prostě byla perfektní, ale moh nic, aby sme si ji napsali na papír a ne do zpěvníku.

- Musim se podumat - to sem moh prga.

015

Účast
[Švenk
kvee
sto
Gam
Nova
Pikous
Radka
Bonobo
spregi-
sam]

Dzigolo nemůže na akci - protože nevyhnese kos.

②

Závod byl dramatický. Já s Radkou jsme narazili hned do toho stromu → a Radka si zlomila koleno. Všechno vyhrál Bonobo, Švenk a kvee. Nejlepší na závodech byl mužstev a ceny vítězům i prohrávajícím.

Konal se jako minule na červeným vícem (pořadatelé) ale sveem napřed připravit trať. Na Lemuce byl pan Červenka - otec Frigy. Řekl, že je hrozně rád, že mě pozdává, protože o mě kolovaly pověsti už před dvěma rody. Pozdě jsme hledali vlastní dráhu o sklonu 90°. Už tam byl i Pikous

①

MEMORIAL DLOUHÉHO BIDLA

17.1.

PRVNÍ JEDNODENNÍ HORY - ŠPINDL

18.1.
510

Byli jsme z kempu. Byl tam opět pan Červenka. Pořád tam vyprávěl něco o pěstitelství. Moc jsem z toho nadšený nebyl. Autobusem se mi chtělo spát, ale byl jsem rozhodnut poslouchat myšlenky - co přednášela Jarka. Autobus stanul na Medvědíně. Vyšli jsme se batohem a pak jeli na Zlaté návrší. Tam jsme se rozdělili na slabší a na silnější. Já jel bo-hužel se silnějšíma. Trénerus se celej vzdal za silnější a tak jsem o mě potom nezajímal. No vlastně jsem si svima nezajezdil. Trasa byla asi na Labskou, Martinovku, na cestu ČS-P přátelství, přes Dívčí kamenný na Petrovku a Špindlerovkou dolů na Medvědín. Rozhodně to nebyl moje nejlepší hory.

KLUBOVNA

3.2. ..... desát jedna

Dnes byl opět v dalším pořadí Bertigram se mi moc nelíbil asi proto, že jsem čekal podobný a asi lepší. Organizaci vzal tvaky opět do vlastních schvatky. Abaky z nám kapitánat (ted' už dlouhý) vypl mi nade vyčerpávající plány. Abaky se 5:0 a kluk zčili kadetama a Dika a já Bochanama. Jsem rád, že jsem vyšel posaden 344. 525 byd dostat trakter. Gigi sedlo retrospektivní. To bylo poradí: Kvečku tak by zírali, bochan, nebo: kvec je bochan, ahaki, nebo 'kvečku jestlimaga' ... by zírali bochan. Jsem uvědomí, jakto bude za místo.

bochan

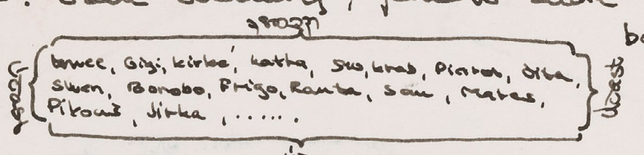

TĚLOCVIČNA

5.2. sát jedna

Tak tahle tělocvična se podle mého povedla. I když nezačala přesně v 5, protože tam byl z kapitánem jen 5:0 a Mates přišla později a vona ještě později. Napřed měl Bonobo rozběžku. Potom jsme postavili opičí dráhu z žíněnek a nakonec měl někdo cvičit. Můj jagínek asi se fim nebál (protože to nedovedl) a tak jsem se musel spokojit s krabem (ačkoliv). Na běžné tělocvičně ani a minuté kluboven (viz výše) nebyl sprej a i když se to sbírá skoro hrozí, tak tam opravdu bylo celkem bídno a bídl. Na Pikouš. Na snad se to Spregimu zlepší. Já bych mu, to přál. Nejvíc se mi asi líbila džungle. Cítil jsem se uvnitř jako doma. Ovšem méně, se mi líbila vyjícná. Nějakému to do toho nesedlo. Dobrá byla taky vavoka hra. Nechce se mi ji vysvětlovat, nebaví mě to. Snad se dočtete v normálním pod nějakým jménem. Jirek mate auditu, vy co to dostal. Dnecka jsme se vrátí s dívkou, co jsme dostali i dvě kvečky na Skandinávii. Jestě nám zbejvá natrénovat hradbu. Měl jsem dneska radost, že se nám to povedlo za 4 dny.

bochan

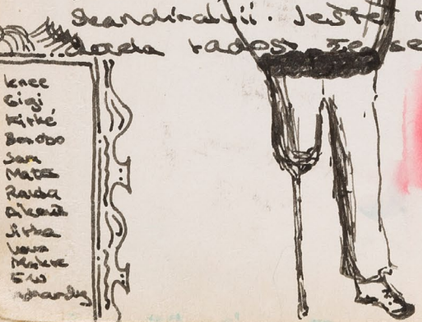

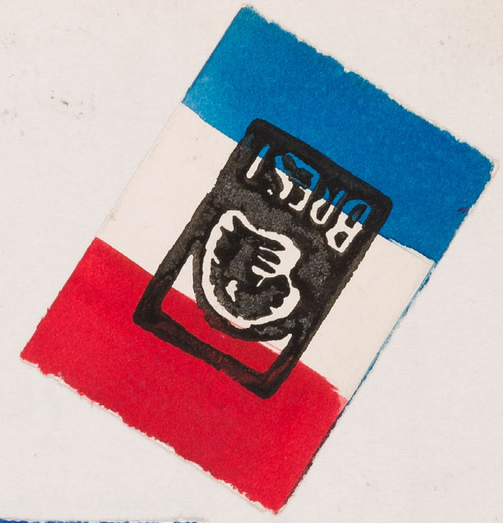

LAPPLAND

ÚKOLUS

1. Které, město do 8000 ob. je kulturním a správním centrem švédských laponců ? (konají se tam lap. kult. slavnosti)

2. Na území kterých států žijí laponci a v kterém státě zaujímají nej. území?

3. Ve Stockholmském přístavu kotví stará válečná loď. Jméno, kdy se potopila a kdy byla vylovena.

4. Zjistit průběh roku z polárním kruhem (den, noc, slunce)

5. Který pól dobyl Amundsen, při jaké akci zahynul a kde je pochován?

6. Každý člen posádky osobně navštíví a zhotoví pohled na Hradčany na A4

7. Jakou značku rakety používá B.B.?

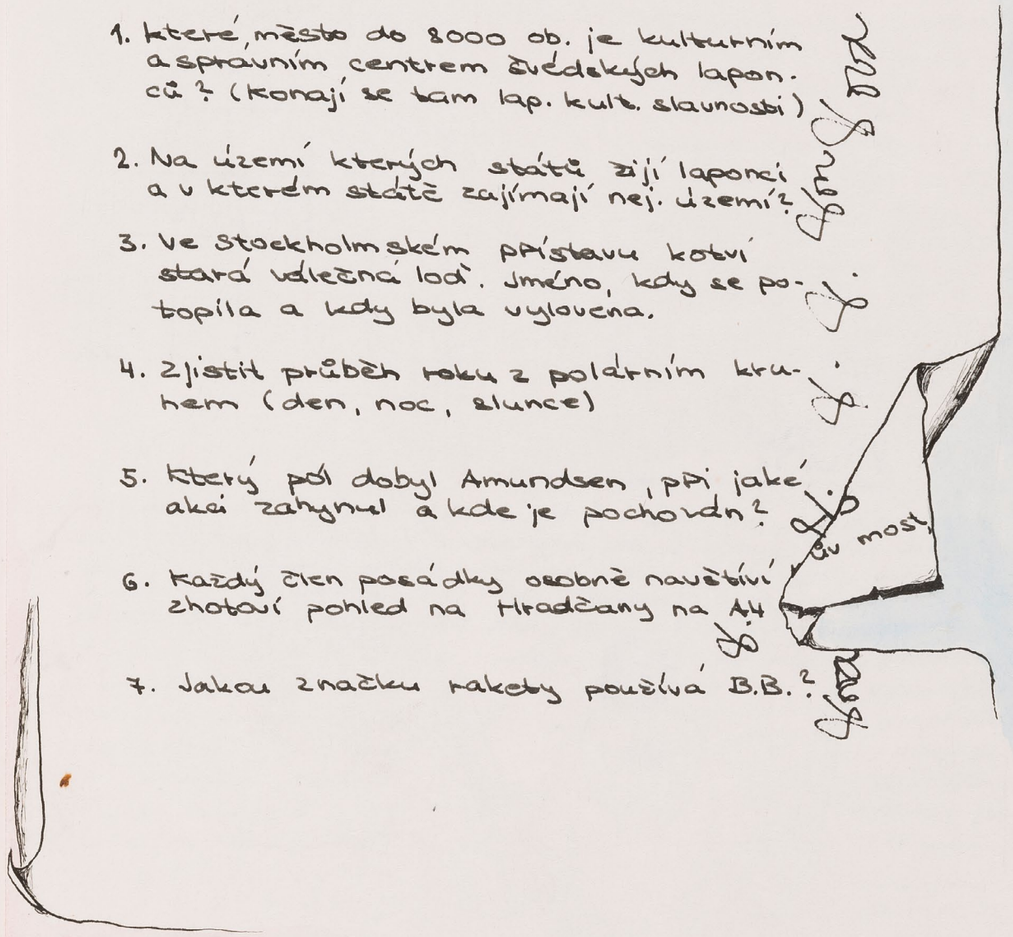

KLUBOVNA 10.2

UČAST
Krab
510
Knee
Kirké
Katka
Swen
Spregi
Čita
Gene
Mates
Pierrot
Frigo

Dneska jsem přišla do kluborny už dřív ale přece jen tam ještě byl. Když byla akce zahájena tak skoro každý bad' Hradčany dodělával nebo předělával a nebo je začínal. Pak byla akce zahájena. Hned na nástupu se nás Krab ptal jestli nechceme potvrdit nějakej důkaz ale nikdo nic nechtěl. Pak měl Knee tangram a ten byl strašně dlouhej, ale docela zajímavej. Nejdřív jsme si museli nakreslit čtverec 3×3 a zaradit do něj čísla do 9 aby to všude ve sloupcích dolu i rovně bylo 15 a pak to samý na čtverec 4×4. Tenhle tangram byl opravdu nejdelší ze všech tangramů. Pak nám Pierrot četl Bilba Pitlíka. 510 mi nechtěl uznat moje Hradčany tak je buda muset předělávat.

Bilbo Pitlík

KIRKÉ

8	3	4	
1	5	9	
6	7	2	

16	1	12	5
2	15	6	11
13	4	7	10
13	14	9	8

HORY - Š.

Snih byl jako peřiny, ale moc mi to nekalkulovalo. Ani dopředu, ani dozadu. Já totiž svoje lyže nenávidím. A proto, když jsme lezli ze Špindlu do kopce, tak mi to celkem šlo. Jeli jsme pořád nahoru a pomáhali jsme si. Až jsme dorazili k vleku. Myslel jsem, že spadnu i s tím, ale přeci jen bylo vidět, že mám splněnou jízdu na vleku. Když jsme vyjeli úplně nahoru, tak pohraničník, obzvlášť se pohraničník nebo co. Nejvíc velkej revolucionář bejt já jako on. Líbilo se mi, že velká vichřice. To jsem měl pohraničník co revolucionář. Potom dvě skupiny, na silnější jeli delší a jeden kratší než jeden kratší. To byl nějak moc unavený se nějak hodně vyvezli mít. do auto

Zato zase a snažím

Účast: krab 510, já, Pierrot, Kirké, Katka, Mates, Spregi

Spregi hrozně dobře po sněhu. když jsem poprvé zkusil na Spregi bouřlivě nám to vítat a povídali si. Vypadalo to hrozně kamarádsky. Jenže možná až pravda když řeknu že budou hrozný kamarádi dokud sám nebudu dělat co bude chtít Spregi. [redacted] Jinak se s Spregi bude hrát jako s ostatníma a nebude se snažit bavit o nic víc než třeba se mnou.

Beran

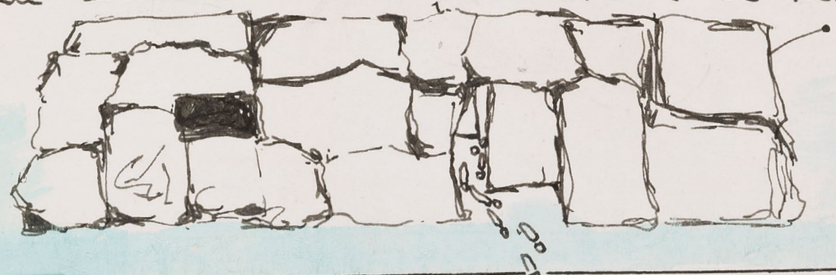

Název KARBONÁŘI pravděpodobně tak se označovali v Italii horníci (uhlíří), respektive strana těchto dělníků. Jsou to pokrokoví horníci proti kterým bojuje policie.

Jak jsem se mimo dovedl že slovníček byli to tajné buržoazní revoluční organizace v Italii a Francii v 19. století usilující o svržení bourbonské dynastie.

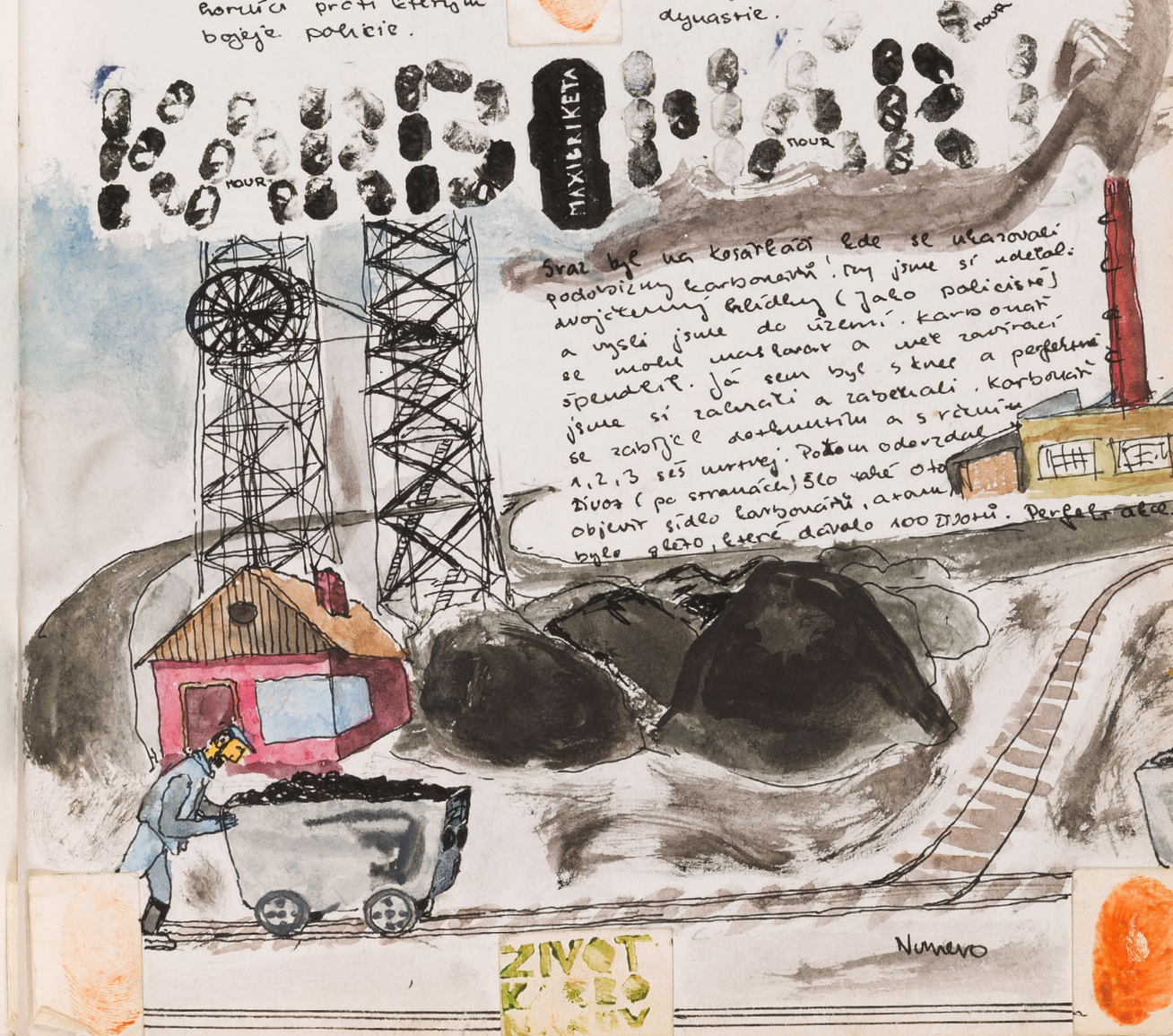

Sraz byl na kosárkách kde se ukazovali podobizny karbonářů. My jsme si udělali dvojčetnými hříčkami (jako policistů) a vyšli jsme do území. Karbonáři se mohli maskovat a nebo zavraždit. Já sem byl s Knee a perfektně jsme si zahráli a zabili karbonáři se zabíjelo dotknutím a s rčením 1,2,3 ses mrtvej. Potom odevzdal život (po stranách) šlo také objevit sídlo karbonářů, a tam bylo sídlo, které dávalo 100 životů. Perfektní

Numero

DECIBELIK se mi líbil 77. Z.

A celkem i skvělá předkapela. Sám sebou jsem se ujišťoval že písničky, ale nakonec nejvíc svoje oblíbený bílý trikolorový pero. Já jsem přišel tak trochu pozdě, takže jsem přišel o velkou část hry, co umí jeden má něco udělat a druhej mu v tom má zabránit. Složitý. Mistrovství se mi nelíbil tolik jako část věnovaná Oldfieldovi a potom Bobu Dylanovi. Ten se hrál jen na přání. Ovšem ten Oldfield je perfektní.

Outsider - Sid, Tuce, Krab, Lora, Mach, Spregi, Jirka, Pichrot, Kitka, Gan, Frigo, Gens, Mates, Cita, Rambo

Doman (babovej, spravnej, suchej zápis, Zejo!)

TĚLOCVIČNA 19.2.

Je tedy pravda, že si z toho moc nepamatuju. Přinutil jsem Brad od školníka Elíše a musel jsem mu slíbit, že nebudeme soupat z lavičkama, že nakonec uklidíme a vypneme světla. Takže všechno jsme udělali, ale dveřka nakráš vybafl, že ani jedno z toho jsme nedodrželi. I Vova z toho byl nějakej vyjíkanej, protože to po nás kontroloval. Dali jsme si dzungle a králi jsme kru se šátkem který se brání v kruhu jedním člověkem. Taky jsme hráli starou hru, kdy uprostřed je jeden člověk a říká čísla. Ostatní stojej kolem a vždycky vyvolávaj číslo než za úkol dokonat se prostřídaného spadu dalšího chytit. Nebylo to špatný.

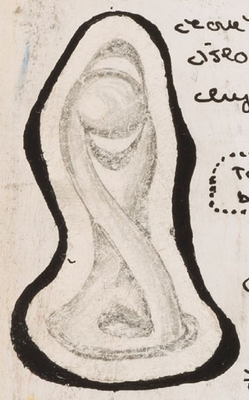

Ten skok je proto, protože byly jarní a oddílový prázdniny.

DECIBELÍK 10.3.

pěkný koncert

Co mě udivilo - to bylo, že tady byla sekunda. Krab měl tangram - ze hranolů pouze a tak každej měl sekundar 7 autogramů od cizích lidí. Potom Nain nadiktoval 7 jmen a lidi se měli za ně podepsat. No je to přicestný, ale moc se mi to nelíbilo. Předtím se hrála velká kapela na pronájem. Na programu decibelíku bylo jethro Tull nebo Status Quo. Vova Etovi promítal diapozitivy, které sehnal a ofotil z desek, který nemáme přinýst. Byly to fotky z živých koncertů a bylo to perfektní. Hudba se mi fakt moc líbila. Sólíčko je na chopku, a tak tam nebyla moc legrace.

HEMINGWAY

HUSÁK	Husák
BREŽNĚV	Brežněv
ČERNÍK	Černík
LENNON	Lennon
GOTT	Gott
BLBEC	
HÁJEK	Hájek
BLBEC	

TADY TEN BLBEC TO NEPOCHOPIL

Hory Špindl

Sraz byl opět na Kosárkách, ale Vova na něj nepřišel, což byla chyba, protože jsem měla jeho boty nabežky. Ve Špindlu byla spousta sněhu, ale my - bez volení, neviděli, kam se vrtnout. →

Šli jsme čekat autobus, který nepřijel, tak jsme se vrátili k lanovce, co se šplhá na Medvědín. Když jsme stáli frontu, objevil se Vova s lyžema. Smůla byla, že jeho boty byly v našem autobuse někde ve Špindlu, ale my neviděli kde. Tak si shánima ←

dal Vova sraz v půl druhá-tý v restauraci na Medvědíně. V tý restauraci byl otřesnej jeden baba. Pořád nám nadával. Když Vova přišel, vydali jsme se na zlatou návrší a pak na Labskou boudu. Cestou se na nás vrhly taky → vý bezmasý malinký krupičky, co vypadaly jako malinky kuličky. U Labský boudy jsme jeli kousek z kopečka pak zase do kopečka a nakonec nonič. To nonič se běželo jako závod. Já jsem spadla dobrých 5 metrů z kopečka. ←

pečka a pak jsem si nebyla už vůbec jistá, zvlášť na levý noze, takže jsem zůstala poslední. U jedný chaty, co jsem za ní pomněla, jak se jmenuje jsme podjeli tyčku a tak. Pak → se jelo dál z pěknýho kopce, který se mi hrozně líbil až do Špindla. Cestou zase padaly ty krupičky. U volnováli se mi zapínala taky neumím lyžovat, takže jsem padala vždycky jednou nohou a chudák Čita mě pomáhala zvedat.

mlha.

Spregi
Čita
Zejo
Krab
Renič
Bonabo
Mates
Sam
Gens
Vova
Katka
z Hpy

Jelo to docela dobře, až na ty krupičky a byla

Katka

DOHODA

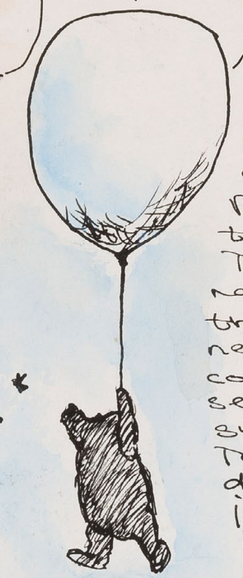

Staz byl u Strahova pod hradbama. Zapomněla příspěvky. Jako bych ji minul. Ve vlaku jsem trochu chtěl na mě ukázat a jsem to zaonačil padalo, že mi nevěří. sebrala. Vystoupili jsme mém místě. Hrálo se jenže o bombóny. Bonobo na nebo s koktalním oi sebou ne. A vymlouval Na nástupu a bitk jsme HW-FUL a klub desítk. Někdo dobrej, tak mu no uvážem huj a když tak fuj. Taky jsme si domluvili, hlasovat, kdo vypadne z oddílu, prozradit, že nevypadl nikdo. Všichni jsou asi oblíbený. Potom jsme šli smrt kotel. Tam bylo jídlo a pak jsme hráli kotel. Jo to byl sranda. Jsme zbyli jenom my. Taky jsme hráli ZAVOD. běželi podle papíru měli předměty či úkoly. Tento- test připra- Gens. Proto- Proti mor- jel bych za jiho vražedáři nedal floka. Taky jsme zeli ze skaly jsem střílel do (nečitelné) ten střílel do Bono- ten spadl na Piku. měl po deckn. Pikouš. Závěr jsme hráli noc. Byla to moc

NEDĚLNÍ ODLOŽKA NA KORZÁRKÁCH

ÚČAST
GAM
SPREGI
JÁ-KIRKE
RAUTA
KSANDY
BONOBO
GENS DŽIGI
ČITA KRAB
PIERROT
KNEE

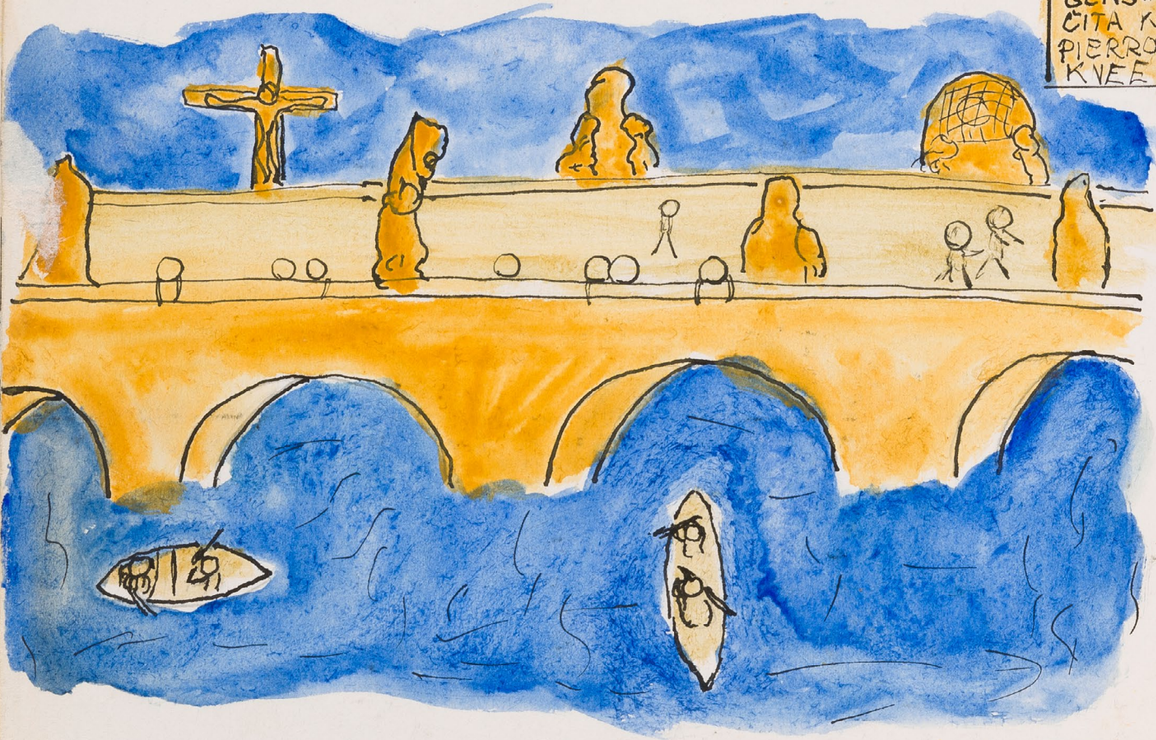

Gens byl v PKOJF. Dorazilo nás tam dost. Čita dala návrh jít na korzárkáč, že bysme se mohli projet na vodě. Návrh byl s radostí přijat. A hned jsme vyrazili. Na korzárkáči jsme si pačili kánoe a ve dvojicích vyplli na Vltava. Já jsem jela s Čitou. Mohli jsme si vybrat buď nahoru proti proudu, až k jezu nebo dolu po proudu. My jsme vyplali proti proudu. Z Karlova mosta na nás mávali lidi a prohlíželi si nás, asi se divili, že jsme tak brzo vyrazili na vodu. Jeli jsme dál, až k jezu a u zdymadla jsme se na chvíli vylodili a odpočívali. Pak už jsme jeli nacpátek. Všichni až tam byli. Po uklizení lodí jsme šli do klaborny a věnovali se programu. Nejdřív jsme poslouchali hudbu ale pak jsme začali něco zajímavějšího. Někteří lidi měli připravená knihy, které by nám chtěli doporučit a ukázat. Nejdřív začal Pierrot ten to tikal moc zajímavě. Pak měla Čita o mořeplavcích. Pak Pikouš a pak ještě Bonobo. Ten měl taky moc zajímavou knihu a darmo Rime. Já jsem se u Pasejdona seznámila s moc zajímavou knihou Rekordy ale nepřečetla jsem si jí nakonec jinde. Pak jsme se rozešli.

KIRKE

KLUBOVNA

Klubovna byla v PKOJF. Na začátek jsme šli ven přes klubovnu na palouček. Nejdřív jsme museli vybírat papírky a pak jsme hráli Hu-ťu-ťu. Potom jsme šli do klubovny. Čita Tangram měla Čita. Byl docela zajímavej hlavně poslední stavba, kterou nám Čita nejdřív přečetla a my jsme pak museli hledat chyby. Pak byli dost dlouhý organizační věci. Pak měl Knee hru - pexeso, hrálo se úplně normálně, ale s kartama. Pak už byl konec. Klubovna se mi líbila.
Gens odchází z oddílu.

ÚČAST: MAKRE KRAB DŽIGI ČITA MATES PIERROT VOVA GAM KNEE BIO BONOBO GENS KATKA SPREGI

KIRKE

26.3.
84

ÚČAST: Knee, vova, spregi, Čibi, Pikouš, kirke, katka, Bonobo a Makre

Přišlo málo lidí, jako vždycky. Podle toho, taky vypadal program. Nedala se hrát žádná větší hra. Proto jsme hráli jenom džungli a cvičili na žíněnkách. Samozřejmě zase jako na každé akci se našel někdo, kdo se válel po zemi a nedával pozor a tím znepříjemňoval zbytek ostatním. Tentokrát to byl Čibi a Pikouš.
Na žíněnkách jsme dělali stoj o hlavě, stojku a hvězdy o jedné ruce i dvou rukou. Na konec jsme hráli taky na jelena, ale jelen nestál na zemi ale na dvou švédských bednách, které byly přikryté žíněnkou.
Akorát už jsme jenom pokecikem ukončili poslední letošní tělocvičnu a uteklí před náporem dravých basketbalistů.

Kuna

TĚLOCVIČNA

KLUBOVNA 31.3. [311]

Přišel jsem akorát na gumáky. Popové jsem vyfásl 510, takže jsme se jenom přetahovali. Podmínky už to byly lehčí, to jsem utek Pilvousovi. Celkově jsme ale prohráli. Z louky jsme šli do klubovny, a tam nám Nova rozdal každý po sáčku křížovek a luštili jsme. Byla dost těžká oproti tom, co jsem luštil dřív. Dlouho pršelo, že jsme nebyli ven. Po křížovce byly organizační věci a jako vždy se strašně protáhly. A dále byly na programu Jethro Tull. Jmenujou se Jethro Tull proto, že Nějaký zemědělec jménem Jethro Tull zkonstruoval secí stroj podle pídna. V 8:00 nás čekal další školní - England. Samozřejmě, že většina z 314 utekli dřív a než jsem jim mohl dát známky a tak jsem si to vyluštil jen tak rekreačně sám.

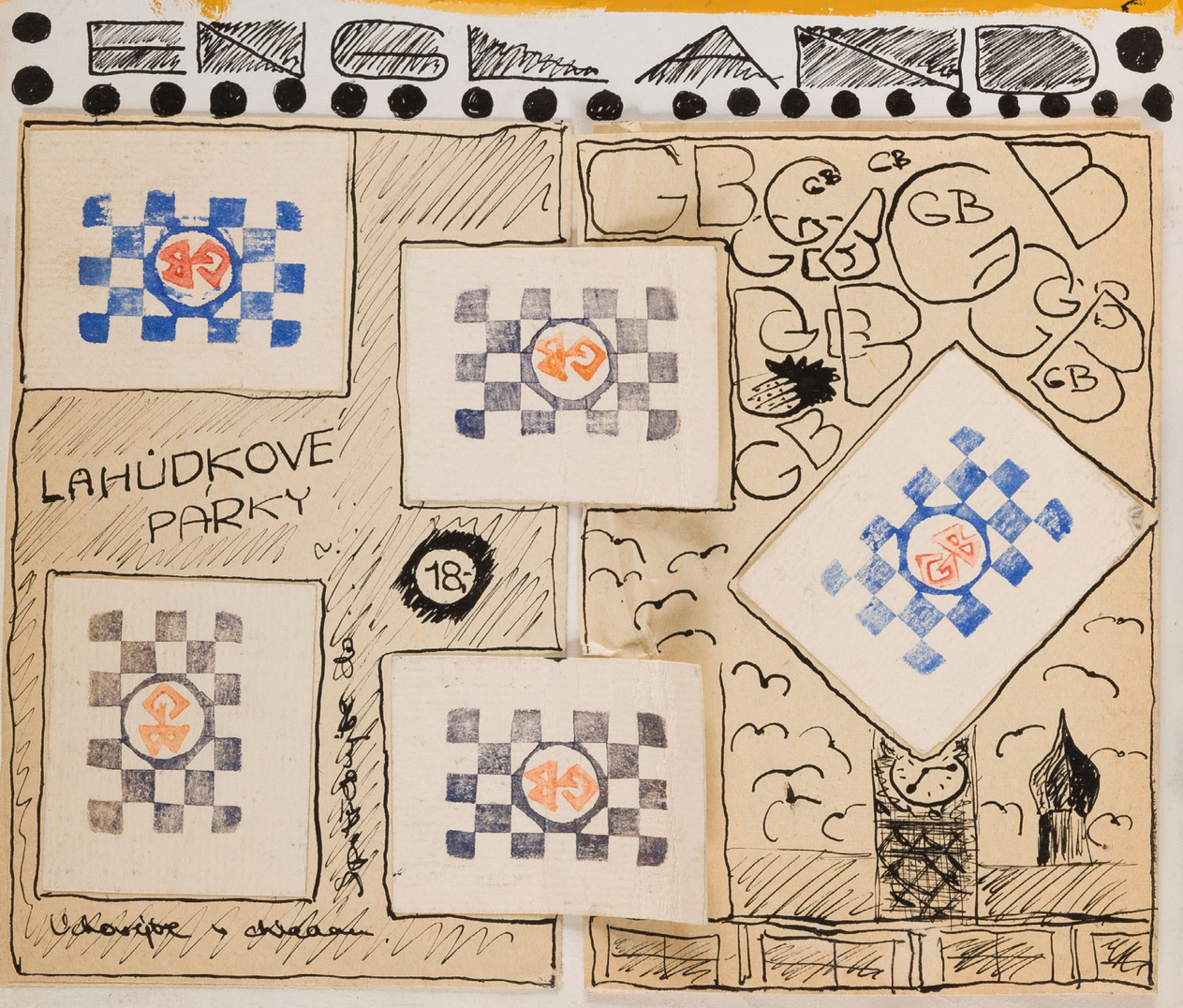

4.5.84.

313.

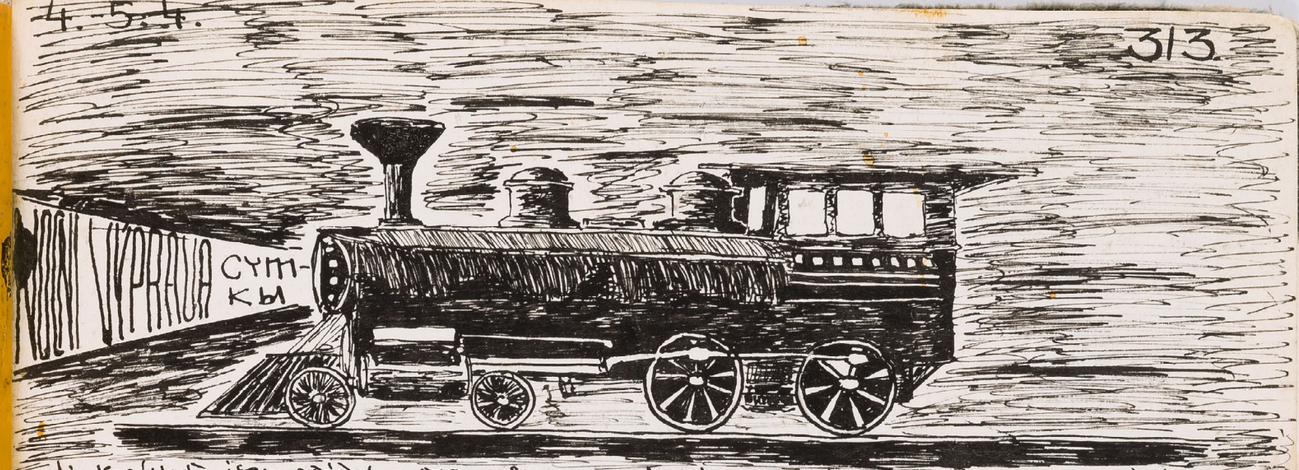

Na kolotoče jsem přišel s 510 a šuverem. Když jsme přišla, dali jsme si věci obvinit pak jsme je šli vyhledat a pak jsme je tam zase dali. Na zahřátou sobotu pozvánka od doktora v bílým plášti. Sjezd vypadal jako cestak, pandy ta bojí se jen a John Lennon dohromady. Ranta si hrál zase na cipíska, Vašku jsme udělali kinecek ale Ferda mravence a v něm nejintuitivnější pepíčky, kdo se na chvíli na nástupišti a kolotoči. O kousek dál stál Nova a nezval nás. A ještě o kus dále stál po celou dobu našeho hovoru Santi a byl na strašně zamračenou tramvaj, který tam stejně nebyl. Když přijela tramvaj, šmat Brdulík, nastoupili jsme. My do prdele, co Santi do zadku, po cestě jsme se bavili o všem možném. Bonobo kopl jednu babičku do hlavy, když vystupoval. V Brdulku jsme u budovy čekali na vlak. Když jsme si sedli na lavičky, Udě se začal nenápadně stahovat do druhého kouta ulice. Tady Bobi si kupoval jídelníček a po nás bazíroval. Konečně přijel vlak. Vtrhli jsme do něj a jak jsme se hnali nahoru jednomu pánovi, který seděl u vchodu, upadla lek z ruky a rozbila se. Ještě rozčílenej se odhl na WC, když si vedle něho sedl Bonobo. Tehdy jsme, Potom jsme vystoupili v kamenným průvozu, na Stanici. 510 balu ztratil tužkový pero. Podesel jsem Pavlíkovi a vzal mu pero ze země. Byl fdd. Rozesmáli jsme se hlučitelný a vydali se hledat ubytování. Po ulici jsme se vydali do města. Napřed jsme šli po pěšině pak po pěšině pak po silnici. Šli jsme a šli jsme a pořád jsme nikde nebyli. Nakonec jsme se dostali do Prahy a tam jsme hledali kde nám má být ta chata. Nakonec jsme ji našli. Byla to chata, kde jsme se ubytovali. Ubytovali jsme se a šli jsme se najíst. Jídlo bylo dobré. Po jídle jsme se šli projít po okolí. Byl tam kostel, hřbitov, hřiště, rybník, prostě všechno, co má být v každé vesnici. Potom jsme se vrátili do chaty a šli jsme spát. Někdo spal, někdo ne. Ráno jsme vstali, snídali a potom šli na procházku. Počasí bylo dobré. Šli jsme po silnici, pak po cestě, pak po stezce, na kraji lesa jsme si udělali přestávku. Pak jsme šli dál. Došli jsme do vesnice, kde nám řekli, že tady je hospoda. Šli jsme tam a dali si pivo

LODĚNICE 314.

7.4.81

Straž ng. sott byl u fotografie ve zhodinu. Zdálo se ale o půl hodiny
později, protože krab a spousta lidí přišli později. Docela mě to na
mi dneska bavilo. Potom už všichni do Loděnice, já jsem musel do klu-
bovny pro formeš. Šel jsem pěšky a byl jsem tam dřív než Sam. Ktc-
rej jel na kole. U klubovny čekala Radka, myslela, že je klubovna. Vzal
jsem si jídlo a šel na kopec. Tam už byli. Udi na lodích. Vzal jsem si lod'
s sebou na kosatkách. Tam už byli. Udi na lodích. Vzal jsem si lod'
s Karkou a jely jsme za nima. Po vyjížďce se šlo makat na pranice. Jsme
na tom nejhůř ze všech posádek, naše pranice má spoustu děr.

Loděnice 14.4.1981 - 316.

Tentokrát nebyl soft dobrej. Bonobo přišel asi o hodinu později a
měl osobní věci, jelikož naše skupina byla menší, dali k nám Sid
a Kirka. Včbec mi to dneska nešlo. Potom jsme šli do Loděnice
a tam jsme jezdili na lodích. Já jsem nejezdil. Když vyjeli ostat.
ní zlodi, šli jsme makat na pranice. Nic jsme dneska nevděkaví.

318 Den 17.4.

Straž byl v 15³⁰ se na další to bylo ošem sídlo ve zdi- velkejch bitku. dostali - šl slapat tlm se nenajedli vlaskuch část šla do lesa a Mezi nima i

17-20. IV.

na hlavním nádraží. Jdo sídlo Marka - do Borovna. trochu menší než jejich stavě. Měli tam několik dlí a jednu malou chra- Než jsme se k ní dostali museli jsme od nádra- pěšky asi 10 km. Mezi- setmělo. Najednou nebo jsme se každý ze svých zásob a šli jsme spát. spát do chaty, část část spala pod širdkem. ín, Ranta a Sven.

Noc. 17-18.4.

Byla jen pro tvrdé. Strašná zima donutila mě a Rantu asi ve 2 hodiny v noci opustit svá stanoviště pod stromem a jít jsme žebrat o pří- střeší do chaty. Sven to vzdal až ve 4 hodiny ráno, když zabalo sněžit.

Den 18.4.

Dneska ráno jsme začali poprvé soutěžit o 1. jarní hare. A to smíchání. Z naší posádky jsme tam byli jen já a Katka a tak se k nám přidal ještě Marek. Za posádku 832 bojovali zase všichni ka- děti + Ranta. My jsme k snídani vyrobili chleba s máslem a nakrájenou zabijačkou. A taky čaj. Po snídani jsme se dali po po- sádkách do makání. My jsme dostali na starost zalesnění - ka- trinu - ve každý komu jiná jinak. Byla to šichta a ještě ke všemu jsme museli poslat Katku dělat brambory k obědu, Takže jsme to dělali jen dva. Oběd byl boží. Měli jsme smažený bramboráky a párky. Plný počet bodů. Odpoledne jsme šli do lesa. Tam měl pro nás 540 připravenou bara hu. Pravda, nabouřil jsem si požehnaně. 2x jsem spadnul ze stromu dolů jako poleňová. Potom měl ještě lova hu, ale tam jsme zůstala ve stínu prut. Ta prut totiž do- stal svůj od díry nadherným terénu kde se lezlo. Vchatě jsme se dali do papání a šel se hrát soft. Do- cela jsem si zanadál. Velká zima nás zahnala do chaty, kde jsme se navečeřeli. Potom byla zpívanda. Já se ani docela neubila, protože jsem nyní nezpíval, jak talentu jako jiný.

19.4.81.

Sudeně - plný počet bodů. Na nástup jsme se dozvěděli a men-
ším přehledu svět Třemšín. Bylo asi 10⁰⁰ a na Třemšín jsme měli
dotarit přesně v 13⁰⁰, po cestě jsme měli každý nakreslit nějakou přírod-
ninu. Vzali jsme si jídlo a po posádkách vyrazili na cestu. My jsme
šli napřed po značce. Neustále jsme stoupali po silnici a diskovali
jsme se že půjdeme po silnici až tam abysme nezabloudili.
Ani už nevíme kde jsme odbočili. Každopádně v polovině
cesty jsme začali bloudit. Prodírali jsme se stálesem, brodili
bažinami a šplhali přes větvoví potrhaných stromů. Nakonec
už jsme úplně ztratili směr a bloudili lesem křížem krážem.
Potom už jsme nemohli a sedli jsme si a kreslili přírodniny.
A v tom asi 100 m od nás přeběhla 832. Seděli jsme a kreslili
dál když tu hop, hop - 829. Tak jsme se schytali a běželi za
nima. 15 km jsme běželi do kopce předběhli jsme 832 i 829
a v 13⁰⁰,⁵ jsme doběhli a vyběhli na Třemšín. 523 už tam
byli přesně. Odpočinuli jsme si a vyrazili na zpáteční cestu.
Ta mě moc nebavila - šli jsme strašně dlouho. Doma jsme
pozřeli játra a brambory - plný počet bodů.
Večer byla zpívanda a uštrapy 2. a 3. stupně. Běžel se závod
po sutrénách a nějaká se Worcestrka vyhrál 510, já
kterej byl druhej.

kanoe. Potom jsme měli topinky. -4 body. Potom se balilo a pracovalo. Po obědě jsme šli hrát softb. Docela jsme si zahráli. A potom jsme šli te 10 km na nádraží. A tam se vyhlašovali výsledky I. tábořiště tatínka.

I. 314 - moc veselí
II. 832 - dost veselí
III. 525 - málo veselí
IV. 929. - maličko veselí

LODĚNICE

Ano, dnes je ten slavný den, kdy budou [illegible] stříbrná nášivka vlasti,

ÚKOLUS FRANCE

Paříž Neuf 84

1) Zjistěte počet pařížských mostů přes Seinu a zjistěte jméno nejstaršího z nich.
2) Naučte se každý říkačku (zjistěte si výslovnost a překlad)

BONJOUR	MADAME	SANCOUCIS
COMBIEN	COUTENT	CES SOUSIS CI
SIX SOUS		
SIX SOUS	CES SOUSIS CI	
C'EST TROP CHER	MADAME	SANSOUCIS

3) Odkud se vzal symbol Francie - kohout?
4) Zjistěte názvy všech franc. pohoří a jméno nejvyšší hory Francie.
5) Co je a kde je Moulin Rouge?
6) Ve kterých filmech hrál komik Luis de Funes (minimálně 5 filmů)
7) Navštivte stálou expozici moderního fr. umění ve Šternberském paláci na Hradě. Jděte tam jako celá posádka, předložte vstupenky.

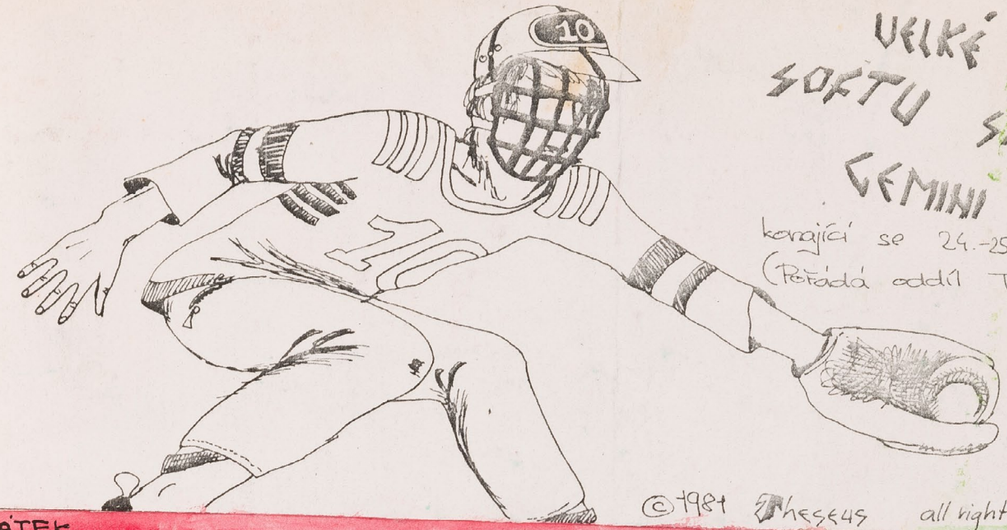

VELKÉ HRÁNÍ V SOFTU STŘEDISKA GEMINI

konající se 24.-25.4 1981
(Pořádá oddíl Theseus.)

©1981 Theseus all right reserved

PÁTEK

Hrajeme s Poseidonem. Již po 1 inningu vedeme 3:1. Ten 1 bod, který udělali, to byl taky jediný jejich bod za tohle utkání. Vyhráli jsme 31:1.

SOBOTA

Hrajeme se smíškou. To je skupina, do níž dal každej oddíl několik lidí. Je to předem rozhodnuté utkání. V polovině to smíška vzdává a dál se nehraje jen tak. Dnes jsem se taky dozvěděl, že noc upravala led. Theseové ji špatně přivázali. Nějaký Theseové. Šel jsem ji hledat a nenašel jsem ji.

NEDĚLE

Dnes se rozhoduje o vítězství celého turnaje. My a Theseus máme každý dvě vítězství. Nastupujeme a Theseové jsou proti nám strašně malí. 5. a 6. třída. My jsme první na pálce. Uděláme jen pár bodů a už je to třetí aut. Mámě se jsme trochu nervózní. Theseové se smějou a jsou jistý vítězstvím. Pak přichází její první odpal a je chycenej ze vzduchu. Druhej taky. Akorát Křemsa si dal humra a jinak třetí aut je na první metě. Je to můj první zásah do hry. Měníme se a Theseové jdou do pole. Křemsa nahazuje a je nervózní. Krab zkouší odpal jednou rukou a nedaří se mu to. Nakonec proměníme a dá. Je autovanej na první metě. Ale pak už to jde. Až do konce zápasu si udržujeme náskok takových 7 bodů. A s ním taky končíme. Vyhlašování vítězů a k naší dobré dohry. Ale jen dva se jdou. Pak už hrajeme jen tak, ale je to hra na druhý.

k cvičení jsme měli topinky. -4 body
Potom se balilo a pracovalo. Po
obědě jsme šli hrát softbal. Docela
jsme si zahráli. A potom jsme šli
te 10 km na nádraží. A tam se
vyhlašovali výsledky I. tamního kola.

I. 314 - moc veselí
II. 832 - dost veselí
III. 525 - málo veselí
IV. 929. - maličko veselí

LODĚNICE

Ano dnes je ten slavný den, kdy budou spuštěny na vodu pěkný nový vlastní lodě. Dlouhé dny a snažení. Ano právě dnes budou, střepy otců, lahví klesat ke dnu upřeným a blýskat se v neonovém svitu podmořských ryb.
Začalo to docela obyčejně - vyklízením lodí. Již tehdy se nám podařilo rozbít dvě lodě posádky 525. A tu když byly lodě připraveny, vzal jsem jako první do ruky lahev a křikl, momentálním hlasem: "Křtím tě jménem Cottin". Lahev prudkým švihem rozřízla vzduch a střetla se s bokem lodi. Střepy se rozletěly do stran a zelená tekutina zbarvila obsacem přihlížejícího lidu. Co se dělo dál to už si nepamatuju. Měl jsem co dělat s udržováním lodi v přímém a s balancováním mezi střepy, které koukaly (a ještě koukají) ze dna lodi. Na to byly naše lodi náročný a šlo se jezdit na koňoších. Vedl to Krab a bylo to docela dobrý. Na druhej břeh a zpátky, máčio a kolotoč. A domů. Kuku

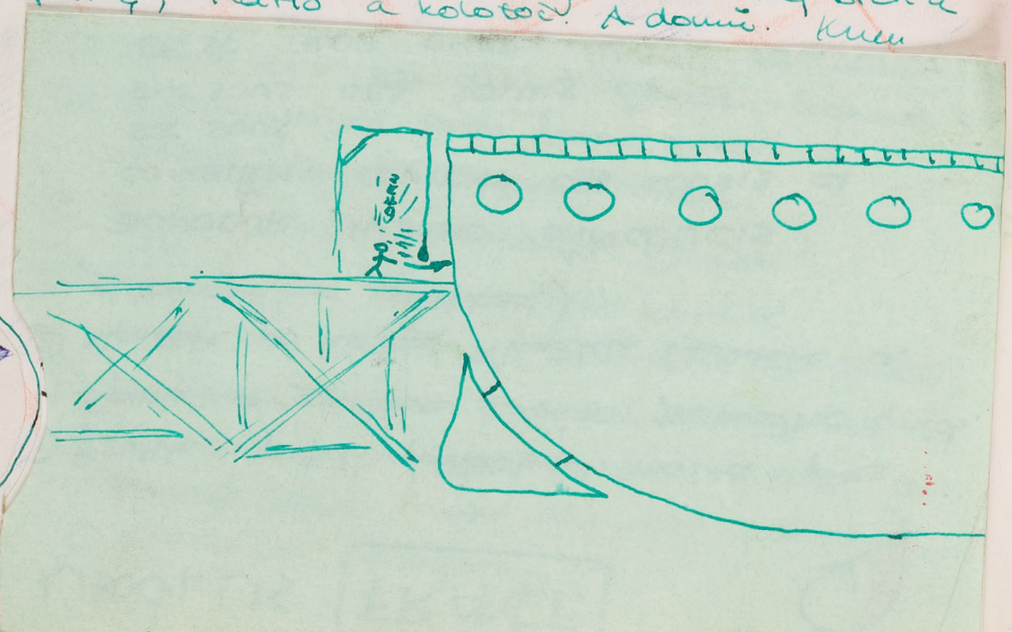

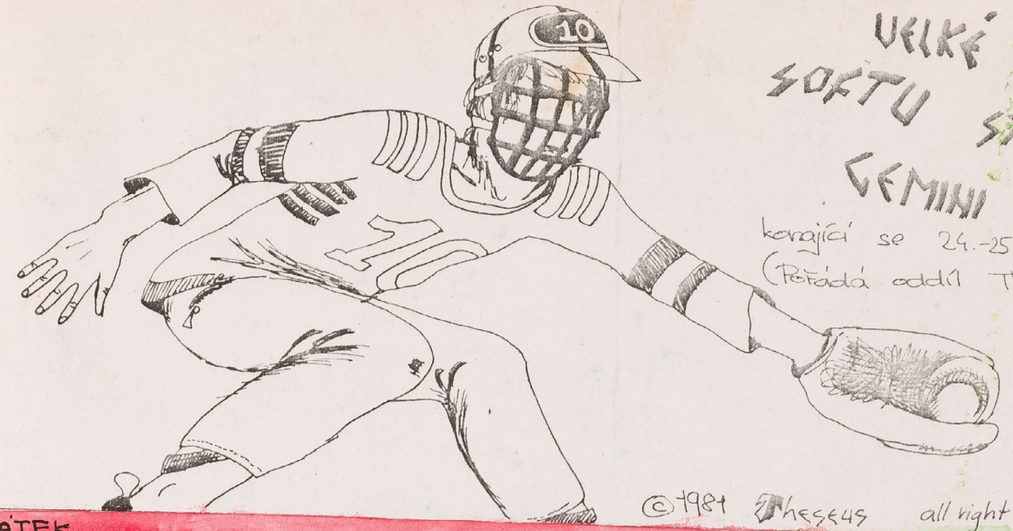

VELKÉ KLÁNÍ V SOFTU STŘEDISKA GEMINI

konající se 24.-25.4 1981
(Pořádá oddíl Theseus.)

©1981 Theseus all right reserved

PÁTEK

Hrajeme s Poseidonem. Již po 1 inningu vedeme 3:1. Ten 1 bod, který udělali, to byl taky jediný jejich bod za tohle utkání. Vyhráli jsme 31:1.

SOBOTA

Hrajeme se smíškou. To je skupina, do níž dal každej oddíl několik lidí. Je to předem rozhodnuté utkání. V polovině to smíška vzdává a dál se hraje jen tak. Dnes jsem se taky dozvěděl, že nám upravila lod. Theseové ji špatně přivázali. Nějakej Theseus. Šel jsem ji hledat a nenašel jsem ji.

NEDĚLE

Dnes se rozhodne o vítězství celého turnaje. My a Theseus máme každý dvě vítězství. Nastupujeme a Theseové jsou proti nám strašně malí. 5. a 6. třída. My jsme první na pálce, uděláme jen pár bodů a už je to třetí aut. Měníme se jsme trochu nervózní. Theseové se smějou a jsou jistý vítězstvím. Pak přichází jejich první odpal a je chycenej ze vzduchu. Druhej taky. Akorát Křemsa si dal humra a jinak třetí aut je na první metě. Je to můj první zásah do hry. Měníme se a Theseové jdou do pole. Křemsa nahazuje a je nervózní. Krab zkouší odpal jednou rukou a nedaří se mu to. Nakonec proměníme a běží. Je autovanej na první metě. Ale pak už to jede. Až do konce zápasu si udržujeme náskok takových 7 bodů. A s ním taky koukáme. V vyhlašování vítězů a u raménkové dorty. Ale jen dva se jdou. Pak už hrajeme jen tak, ale je to hra na jistotu.

LODĚNICE

28.4.

Na dnešní loděnici jsme jeli čertorku. Chtěla jsem si splnit orlaťování lodě a tak jsem šla na kormidlo, na háčku byl Špregi. Moc mi to nešlo Špregi mi dělal samé naschvále a tak jsme se radši zase vyměnili.

Potom byli organizačky. Byli převážně o Otavě, já už jsem se na ni strašně těšila, protože to byla první řeka roku 1981. Taky jsme se dozvěděli, že nám uplavala loď.

KIRKE

OTTAWA

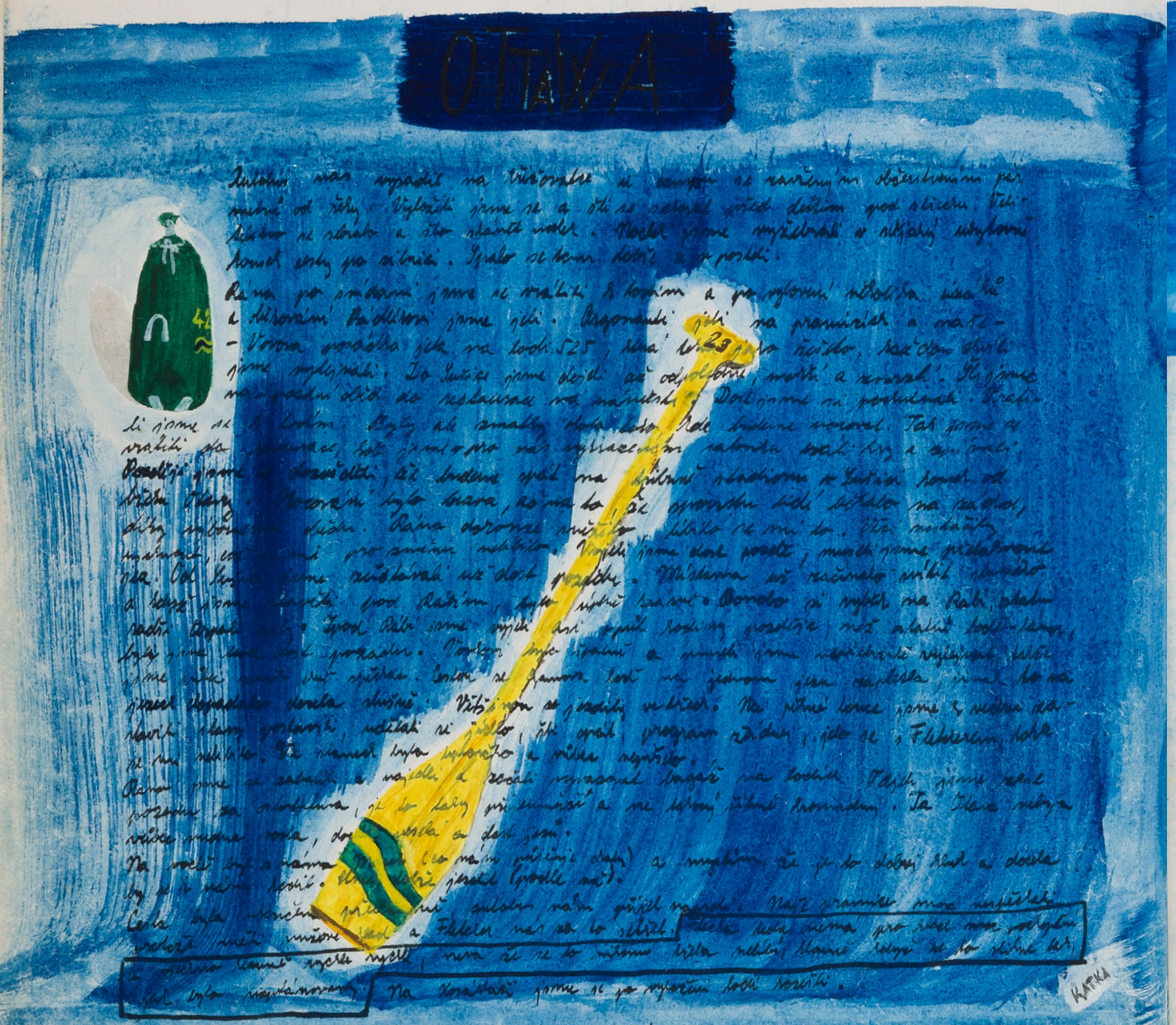

Ráno nás vyprovodil na nádraží ředitel a kamion se zavřeným občerstvením při-
jel od řeky. Vyložili jsme se a šli se nejdřív přes dešťem pod stanici. Tři-
chovo se nádraží a stanice nebyla. Nosili jsme vyšňůrovaná a nějaký ubytovací
komplex snad pro zaměstnance. Spalo se tam dobře a v pořádku.
Ráno po snídani jsme se rozdělili s Honzíkem a po vyložení nějakého zásobení
a dělování Radiotaxi jsme jeli. Organizátoři jeli na pramici a naše-
- Vova posádka jela na lodi 525, moje [illegible] na Řeku, kde jsme
jsme nejdřív. Do Ottawy jsme dojeli až odpoledne, unaveni a zronzeni. Když jsme
na [illegible] dřív se nedalo nic nákupit, tak jsme nic nekoupili. Dali jsme si
[illegible] Loďky až [illegible] Rad [illegible] nocovat. Tak jsme se
vrátili [illegible]
[illegible] jsme [illegible] Ráno jsme [illegible] Vstali jsme dost pozdě, musili jsme přebalovat
[illegible] Od [illegible] [illegible] zůstávali už dost pozdě. Můžema už začínalo svítit slunce
a [illegible] [illegible] [illegible] Ráno [illegible] Vyjeli jsme asi [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

LODĚNICE 26.5.

Na téhle lodènici jsme si zase jednou skucili zjet Čertovku. Já jsem jela zase s Čitou, už jsem si nanì na kormidle docela zvykla. A bylo to taky prima, protože Čertovku už jsme vopravdu dlouho nejeli. Pak byli zase oblibene organizace. Tentokrát už jsme radši mlavit o táboře, protoze se rychle blizi. To jsem zvedava jakto na tom táboře vudeopravdu vipadat. Pak jsme pokracovali. Cist zeanicka a byla kratka epizanda.

REGATA 27.5

ÚČAST:
ARGONAUTI
TEZEUS
POSEIDON

Regata jsme meli ve stredu misto plavani. Kazdy oddil sestavi nekolik drazstev ktere melo dohromady nejvic 70 let. Akdyz uz jsme se sesli tak byl slavnostni nastup kterej zahajoval Fleer. Pak bylo vylosovani poradi to delala Kaja z pidi poseidona, protoze je neutralni. A pak se to rozjelo. Ty co zrovna nezavodili vylezli na strecha pozbalovat. A to bylo rery. My teda posadka v kterej jsem jela ja to bylo s Gamem jsme jeli az posledni. Pred nami zatim nevihral nikdo od nas az na posadku 510 coz byli nasi nejvetsi favoriti. S nima jsme to vyhrali. Pak bylo kolo vitezu v kterem jsme byli treti, coz je velkej uspech. Za prvni misto bylo ozdobne paidlo. Pak uz bylo moc pozde a tak jsme se rozesli domu.

Dalsi poradi:
Tezeus 1
Argo1
Argo2

Snezkem se take Tereza stala plavcikem a Makre Lodnik II. tr.

ONDRA
MATES
PIERROT
RAUTA
KATKA
ŠÍLO
ČITA
DZIGI
SPREGI
GAM
JA
DIKOUS
KOVA
ÚČAST:

VLTAVA 29.5-31.5

Staz byl jako vzdycky na korzárkáci. Sešlo se nás docela dost. A tak jsme naložili lodě a jeli rovnou do Lenory. Cesta mi ubehla strasne rychle protože v autobuse byla pořád zábava. Taky známa jeli zase Tezeus. V Lenoře jsme pak rychle vyložili z vleku lodě a postavili stany. Pak jsme si šli sednout na práh jednoho opuštěný obchody kde jsme dělali test na to jakej má bejt tábor. Potom nám dala čita rébus na velejí rod. Z tý tabulky jsme měli podle čar udělat co nejdelší věta. Pak už jsme šli spát. Já Dzigi a Rauta jsme si ještě povidali. Pierot přišel, až skoro ráno.

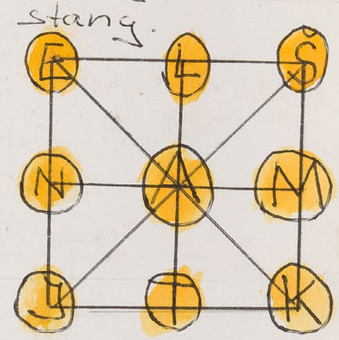

Sobota

Ráno vedl rozcvičku Spreg, a jelikož jsem šla na rozcvičku v teplákách musela jsem i s Katkou do vody. Když jsme balili stany a lodáky Tezeové ještě spali. Vyjeli jsme asi kolem desátý. Já jsem jela s Čitou. Slunícko pěkně připalovalo, jeen nebyli, jen sem tam nějaká ta peřejka a tak se nám jelo dobře. Po chvíli jsem se vimenila s Čitou, takže jsem byla na kormidle to sem byla ráda protože na kormidle mě to baví. Asi v polovině jsme měli zastávku na oběd. Pak jsme zase za velkého vedra pokračovali. Na táboriště jsme dorazili dost brzo takže jsme měli ještě spoustu času na hry. Když jsme měli postavené stany tak jsme hráli hru na erak. Ta mě moc bavila byla jsem vni hned druhá po 510. Pak jsme hráli nějakou hru kdo je jak tiše a pak na stavy. Na večer jsme si pak sedli kolini a povídali si, jenže nám to moc nešlo i když se Kova snažil jak chtěl. Tak jsme si zahráli ještě něco se sičkama po posádkách, ale při tom už jsem napůl spala.

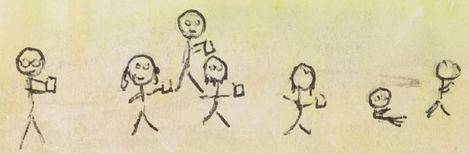

ODJEZD

Slanícko pražilo už od samého rána. A tak jsme se jen nasnídali, vykoupali a vyjeli. Já jsem byla na kormidle pořád, protože Lita se chtěla co nejvíc opálit. Jelo se nám dobře. Asi v půlce cesty jsme si s Litou spomněli, že jsme na táboríšti nechali kanistr. Pořád jsme však ještě doufali, že nějaká loď kanistr veze. Na místě, kam jsme dorazili celkem brzy, jsme se však přesvědčili. Smůla. Nejdřív jsme museli najít autobus a pak naložit lodě. To bylo poměrně rychle. Pak jsme se nasedli. Než jsme vyjeli, srovnávali jsme kdo je víc opálenější. Sice všichni jsme byli úplně hnědý, někdo i spálenej. Do Prahy jsme přijeli brzy. KIRKE

Loděnice

26.

Na dnešní loděnici nás naučil sám moc nových věcí. Například, že se úplně jinak nastupuje do lodi, jinak přistává a moc jiných záběrů. Pak jsme vyjeli na vodu abysme si to zkusili. Já jsem jela s Krabem a docela nám to šlo, ale musíme se všichni ještě moc učit. Taky si myslím, že k nám do oddílu zase začne chodit Čert. To bych byla strašně ráda. Nakonec pak byla ještě čtení Sedmičky.

Kirké

LODĚNICE

9.6.

Dnešní klubovna byla úplně jiná než vždycky. Na nástupu Vora řekl, že si máme zvolit kapitána a ten si má zvolit další kapitanát. My sme si zvolili Bonoba a ten si vybral Pierrota a mě. Pak jsme připravovali program, zatím co byli organizačky. No a my jsme ho tedy vymyšleli. Nejdřív byla hra zakázaná na ponorky. Ta byla úplně bezvadná. Hrálo se po posádkách. Lodě byli 4+. Snažili se dostat ty druhé 3 celou jejich posádku do vody. I když jsme vždycky prohráli, hra to byla dobrá. Pak byla spívanda.

Kirké

PÁTEK

Sraz byl ujedeme my jsme Theseem pod lipu stavět tábor. S Čertem brali jsme ještě chu-

SOBOTA

Ráno jsem dle ostatní jsem se u rovička a na se stal Pierrot.

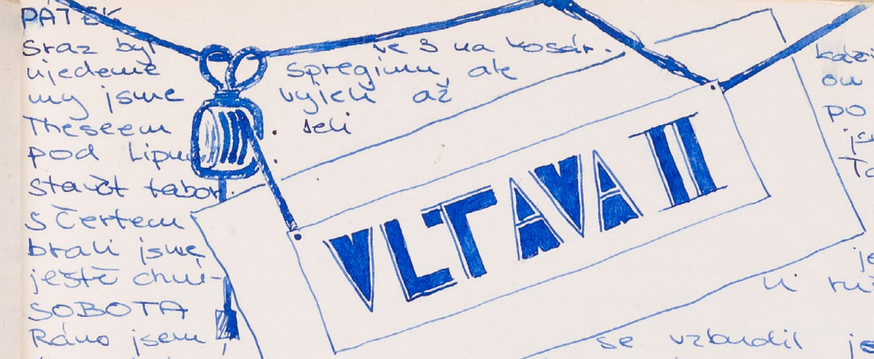

vě s ua kosár. spreginu ak vyjeli až . šeli

kdei. Doufal jsem, že ou přijel v půl čtvrtý a po čtvrtý. Jeli jsme s jsme dost dlouho, až Tam jsme si začali já jsem si s kirke a postavil stan a ještě 510. Potom jsme si musili vozmi klid.

se vzbudil ještě před rozcvičkou stany byly už většinou vztyčeny. Umyl pumpy, kde to bylo zakázaný. Potom byla krále domů jsme hráli nakonec slonískem posledni chuffe jsem nevadí, s tejm pojedu. Až na ústkupu jsem si to dohodl s kirke. Jen co byl dán rozchod, rozebrali jsme si lodě. Hry jsme si vzali tučňáka se šprichou a dobře jsme udělali. Vlezli jsme do lodě, a zkoušeli jsme si obraty v proudu těsně pod přehradou. To člověka dytue úplně taková radost, teje zas na lodi.

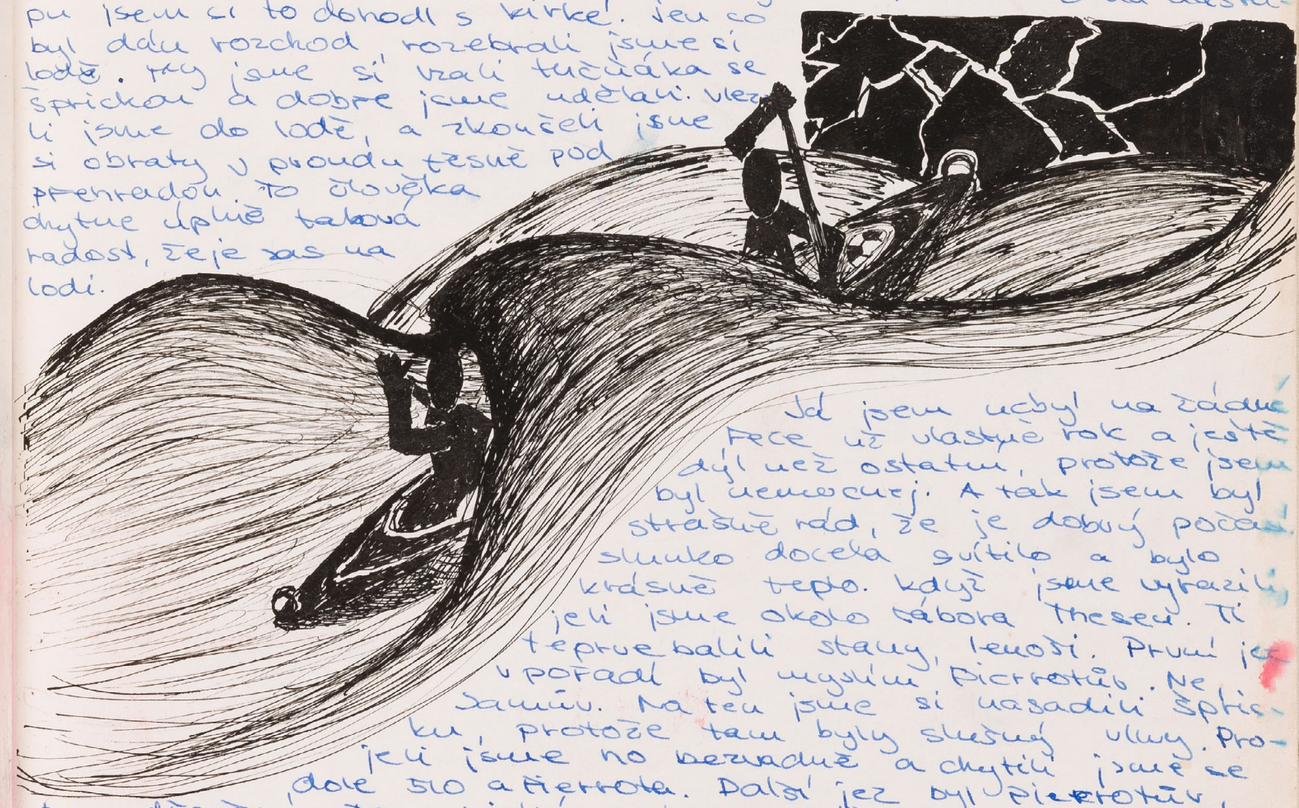

Já jsem učbyl na zádně Fece už vlastně rok a ještě dýl než ostatní, protože jsem byl nemocnej. A tak jsem byl strašně rád, že je dobrý počasí sluníko docela svítilo a bylo krásně teplo. když jsme vyjeli jeli jsme okolo tábora Theseu. Ti teprve balili stany, lenoši. Prvně je v pořádku byl mužstvu Pierrotův. Ne samým. Na tej jsme si zasadili šplíchu, protože tam byly služný vlny. Projeli jsme no bezvadně a chytili jsme se dole 510 a Pierrota. Další jez byl Pierrotův, tea dřevěný. Tam kirké uplavalo tričko, ale sjeli jsme ho taky dobře. A pak byl Herbertov. Teď nevím, jestli Herbertov nebyl před všema těmahle jezama. Asi jsem to všechno popletl. Ale to nevadí. Herbertov jsem jel s Vovou a jel jsem na kormidle. Prvně velká vlna nás úplně zastavila. Měl jsem z toho jezu dost strach, protože od minule na přestávku a teď se tam jede, takovým kanálem po tý stavbě zůstalo. Snažil jsem se svůj strach neddt najevo, a dobře to dopadlo. Byl jsem rád, že nalevo špricku, protože dost lodí bez ní se udělalo. Kvečeru jsme přistáli na takovým táboríšti, kde už byli nějací lidé. Postarali jsme se o lodě, o stany, a najedli se. Vova potom povídal na vzdálenou dobu zítřejší tedy s blbnutí tečkami. Soutěžilo se, kdo na větší vzdálenost dokáže zakreslit do své tabulky tečky rozmístěné do

čtvereček. Já jsem uchrál, protože mám slabý brejle. Potom byl ústup a Vova se ptal, kdo má číslo na hlavě. Měla ho sotva polovina oddílu. Vová řekl, že jim dá čtyři cukrky, ale musí jí do dneška určit. Potom tedy zmírnil trochu pravidla, aby si mohli zahrát všichni, a začal je vykládat. Jenže několik lidí mu neposloucháno mezi nimi i Gam, a když Vova řekl, abychom se seřadili do dvou řad, Gám ho neslyšel a bavil se dál. Vova na něj trochu zařval. Gam se rychle zařadil, ale dělal přitom takové obličeje, že se několik lidí neudrželo, a vyprskalo. Mezi nimi bohužel i já. Vova se zatvářil, a řekl, že nám volno, že žádná hra nebude. Já tady nebudu rozebírat svůj názor, protože ono je to trochu složitější, a stejně jsem se o tom bavil s jiným a s čertem celou noc. Po této nepříjemnosti jsme se sebrali, a šli jsme na dřevo. Večer byla zpívanka, ale já jsem z poloviny odešel, protože mně to nebavilo.

NEDĚLE

Ráno ranníčko jsme se vzbudili až po třetích. Sbalili jsme si věci a najedli se. O včerejšku už nikdo ani slovo. Ani Vova. Měli jsme vyplout v 10, ale vyplulí jsme nakonec pozdějí. Kitké byla na kormidle a já jsem se válel na dně. A potom byla větrná. Tentokrát na nás nic nepršelo, jako minule. A to už začínal smrad. Přetáhli jsme to a jeli jsme dál. Projížděli jsme kruhovým a předešel lodě myli dřevo. Pak jsme jeli jedeni jezírk pozadu a jeden předešel. A za kruhovým jsme se zastavili. Teda chci říct že nás zastavila ta pěna, co tam vytékala z potrubí. To vedle až z větrné. Zbytek plavby jsme trávili ve znamení smradu. Tam kde bylo dřevo vidět až na dno, tak tedy byla hnědá skoro černá voda. A pak jsme přijeli do Rajova, postarali jsme se o lodě a jeli supem domů. V autobusu jsme ještě dojedli zbytky a zpívalo se.

LODĚNICE

Spregi měl tangram a dostal za něj tři vesla. Potom byl vlaštovka hra Slodiní. Rozdělily jsme se na dvě skupiny. Za úkol byl vhodit míč padly na dřevěnou plošinu. Zdálo se to celkem bezpečné, ale ve vlnách boje se naše loď začala pojednou otáčet. Chytil jsem se pudově Spregiho lodě, ale ta se začala otáčet taky. A tak se otočili obě. Kitké byla na mě nějaká naštvaná, jako tych za to mohl. Jen co jsme uklidili loď a sedli si na hrabu, přijíždal místr Zuzka. My jsme mu měli dávat otázky o tháze a on nám na odpovídal. Dověděl jsem se, že:

I. kropicí vozy jezdí v noci
II. Ale nejezdí, protože kropiči spí
III. Že tyjská chrám, bude opraven za 20 let.
IV. Že most barikádníků nebude
V. Že se jatka nebudou bourat
VI. Že na VLTAVĚ žijou pstruzi CHA!
VII. ŽE nepořádek dělají inženýři atd.
VIII. Že všichni dělají všechno co mohou proto, aby Praha byla čistá.

Ale já pořád vidím, že je špinavá!

Loděnice

23.6.

Dnes byla poslední Loděnice oddílového roku, proto se většinu doby kontrolovala výzbroj. Ale ještě předtím jsme hráli malou bitku. Chytání tuleňů. Hra to byla posádková na vodě. Já jsem nehrála, protože mě bolela hlava. Nejdřív Makre naházela z mostu do vody čtveřečky polystyrénu a lodě je pak chytaly, chytat je mohl jen jeden na přídi. První byla loď 832 pak naše 314 a nakonec 825. Pak už byli převážně organizačky.

ZÁVĚREČKA BUBLEGUM na Kamenici a do Hřenska

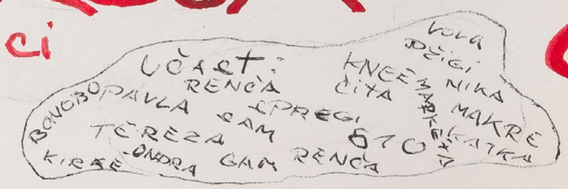

Pátek.

Sraz byl tentokrát v klubovně v Pkojf. Každý už měl nějaký prostředek pro dopravu na vodu. Odjezd byl trochu zmatenej. Když už jsme byli v Dáblicích Vova zjistil, že si v klubovně zapomněl všechny svoje věci. Pak už jsme jeli pořád, až do jednoho kempu v . Tam jsme si mezi chatkami postavili stany, a když jsme se umyli a najedli a vybalili tak jsme si zahráli nagbíkon. Večer pak byla zpívanola v jednom neobydlený chatičce.

Sobota

Hned ráno po rozcvičce jsme se umyli, nasnídali a zbalili. Nebalili jsme si však všechny věci, jenom něco, ~~věci~~ jídlo na jeden den a náhradní oblečení. Stany jsme nechali stát jenom jsme do nich dali ostatní věci a vydali se kousek k autobusu. Spím jsme jeli kamenici, až tam kde vteká do Labe. Od tamtaď jsme šli k místu odkaď máme vyjíždět. Úplně jsme se zhrozili, řeka byla uzoučká, mělká, kameny čouhali no prostě se nám zdálo, že se jet nedá, ale člo to. Vysvlékli jsme si bagandle, rozdělili pocáloky do lodí a vyrazili. Všechny věci jsme nechali v autobuse, protože bylo jasné, že to mockrát udělané. Sebou jsme vzali jen lepicí soupravu. Já jsem nejdřív jela s Čitou a Tamarou Ondrou, a Nikou na

pak Markétou Velkém člunu. Pak jsem si do Vyměnila s Verou a měla jsem malešťan zima pro sebe. Bylo to moc prima, samej ječík, kámen, jazyk, vývar, mělčinka a podobně. Mockrát jsem se neudělala, ale často jsem musela přestat a vylít vodu z lodě. Cestou jsem se pořád držela ~~se~~ Makty a Renčou. Vlastně jsme byli jediný ti lodě které vyrazily bez úhony. Kromě Oty a Kneca a Spreginho ty jeli na pneumatikách. A mysím Dajinhoa Pierrota ty měli společnou tedy a jeli až někde vzadu. A velkej člun. Až na místo kde nás čekal autobus jsme neobjeli a tak jsme šli asi 2 km pěšky s lodema sebou. Večer v táboře jsme pak zpívali u ohně.

Neděle

V neděli ráno jsme si už zbalili všechny věci a odnesli je do autobusu. Pak jsme se vydali pozorovat po hřebenku. Moc se to tam nám líbí kousek jsme šli po značce na Prapořickou bránu ale pak jsme se značky vzdali a šli po nezáznačkované pěšině. Po chvíli jsme zjistili, že za námi nejdou Makty, Pierrota Kaaka a tak se za nimi vydala Čito. Vova, Gam, Spregi a Pěji šlie zadním dálu a my jsme tam čekali. (Podle mě kdyby jsme šli taky dál tak by zase nevěděli kam mají jít ty co se ztratili) Když přišla Čita atd. tak jsme se vydali dál, ale protože tam byla cesta nevyjížděná tak tak jsme vyšli na jinej kopec kde jsme měli. Po chvíli podle pískání jsme se zase sešli. Po velkym bloudění jsme měli zjištěná tak jsme hledali potok, kterej tam někde měl bejt. Ten jsme našli a u něj sme se sedli, najedli a vymejšleli přezdívky pro Katku, Markétu, Terezu, Ondru, Pavla a Niku. Moc jsme toho nevymyšleli. Pak jsme se vydali rovnou na Prapořickou bránu. Cestou jsem si s Verou povídala o Faustovy a o různejch hlavolamech. ~~Kaat~~ Na Prapořický bráně se platilo vstupné, ale my jsme neměli peníze. Tak to Vova zmlouval a šli jsme zadarmo. Pak jsme šli rovnou k autobusu. Protože bylo vedro jeli jsme se ještě vykoupat na Ořecku. Potom jsme jeli rovnou domu. V autobuse mi pučil Vova ještě toho Fausta, tam jsem ho nerozluštila, ale doma pak jo.

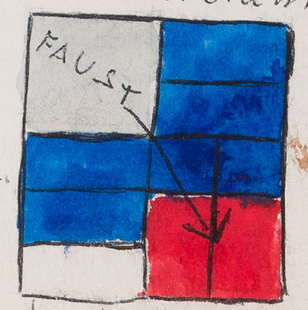

PŘED TÁBOROVKA

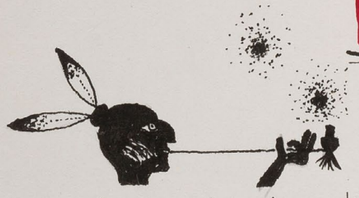

Due 15.7. jsme přijeli na kotbě Alie na místo, kde měl stát tábor. Byla to velká, nerovná louka. Přselo, byla zima a my jsme začali vykládat věci z Alie. Potom Alie odjela a my jsme zůstali, stát uprostřed louky, vedle obrovské kupy věcí. A pak, během několika dalších dní jsme dali věci do pořádku. Postavili jsme si kamarády, vymýtili místo pro salaš a pro stany, postavili latrínu a základy salašu s kuchyní. Pak nám velkou pomáhali přitahat z lesa kmeny, nařezat je, kotyčit a přibít na už střechy. A potom přijeli ti ostatní, a nejlíbí se jim jak psi skrz střechu a louka ze strany dalších.

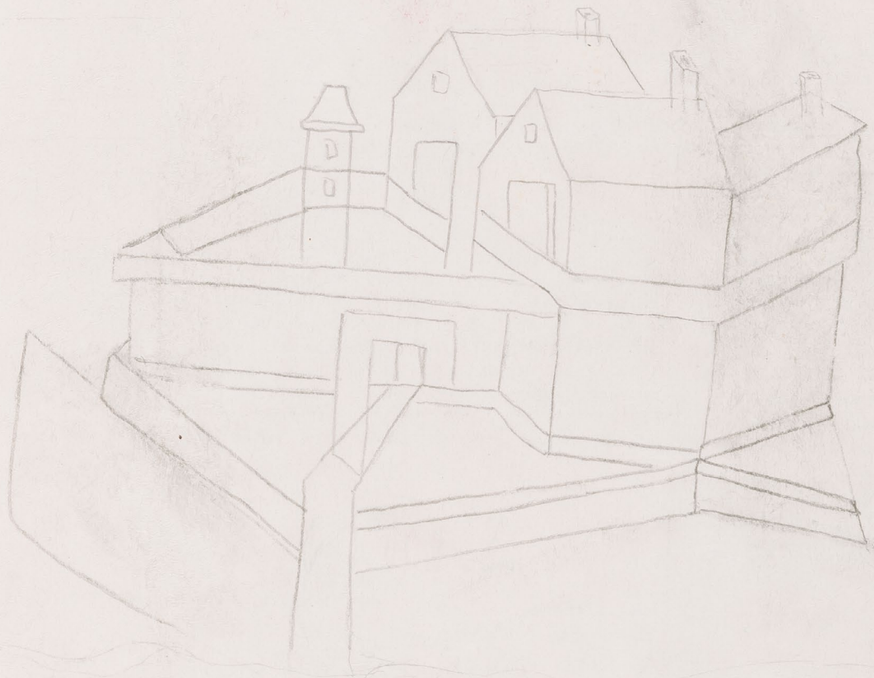

1. DEN

20.7.

Hned probuzení bylo nepříjemné. Zdálo se mu totiž, že nepršelo a když jsem otevřel oči, tak jsem viděl, že prší. Dnes už prší třetí den, a já musím vždycky koupit boty nové. Takže, musíme na nákup v Dokkum. Vyjeli jsme už za rozpoutání (5 hodin) vzbudili ostatní a dali se bahnem směr vesnice. Zapomněl jsem říct, že já s Evou. Tam jsme se naposled stavili na pivě, kde udali, řekli, že krajíčky neuřezali. V kanceláři nám zabodli pískovanou lepenku a já s Evou a s jednou kolchozníkem jsme měli nakládat dvě obrovský hromady krajíček. S propíchnutýma rukama jsme to dokončili, naložili tři balíky lepenky a jeli zpátky. Jeli jsme traktorem, který neměl přední sklo, byla zima, pršelo a foukal protivítr. Ale připadali jsme si jako andělé spásy či něco podobného, protože jsme vezli jídlo, které jsme dojedli a vystoupili na obzoru se objevila naše vesnice, to loďka oddělu, kterou jsme tak dlouho postrádali. Byli samozřejmě veselí a střelili štěpem, protože jich ještě nebyla zima a někteří mokré vodí. Pierrot s děvčátkem, Makyela, zahrada a ještě dva další. Ostatní zůstali pozadu, měli totiž napsaný jiný stav. Dorazili však asi o hodinu později, sice stan, a další. Stěžovat jsme se přivítali já, začalo se se stavbou stanů. Poprvé jsem se sekl asi o 20 cm a podruhé zas a tak jsem to určil třikrát. Třikrát určená jedenáct řeč. Postavili jsme sice stan, ale uvnitř postele, a tak jsme spali v kuchyni.

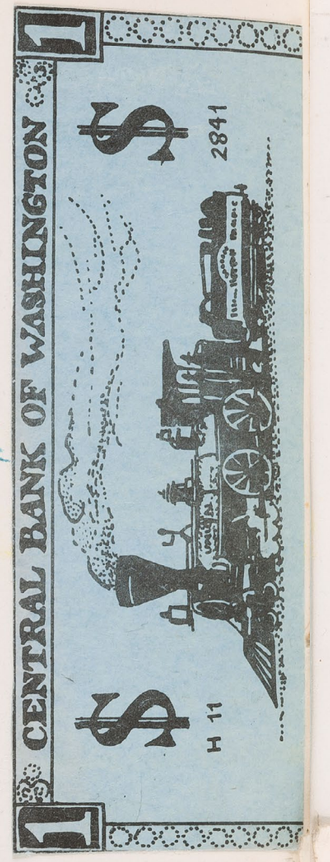

2. DEN

21.7.

Já jsem s Evou od rána do večera stavěl sklípek. Ostatní také pracovali, ale já s Evou jsme čekali určitě nejvíc. Dostali jsme za něj 34 $
Služby ještě neexistovaly, ale dostávali jsme jídlo po dvojicích na celý den. Dnešek taky přišel Pavla. Večer jsme pak dostali každý tolik co jsme si zaslouží v dolarech $. Já jsem nejdřív pomáhala Gamovi s kominem, pak jsem vymetala kamna a dělala pěvkyni u střechy na čapy. Škoda jen, že skoro pořád prší. Přes den jsme si taky dělali na stanech. Každý si dodělával postele, police a dveře. Ale, protože pršelo tak jsme stejně spali v čapu. Já jsem spala s Krabem ve spacáku, i když nám dolů trochu teklo.

Třetí den

22.7.

Dneska byl další pracovní den. Celý den se vařilo opět po dvojicích. Dopoledne jsme pracovali na společných stavbách odpoledne na stanech. Já jsem dělala skoro celý dopoledne septik. Pak jsme společně postavili stožár. Kmen a 310 potom pokrmy nej postavili palubu. Nahoře se na něm zaseklo lanko a tak na stožár musel lézt Pěrgi. Stožár je dlouhý 15 m.

Večer jsme se dozvěděli, dost věcí. Na každý den se volí šerif. Šerif může kohokoli zatknout. Vězni si pak své činy musí odpracovat. Vylosovaný vězeň spí pod šibenicí. Na zítra je šerif Pierrot.

4. DEN

23.7.

Dnes měla naše posádka službu a taky hlídku. Já jsem hlídala od 3 hod. do 5 hod. hlídala jsem jako první ze služby, předtím měl hlídku Pierrot (ŠERIF). Dost jsem se na hlídce nudila a tak jsem pořád chodila dokola mezi stanama. Odpoledne ještě před nástupem jsme hráli hru. Vova si vybral 4 lidi: JTO, Bonobu, Rautu a mě. Oblékli jsme si trestanecký vesty s číslama na záda a jako trestanci se vydali schovat do lesa. Po nástupu se vydali ostatní za námi aby zjistili naše čísla. Já jsem stála hned u louky a když jsem viděla jak se na mě žene špregi rozutíkala jsem se do lesa. Myslela jsem, že mě špregi vyděl a tak jsem zapadla u rybníka do rákosí. Tam jsem seděla až do konce. Dost jsem se bála, protože nademnou byla cesta a pořád se tam ozývali hlasy. Na koni jsem pak zjistila, že mě jediňou nikdo nechyt.
Odpoledne bylo dodělávání stanů a velká hra PONNY EXRRESS. Rozdělili jsme se na 3 skupiny a soutěžili kdo první doručí zprávu. Já jsem byla se špregim, Bonobem, Katkou a Pavlou. Byli jsme poslední. Na večerním nástupu jsme uvítaly 2 hosty Medu a Standu z Poseidonu. Pak byla zpívanda a čtení, ale na tom jsem nebyla protože jsem s Bamem vyplétala pastele. Pak jsem ale slejně spala s Terezou v kacapu.

5. DEN

24.7.

Ráno jsem přišla poslední na rozcvička poslední. Sam, šerif, mě chtěl zatknout ale pak jsem jen vlezla do vody. Po snídani byl výcvik Maringy. Sam nás seznámil s věcí, které už jsme dávno znali. Zatím teoreticky, ale příště už to bude prakticky.
Po obědě pak začala DTH. Museli jsme odhadnout 2 minuty a za tu dobu si zapamatovat věci po rozházené po určité trati.
To bylo po jednom a mezitím jsme si colorkonalili stany. Pak byla akademie kterou vedl Špregi o broušení pil. Moc jsem z toho nepochopila. Večer pak byl zahajovací oheň. Ale byl vevnitř protože pršelo. Tam se stala Lenka nováček plavčíkem. Pak byla zpívanda.

6. DEN

Po snídani byl nástup a na něm nám Vova rozdělil karty, na které jsme si napsali disciplíny JIŽANSKÉHO RODEA. Všechny disciplíny byly: ROGER, STŘELBA ze vzduchovky, HOD PODKOVOU, STŘELBA z pistole, SVÁZÁNÍ A VRH KLÁDA-NOU, Pro kluky bylo BIOLEZENÍ PRAMICE, Pro holky BÝČÍ SRDCE, ŠIPKY a SINGL CANOE. Skoro každý měl připravovat nějakou disciplínu. Já dělal singl kanoe. Mělo se obeplout bóje a vrátit se. Pořadí bylo: 1-Maxie, 2-Katka, 3-Kirké, 4-Pavla, 5-TEREZA a úplně poslední byla Lenka. Touto dobou přišel další host. Byl to Fletcher. Po obědě a poledním klidu jsme se oblékli do slušného šatstva a do kroje a šli jsme na stanici Mnich. Tam jsme čekali na vlak a poslouchali jak si povídají železničáři. Potom přijel vlak. Tím jsme dojeli do Vesel a šli do sauny. Tam jsme se saunili. Nakonec jsme si koupili limonádu a sušenky. Domů jsme přijeli za tmy. Mezitím nám Poseidoni, kteří přijeli o den dřív připravili večeři. Tvořila ji polívka a chleba. Nakonec jsme zalezli do stanů, do spacáku a spali a spali a spali.

Pikant

7. Den

VOLNO 26.7.

Dnes bylo celý den volno. Já jsem měla ráno službu s Děgim a Rautau, ale jenom na snídani. Pak jsem s Terezou dodělávala etam. Přez den to už plynulo normálně. Až pak večer byl Country bál. Všichni se oblíkli do do country šatů. Klaci měli jeans, kostičkovanou kočili a stetson a my holky nějaký ty šaty. Nejdřív jsme zasedli k ohni a jedli. Pak jsme šli tancovat. Tancovali jsme tanec Zuzana. Ještě nám to moc nešlo. Pak jsme si sedli k ohni a byli vyhlášeny výsledky Jižanského ródea. Já jsem dostala za své výkony asi 135 $.

Ráno nám agentura Reuter oznámila překrapivou novinou. Poblíž naší osady byla objevena bonanza. Jeden claim - 50 $. Claimy si mohou zakupovat pouze dvojice zlatokopů. Já jsem se spojila se Samem, zakoupili jsme 2 claimy a na místo bonanzy jsme dorazili coby druhá dvojice svýhodou vybrání nejvýhodnějšího úseku. Postupně přibíhali další nadšenci a dohlížející úředníci banky Inflational měli co dělat, aby udrželi pořádek. Myslím, že nejvíc zlata jsem nahrabala já se Samem.

DEN č. 9

Dnešní dopoledne se v Daisy Townu opevnil John Brown se svou hrstkou věrných a statečně odolával zuřivému náporu otroků. Při prvním útoku se podařilo otrokářům osadu dobýt, ale druhý a třetí bitva dopřála úspěchy Brownovi. Já jsem byla obránce. Než tohle začlo, opevnili jsme uličky mezi stanama, prostor mezi saloonem a stanama, zkrátka všechno, kudy se dalo útočit. Rozebrali jsme k tomuhle účelu stoly a lavice ze saloonu, matrace, všechno. Při boji se smělo používat štítu (pokličky, krosny). Mně se tahle hra moc líbila, byl to pohyb, zrovna jsem na to měla náladu. Před obědem byl první výcvik maring.

Odpoledne jsme se rozdělili na dvě skupinky. Jedni byli lupiči, druzí převáželi coby posloví zlato do sídelního města. Prah lesa při Holný za cepem byla území, ve kterém jsme měli zapůsobit my, lupiči. Jen jeden z poslů, nikoli všichni, měl u sebe celou 1t zlata. Kdo, to jsme nevěděli. Zlato se jim podařilo převézt. Tahle hra se mi už nelíbila, nějak jsem ji neprožila a myslím, že jsem nebyla sama. Třeba to bylo moc schopnejma poslama.

Katka

10. DEN

19 29/7 91

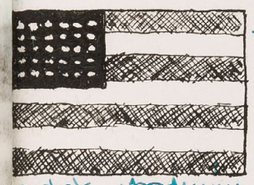

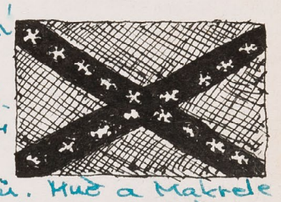

Dopoledne proběhla bitva o Fort Sumter - další útok IDTH. Jižani i severani si postavili svou vlajku někde v podrostu a kdosi ji udělali kruh ze šviháků. Do něho uvnitř nikdo vstoupit. Uvnitř hry bylo vždy v kole nepřátelskou vlajku a vahadet do kruhu ze šviháků, co nejvíce mužů. Kruh byl samozřejmě bráněn a tak hrajícím vyřčeným situace bylo vymyšlenou obranou. Než a Makrele se povedlo kohokoli do nepřátelského kruhu skoro 30 mužů, ale když jsme se vrátili ke své základně, naši jsme naši obranu v kruhu a 55 mužů v kruhu. Rozdělili jsme si tedy naši železnou zásobu šviháků a podnikli poslední útok. Ten byl však tvrdě odražen a tak skončila bitva o Fort Sumter.

Po obědě jsem přebral od Macke službu a tak bylo vždy o poledním klidu v zadu. Dělali jsme pudink pro další službu a večeři na dnešek. Já jsem ve službě rád a baví mě to, ale nesnáším se mi v ní nikdo nejpat. Ani vaša, kterej vždy přijde a začne se ptát, proč není hotovo to či ono. Přitom jsem to vždycky takový zbytečnosti.

Odpoledne byly na programu drobné sanotky. Po sebou každý nosil dva mužky a když Sam zatroubil, tak se všichni jižani snažili pomalu (pomalu) všechny severany a naopak. Poprvé jsme to vyhráli protože jsem zbyl jediný já, ale pozdě jsme všechny bitvy prohráli. U nás v kuchyni tam jsme z jižanů byli já a Katka, ze severanů kirke. Kirke jenom uchala pudink a v mí druhé ruce měla mužky, kdežto já a katka jsme k mí byli otočeni zady a krájeli jsme a mazali chleby. Takže se dvakrát stalo, že nás kirke dvakrát vybila oba. Drobné sanotky tedy vyhrali severani a to už bylo jejich druhé vítězství a naše druhá prohra.

Včer jsem připravoval papaju na včerní program: broskve, mlíko a buchty. Jde to dohromady, že. Večerní program bylo čtení sedmičky. Mě to moc nebaví, ale nohu to počouchat. Jsou tam takové zvětšovné okamžiky.

Kuc

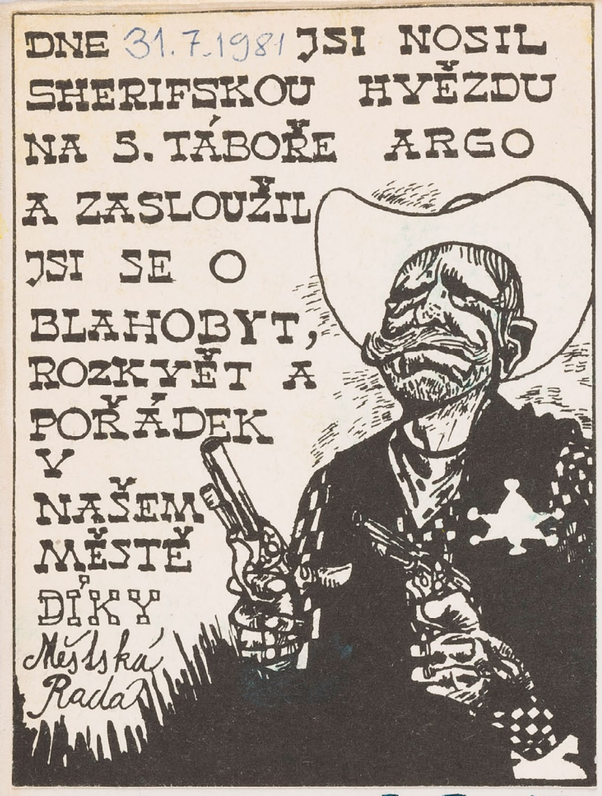

e v Mnichy

11. DEN

19 30/7 81

Ráno jsem vešel na rozcvičku, a nikdo si toho ani nevšimnul. Prostě jsem zůstal ve spacáku. Kirke připravila snídani na hudbě sama, takže jsme nemuseli vstávat o hodinu dřív.

Dopoledne byl úsek DTH „zaminovaný přístav. V našem přístavu byly položeny ty láhve, které byly na vodě naše dřevěné s dvojmístnými kovbajkami v takové a jedna byla dekorace jednomístná a jedem pramicí víc jsme si zapisovali do všech čtrnáct mínus než ani. To bylo na jsme si potom sedli a sto vnostuře vypotřebili Johna Browa anglicky.

Ještě před obědem byl výcvik Matiny, na kterým jsem nebyl, protože jsem šel nakoupit. když jsem se vrátil, předali jsme službu a pak byl odpolední úsek DTH. Jmenoval se obsazování strategických bodů. Obě vojska dostala rozkazy a seznamy, osm míst v okolí tábora. každé vojsko mělo vyslat svoje lidi ke strategickým bodům na každém místě byly položeny dvě nabojnice - jedna z kulometu a jedna z malorážky. kdo tam dorazil první, ten si vzal nabojnici z kulometu a ten co dorazil druhý, ten utřel a vzal jenom nabojnici z malorážky, já jsem běžel na svatou Barboru. Přede mnou už tam ale byl Piccotta Bonobo. Takže jsem utřel. Na zpátečku jsem potkal kraba, ale nebojovali jsme ani jsme spolu do tábora.

Včerejší program měla být zpívanda, ale protože se Gam ztratil do lesa, tak byl pozdě večer a to zrušili.

Muži dne jsou Piccotta a Gam a zvonka 1.809

Hesla dne: Není smutnější zjev než unylý pesimista, leda snad starý optimista.

12. DEN

19 31/7 81

Dopoledne úsek DTH se jmenoval Rychlý kurýr. Jako armáda jsme si koupili náboje do vzduchovky a jsme vystřelovat písmenka. Dostali jsme totiž zprávu a měli jsme ji doručit a zachovat se dle ní. Střílelo se ostošest a tak jsem brzo běžel pro nový diabolky jedinou vadou je trochu těžkopádné. Měli jsme zpátky jsme vzhůru podstatně dřív než Sever. Měli jsme se rozestavit po trati sever tuhých a přečíst doslova opsaný zápis na plenty dlouhý v Mnichu. Protože jsme měli zpátky nástup jsme vyhráli jsme v pohodě. Odpoledne byla na popadání jedna bitva Mountain & Merriman. Jih dostal zpátečku jednu pramici jednu kajaku a kajak. Sever dostal dvě pramice kanoe a gumovej člun. Jeho původní se stal člověk, který celou dobu hrozně vybíjel vybité lodě, každá strana měla svou základnu a ty se nabíjela každá vybitá loď, loďě se vybíjely tím, že se do nich vhodil míček. Napřed, jako v každé bitvě, jsme vítězili, ale pak už byla střetnutí vyrovnaný. Po skončení hry začali sevřeně psát, protože si myslili že je vítězství nemožné. Ale mýlili jsme se o 10. večer byla zpráva hotová.

Kuna

13. Den 1. 7.

Dneska jsem spala pod šibenicí. Spalo se mi dobře a když jsem ráno otevřela oči bylo úplně jasně modrý nebe. Po budíčku jsme se rychle umyli udělali rozcvičku a po armádách jsme vyrazili na místo poslední bitvy. Nejdřív naše armáda vedla ale pak nás Jižani předběhli. Cestou se nám pak ztratil Špregi, protože šel napřed. Pak jsme nevěděli vůbec kam máme jít protože Špregi vzal správu. Nakonec jsme bloudili, vůbec možné když nás dohnal Špregi. Jel na kole. Bylo už moc pozdě proto jsme šli rovnou do Veselí nad Lužnicí do sauny. Cestou jsme potkali Jižany. Přišli jsme trochu dřív a tak jsme se ještě vykoupali. V sauně to pak bylo prima. Taky jsem si tam umyla hlavu.

Severský život 10 $

Cestou jsme se stavili na pivo a pak jsme jeli do Mnichu.

Na zpáteční jeli vlakem

Jižanský život 10 $

PŘINESTE DOSLOVA OPSANÝ

NAPIŠ NA DESCE NA PRVNÍM

DOMĚ V MNICHU

ČAS

11. DEN

19 30/7 81

Ráno jsem nešel na rozcvičku, a nikdo si toho ani nevšimnul. Prostě jsem zůstal ve spacáku. Kirke ● připravila snídani na hlídce sama, takže jsme nemuseli vstávat o hodinu dřív.

Dopoledne byl ústek DTH zaměnovaný přístav. V našem přístavu byly položeny [illegible] lodě, které byly, na rozdávané v takové a jsme jednoho s pramicí, kanoí a kajakem a hledali pláclu. Sevetane měli k dispozici přes jejich počtu převahu jsme zjistily, asi za pět hodiny a dílu se prvním útěkem v DTH. Také jsme si potom sedli a sledovali vypodechli Johna Browna anglicky.

Ještě před obědem byl výcvik Matiny, na kterém jsem nebyl, protože jsem šel nakoupit. když jsem se vrátil předali jsme služku a pak by odpolední ústek DTH. Jmenoval se obsazování strategických bodů. Obě vojska dostala rozkazy a seznamy, osmi míst v okolí tábora. každé vojsko mělo vyslat své lidi ke strategickým bodům na každém místě byly položeny dvě nábojnice - jedna z kulometu a jedna z malorážky. kdo tam dorazil první, ten si vzal nábojnici z kulometu a ten co dorazil druhý, ten utřel a vzal jenom nábojnici z malorážky, já jsem běžel na svatou Barboru. Přede mnou už tam ale byl Piet a Bonobo. Takže jsem utřel. Na zpátečku jsem potkal kraba, ale nebojovali jsme ani jsme spolu do tábora.

Večerní program měla být zpívanda, ale protože se Gam šel do hory, tak byl pozdě hlídky. Nestalo to za nic.

Muži dne jsou Piettot a Gam a zvonka 1.809

Heslo dne: Není smutnější zjev než unylý pesimista, leda snad starý optimista.

12. DEN

19 31/7 81

Dopoledne úsek DTH se jmenoval Rychlý kurýr. Jako armáda jsme si koupili zbraně do vzduchovky a šli jsme vystřelovat přemnožva. Dostali jsme totiž zítra vanou zpravu a měli jsme ji rozluštit a zachovat se dle ní. Střílelo se ostošest a tak jsem brzo běžel pro nový diabolky jedinou vadou se trochu trefoval by Bonobo zpátky jsme vzmužili podestatné dílu než Sever. Měli jsme se rozestavit po trati sluší tuch a přečíst doslova opsaný zápis na plentu dané v Mnichu. Protože jsme měli zvonku nástup vyprali jsme u pohodě Odpoledne byla na popradí jedna bitva. Mantar & Merlinar. Jih dostal zpátečku jednu pramici jednu kanoe a kajak. Sever dostal dvě pramice kanoe a gumovej člun. Jeho původní se stal člověk, který zůstal po celou dobu hry vybíjel vybité lodě. každá strana měla svou zelenáče a ty se nabíjela a zapisovala každá vybitá loď. Lodě se vybíjely tím, že se do nich trefil míček. Napřed, jako v každé bitvě, jsme vítězili, ale pak už byla střetnutí vyrovnaná by. Po skončení hry začali sevetáci psát, protože si myslili že je vítězství nemůže. Ale mýlili. vyhráli jsme o 10. večer byla zpráva

Kun

13. Den 1. 7.

Dneska jsem spala pod šibenicí. Spalo se mi dobře a když jsem ráno otevřela oči bylo úplně jasně modrý nebe. Po budíčku jsme se rychle umyli udělali rozcvičku a po armádách jsme vyrazili na místo poslední bitvy. Nejdřív naše armáda vedla ale pak nás Jižani předběhli. Cestou se nám pak strati Spregi, protože šel napřed. Pak jsme nevěděli vůbec kam máme jít protože Spregi vzal správu. Nakonec jsme bloudili všude možně když nás dohnal Spregi. Jel na kole. Bylo už moc pozdě proto jsme šli rovnou do Veselí nad Lužnicí do sauny. Cestou jsme potkali Jižany. Přišli jsme trochu dřív a tak jsme se ještě vykoupali. V sauně to pak bylo prima. Taky jsem si tam umyla hlavu. Na zpáteční cestě jsme jeli vlakem do Mnichu.

Severský život 10 $

Jižanský život 10 $

NEDĚLE 14. DEN 2. 8.

NÁVŠTĚVNÍ DEN

Hned ráno jsem jel s Pavlou na Gaudalfovi pro prasice na hrádz. Tam se nás žáky rodiče ptali, kde je tábor a kdy přijedou. Ukázal jsem jim to. Potom asi v 9 přijeli. Když jsme přijeli do tábora, jel jsem na kajaku. Vtom na mě zavolal Sam, že mi přijela maminka. Všichni rodiče kteří přijeli přivezli jídlo. Potom jsme se koupali. Všichni i rodiče. Potom rodiče pomalu, ale jistě odjížděli. Nakonec jsme tu zase zůstali sami. A potom přišel večer. Po setmění začal country bál. Všichni si přišli zatančit. Zuzanu jsme tančili zuzanu a naučili jsme se nový tanec: Grand square. A postupně začínali hořet lampiony. Potom byla večerka.

Pá

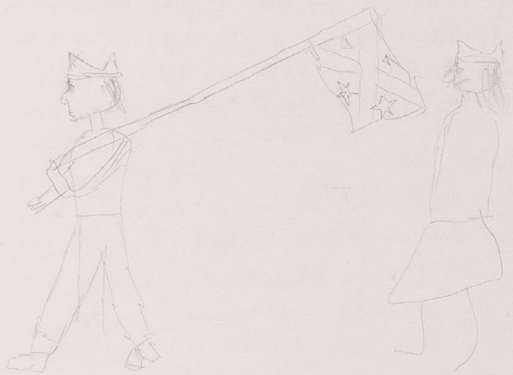

KATKA VÝPRAVY 2

15+ DEN

15 den. Dnes ráno jsem šel s Vovou na Gettisburk. Byl to sever proti jihu. Tu jsme vyšli do lesa na bitvu každý měl asi 25-30 životů. To se strašně moc hned první střetnutí ze severem bylo pro nás výhodné a tak jsme měli o několik životů víc než oni. Potom na konci asi 10 min před koncem jsme si sedli a čekali na konec a to jsme se měli dělat protože se Vova potom na nás zlobil. Útok byly v bitvě různé každý ale o těch se nebudu zmiňovat protože se mi nelíbily. Po večerní bitvě jsme šli do tábora

A otpoledne se hrál poprvé lacrosse ale bylo to slabý protože jsme to hrali včetně na poprvé.

Večer byl táborový oheň při kterém jsme si vyhlásili mír. Vova také řekl výpravy dvojic. To se že se dohlíví dva lidi a jdou spolu určitou trasu. A nakonec to nejlepší vyhrál JIH proti severu kterých bylo mnohem víc.

DŽIM

18. DEN

6.8

Dopoledne nás začal Krab učit Lacrosse. Je to stará indiánská hra. Zkusili jsme ji hrát. Trochu se nám to dařilo. Po obědě při poledním klidu nám dělala Maci vodoterapičskou zkoušku. Potom, když klid skončil, nám Vova vysvětlil, co budeme dělat při plaveckém maratonu přes La Mauche. Měli jsme obeplavat Holnou. Start byl u krabovy bóje. Před startem se skoro všichni vytahovali kolik uplavou. Já taky. Nejdřív jsem myslel, že obeplavu za chvilku Holnou. Potom jsem myslel, že když doplavu ke hrázi, budu dobrej. Byl start. Já plaval skoro vzadu. Za chvíli odpadla Tereza, potom chytla Matese křeč a vzdal to a po chvíli začala zima kosit ostatní lidi. Já plaval s Bonobem a pouštali jsme si. Potom vylez Swen, Sam, Spregi, Rauta a Renča. Všichni, kteří jeli s Vovou na pramici, už škádlili, ukazovali jídlo a jinak mučili. Vtom jsem začal mrznout. Radši jsem to zabalil, aby už to nedodělalo. Máky lidi čekali na vodu. Večer jsme uhed zapadli do postelí.

Piko

NA VEDLEJŠÍ STRANĚ JE MAPA

19. DEN

7.8.

Dneska měla naše posádka drčet hlídky, ale nedržela protože včera byl plavecký maraton a všichni jsme byli pěkně utahaný. Šerif byla Paula. Moc jí to nešlo nestačila hlídat časy. Dopoledne bylo plnění do námořnický knížky. Já jsem toho moc nesplnila, protože jsem psala kroniku. Až nakonec jsem si splnila plavání v oděvu a s oděvem v ruce. Pak byl výcvik Mariny. Jela jsem na kenč s Pikoučem. Moc mě Piko nepos[illegible]louchal, ale docela nám to šlo. Po Při poledním klidu jsme předávali službu, trvalo to dost dlouho. Pak jsme hráli softBall. Prohráli jsme 14-15. Po svačině byla akademie pískové hrady. Dojeli jsme na pískovou pláž a Sid nám přečet jednu povídku od Ray Bradbury. Pak jsme se rozdělili do dvojic a začali stavět. Nám s Vovou se to myslim docela povedlo. Večer jsme se pak bavili o úrovni odílu.

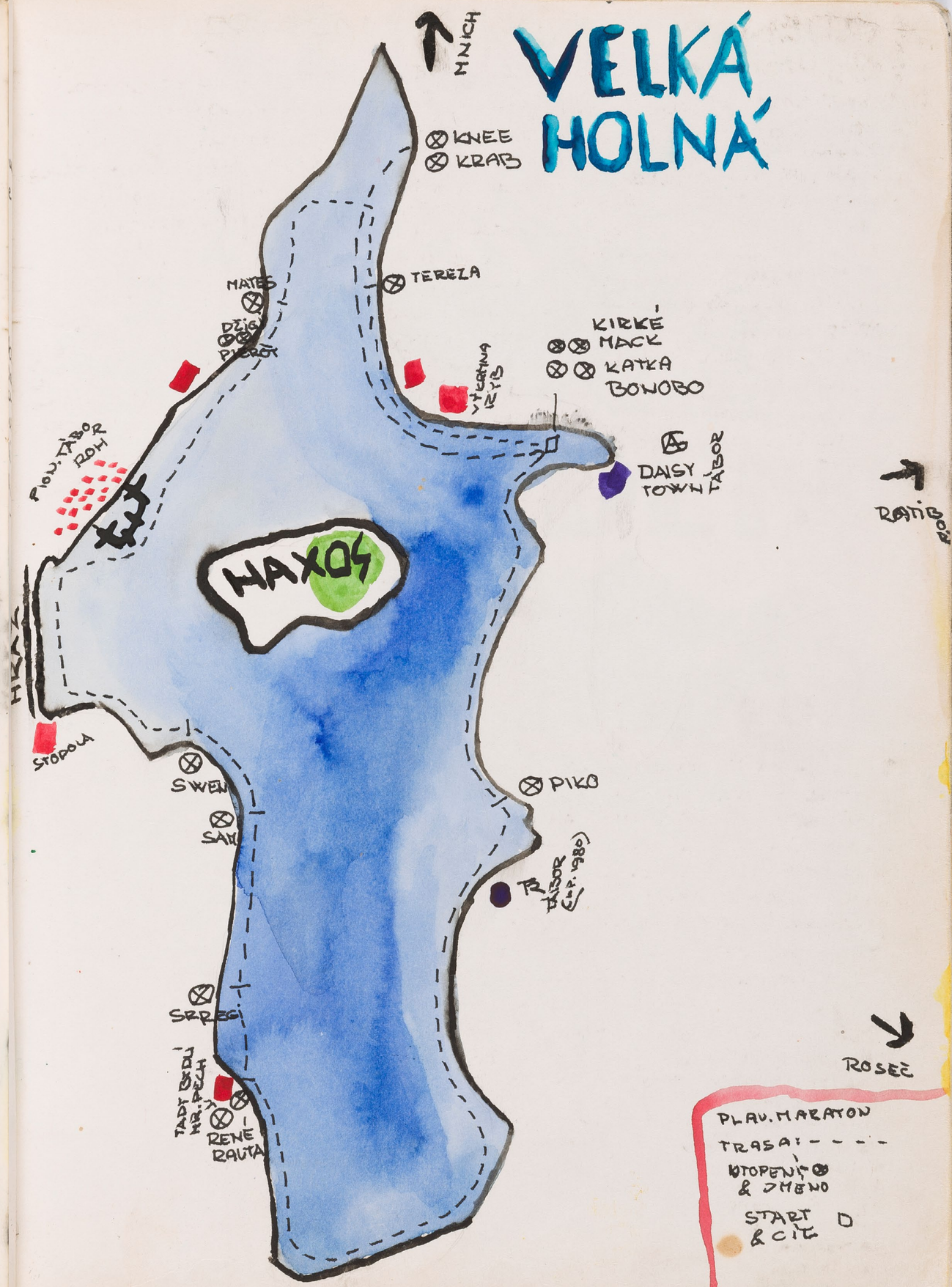

Piko

18. DEN

6.8

Dopoledne nás začal Krab učit Lacrosse. Je to stará indiánská hra. Zkusili jsme ji hrát. Trochu se nám to dařilo. Po obědě při poledním klidu nám dělala Maci vodotrapičskou zkoušku. Potom, když klid skončil, nám Vova vysvětlil, co budeme dělat při plaveckém maratonu přes La Mauche. Měli jsme obeplavat Holnou. Start byl u krabovy bóje. Před startem se skoro všichni vytahovali kolik uplavou. Já taky. Nejdřiv jsem myslel, že obeplavu za chvilku Holnou. Potom jsem myslel, že když doplavu ke hrázi, budu dobrej. Byl start. Já plaval skoro vzadu. Za chvíli odpadla Tereza, potom chytla Matese křeč a vzdal to a po chvíli začala zima kosit ostatní lidi. Já plaval s Bonobem a pouštali jsme si. Potom vylez sweu, sam, Spregi, Rauta a Reuča. Všichni, kteří jeli s Vovou na pramici, mě škádlili, ukazovali jídlo a jinak mučili. Vtom jsem začal mrznout. Radši jsem to zabalil, aby mě to nedodělalo. Nádherní lidi čekali na vodě. Večer jsme uhnedl zapadli do postelí!

Piko

NA VEDLEJŠÍ STRANĚ JE MAPA

19. DEN

7.8.

Dneska měla naše pasádka držet hlídky, ale nedržela protože včera byl plavecký maraton a všichni jsme byli pěkně utahaný. Šerif byla Paula. Moc jí to nešlo nestačila hlídat časy. Dopoledne bylo plnění do námořnický knížky. Já jsem toho moc nesplnila, protože jsem psala kroniku. Až nakonec jsem si splnila plavání v oděvu a s oděvem v ruce. Pak byl výcvik Maríny. Jela jsem na koni s Pikouřem. Moc mě Piko nepoučoval, ale docela nám to šlo. Po Při poledním klidu jsme předávali dlužbu, trvalo to dost dlouho. Pak jsme hráli softBall. Prohráli jsme 14-15. Po svačině byla akademie píseckové hrady. Dojeli jsme na pískovou pláž a šlo nám přečíst jednu povídku od Ray Bradbury. Pak jsme se rozdělili do dvojic a začali stavět. Nám s Vovou se to myslim docela povedlo. Večer jsme se pak bavili o úrovni odílu.

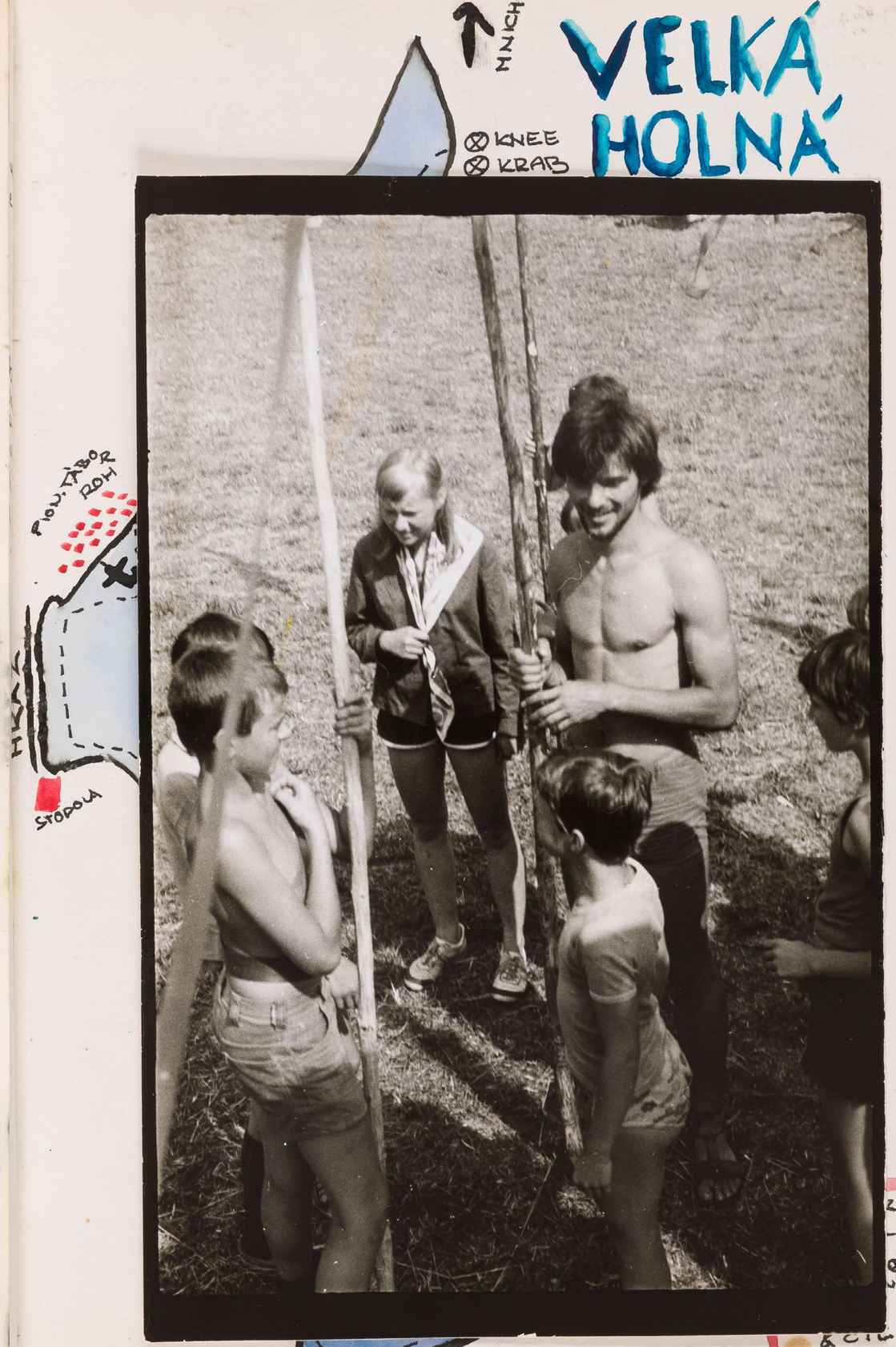

Piko

20 DEN - DŽIGI

Popoledne: Belgie
Odpoledne - lavros nebo soft
Sauna vdyla
Zeměpis 1,39
Muž: Kirke, kuce
Akademik: watt²

Nicot - oheň - povídání o
právě utrženém v saloonu,
čeho nikdo nepravil atd.

21. DEN
NEDĚLE

9. SRPEN

Ráno jsem se vzbudil brzo, protože jsem nocoval pod Šibenicí.

22. DEN

10.8.1981

Dneska je jsem signalistoj za vic, podle toho, a posledn hudby, zdali posádkové dodělávají. Naš je lepší a nedopsaný písy zase za moc

sherit sko, a já ta. Pozdě ves., program vypadá Popoledne je členu včera jsme vcodu LD, takže se ještě sice zes více vejí- (za talbot) ale ty za- vecstojí. Někter, ale ato.

23. DEN

kuce

11. Srpna 1981

Heslo dne: Mladý muž to vzlusté daleko ne- dotáhne ještěže ucdostal pár do nosu

vykládal Renda

Sherit, je sam. Už podruhý, ale tento krát už mu to jde mnohem lip. krab je signalista. Dopoledne jsme schrali, laktos. Byl že úsek utkali vůbec nejlepší. skoro, vůbec se nestavovalo a bylo to, opravdu na dlouhá. A ještě víc se mi líbilo lovení velryby. Každá posádka si připravila svou harpunu a harpunu - byla skvělá na provázku dlouhém asi 5m a každá loď dostala přidělený jeden přístav. Jedna měla přístav na ostrově, druhá u vyvýšeniny a třetí, to jsme byli my, u jižního základny. Doprostřed mezi přístavy byla do pravidla kladena velryba. Na signál se všechny tři lodě rozjely k velrybě a každá do ní zasekla svou harpunu. Harpuny byly připevněny k lodi, takže je nikdo nemusel držet. Úkolem bylo dotáhnout velrybu do sucha přístavu. Poprvé se nám to nepovedlo, ale napodruhé skoro. Všechny tři lodě zasekly totiž sekerku dosud pevně a při přetahování zadní nepovolila. Už jsme byli skoro u sucha přístavu, jenže ostatní dvě lodě se na nás spojily a odtáhly nás zase doprostřed. A tak jsme lovili jen třetí velrybu. Večer byl na programu Bradfordský trh. Já jsem převezl sherita, protože loďstvo měl měření a sherita zároveň, což nešlo.

12.8.1981

Sherit - Terza

Heslo: Není nám dán padnout a- k zůstat dlouho tepr. vykládal krab

Dopoledne byl schrán soft-

24. DEN

kuce

balový match. Naše potvrdila vyhrála. Dopoledne už zase bourání a destrukce. Bou- rali se všichni, všichni staré kromě skříněk a palub, a capo. Večer byl zase večer ohně. Tam nejdřív umíli asi

Nova, zmínil se o programu, o službách, atom, že oddíl asi nezůstane v sestavě jako na táboře atd.

Kmu

DEN č. 25 úterý, Poledne 13.8.1981

Dnes dopoledne odjíždí většina oddílu. Zůstává tu jen krab, Nova, já, Kirkč, Gigi, Bonobo a Katka. Ti tvoří tzv. Potáborovku, čož je skupina, která má na starosti dobourání, úklid tábora a odvoz věcí do Prahy.

PO TÁBORÁKA

Dne 13.8. jsme dobourali sekyrou, spálili jsme třísky, zahladili oheň, nasypali jídlo, tyčidla, naložili věci na Alli, stáhli párkna, zahladili tábořiště a odjeli jsme domů.

kpt. VOVA pob GAM

kad. 314 — bocman • KNEE — z. bts. DŽIGI, PIKO, LUCKA, TOCOUREK

510 — ODDÍLOVÉ FUNKCE — HERNÍK Bonobo; Z.N. MUŽ Piko, Rauta; SPORT. INV. Sorry; KNIHOVNÍK kucc; BARMAN Sam; PRAC. INVENTÁŘ Ondra Mates

kad. 525 — bocman • BONOBO — z. bts. SAM, MATES, MARKÉTA, LENKA

KRAB — ODDÍLOVÉ FUNKCE — ARG. SLOVNÍK kucc Džigi; POV. VĚCI Džigi; SPR. KLUBOV. krab; PLNĚNÍ - NK kirkc; KARIÉRA kucc

bocman • KIRKE — z. bts. RAUTA, ONDRA, JIRKA, TEREZA

ZAHAJOVACÍ Akce 30.9. 81

Přišli skoro všichni. Část jich však odešla dohnužet či dohnudík už ne jako čtvrtí oddílu. Je to Pierrot, Sweu, katka, Mack, Spregi, Čita a Renča. Někteří přestupují do Posejdonu, takže se s nimi občas uvidíme. Po slavnostním pokřiku oddílu jsme se s nimi rozloučili, ale oni tu zůstali ještě celou knihovnu.

5. ODDÍLOVÉHO ROKU

Nejdříve se Vova rozhovořil o programu a o sestavě oddílu. Tam nastaly menší změny → Bonobo a kirkc jsou bocmani. Bonobo po tom samozřejmě skočil, ale kirkc nechtěla. Chtěla zůstat v 314, ale Vova ji stejně přemluvil.

Z programu se nejvíce mluvilo o zahajovací výpravě. Jedeme zase na Měsíční skálu jako loni. Hrozně se na ni těšim. Tam také začne dlouhodobá soutěž jednotlivců a posádek. Jmenuje se kariéra. kariéristé jsou všichni členové oddílu a kariéru je možno udělat nashromážděním co nejvíce bodů. Boduje se: hry, barometr, tangram NK, ZN-muž, funkce, kronika, bocmanské body, povinné věci, pozdní příchod, porušení lodního řádu, mimořádnost a čtvrtá známka. Větší či menší kariéru je možno získat tyto hodnosti na lodi Argo: kuchtík, harpunář, navigátor, felčar, duchovní, sluha, holič, účetní a hlídka v koši. každá z hodností má k sobě více-méně příjemnou práci. Soutěží mezi sebou i posádky. Poslední bod programu bylo promítání diášek z minulého roku až do tábora. Byly tam terasy, Vltavy, Lodžnice atd.

Účast: Vova, Gam, 510, krab, knee, kirkc, Bonobo, Džigi, Piko, Tocourek, Sam, Mates, Markéta, Rauta, Ondra, Jirka, Tereza a odhadzejiči.

Kuec

Jen v srdce zápal, chrabrost bohatýrů
a budem oddíl netušených sil.
Slab jenom ten, kdo ztratil v sebe víru
a malý ten, kdo zná jen malý cíl.

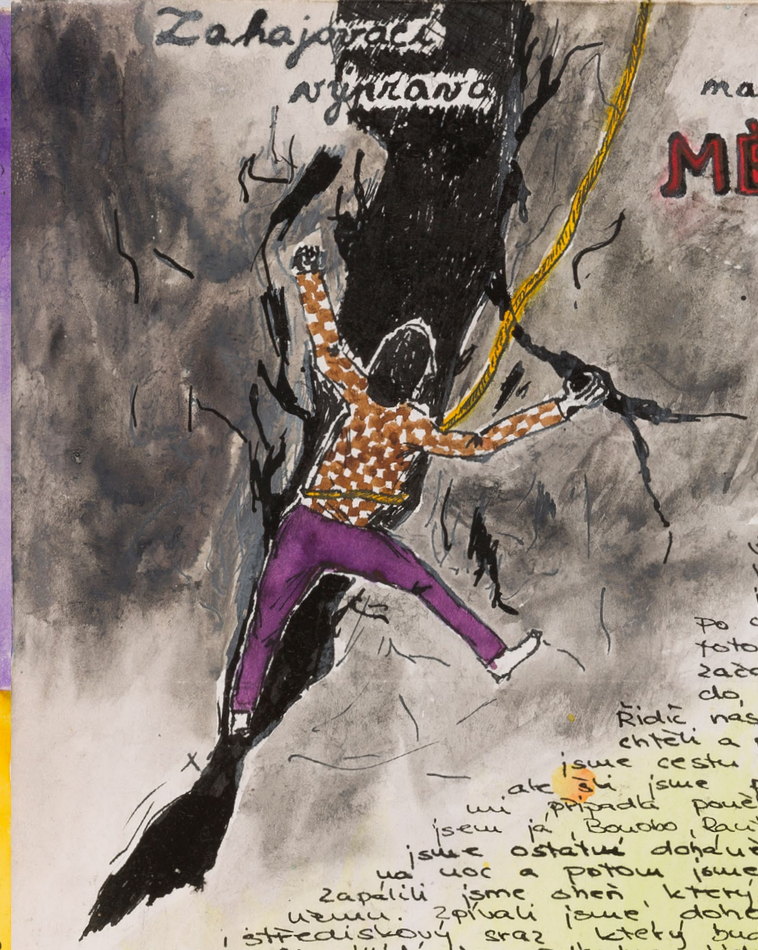

na

MĚSÍČNÍ SKÁLU

2.-4.10. 81

Na nádraží jsme se navzájem všichni pozdravili květkou a protože kupodivu nepřišel nikdo pozdě, tak jsme se hned vydali k autobusu. Po cestě mi Vova vykládal o základech fotografování a protože jsem úplný začátečník, tak mi to nějak ulítlo do hlavy.

Řidič nás vyhodil přesně tam, kde jsme chtěli a protože s námi byl Vova a znali jsme cestu, tak jsme neblbnuli jako loni, ale šli jsme přímo na Měsíční skálu. Cesta mi připadá pokaždé kratší, než minule, ačkoliv jsem já, Bonobo, Rauta a kirkc zablbnuli a museli jsme ostatní dohánět. Pod převisem jsme se připravili na noc a potom jsme se vyšplhali na Měsíční skálu. Zapálili jsme oheň, který připravil krab a usedli k němu. Zpívali jsme, dohodli jsme částečně program na středisko, který bude za 14 dní a hlídky na dnešní noc. Hlídá jen polovina lidí, druhá půlka až další noc.

Ráno měla být rozcvička s budíčkem v 7°°, ale vyhrabali jsme se až v 8. Rozcvička byla po posádkách a potom jsme se umyli a posilnili snídaní. Bylo nač se posilňovat protože, nás čekala hra zvaná bolaso. Je to obdoba Americké kovbojské, jen místo vyhazování kroužku se sbírají dva speciálně upravené a svázané tenisáky ze země a úkolem je dopravit je do protivníkovi branky, což je čtverec na zemi ohraničený kužely, do kterého smí jen brankář. Celá hra se mi líbila, nebyl v ní moc žádné surovosti. Pískal to Pikous a pískal to docela dobře.

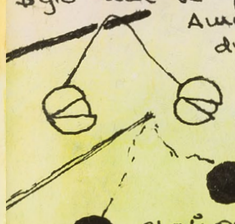

V táboře jsme se najedli a Vova začal povídat cestu do Hanfordu od Saroyana. A potom jsme šli slaňovat. Slaňovali jsme asi z 10 m vysoké skály, hned vedle trubadúra. Vovou, 510, Bonobou, Raufou a mně to však nestačilo, a tak jsme si vyšli na Trubadúra. Myslel jsem že to bude hrozně těžký, ale nic to nebyla. Taky jsme byli zajišťovaný lanem a tak to nebylo ten správný pocit z propasti pod sebou.

Večer jsme šli ke gvajaku. Vyhrabali jsme poklad a prohlíželi jsme si, co jsme do něj loni dali a kdo tam kdy byl. Potom jsme do něj každý dali něco nového. Já jsem dal svetrového panáčka. Bylo mi ho trochu líto ale v pokladu by vlastně asi měli být věci, kterých je všem líto a ne ty, který nepotřebujem, když jsme zavřeli poklad do skříně nové krabicí, kterou přinesl Vova. Tak byl Velký Pindam. To bylo takový vyprávění, že každej Pebl Housek a taky to hrozný nesmysly. Napřed se mi to líbilo ale když už mi to začalo připadat moc dlouhý, tak to Vová utnul a začal bodovací závod po posádkách. Napřed musel každý z posádky udělat loupí smyčku, skočit a ambulák, kdo neudělal jeden, přispěl posádce třetím bodem. Další část byla cesta posádky ke kůlně podle fosforeskujících stop které udělal Vova. Snažila se pozdržet jen jedna baterka. Všechno to vyhrálí 525 my jsme byli druzí a kirkc se svou posádkou byli poslední. Tohle

trou však den ještě neskončil, protože jsme si ještě zahráli hru o bombóny. Uprostřed území vlese ohraničeného čtyřmi paterkami byli u stromu položeny v krabičce bombóny. Tři hledači - já, kiksé a Rauta, - je hledali před ostatními, které vyhnali dostkunthlu nuky. Byla taková tma, že když jsem si dal před oči ruku, tak jsem ji neviděl. Není tedy divu, že jsem se učkolikrát srazil se Samem a Ondrou a dokonale jsem. přistál. Pikovi Myslím, že jsme hledali dobře, protože bombónů ukořistili jsme krab a Bonobo a já jsem ukořistil dva.
když jsme snědli zbývající bombóny, rozešli jsme se každý do svého prozatímního domova, neboť dnešní noc trvalme každý sám se svou odvahou nebo strachem, podle toho. Nebo spíš podle koho.

Ráno hned po snídani jsme si sbalili všechny věci a odnesli jsme si je na Petřín hrádek. Potom jsme se vrátili skoro až zase zpátky a vlese jsme si zahráli hru na vysílance. Území se rozdělilo lanovou na dvě poloviny a v každé polovině byl vyznačen kruh nepřátelské strany, ve kterém stál její vysílanec. Úkolem bylo prokrást na nepřátelské území a uhánět co nejvíce muchi do svého kruhu. Vysílanec muchy chytal. Tato hra skončila nerozhodně, zato v přetahování jsme to dokázat dostali. Na zpáteční cestě ke hrádku jsme se stavěli na vyhlídce a udělali jsme několik společných fotó. Bonobo chtěl zase shánět dolů ze skály a tak jsme ho museli uklidnit.
U hrádku jsme si rozdělovali funkce. Moje poradkyně je kroužek vedoucí nebo co a tak jsem se o ty funkce pro ně prej za ně. A potom jsme si jako loni zahráli na schovku. Já jsem uchrál, protože jsem se snažil proniknout do tajů fotografování. To byla poslední hra - pak už jsme šli na autobus.

ZNdruka : 1,1
MUŽ : knee

Kuba

Sešli jsme se u metra na Malostranský. Sám jsem hned vyhrál svůj pojízdný bar a snažil se utržit. Po 5⁰⁰ jsme se odebrali na úbočí staré zahrady, schody. Chvíli jsme se roztrénovávali a potom jsme už běželi naostro. Jako první byl na řadě klasický běh nahoru a dolů. Vyběhl jsem svižně, ale ke konci už jsem ucházel. A pak najednou jsem to pustil a už od shora jsem měl co dělat, abych nespadl. V dálce jsem to však už uzvládl a udělal jsem prima přemet. celkem, víc se mi nestalo, jen mi spadly brýle, odřel jsem si kolena lokty a záda a rozmlátil hodinky. Chvíli jsem se snažil poklusávat ustát, ale nakonec se mi to přece jen podařilo. Pak byl ještě běh skrčmo a se zápasnatou dvojicí. Ačkoliv jsem už nebyl v takové kondici jako na začátku, podařilo se mi celkově zvítězit.

ZNdruka 1,13 MUŽI: knee, Sam

Kuba

TERASY 7.10.

	klasický běh - čas	místo	běh s kačátkem - čas	místo	běh s dřevem - čas	místo	celkové umístění	body do kanálky
KNEE		1		2		1	1	11 b
KIRKÉ								
BONOBO		2		1		2	2	9 b
DŽIGI		3		3		3	3	4 b
RAUTA								
SAM								
PIKO								
KOCOUREK								
MATES								
LENKA								
ONDRA								1 b
510								
KRAB								
ø								

SYNE / DCERO/ ARGONAUTSKÝ /Á/

JIŽ DALŠÍ ZVLÁŠTNÍ AKCE. SEJDEŠ SE NA NI DNE 14.10. V 17⁰⁰ NA ZASTÁVCE TRAMVAJE ČÍSLO 17 a 29, STANICI HNED ZA TRAMVAJOVÝM MOSTEM PŘES VLTAVU V TRÓJI. VEM SI S SEBOU : KROJ, HODINKY S VTEŘINOVKOU nebo STOPKY, LŽÍCI, TEPLOOBLEČKO, DEKU, JABLKO, SVÍČKU a SIRKY. TOTO JE VŠE PRO TEBE. JINAK SE DOMLUV SE SVOU POSÁDKOU NATOM, KDO S SEBOU VEZME A UDĚLÁ DORT, KDO POSTAVÍ MODEL PRAMICE ASI 30 CM DLOUHÝ S KROUŽKEM NA UPEVNĚNÍ PROVAZU NA PŘÍDI A KDO VEZME BATERKU. DÁLE SE ŘIĎ TĚMITO INSTRUKCEMI: PO PŘÍCHODU NA SRAZ SI SEŘIĎ HODINKY PODLE KAPITÁNSKÉHO ČASU. JAKMILE NĚKDO Z KAPITANÁTU PRONESE SLOVO PŮJDEME PŘESTANEŠ MLUVIT A ČILE ZA NÍM VYKROČÍŠ. PAMATUJ SI ZÁSADU - ZA CELOU DOBU CHŮZE NESMÍŠ PŘEDEJÍT PRVNÍHO !! U SLOUPCE PANELŮ, KTERÝ UVIDÍŠ PO PRAVÉ STRANĚ ASFALTOVÉ CESTY, NA KTEROU PŘIJDEME, USLYŠÍŠ SLOVA - POZOR, POZOR - OD TÉTO CHVÍLE ČEKÁŠ NA SVŮJ OKAMŽIK, KTERÝ PŘIJDE ZA ..0.. MIN. 10 ... VTEŘIN. PO UPLYNUTÍ TÉTO DOBY ZAŘVEŠ Z PLNÝCH PLIC SLOVO ..... DNES ..... A NADÁLE MLČÍŠ. AŽ ZAZNÍ SLOVO STOP ODPOČÍTEJ NA SVÝCH HODINKÁCH TŘICET VTEŘIN A PŘESNĚ NA KONCI TÉTO LHŮTY SE S CHUTÍ ZAKOUSNI DO SEBOU SOBĚ PŘINEŠENÉHO JABLKA. AŽ DOJDEM K CHATKOVÉMU TÁBORU, ZAČNI TLESKAT NEBO DUPAT PODLE TAKTU, KTERÝ TĚ NAPADNE. V TOMTO BLÁZNOVSTVÍ PŘESNĚ 1 MINUTU. U BÝVALÉHO PROVIZORNÍHO MOSTU, KTERÝ JE NYNÍ V TROSKÁCH, SE PŘEVLEČEŠ DO KROJE A ZAPÁLÍŠ SI SVÍČKU. DÁLE UTVOŘ S NĚKÝM DVOJICI, VEM HO ZA RUKU A JDI DÁLE ZA PRUNÍM, DO TÉ DOBY, NEŽ ZVEDNE RUKU. POTOM KOLEM NĚJ UTVOŘTE KRUH O PRŮMĚRU 2 METRY. DÁLE VYČKEJ DALŠÍCH INSTRUKCÍ.

Tuto instrukci si vezmi s sebou
NÁVRAT BUDE ASI VE 20⁰⁰

Ahoj

trou však den ještě neskončil, protože jsme si ještě zahráli hru o bombóny. Uprostřed území vlese ohraničeného čtyřmi patrikami byli u stromu položeny v krabičce bombóny. Tři hledači - já, Kikeé a Rauta, - je hledali před ostatními, které vyhnali dotknutím ruky. Byla taková tma, že když jsem si dal před oči ruku, tak jsem ji neviděl. Nebál jsem se tedy divu, že jsem se učkolíkrát srazil se Samem a Ondrou a dokonale jsem. Připlašil. Pikoše. Myslím, že jsme hledali dobře, protože bombóny ukořistili jsme Krab a Bonobo a já jsem ukořistil dva.
Když jsme snědli zbývající bombóny, rozešli jsme se každý do svého prozatímního domova, neboť dnešní noc trvalme každý sám se svou odvahou nebo strachem, podle toho. Nebo spíš podle koho.

Ráno hned po snídani jsme si sbalili všechny věci a odnesli jsme si je na Petřín hrádek. Potom jsme se vrátili sem, až zase zpátky a všechny jsme si zahráli hru na vyslance. Území se rozdělilo lanovkou na dvě poloviny a v každé polovině byl vyznačen kruh nepřátelské strany, ve kterém stál její vyslanec. Úkolem bylo prokrást na nepřátelské území a uhodit co nejvíce míčky do cizího kruhu. Vyslanec míčky chytal. Tato hra skončila nerozhodně, zato v přetahování jsme to dokázat dostali. Na zpáteční cestě ke hrádku jsme se stavili na vyhlídce a udělali jsme několik společných fotografií. Bonobo chtěl zase skákat dolů ze skály a tak jsme ho museli uklidnit.
U hrádku jsme si rozdělovali funkce. Moje poradka je hrozně nesnadná nebo co a tak jsem se o ty funkce pro ně prej za ně. A potom jsme si jako kluci zahráli na schovku. Já jsem uchrál, protože jsem se snažil proniknout do tajné fotografování. To byla poslední hra - pak už jsme šli na autobus.

ZNdrnka : 1,1
MUŽ : knee

Kuba

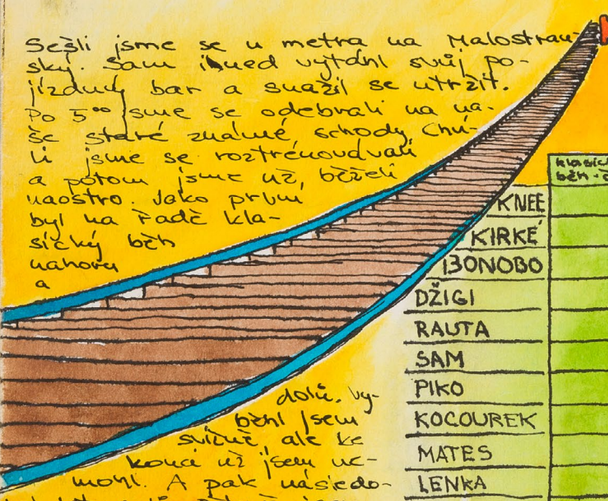

TERASY 7.10.

Sešli jsme se u metra na Malostranský. Sám jsem hned vytáhl svůj pojídlový bar a snažil se utrhnout. Po 5[00] jsme se odebrali na vlastní stanoviště, schody, chůzi jsme se rozcvičovali a potom jsme už běželi naostro. Jako první byl na řadě klasický běh nahoru a dolů. Vyběhl jsem svižně, ale ke konci už jsem ucházel. A pak následoval let dolů. Pěkně jsem to pustil a už od shora jsem měl co dělat, abych nespadl. V dolní jsem to však už uzvládl a udělal jsem prima přemet, celkem, jic se mi nestalo, jen mi spadly brýle, odřel jsem si kolena, lokty a zadek a rozmlátil hodinky. Chvíli jsem se snažil postavit, ale nakonec se mi to přece jen podařilo. Pak byl ještě běh s kostětem a se zápasnickou holí. Ačkoliv jsem už neměl v takové kondici jako na začátku, podařilo se mi celkově zvítězit.

klasický běh - čas	místo	běh s kbelíčkem - čas	místo	běh s dřevem - čas	místo	celkové umístění	body do kasičky
KNEE	1		2		1	1	11 b
KIRKÉ							
BONOBO	2		1		2	2	9 b
DŽIGI	3		3		3	3	4 b
RAUTA							
SAM							
PIKO							
KOCOUREK							
MATES							
LENKA							
ONDRA							1 b
510							
KRAB							
ø							

ZNdrnka 1,13 MUŽI: knee, Sam

Kuba

SYNE / DCERO/ ARGONAUTSKÝ /Á/

JIŽ DALŠÍ ZVLÁŠTNÍ AKCE. SEJDEŠ SE NA NI DNE 14.10. V 17[00] NA ZASTÁVCE TRAMVAJE ČÍSLO 17 a 29, STANICI HNED ZA TRAMVAJOVÝM MOSTEM PŘES VLTAVU V TRÓJI. VEM SI S SEBOU : KROJ, HODINKY S VTEŘINOVKOU nebo STOPKY, LŽÍCI, TEPLOOBLEČKO, DEKU, JABLKO, SVÍČKU a SIRKY. TOTO JE VŠE PRO TEBE. JINAK SE DOMLUV SE

ZAVÍRÁNÍ

Vltavy, Sázavy, Lužnice, Jizery

14.10.

Nebylo to tak hrozně dávnostní, jak to vypadá z instrukce. Sešli jsme se opravdu v 17[00] setkali jsme si hodinky a vyrazili. Představoval jsem si, že až dojdeme ke skupině panáků po pravé straně, tak že se ozve hrozný pozor pozor odvěkud od těch panelů. Místo toho to řekl 510. Pak jsem si odpočítal svých 40 vteřin a zaslechl slovo DNES. Za chvíli po mně Džigi zaslechl slovo „jsme". Už počal jsem tomu rozumět. Tak už se ozvalo občas i tak nějaké slovo. Když 510 řekl stop, odpočítali jsme si 30 vteřin a zakoukli jsme se všichni do jablka. Myslel jsem si že to bude slyšet kilometry daleko ale docela to zaniklo. U dlouhého tlobota jsme začali dupat. Šli jsme ale roztroušeně po celé cestě a každý si dupal a tleskal jen tak trochu pro sebe. U trosek mostu jsme se převlékli do krojů a utvořili dvojice. Já jsem šel s kirke a když se vova zastavil, utvořili jsme kolem něj užitný kruh. Každý jsme si sedli na sebou přinesené deky a poslouchali jsme vovu který nám oznámil o tom že dnes neděláme všechny věky pro tentokrát. Zaplavali jsme si několik plavidek a bocmani se připravit na vodu plavidla svých posádek. Trochu jsem si odhadnout, že naše plavidlo bylo tak jaksi nejstrmější pramice. 525 měli jakousi bednu a 529 takovýhle plochodnožku. Dali jsme na lodě svíčky zapálili je a spustili jsme je na vodu. A potom jsme lodky potopili což se stalo, že zhasli svíčky a budiž to tedy dojem, že potápí naši obět přijal. Potom jsme se vrátili k ohni a posádky se vytesnily se svými doky. U nás no dělal Džigi a byl hrozně dobrej. Trochu jsme zplavali a dohadovali jsme si co na střediskový sraz, který bude probíhat tuhle sobotu a nedělí pod hradem kost ve vesnici Podkost.

MUŽ: nebyl rodem ZNdrnka:

V TROSKÁCH SE PŘEVLEČEŠ DO KROJE A ZAPÁLÍŠ SI SVÍČKU. DÁLE UTVOŘ S NĚKÝM DVOJICI, VEM HO ZA RUKU A JDI DÁLE ZA PRUNÍM, DO TÉ DOBY, NEŽ ZVEDNE RUKU. POTOM KOLEM NĚJ UTVOŘTE KRUH O PRŮMĚRU 2 METRY. DÁLE VYČKEJ DALŠÍCH INSTRUKCÍ.

Tuto instrukci si vezmi s sebou
NÁVRAT BUDE ASI VE 20[00]

Ahoj

STŘEDISKOVÝ

16-18.10

SRAZ

Když jsme vystoupili na malém nádraží z vlaku byla tma jako v pytli. Rozešli jsme se do ubytovny která byla pod Kostí. Jak všechny oddíly dorazily na místo tak se shromáždily se na nástup. Asi 15 min po nástupu byl dole v dveřní sraz a na tem si každý měl vzít šátek.

Ještě na nástupu jsme byli rozděleni a seřazeni do skupinek po 6 nahore nám Fletcher vysvětlil pravidla hry, kterou jsme si měli zahrát. Všichni ve skupinkách si zavazali oči až na jednoho, který jí vedl, cílem hry bylo, aby ti, co měli zavázaný oči dovedli nazpět toho, který měl oči na cestě tam rozvázané. Bylo to tedy opačně. Po návratu byli všichni všecmí a mraveny. Druhý den jsme zahájili rozcvičkou, která se mi velmi líbila. Tento den měla být Softballová liga. Našli jsme si pěknou louku, asi tak 10 min cesty od ubytovny.

První střetnutí jsme hráli my s Thesem, které jsme prohráli 27:36. Druhé kolání hrál Poseidon s Thesem, které vyhrál opět Theseus a poslední utkání jsme hrál Poseidon s námi. Dvakrát se prodlužovalo a nakonec o 1 nebo 2 body zvítězil Poseidon. Po střetnutí jsme si dali odpočinek a mohli jsme si chvilku dělat to co jsme chtěli. Já s Pavlem jsme lezli poněkud lesní úvratí a bylo to fajn.

Večer byl program, který připravovali všechny oddíly. Každý oddíl měl asi připraveno 3 čísla. Nejvíce ze všech mi stolování se mi líbilo divadlo Poseidonu. My jsme připravovali country tance a hru svědčící o country tance byl velký zájem. Pak jsme každý dostal jeden Coca Colu zaslanou od Daga potom bylo vystoupení Thesea a nakonec jsme si zazpívali a pak nás Fletcher vyhnal spát.

Krásně hladce spím a najednou mě někdo probudí: „Vstávat za 10 minut musíte být ven!" Byl to Fletcher a měli jsme mít noční hru. Byla podobná té předešlé jenže se po splnění úkolů které jsme měli plnit si jsme měli vidovací šátek. Takže nás vedl stejně jeden jeden jedyný se nám všechny úkoly nepodařilo splnit do 29 tak jsme si měli sundat šátky a dojít na místo určení. To se nám povedlo a tam jsme si zahráli hru na KŘIŽNÍKY. Potom jsme strašnou kalupem došli na ubytovnu kde Poseidon a Theseus odešli na nádraží a jeli vlakem který byl v Praze asi ve 4:00. My jsme se ještě v klidu najedli skalili a též odešli na nádraží

Dáši

VČASÍ

Vaša KU
GATI
ŠKO
KLAD
KNEB
DŽUDI
KOCOP
TEREZA
DANTA
KUKEŠ
MATES
DOMOBO
SÁM

KLUBOVNA

21.10.

Začala mistrovskou hrou jednotlivců Master Mind. První kolo bylo lehký → nesmělo se opakovat žádná barva. V druhým už jo, takže to bylo drobátko těžší. Celkově vyhrála 525 druzí byli 829 a my jsme byli poslední. Po krátkém přemýšlení jsme měli po dvojicích odpoledkovou hru na jelena a lovce. Já jsem lovil kiwi což nebylo nic těžkého. Sama mi všechna došly. A nakonec následovala opět hra posádek → fotbal. První gól jsme dostali my, ale pak už jen posádka 829 - tři. Posádka 525 díky silnému dechu Bomba a čtvrtá strana, tvořená kapitánem nedostaly ani góla.

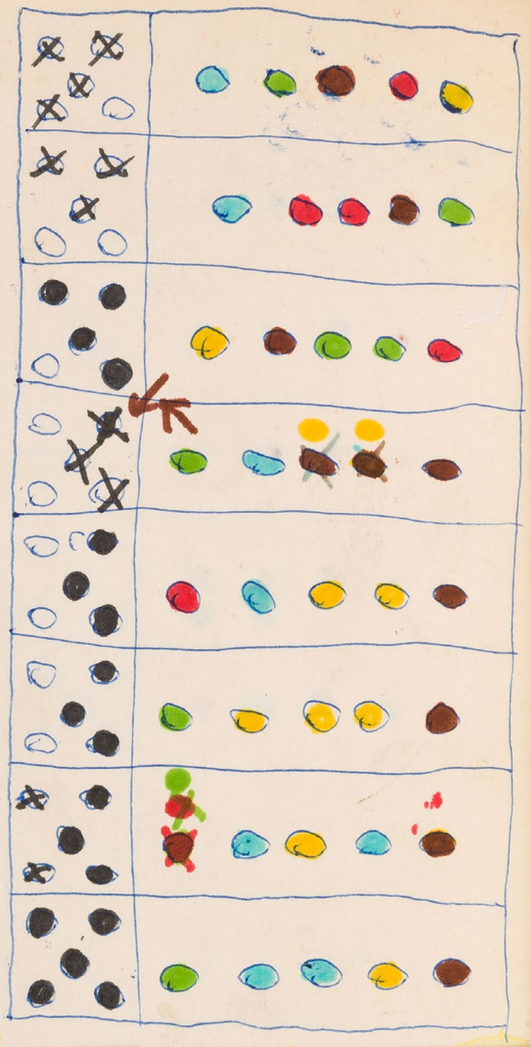

VELKÉ HOKEJOVÉ UTKÁNÍ 3 VELKÝCH POSÁDEK A VELKÝCH HRÁČŮ U MÍSTNÍ BYLO JASNÉ OD ZAČÁTKU,

1 314 VYHRÁLA VELKÁ POSÁDKA VELKÉHO PÁNA JMÉNEM

2 525 KNEE

3 829

Snad byl podkluzujícím kolenem na pláni. Pak když jsme se sešli jsme šli na místo, kde jsme hráli. Sám hned otevřel svůj obdiv. Potom jsme hráli. Za góly byly body. Nejdříve vedla malá posádka s 829, potom 829 s 525 a nakonec my s 525. Vyhráli jsme samozřejmě my. Stavěla karty ?. Nakonec byl nástup kde se přihlásili lidi, který šlo na film „Matěj, proč tě nikdy nechtějí!" Já jsem šel dovnitř s Gamem, Kacourem a Terezou. Přesvědčoval jsem je, jak je nezbytně kvalitní hra na jevišti a že bych rád ještě někdy hrál hokej co mi líbil a doufám že bude hrát ještě někdy.

HOKEJ 25 ŘÍJNA

5 střelci
10
kluci
kocour
džigi

PIKO - BRANKÁŘI, A KAPITÁN, V ZÁPASE 525 - 829 POMĚRNÍ ROZHODČÍ

SLAVNÍ BRANKÁŘI PIKO

KLUBOVNA

7

KLUBOVÍ

21.10.

Začala mistrovskou hrou jmenuem Master Mind. První kolo bylo lehký → la se opakovat žádná barva. Už jo, takže to bylo drobátko tě kové vyhrála 525 druzí byli 829 jsme byli poskoulí. Po krátkém p ření jsme měli po dvojicích odpoč hru na jelena a lovce. já jsem le kirké což nebylo nic těžkého. mi všecka do ráhy. A nakonec vala opět hra posádek → fotbal gdi jsme dostali my, ale pak posádka 829 - tři. Posádka 525 silnějším dechu Bonoba a čtvrtá tvořená kapitánátem nedostaly góla.

VELKÉ HOKEJOVÉ UTKÁNÍ
3 VELKÝCH POSÁDEK A VEL-
KÝCH HRÁČŮ uMÍSTĚNÍ BYL
JASNÉ OD ZAČÁTKU,

1 314 VYHRÁLA
2 525 VELIM POSÁ
3 829 KA VELKÉ HO
PÁNA JMEN
KNEE

Sraz byl podchumusným u
jsme šli na ulici, kde jsme bra
Potom jsme hráli. Za gdy bo
posádka s 829, potom 829 s 5
Vyhrál jsme samozřejmě
nakonec byl postup kde s
film „Matel", Bloč tě uda
s Gamem, kocourem a
je, jak je nezbě kaz
Takhle hokej se mi líbí
dem hrát ještě někdy

510
Knee
Kocour
Džigi
} Střelci

PIKO - BRANKÁŘ,
A KAPITÁN,
V ZÁPASE 525 - 829 PO

HOKEJOVÝ TURNAJ

1981

HRÁČI

314	525	829
I. DŽIGI	I. SAM	I. KIRKÉ
II. KNEE	II. BONOBO	II. RAUTA
III. PIKO	III. KRAB	III. JIRKA
IV. ~~KOCOUR~~	IV. MATES	IV. TEREZA
V. 510	V. BĚLÁK	V. GAM
~~KOCOUR~~	MARKÉTA	
	LENKA	

	314	525	829
314		8:3	6:4
525	3:8		9:7
829	4:6	7:9	

STŘELCI

KRAB	22
GAM	14
510, KNEE	12
JIRKA	10
DŽIGI	9
RAUTA	7
~~510~~, BONOBO	6
KOCOUR	4
SORRY	2
SAM, MATES	1

POŘADÍ

1. 314
2. 525
3. 829

KLUBOVÍ

KDO VÍ

A VÍ, ŽE VÍ, JE MOUDRÝ
NÁSLEDUJTE HO!

A NEVÍ, ŽE VÍ, TEN SPÍ
PROBUĎTE HO!

KDO NEVÍ

A VÍ, ŽE NEVÍ, JE PROSTÝ
POUČTE HO!

A NEVÍ, ŽE NEVÍ, JE HLUPÁK
VYHNĚTE SE MU!

Tuwim

PIKOUŠ

sešli jsme se na [illegible]
nádraží u pokladen.
Jeli jsme vlakem do Roky-
can, tam jsme přesedli a
jeli do Lhotkova. Odtud
zase autobusem do

30. ŘÍJNA 1. LISTOPADU

ZÓNA

r. 1981

358 ODDÍLOVÁ AKCE

ZÁPIS: PIKO
ILUSTRACE: PIKO

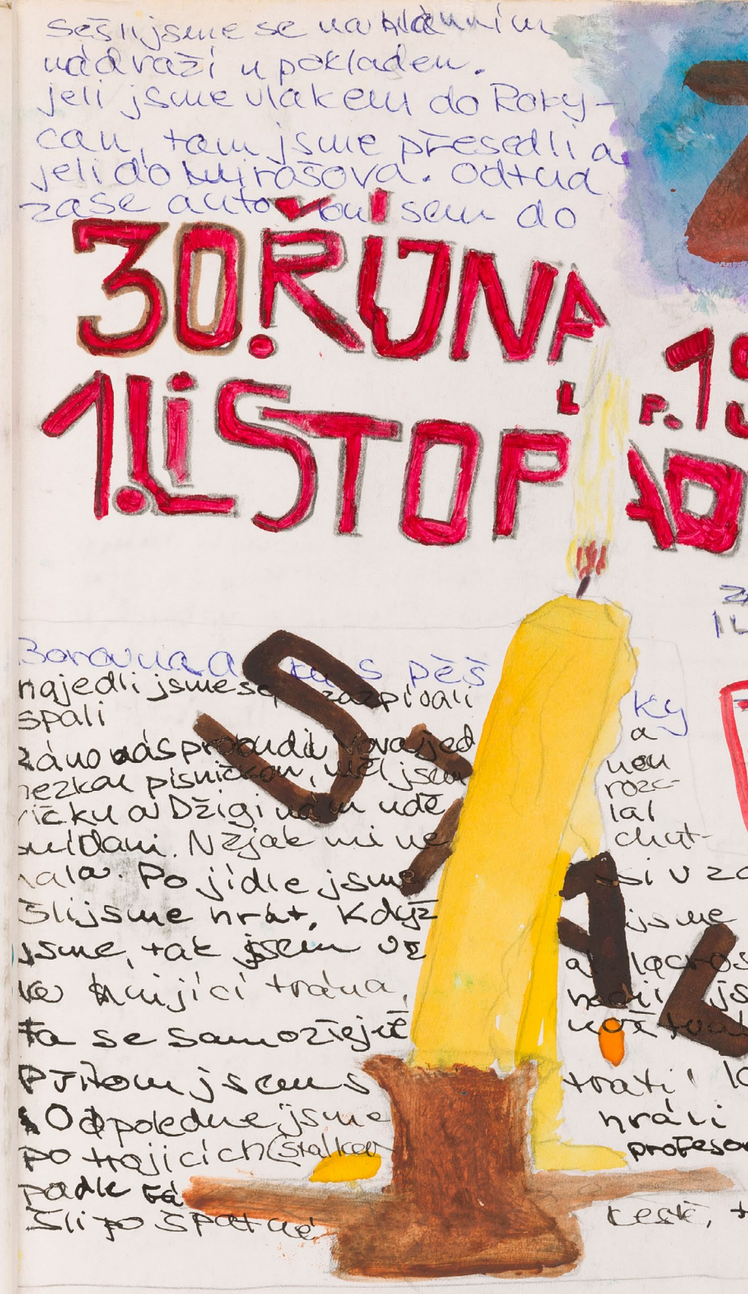

Barvuna [illegible] s pěš
najedli jsme se [illegible] pili
spali
Ráno nás probudil [illegible] jed
nezkal písničku, [illegible] jsme
ričku a Džigi na [illegible] ude
nádraní. Nějak mi ne
nala. Po jídle jsme
šli jsme hrát, když
jsme, tak jsem se
ve stojící trávu,
ta se samozřejmě
Potom jsem s
šli pokedne jsme
po trojicích (Stalker
padle [illegible]
šli po špatné

ky a
nou roz-
lal chat-
si vzali věci na softa
jsme vyrazili a odcházeli
a [illegible] a protože tam by-
[illegible] jsem li kirke na hlam
[illegible] a tak jsem utíkal
trati! [illegible]
hráli um[illegible] ker. Šli jsme
profesor, spisovat[illegible] Šli jsme
do řeky. Když jsme
tesk, tak jsme museli [illegible]

Z 1.6
M ONDR
A HLASY

SOFTBALL

PIKO	SORRY
KRAB	GAM
MATES	KNEE
JIRKA	DŽIGI
BONOBO	RADKA
ONDRA	LENKA
	KIRKE

5 : 3

	SOBOTA		NEDĚLE	
314	4	9		
525	5	3		
829	2	7		

HODNOCENÍ JÍDLA

Večer jsme konzumovali kempoty a zpívali. Potom se spalo. Ráno jsme se vzbudili, umyli a hráli se svými e-šusy hru „RALLYE E-SUS". E-šusy jsme pustili po vodě a ten, který nejdřív dopluť do cíle vyhrál. Po obědě jsme si sbalili a šli do Borovna na autobus. Autobus nejel, tak jsme leželi na pantomimu. Do cedárny přišla stará babka a mě to připadalo zvláštní, každej řídal něco jinýho. V autobusu jsme si poslechli, vůbec nevěděj jsme vylezli, já dělal pro Jana vopičky a každej si koupil takovou hnusnou placku. V Praze na nádraží jsme se rozešli.

VYZVĚDAČI

POŘÁDALI: THESEUS

LÉTO 1984

Sraz byl na stanici metra Jižního z Poděbrad. Tam se Theseové sešli a šli podle řeky, na to místo, které bylo ozna-
čeno křížkem. Tam nám vysvětlili hru. Lidi začali honit
žovat krysy. Proti nim byli indicator. Krysy a indikátory
mohli dělat vše co lidi. Lidi nic. Kdo byl chycen, šel do
a pomalu, ale jistě odcházeli do stanu. Já byl KRYSA

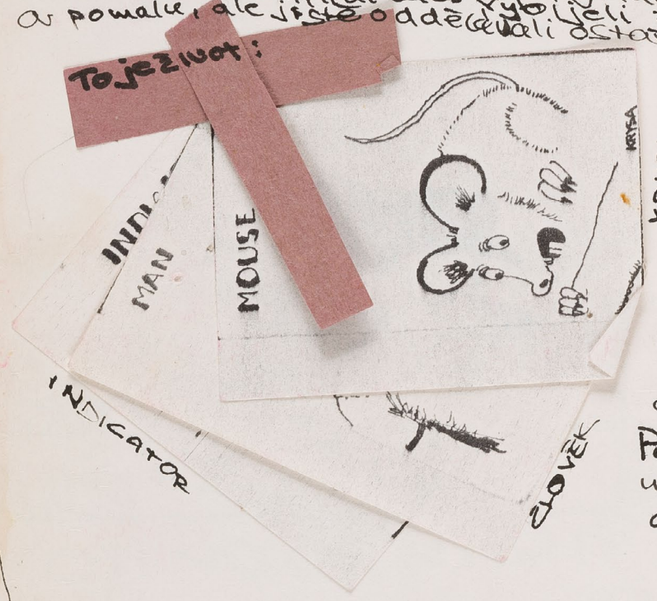

Krysy
Lidi
Indicatory

Nakonec vyhrály Krysy, ale hrozně se jim líbilo honit Fletchera. Potom se Fletcher ptal, kdo mu ukradl skořápku. A ještě kdo chce něco obstarat.

To jest plánek

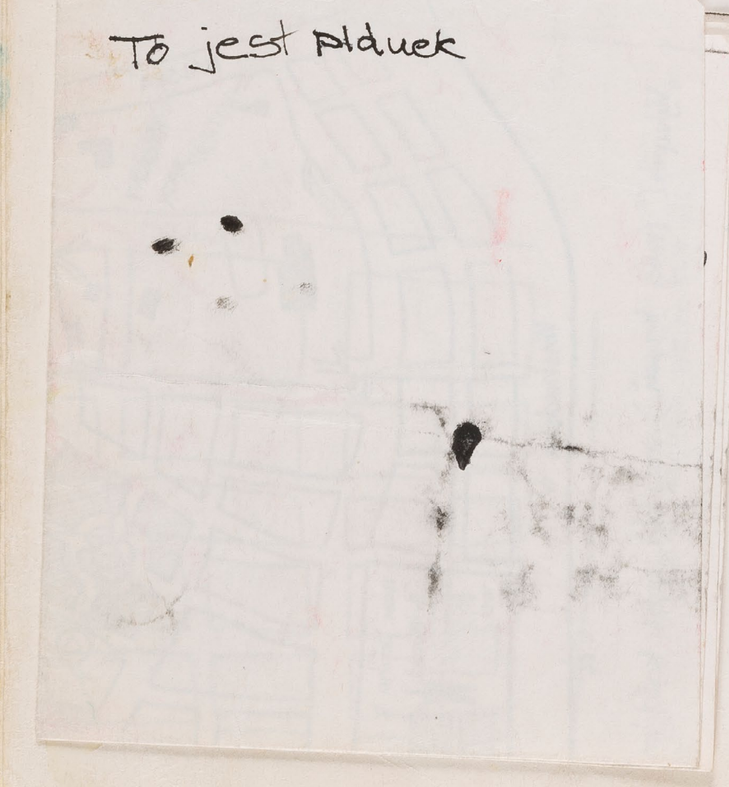

Posádka

Přišel jsem jen já, Kocanda a Kuba a připravovali jsme se na tajnou [illegible]

NADILKA 22.-23. PROSINCE 1981

První den

Sraz na nadílku byl v klubovně ve 16 hodin. Cestou jsem potkal Kraba, Gama a Blauche. Do klubovny jsme došli společně. Hned u dveří nám Jirka vzal 3 pal'ček se jménem, Vova 320,- Kčs a Bonobo ovoce a Dzigi cukroví. Nadílka začala dost pozdě. Gam přinesl pečené ka-
řata, Vova k tomu pustil Hurvínka. Po jídle jsme uká-
zali tajnou čin-
nost. My jsme uká-
zali obr-
az, 3525 Pepu
a Master Mind, 829 divadlo.
Po tajné činnos-
ti přišly na řadu dár-
ky. Každý něco
dostal. A pak se promí-
talo dík, že vše
tábora. Mezitím odcha-
zeli lidi, kteří museli na noc domů. Vova odešel na
kosárkách. Když jsme tam zůstali jen my, kteří jsme
tam měli spát, tak nám Gam promítal obrázky z
Brazílie, hlavního města Brazílie. Potom se vrátil Vova.
Potom jsme šli spát

Druhý den

Ráno mě vzbudil Vova když odcházel na kosár-
kách. Když přijel autík, tak jsme balili věci na
vozíčky a naházeli je. Potom jsme šli domů

VYZVĚDAČI

POŘÁDAL: THESEUS

LÍ 1984

Srazboj na stanici metra Jiřího z Poděbrad. Tam se hrozně moc dlouho čekalo, protože Theseové hru teprve připravovali. Každý dostal pláštěnku a šel podle něj, na to místo, které bylo označeno křížkem. Tam nám vysvětlili hru. Lidi začali honit krysy. Proti nim byl indicator. Krysy a indikátory museli dělat ušisko. Lidi ne. Kdo jeli, jsme se dělili do skupiny a pomalu, ale jistě oddělovali ostatní. Já byl KRYSA

Tajnost:

Krysy
Lidi
Indicatory

Nakonec vyhrály Krysy! ale hra se asi úplně nepovedla. Potom se Fletcher ptal, kdo mu ukradl skořárka ze magnetáku, a jestě kdo chce něco obstarat.

Posádka

Přišel jsem jen já, Kocour a Kuře a připravovali jsme [illegible]

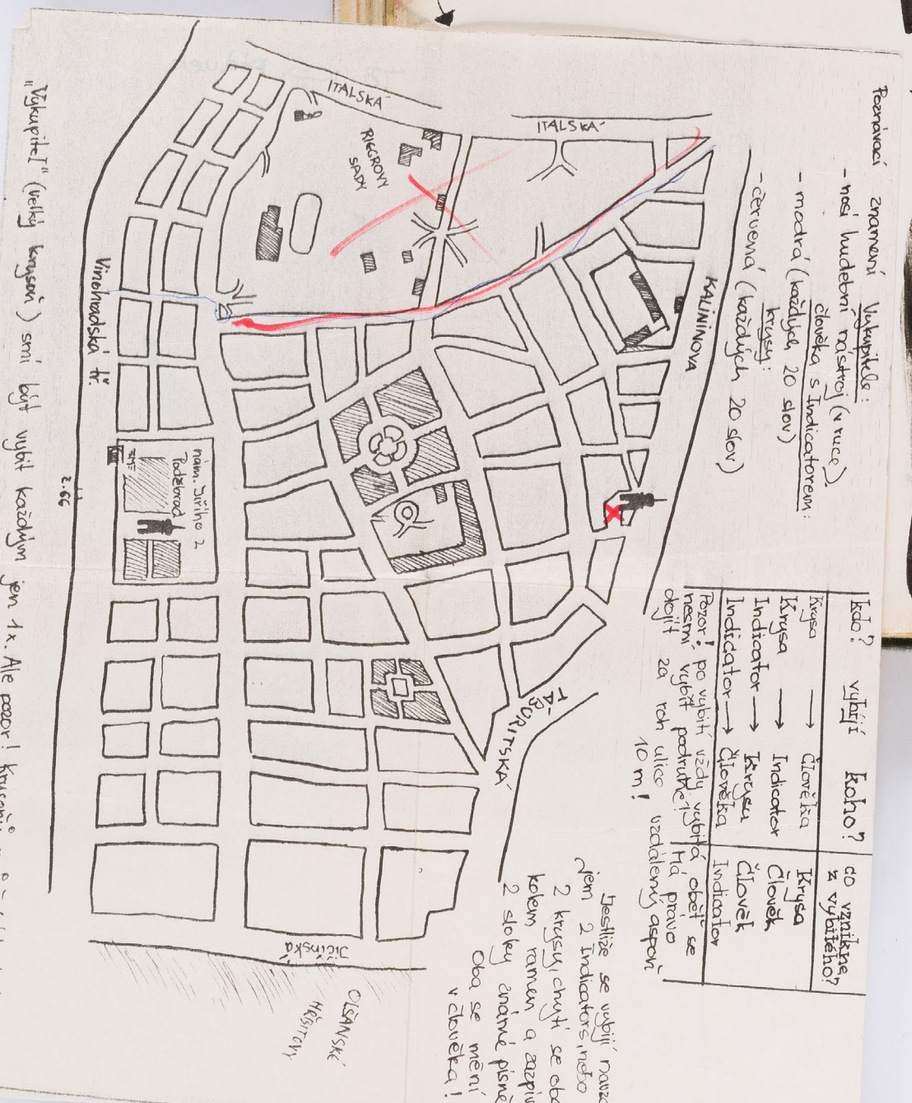

Pozvánky znamení Vítězství:
- modrý hudební nástroj (v ruce)
- člověka s Indicatorem (každých 20 sev.)
- krysy (každých 20 sev.)

Kdo?	vybírá	koho?	do vězníce z vybitého?
Krysa	→	člověka	Krysa
Krysa	→	Indicator	Člověk
Indicator	→	Krysa	Člověk
Indicator	→	člověka	Indicator

Pozor! Po vybití vězňů vybírá oběti se nesmí! Po vybití vězňů vybírá oběti se Hd pravá dolní 2a ten ulice vzdálenost aspoň 10 m!

Teoreticky se vybití nazývají jen 2 Indicatory, nebo 2 krysy, chytí se oba kolem ramen a zazpívají 2 sloky známé písně. Oba se mění v člověka!

NADILKA 22.-23. PROSINCE 1981

První den

Sraz na nadílku byl v klubovně ve 16 hodin. Cestou jsem potkal Kraba, Gama a Blauche. Do klubovny jsme došli společně. Hned u dveří nám Jirka vzal spalíček se jídlem, vova 320,- Kčs a Bohoho ovoce a Dzigi cukroví. Nadílka začala dost pozdě. Gam přinesl pečené kachní, vova k tomu pustil Hurvínka. Po jídle jsme ukázali tajnou činnost. My jsme ukázali obraz, 3525 Pepu a Master Mind, 829 divadlo. Po tajné činnosti přišly na řadu dárky. Každý něco dostal. A pak se promítaly diákyze všech táborů. Mezitím odcházeli lidi, kteří museli na noc domů. Vova odešel na kosárkáč. Když jsme tam zůstali jen my, kteří jsme tam měli spát, tak nám Gam promítal obrázky z Brazílie, hlavního města Brazílie. Potom se vrátil vova. Potom jsme šli spát

Druhý den

Ráno mě vzbudil vova když odcházel na kosárkáč. Když přijel auták, tak jsme balili věci na vařoče a naskládali je. Potom jsme šli domů

374

ANTARTIC POLAR EXPEDITION

26.12.
81
až
2.1.
82

VÝNOCKA

EXPEDICE

ÚČAST:
GAM
PIKO
KIRKÉ
RAUTA

Každý začátek je těžký, a proto i naše první expedice razila cestu dalším. Šéfem byl GAM, dále ŠLI KIRKÉ, RAUTA a já. Vzali jsme si stan, sirky, ešus, čaj a cukrovíčko od mé babičky (mňam, mňam). Vyrazili jsme na Mt. Erebus, stavěli stan, který jsme ~~[illegible]~~ později postavili. Já připravil ohniště, Gam podpálil, Rauta topil a Kirké uvařila čaj. Ve skutečnosti však jenom polévala oheň. Když všechnu vodu vylila, šli jsme dolů, navečeřeli se a poslechli si Radia Simonovi. Večer vzali špacáky a šlo se na kutě. Kirké udělala pelech a my šli spát. V noci na stan spadla jinovatka, k ránu byla hrozná zima. Když Gam s Rautou a Kirké balili stan, já nezahálel a ohříval (jenom vodu). Nakonec jsme ~~[illegible]~~ šli dolů.

PIKO

TŘETÍ DEN

28. Prosince 1891 (možná 1981)

ŘECKO-PIKO

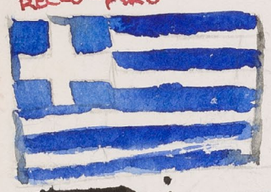

FRANCIE-KIRKE

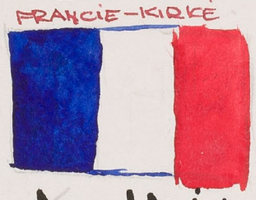

SOMÁLSKO-SAM

IZRAEL-GAD

BIG NAIL

Co se dělo ráno na základně nevím, protože jsem byl na expedici. Ke snídani byl kakao a chleba ke snídani byl kakao a chleba. Dopoledne jsme se cvičili na lyžařské škole Bauer-Wurzel. Obsahovala 10 bodů. Po ní jsme cvičili cvičili sami, skákali na lyžích a učě se pokoušelo lomit lyži. Proto jsem se nedčastnil závodů Ligy a Divise. Dělal jsem pomocníka kuchaře, který Ligu a Divisi pořádče. Hued po skončení byl oběd, skládalse se dvou chlebů s máslem a pašticou, čaje a sušenek. Po obědě bylo dlou hou dobu volno, hrál se turnaj v piškvorkách a turnaj v dámě. Navečer jsme si vzali lyže (já v kovbuy) a hráli hru „Zahrdeční ITALIE". Rozdělili jsme se na dvojice a museli jsme přepálit provázek nad ohněm. Vyhrál to kuce s Terkou. Večer při černé hodince jsme hráli dvě psychologické hry. První byl test, ve kterém jsme měli uhádnout, co si myslí ostatní.

NICARAGUA

Druhá hra byla na novináře a zvláštní osobu, které dělali novináři interview. Dvojice byly: Piko (anglicky) & Terka (M. THATHER) Rauta (kov) & Gdan (prez. kanadské rep); Kirké (kov.) & Vova (zpěvačka E.M. Ulrikovd); Oudra (kov) & Boubob (V.I. LENIN). Zbytek byla porota. Večer šaby byla zpívánka a Vova nám zčtl z knihy „Pán Much".

Piko

4. DEN

29. PROSINCE 1891

Ráno nás vzbudila Kirké svým řevem „Budíček, za 5 minut nástup na rozcvičku." Ta se ovšem nepodařila. Hned po vydatné snídani, kterou připravoval kuce a Tereza jsme vyrazili k autobusu. Ten přijel, nastoupili jsme, jeli jsme, vystoupili jsme. Na Modravě jsme se rozdělili na dvě skupiny. V jedné byla II. Expedice a já a ve druhé zbytek. Vraceli jsme se přes Antýgl a čeřínovou pilu. Cestou jsme si koupili čaj a hráli hru se šiškami

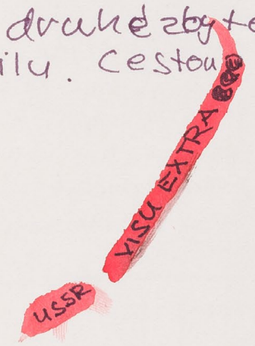

VELKÝ ANTARKTICKÝ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH

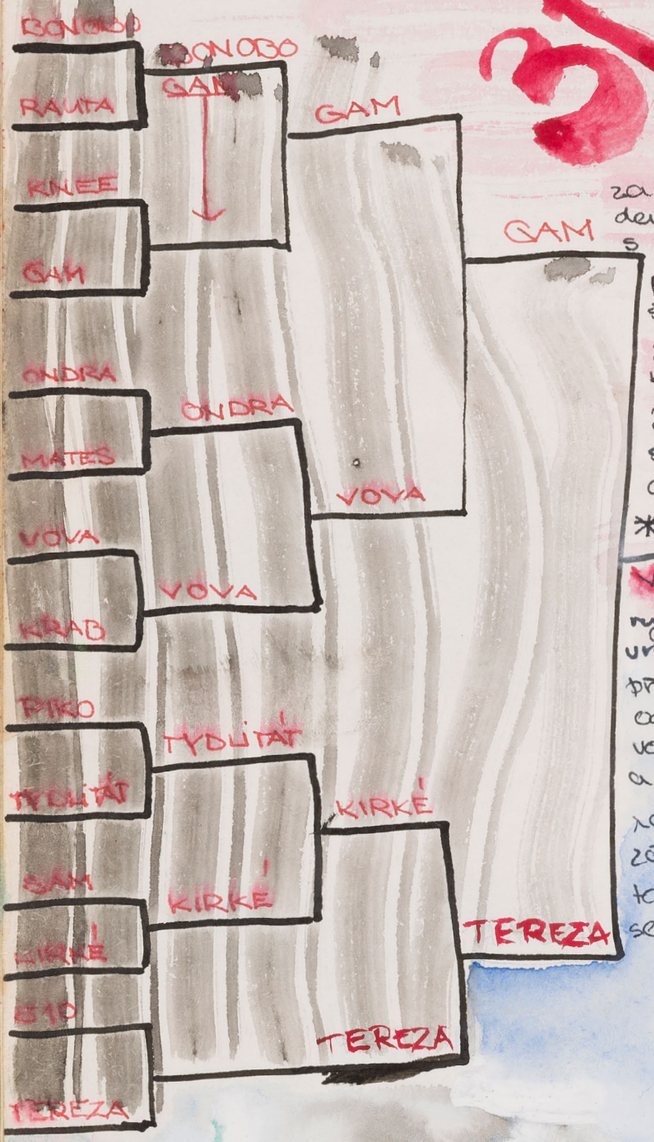

31.12.

SILVESTR

Skoro všechny slavný dny začínají u Terezky. Na dnešní den vymyslel program Vova s Bonobem a Samem. Dopoledne pokračovala soutěž o nejlepšího cyklistu - LIGA DIVIZE v jízdění na Vovových cyklických KONÁŠ kdo zvanějch KONIÁŠKÁCH jel se skokem na čas a cestou se nesmělo ztratit minimálně čepice, hole a rukavice. Dále

* TEREZA *

VÍTĚZ TURNAJE

rychlostní závody na dusi v určitém úseku. Asi jsem to prevrátil, protože tohle bylo odpoledne a dopoledne bylo volno, kdy se hrály turnaje a psali se LD. Jako každý rok, tak i tentokrát se jíl závod k potoku MONO. Hlavní tam vždy propíchl, ostatní se skoro ve zdraví vrátili. Vyhrál to Bonobo. Krab pevně držel prvních dvě lyže a tak jim nějak vypadávaly. Ty druhé jsme snesli byla černá cedule na které byly na programu Bulat Okudžava já s Krabem jsme dodělali mistra vždycky. To černé hodince byla zpívanda a o půlnoci bylo velké hodové zamýšlení v místní vaně. Ten večer jsme se navzájem nenáviděli o obležáli do dalších věcí.

RW

TURNAJ DRSNÝCH V DAMĚ

KLUBOVNA

6.1. – středa

Přišli jsme s Terezou trošku později. Už byli v klubovně skoro všichni, ale ještě se nezačalo. Chvíli jsme si povídali, ale už Krab pískal nástup. Trochu jsem se divila, že z naší posádky tu byla jen Radka (a já).

Napřed nás kapitán uvítal na začátek roku 1982. Potom řekl Krab, že budeme hrát hry pro zábavu i pro zahřátí. Po ukončení nástupu hned 5-10 začal vysvětlovat první hru „Ocásky." Každý si zastrčil svůj šátek (z povinných věcí) za kalhoty, aby mu byl jeho konec asi po kolena. Úkolem hry bylo vytáhnout ostatním šátek. Komu ho někdo vytáhnul, ten si musel jít sednout na lavičku ke stolu. Hráli jsme celkem asi půlhod. Pokaždé mě někdo šátek vytáhl hned na začátku. Nejhezčí bylo, když se na sebe uločili poslední dva. Další hra měla název „Bzzzz." Tři si stoupli rozkročmo vedle sebe a ten střední měl na hlavě oddílovou čepičku. Oba dva si zakryjí svá oči vzor. Vosa napřed musí dát čichadlo a teprve potom se ten druhý snaží ukrást vose čepičku. To se mě taky nevedlo, protože jsem se začátku nebyla v rovnoměrné trojici, ale potom jsme se vyměnili. Potom jsme si zahráli hru, která záviselo na pozornosti. Postavili jsme se do dvou řad. Vždycky dva proti sobě natáhli ruce dlaněmi k sobě nad sebe.

Ten co měl ruce dole se snažil, aby toho druhého přes ně přetáhl. To se mi líbilo, sice jsem hrála s Vovou, ale v napětí bodech to nebylo ani moc vidět. A hned už se pískal nástup. Pak jsme si šli sednout ke stolu. Povídali jsme si o kariéře i o jiných věcech a ještě jsme si zapisovali program Ledna a Února. Pak jsme hráli dlouhou hru, ve které se nepohybovalo, ale u stolu. Rozdali se lístečky a každý měl napsat pro někoho něco charakteristického. Pak to 5-10 sebrala a postupně četl, my jsme hádali. Škoda, že tam nebyl Piko, určitě bych mu napsala nějaké jídlo. Skoro všechny hry byly na body. A ještě, prodloužení nám byla trošku zima, cvičili jsme takové rozjímavé cviky. Na závěr nám Vova četl dlouhou kapitolu z jedné dobrodružné knížky. Potom byl ještě nástup v oddílovým pokřikem.

Kocour

VYZVĚDAČI!

KÁCURVR
UOĚATNM
KRTUOAU
L.DÄHENE
ZÁTENJM
ÁE.TVŘÉM
JEKETAE
!!!!!!!

Sešli jsme se pod Karlovým mostem nad čertovkou. Vova přišel samozřejmě pozdě. Rozdělili jsme se do dvojic. Já jsem šla s Helenou. Každá dvojice dostala papír na kterém jsou domovní znamení Starého města. Podtím jsou tři názvy ulic. Každý znak má pořadové číslo. Ten znak patří jen k jedné ulici.

1.

3 MASNÁ
6 MAISELOVA
2 MICHALSKÁ

2.

5 SALVÁTORSKÁ
4 TEMPLOVÁ
3 HUSOVÁ

Když jsme správně vrátili ke které ulici patří znak zjistili jsme správné umístění v kódu. Po vyluštení všech správných čísel v kódu jsme se dozvěděli šifru podle níž jsme přečetli zprávu vyzvědačům.

Vchodnarně automatu koruna hledejte známé tváře. Makejte.?????

Já s Helenou jsme zprávu nevyluštili protože jsme měli špatné číselný kód.

Po vyzvědačích jsme šli do KOSMOSU na VELKOU VLAKOVOU LOUKU.

Radka

3.

1 SKOŘEPKA
4 TÝNSKÁ
7 VALENTÝNSKÁ

1. NÁPRSTKOVA
7 KOZÍ
6 PLATNÉŘSKÁ

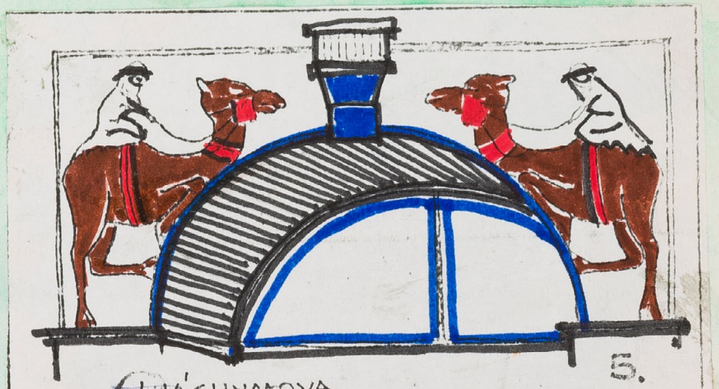

4 JÁCHYMOVA
2 VEJVODOVA
5 KOŽNÁ

5.

6.

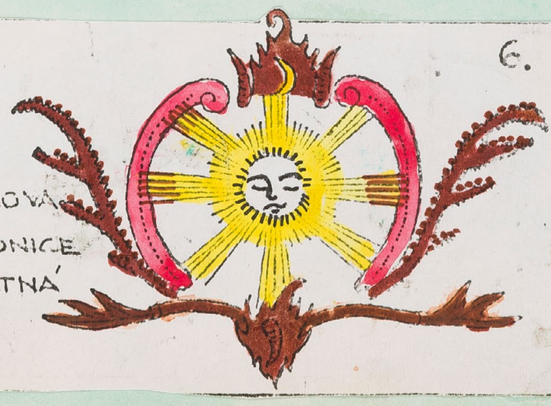

7 KARLOVA
3 U RADNICE
2 CELETNÁ

MEMORIAL

DLOUHÉHO BIDLA

III.

24.1.1982

Již tradičně se konal na červencový víkend. Napřed bylo pět hodin na rozjezdech. Utvořili jsme si dvojice a každá z nich si vymyslela jméno. Já jsem se dal dohromady a dali jsme si název "Poslední jízda mého života". To proto že jsme jeli na našich saních, které jsou, praskle na dvou a zůstane na třech místech. Nejdřív se jelo po dvojicích. To se udělo moc nepovedlo, protože moje sáně najednou sama zatočily doleva a my jsme skoro zajeli do lesa. Na jiném alestejně jsme si vzali jiné sáně, Matesem. Vyhrál to Bonobo s Přetě, Aločka a Pak jsme si ještě velký sáně, který sveřena. Bonobo vyletěl tak zapomněl brzdit a vrazil se sančkara do patníku u silnice a rozbil je. A ani se neomluvil, nebo tak něco. Po ukončení poločasu jsme šli dolů na autobus. Tam jsme hrozně dlouho čekali, než jeden přijel. Byl úplně prázdný, ale řidič nás nevzal proto, že jsme měli zdraví. Úplný vyhul.

jednotlivci to nevyhráli. Ceny byly celkový útěk = Bonobo dostal klik-klaky, jezdili jen tak, a Bonobo si půjčil tam sto set. Sto je měl půjčený od nahoru na kopec a jak jel tychle, a vrazil se sančkara do patníku u silnice

Znalka: muži: Kuba

KLUBOVNA 27.1.1982

Přišel jsem o něco dřív, protože jsem si chtěl povídat o oddíle s Hudou. Hudla to je báječný Theseák, ale protože se Theseus rozpadl, tak někteří lidi z něho přešlo k nám. Klubovna začala slepecháma tam gramofon; zhaslo se a dokola stáli se podlahy peníze. Za úkol bylo hnát tem určit co je to za druhou. Tak jsme se rozdělili na dvě skupiny, každý si vzal tužku a papír a každá skupina si stoupla za sebe. První zem čal něco kreslit, od něho to odkresloval druhý, od toho třetí atd. Takže na konci to bylo hro my. A pak byly různé závody v pohybu, nutně, na jejichž konci byl dukát. Na konci se celá tým much

Kuba

TĚLOCVIČNA 29.1.1982

První hra byla jako asi nejvíc adoptuje se do dalších her. Pak se. Při hraní ty kalí přes si plnili a já jsem si vinadlo. Nat potom jsme šli bodně do NK.

Kuba

KLUBOVNA

3.2.1982

Dneska vedl klubovnu Krab, ale vůbec se mi nelíbila. Začalo se pozdě. Při tangramu se Pikoš neustále rozhlížel a pořád chtěl tangram skládat sám, a pak se zase urazil a jen tak tam seděl. Pak následovala jedináčí hra - Liška a ostříky. Jinak jsem dneska vyhlašoval kamelnější ostuda je, že Bonobo - bosman a starší člen oddílu - je slíz. Je poslední ve své posádce. Nakonec se čtyři Pan Pruda. Při něm jsme kreslili něco ze tří knih, jak si co představujeme.

KONTROLNÍ KUPÓN

POUKAZ NA KAJUTU

PRO POSÁDKU 314
V MĚSÍCI LEDNU ZA
PRŮMĚRNÝ POČET 27,4
BODŮ NA ČLENA POSÁDKY

KAJUTA; DRUHÁ TŘÍDA; SECOND CLASS; ŽELEZNÁ KAJUTA; SECOND CLASS; MATROSE CLASSE; 2. TŘÍDA

1. posádka 829 - bosman Kirké [ø 32,8]
2. posádka 314 - MT [ø 27,4]
3. posádka 525 - bosman Bonobo [ø 20,6]

NAVIGÁTOR - Jirka (829)
LODNÍ LÉKAŘ - Sonny (525)
DUCHOVNÍ - Kirké (829)
HARPUNÁŘ - Radka (314)
- kocour (314)
- Tydlitát (829)
- Knee (314)

- Sam (525)
- Džigi (314)
- Ramta (829)
- Mates (525)
- Lenka (525)
- Piko (314)
- Bonobo (525)
- Ouda (829)

ČUŇASÁRNA

JE 1
ŽE 4
BU 5
ŠŽ
PO 9
DL 10
Ř Í 12
RO 13
DY
NI 15
YN 17
EB 18
UD 19
EŠ
CHU 21
ES 23
TL 24
EP 26
OD
SV 29
ED 32
ST 33
YN 37
UD 39

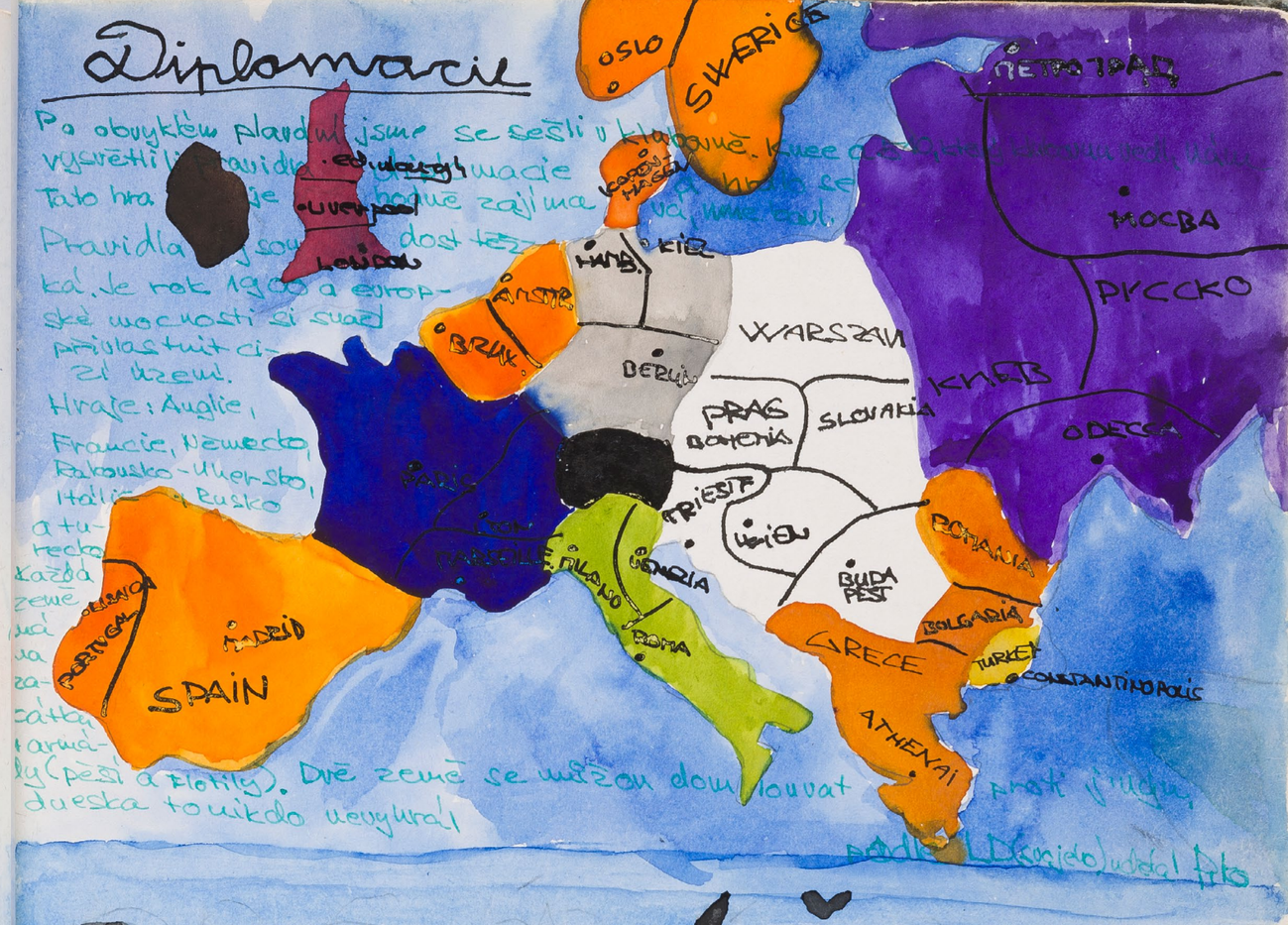

Po obvyklém hlasování jsme se sešli u kluboven. Kdo se vyskytl [illegible] situacie. Tato hra je [illegible] zajíma [illegible]. Pravidla jsou dost těžk. Je rok 1900 a evropské mocnosti si snaží přisvojit cizí území. Hráče: Anglie, Francie, Německo, Rakousko-Uhersko, Itálie, Rusko a turecko. Každá země má na začátku armády (pěšáky a flotily). Dvě země se můžou dohodnout proti [illegible]. Dvě země se můžou dohodnout proti [illegible] a nikdo nevyhrál.

PETRÁŠKA

8. února – 13. února

Když jsme přijeli do Špindlu, ještě jsem nevěděla, že pojedeme lanovkou. Teď už jsme konečně na kopci se sluneční brýlemi. na lanovku, přišla jsem na řadu i já. Když na jsem seděla připadalo mi to hrozně hezké. Ale za chvíli to zastavili a já jsem hrozně vymrzla. Vejmě asi za mnou naklá-dali hrozny. Bylo to hezké dívat se za sebe, ale nemělo jsem s toho žádné potěšení, jak se tělem mísí hrozna. Když mi bylo tak hrozná zima. Ještě k tomu padal sníh s deštěm. Nebylo to sedmnáct příjemné. Když jsem konečně dojela na konec dráhy, byla jsem dosela řada. Pak ještě přijeli hrozny, takže jsme si je hned rozebrali. Chvíli mě trvalo, než jsem našla lyžaře. Nalezli jsme si hrozny na zadě, lyže a jeli. Sám bych šel sít pěšky, tak šel. Všichni ostatní jeli na lyžích. Jeli jsme skoro pořád z kopečka jenom dva – hned za kopce. ale to už byl vždy pořádný hopec. Potom jsme přejeli ještě dvě pláně a už jsme neviděli chatu.

Napřed jsme se všichni převlékli, usušili - no skříňka dali řádně do pořádku. Někteří už si začali vybalovat, a pořádně jsme se posilnili. My s Petrem jsme si dali bejgl a kakao s studeným čajem. Pak jsme šli na výkonnou cestu do kopců. (na běžky)
já s Terkou jsme ovšem zůstali v chatě, protože jsme byli nějak unaveni. jsme totiž po nemoci. Měli jsme totiž za úkol umýt nádobí a zapálit u nás v pokoji kamna. Oba úkoly jsme totiž splnili. Potom přišel zbytek oddílu. Bylo nás totiž jenom asi osm. Všichni si libovali jak jsme jim zatopili. Pak jsme šli zase dolů do společenské místnosti. Tam jsme zpívali a povídali si.

Vždycky když jsme se nasnídali ~~vyrazili~~ někam jsme vyrazili.

Museli jsme se trošku přizpůsobit zdejším podmínkám.

Dostali jsme totiž úkol - nakoupit rohlíčky.
Cesta byla dobrá akorát já jsem měla klest, protože mi to vůbec nejelo. Táta mi totiž zpravil dopředu s lomenou lyží speciálním kovem. Byla to doopravdy hrozná, ale

Už si moc nepamatuji kam jsme šli.
nezat jímala. Měla jsem hlavní po-
žískavám se hodně skušeností
například z mazání lyží, z
jet ale i v samotné jízdě.
Tentokrát jsem si znovu
jaké je herké chodit
vždy před ním otevřené.
anebo rakle. Občas se mě tak zmocnila úzkost nebo slabá chvilka.
ale to jen málo kdy. Připadala mi to jako dobrodružství. Vlastně
to bylo dobrodružství. Buď jsme čekali na vlek anebo na Tonu,
který šel machrál hledat ztracenou z Lorny. Lorny má za-
zíravou povahu. Zdálalo se mi, že byla na tělo hanách trochu
odvrtnou
Odjezd byl spěšný. Špindlu. Vaňobusu
se mi udělalo trochu zle, ale dojela
jsem ve zdraví.
V dalším naladě jsme se naštěstí.

mac jsem se o to
žíček s jízdy.
různého druhu
přípravy ji-
připomělo,
člověk neví,
jestli kopec,

ÚČAST: VOVA, PIEROT, DŽIGI, SAM, SORRY | MATEŠ, TERRY, A, JÁ

Kocour

VÝROČNÍ SCHŮZE TJ. PKOJF 17.2 1982

Výroční schůze je podle ~~mého přesvědčení~~. Vou mi řekl, že vždycky hlasování se dodržovalo s tím, že tlustý byla potřeba vědět, co ti lidi myslej. Takle schůze ~~se~~ chtěl po plavčíci. Šel mi přijet ~~autem~~, ruka nice a nožička. Myslel jsem, že vypadne déšťjive. Celou dobu jsem se těšil až schůze skončí. Po schůzi jsme šli do klubovny. Domů jsem se dostal dost pozdě.

Piko

Prac Sešity

podle vedoucí staré ia-diadské hry vzei-kla kva
která ud kraloucí jméno

LACROSSE.

Šli jsme si ji zahrát před klubovnu
Nejdřív jsme se cvičili a já se naučil trochu chytat. Potom jsme hráli na ostro. Rozdělili jsme se na 2 skupiny. vyhrála to skupina 510 a Gama. Po skončení této hry jsme se spěš-ně balili a šli na tramvaj proto že už + si na ze nás šla do ki- na film

MARKÉTA LAZAROVÁ

do kina klub. Tento Film byl na-točen podle románu V. VANČURY
Vova nám říkal, že si nejdřív musíme přečíst tu knížku, než to pochopíme.
já víc chápal film než knihy

Podle svého loudího deníčku napsala

Lidky
Pekarek

POSÁDKOVÁ VÝPRAVA

13. března

Šeřli jsme se na nádraží BRÁNÍK.
Těšili jsme, že pojedeme s posádkou 829. Rozhodli jsme se, že se jim nenechám. Uviděli jsme je v podchodu. Dost dlouho jsme čekali, než přijel vlak. Začalo mi už být zima. Když konečně přijel, nastoupili jsme a začali jsme si povídat. Péťa si něco plnil u Knee a já jsem radši poslouchala, protože si to musím splnit do násmoženické knížky taky. Pak jsme se hráli nějaké slovní hry.

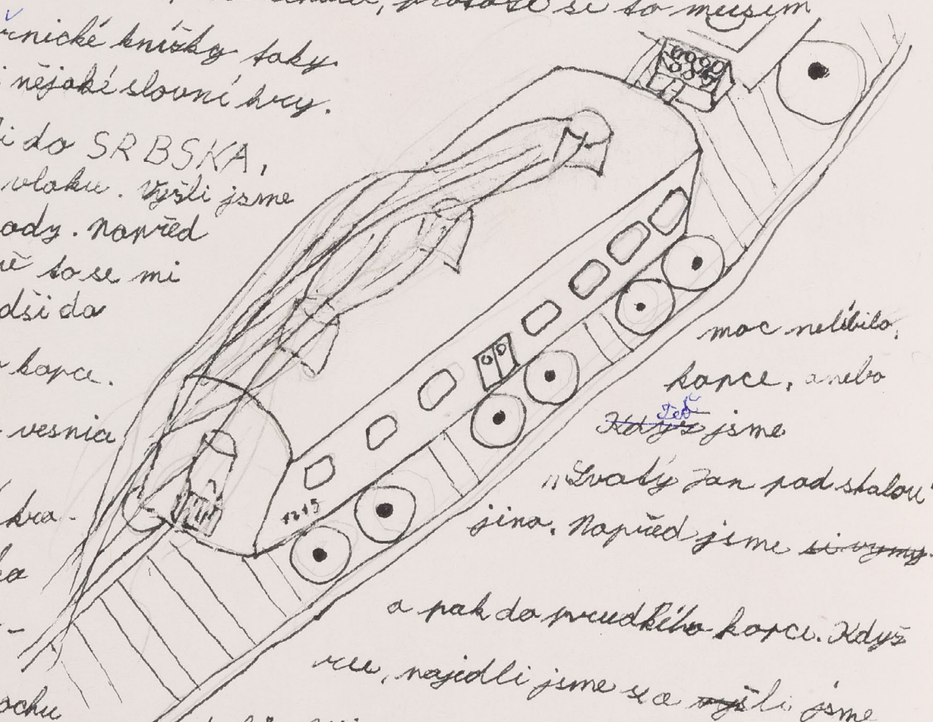

Když jsme dojeli do SRBSKA, vystoupili jsme z vlaku. Vyšli jsme z města do přírody. Napřed jsme šli po rovině to se mi protože chodím radši do ~~kopce~~ z předkého kopce. konečně došli do vesnice Byla tam hezká ba- slo šli do mírného jsme vylezli nako- po kopečku, tak trochu nějakýdl lamu anebo dolů. Vzali jsme se lehka. Zrejmě nějací vojáci lámali v dolu kámen. Radši jsme to místo oběšli. Šli jsme kolem samých lamů a dolů, až jsme přišli k tomu pravému lomu. Odložili jsme si a vyndali lakrosky. Jela jsem v lakrosse lepší než kdy jsem v ní kdy jela. Když se soustředím tak i dobře kličuju.

Dostali jsme šišen. Knee zůstal u věcí a my jsme se šli podívat do nějakého domečku v dokledu. Jen nebyl sice obydlenej, ale kousek od něj byli nějaké domky. Byl tu hrozně hnusnej člověk se psem. Všem nám dali napít a dokonce jsme přinesli i to Knee. Teď byla na řadě hra „motýli".

Knee šel napřed motýly vos-
hrozitka pak jsme je šli k
hledat. našla jsem asi je-
nom tři. kaw Každý
motýl měl své číslo. Já
na tyhle hry moc nejsem.

Potom jsme hráli zase lakross.
Když jsem dělala brankáře, Knee mi dal do nervů
hrozně prudký ráně do hrudi to šlo. ale když jsem potom dostala
i do nosu, tak mi začala téct krev. Znamená jsme se sbalili
najedli a odešli z místa. Šli jsme hodně rychle. Začala mě bolet kolena.
asi už jsem toho měla dost. Pak jsme ještě ušli nakonec jsme ho jenom vi-
dělí jak přijíždí na nádraží. Tak jsme si v klidu dali limonádu a šli na
nástupiště. Druhý vlak přijel za chvíli. Nastoupili jsme. Cesta spáchy se.
mi zdálo nějaká kratší. Když jsme přijeli na nástupiště v Brance tí
pokojně jsme se rozešli.

MOTÝLI

MOTÝLI

DOHODA

Přišla jsem na dohodu dost unavená. Hlavně mi bolely nohy, sposádkový výpravy. Na nádraží v Bráníku by už kirka. Povídali jsme si o výpravách. Pak se přihrnuli další. Bonobo přišel v kraťasech, ikdyž nám byla zima pomalu v dlouhasech. Vyšli jsme vlakem několik stanic za Prahu. Tentokrát jsme na již obvyklou hru ANO-NE potřebovali kuličky. Než jsme došli do kotle, nemělí jsme říct slova ANO-NE. Kdo to řek musel dat tomu kdo ho nachytal ~~musel~~ kuličku. Nástup jsme měli před kotlem. Tam jsme si řekli něco o prvňácký oddílu. Od tamtud jsme vyšli do kotle. Tam posádky bojovali proti sobě. Ze začátku to vyhrával pořád kapitán a proto jsme odhlasovali ze se musí rozdělit do posádek. Na oddych nám Vova dal test tradice. Psali jsme tam jaký jsme zažívali řeky a jaký byli kdy a kde tábory a tak podobně. Zahráli jsme si taky na slona a na kohouta. Na slona jsme si dupali pohoho. Nejrychlejší slon byl 5.10. Na kohouta jsme se skákali po jedné noze a vráželi do sebe. Nakonec jsme měli kariéru. V tomi jsme vázali uzly, přisimali, morseovku, obvazovali jsme se a dělali test. Řekli jsme si výsledky kariery. Odtamtud jsme měli cca nejrychlejší dobehnout na stanici. Dohoda se mi docela líbila, ale já bych tam chtěla víc her.

Radka

JINÝ MUŽ, JINÁ ŠANCE - 163

se jmenuje film, na kterém jsme byli. Jel jsem na Staroměstskou a na místě jsem potkal Tydlitáta, jak se prodírá. Podali jsme si ruku a on hned kusal k Vovovi pro lístek. V kině byl hrad deb byl jen 5.10 a Vova. Když jsem přišel, tak jsme dovnitř. Tenhle film se moc nepovedl. Byl špatně natočenej a navíc, jak konstatovaly Saturnky: „zase to prowital ten blbeček". Film sám pojednával o Americe v minulém století.

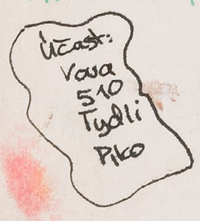

Oddílovka

24.3.1982

Dnešní oddílovka byla jako všechny ostatní. Prostě moc nic. Po mém příchodu ještě v klubovně pomalu nikdo nebyl. Po chvíli, kdy docupital Vova se začalo se softbollovým tréninkem. Byli jsme rozděleni do několika skupin a každá trénovala svoje. Po hodině práce jsme se odebrali zpět k normálnímu průběhu oddílovky. Všichni jsme si vzali pracáky a zasedli jsme okolostolu. Během normálních informací jsme se nic nového nedozvěděli. Tato oddílovka se protáhla, ale i tak tu zůstalo dost lidí, ale moc si toho už neužili. Povídali jsme si jen tak, a našemu dalšímu členů byla dána přezdívka.

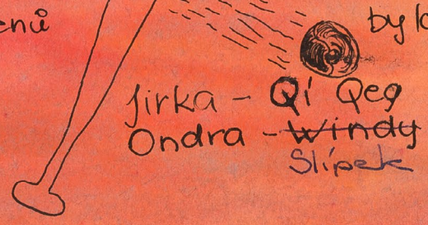

Účast: Všichni kromě [redacted], Radky a jako obvykle Cipíska a katky.

ROBINSONÁDA

9.-12. IV.

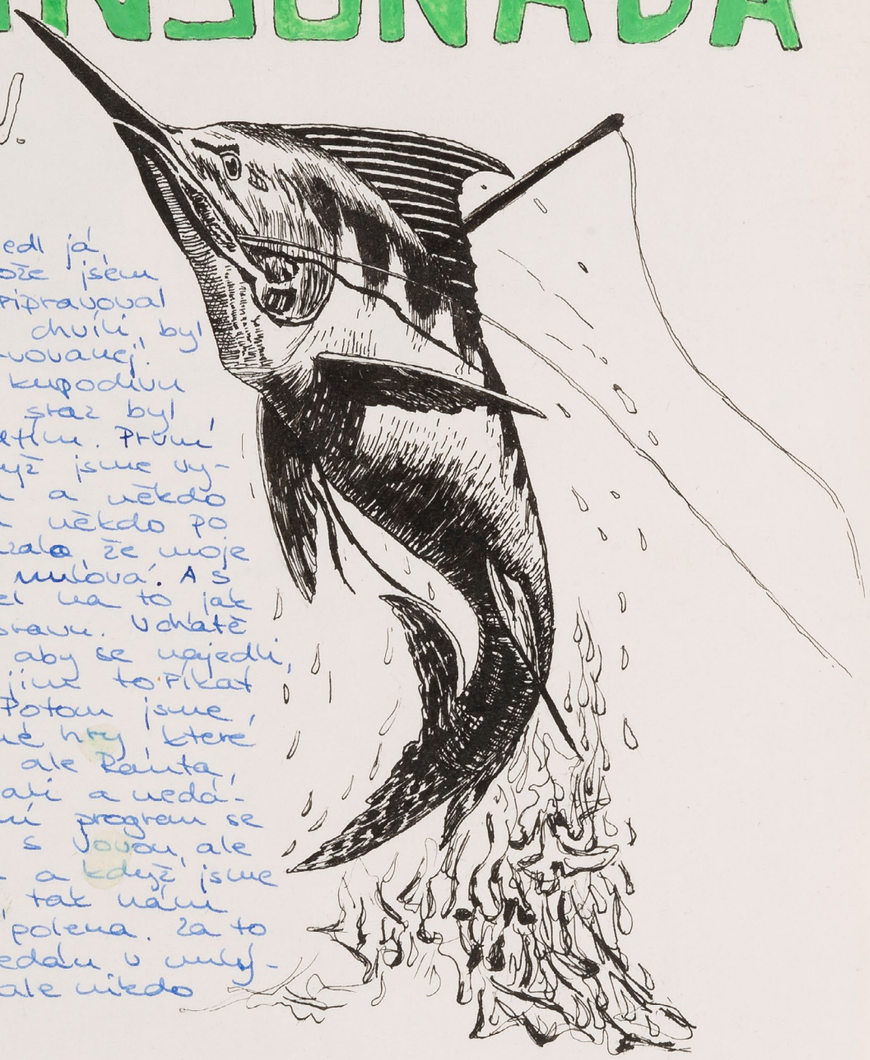

1. DEN

Robinsonádu jsem vedl já, sám a Bonobo. Protože jsem ale spoustu věcí připravoval sám na poslední chvíli, byl jsem trochu vyvenovaný. Odjezd vlakem, stihlo kupodivu dost lidí, i když start byl jen 3 minuty předtím. První desítky začali, když jsme vystoupili v Lašovicích a někdo chtěl jít po trati a někdo po cestě. Tehdy se ukázalo, že moje autorita je téměř nulová. A s hrůzou jsem myslel na to, jak to bude celou výpravu. Vchatě jsem všem řekl, aby se najedli, ale musel jsem jim to říkat ještě několikrát. Potom jsme hráli takové drobné hry, které je možná bavili, ale Pavla, Prťa a spol. se hádali a nedávali pozor. O večerní program se postaral 510. Přijel s Jovou, ale vzdychal se vždy a když jsme byli na nástupu, tak vždy vlezl do věcí polena. Za to byl celý večer hledán v mlýnici a v okolí, ale nikdo ho nenašel.

2. DEN

Pávo přijel sám s Bonobem. Bonobo myslel že spíme pod širákem na táboříšti, které bylo původně dohodnuté, a tak tam zatáhl sám. Pikoš měl rozvičku, která prý mimochodem nestála za nic. Po snídani jsme šli do lesa, kde jsme hráli Bunday, ale byly tři družstva. Nejlepší byly ty okamžiky, kdy se prali dva silní, a třetí vždy to vyhrál. Následovala hra Lovení ohně a kartičky využité z této hry, byly použity v další hře. Ta se hrála po posádkách, každá posádka dostala velkou krabici od sítek, a snažila se do ní nacpat co nejvíce přírodního hořlavého materiálu. Ten potom vyndala, a snažila se pouze s ním co nejdéle udržet oheň. Vyhrálo to 314, která měla samou smrčinu, druzí byly 525, kteří topili pouze dřevem a třetí byli 829, kteří topili pouze březovou kůrou. Odpoledne jsme hráli Lakros, já jsem hrál s 510, a s Pavlem a to vždy to docela dobře. Trénovali jsme i o přestávce mezi pokusy a smáli jsme se tím druhým, že jim to nejde. A Bonobo, Vova a Sam si to vyzkoušeli jako že se jim posmíváme nejak zle. K večeru se hrály kuličky. V naší skupině na tom byl nejhůř Pikoš, který dostal každému hromě max kuliček. Sám byl prvně hrozně, protože vždycky když viděl že už to nevyhraje, tak zahazoval kuličky daleko do skalpy. Večer byla zápisnada, na které jsme se učili Sudoku zmatou trávu, písničku od Pavouna.

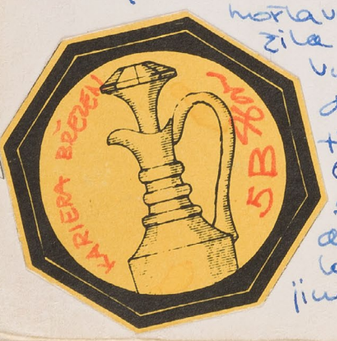

3. DEN

Dneska se vařilo po posádkách. Moje posádka byla zase nesdupná. Jednak před výpravou jsem všechno jídlo umudel dohadovat já a za druhý jsem je tady do toho musel pořád hnát! Dneska jsme také odešli na tábořiště kde jsme měli trávit další dva dny. Ale ještě než jsme odešli ze mlýna, tak jsme se posádali a 510 nám povídal o přípravě, na tábor kterou lze nazvat souhrnně INDEX. Vysvětlení dále. Potom okolo poledne jsme se vydali na cestu směrem k tábořišti. Šli jsme za Bonobem, který však znal pouze přibližný směr, a tak byl důvod k obavám. Na tábořiště jsme nedošli a zastavili jsme dříve na pasece, kde byla vypálena asi čtyři ohniště. Tam se posádky daly do vaření posádkového oběda. My jsme vařili rýži a bylo určitě nejlepší. Kapitánt zatím našel tábořiště u perfektního jezírka. Tam si posádky postavily stany a šlo se hrát na Neptuna. Ka před mi to nešlo, ale pak jsem zahájit takovou sérii karičky až ke Zmrzlovi. Největší karičku udělal Bonobo, který byl kamnidelník se spoustou hvězdiček. Večer byl oheň, kde se mělo povídat o tom, jak jsem se sám připravoval tuhle výpravu. Škoda nebyla dlouhý o tom mluvit, a tak to skončilo.

4. DEN

Pávo měl Pavla rozvičku, která byla podle mě perfektní. Po snídani jsme odešli na kopec, a tam jsme hráli hru Běh o život a plížení do tmy. Řekl bych, že se to docela povedlo. Před obědem se hrála hra Výroba pokrývky hlavy. Pokrývka hlavy se vyráběla pouze z přírodního materiálu. Nejlepší měl Tydlitát, který si zhotovil z medu, přímo helmu a Bonobo, který měl podobnou a navíc ještě z medu očas. Po obědě jsme si sbalili a odešli opět, na paseku, kde jsme včera vařili oběd. Kousek od ní byla velká houština a tam se hrála hra Velikonoční ostrov. Všechna vajíčka ukrýsti. Těžá v této hře jsme nakonec skončili. Na zpáteční cestě jsme hráli ještě Lakros, ale to už nebylo dno, jako druhý den.

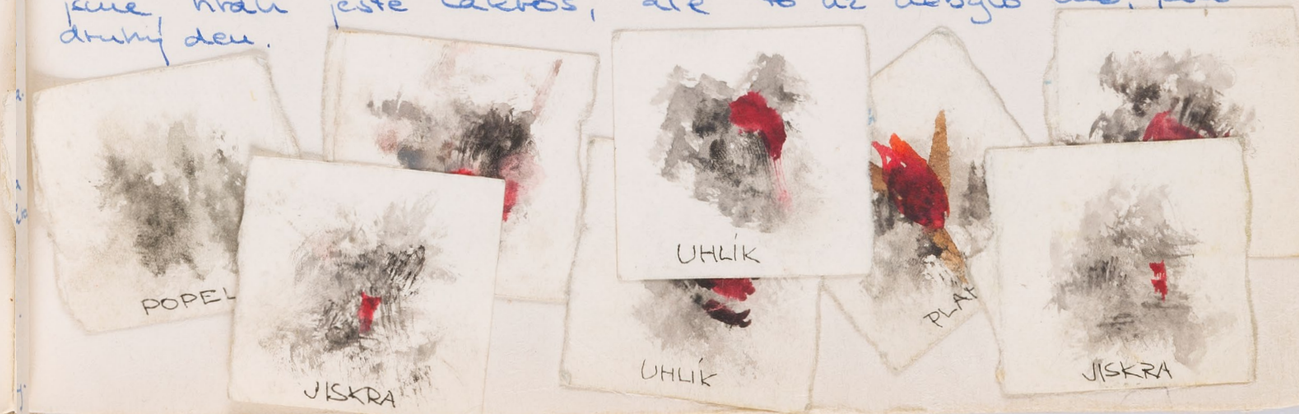

INDEX a SOFTBALLOVÁ LIGA

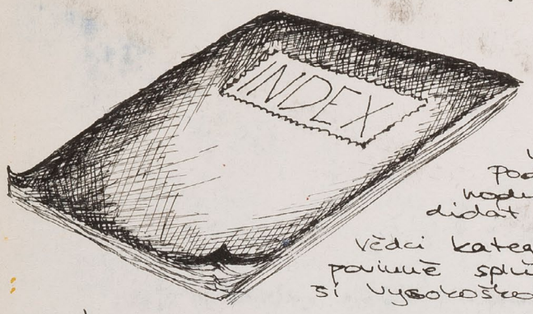

Dnem 11.4. se náš oddíl stává týmem vědců, který se v časostroji přesunuje do roku 1400. Přesun trvá až do 1.7 a do té doby si musí všichni vědci osvojit několik nutného znalostí a vědomostí o tamním životě o přírodě atd. Podle toho, kolik jich kdo získá, dostane hodnost Student, Vysokoškolák, Doktor, kandidát věd, Profesor.

Vědci kategorie I. (ti co jsou starší 12 let) si musí povinně splnit do konce května Doktora a nabídnout Vysokoškoláka. Ostatní hodnosti jsou dobrovolné.

Podmínky pro studenta

Vyrobit si index a jmenovku
vyšít 25 km
udělat studii: míčce a vyrobit ho.
zkontrolovat čísus, víčko, obal a letáčí.
vývoj a typy plachetnic 10 ptáků - z pozadu přírodě
studie střed. hradu na A4
uvařit brambory, těstoviny a pudink.

pro vysokoškoláka

uplovat 10 km
vyrobit tiskátko gotic. písmena
vyrobit středověkou pokrývku hlavy
udělat práci na téma
naučit se názvy oplachtění podle hlavní plachty, trup plachetnice podle umělého tvaru, příčného průřezu a způsobu stavby, opadnutí
zkontrolovat čelem a míč - v obalu
nakreslit na A2 půlpl. okna vrcholné či pozdní gotiky.
uvařit knedlíky, vejce, udusit. pšt.

pro doktora

uplavat 20 km.
tiskátko got. písm.
studie středověk. křesel
zhotovit zástavu
zkontrolovat padlo, lakrosku a celtu.
naučit se těžiště lodi, dílové těžiště, výtlaky, vodorysky, těžiště laketalu, rozklad sil na plachtě při bočním větru.

Popruč na oddílovku jsem šel po nemocina pláň, kde se bude hrát softball přišel jsem jeden z prvních a potkal jsem tam Marka (Hornika), který si myslel, že už je tam Theseus. Potom přišli ostatní a začali jsme hrát. Soft se mi líbil protože to byla rychlá hra a musel se u ní dávat pozor až najednou, když jsem odpálil tak Qwi Quek stál už na první metě a ještě neměl v ruce míček tak jsem mu naráz jsem do nohy a musel se ta noha zvrtla a dost to bolela. Dohráli jsme to dobře protože jsme vyhráli. Tak se oddíl vydal do lodě-nice na kosatkáč kde jsme se učili různé »pe-si alistky a tam nemohu ma-luvit tak jsme se toho také mno-ho nenaučili.

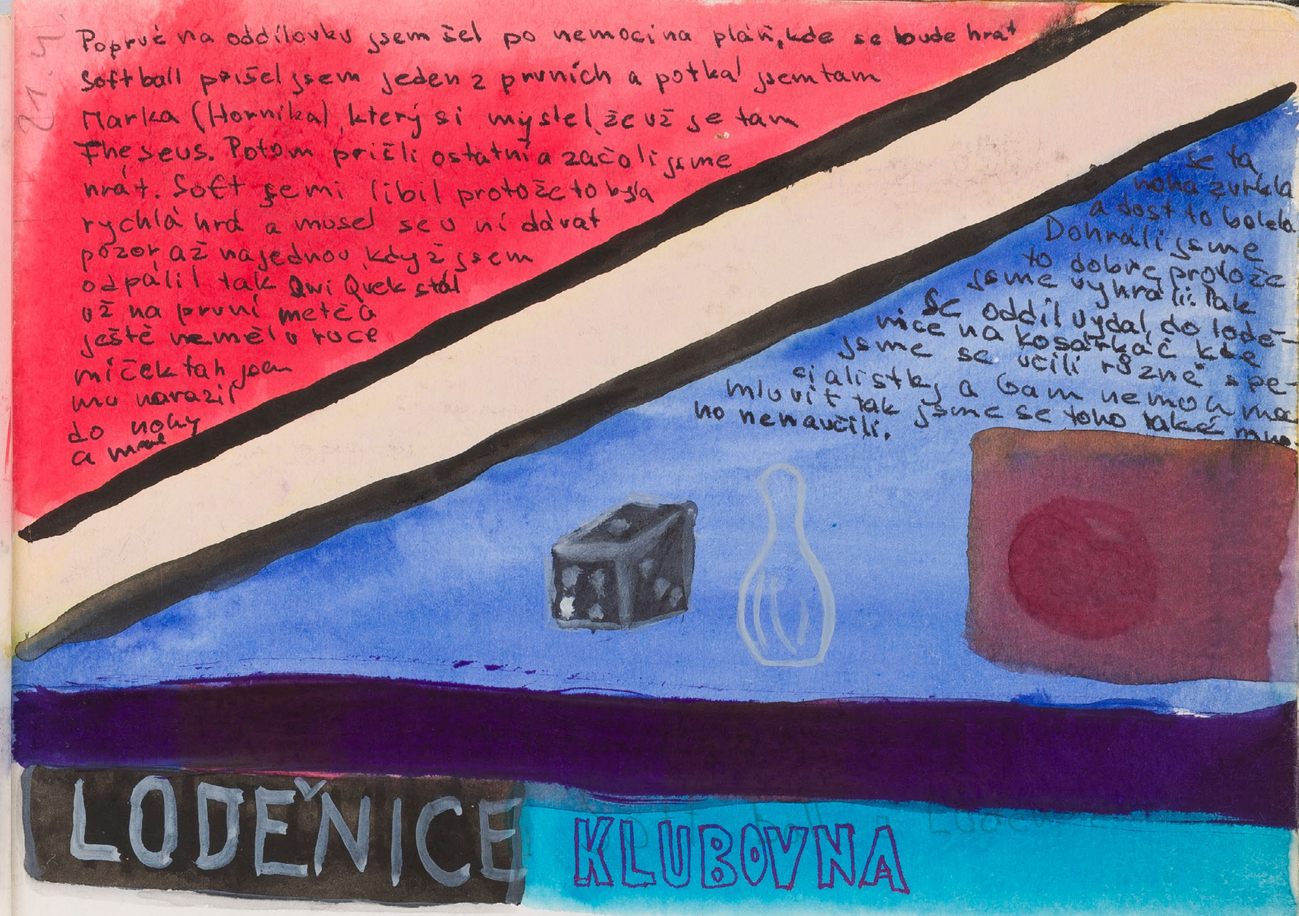

LEHKOATLETICKÁ LIGA GEMINI

25.4. 1868

Byla teutokrát připravena Thesy. Už 2 dálky jsem před stadionem čekala. Hned po té chvilce, co Argonauté bylo vejvic. Hned bylo poznat, že tuhle vejvi vejsilueje jsi oddíl střediska. Tři vás kdo bude na které disciplíně.

a konala se na Palmovce. Viděl tally, která na mne vě co pak všem dorazil, liga zacala vlastně Theseové měli Soutěžilo se v běhu, skoku do dálky i výšky a jiné věci. Skvělá, do které jsem se přihlásil na skok do dálky, potom na běh a další věci. Nakonec bylo vyhodnocení. Docela překvapilo, že nejsem ze všech nejlepší. Nikdy nepřestanu vždy, když jsem zjistil, že nejsem ze všech nejlepší. Nikdy nepřestanu Dokonce ve skoku do výšky jsem byl na druhém, třetím, čtvrtém a pátém místě společně s několika lidmi. Po skončení jsme si my, Argonauti. Byly dalekosáhlé organizační věci. Netrvaly dlouho jenom asi 3 hodiny. Theseé půl hodiny poté, co jsem měl být

Doma jsem společně se Džigim a Avi-Negem vyšel ze hřiště Nedaleko stanice tramvaje je stánek s prodejnou zmrzliny. Džigi a Avi si koupili, mně dali lízátko. Líznul jsem si. Džigi sněd to o Avi-Negy měl víc štěstí, že to, co abych to zkusmo ochutnal. Avi-Negy měl víc štěstí, že to, co jsem udělal Džigimu jsem toho tolik nesnáší. Na cestě tramvají do Džigiho oraz se vyhrnul stařenka na Džigiho ulici: „Paní, buďte ohleduplná"; dcera s asi hodně rozzlobila a Džigimu ukazovala, jako by mu vyhrožovala. Snad je už ohleduplná. Kdo ví?

OPIOVÁ DOUPATA

Vážení občané, dovolte abych se představil jsem ředitelem agentury Scotland Yardu zvané „Big Pig", inspektor Riko. Mým spolupracovníkem je Kirke. Jsme v Loudýnské čtvrti Soho, zrodilé prodejem a používáním opia, toho okouzlujícího, mnoho opia. A protože opia pouzdne podle toho, že na hlavě svého kabátu má sombrélik. Naše agentura postupuje pomalu ale jistě k vytoužené cíli, odhalením opiových doupat, kteréžto budou odhaleny.

Zbyvá dodat, že agentura Big Pig byla založena

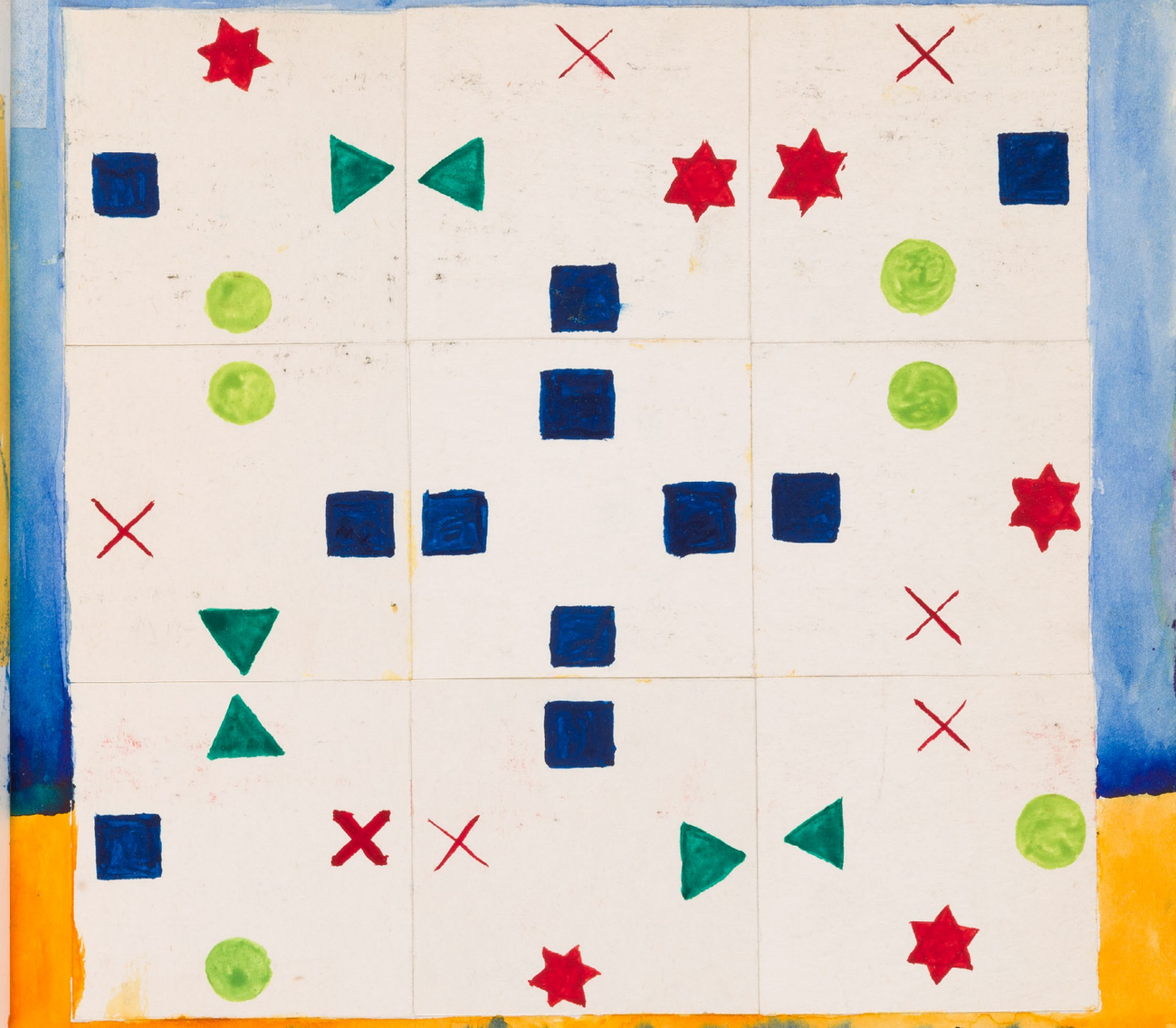

28. IV.

POSÁDKOVKA

Byla to první posádkovka suchého druhu. Posádky si rozdělily kajuty a na Bonoba vybyl kasárka. My jsme měli hlavní kajutu ale pořád tam strašil Vova s Blanchetem takže jsme úplně nebyli sami. Dokud nezačalo poprchávat, tak jsme venku trénovali softball. Sice nám to docela šlo, ale lidi pro to nejsou nějak nadšený. Pak jsme šli do klubovny a tam jsme si dlouho povídali o krouce, o příspěvcích, o pivu atd. prostě o věcech který nekecáme. Zdá se že Pinďa to nebavil, když jsme skončili ty hlavní záležitosti tak jsme skládali ty skládačky nahoře. Je hrozně složitá, ale kupodivu jsme ji měli za chvilku. Pak jsme hráli tichou-masku a nakonec jsme si jen tak povídali, že bysme mohli dělat index tak trochu společně. Začali jsme to rozvíjet, jako že přijdeme k Džigimu a tak, a Pinďa začal říkat, že musí domů

LEHKOATLETICKÁ LIGA GEMINI

25.4. 1868

Byla tentokrát připravena Theseova soutěž družstev. Sešlo se na Palmovce. Asi v 1½ hodince jsem před stadionem viděl Jally, který na mne už čekal. Rychle jsme se přihlásili a šli jsme se podívat, jak to tam vypadá. Hned po té chvilce, co jsme dorazili, liga začala. Všude bylo plno lidí. Argonauti byli nejvíc. Hned bylo poznat, že tuhle nejsou nejistí, ale jistí. Theseovci nebyli nejsilnější oddíl. Soutěžilo se v těchto disciplínách: běh na 60 metrů, skok do dálky i výšky a jiné věci. Skupinka, kde kdo bude na které disciplíně.

Hodně dlouho jsem se nemohl rozhodnout, do které skupinky se zařadit. Byla na skok do dálky, potom na běh a další věci. Nakonec bylo vyhlášeno. Dočela jsem se až jako třetí. Nikdy bych nevěřil, že se dostanu tak daleko. Vždyť jsem ani nevěděl, že se vůbec běží. Ale když jsem zjistil, že nejsem ze všech nejhorší, byl jsem rád. Dokonce ve skoku do výšky jsem byl na druhém, třetím, čtvrtém místě společně s Nikolkou Lidmi. Po skončení jsme se pátém místě společně s Nikolkou Lidmi. Po skončení jsme si my, Argonauti. Byly dalších organizačních věcí. Netrvaly dlouho jenom asi ¾ hodiny. Theseus pět hodiny poté, co jsem měl být doma jsem společně se Džigim a Qui-Gegem vyšel ze hřiště. Nedaleko stanice tramvaje je stánek s prodejnou zmrzliny. Džigi a Qui si koupili, mně dali lízátko. Líznul jsem si. Džigi sněd to o dvacet, to znamená kornoutek. Qui-Gege měl víc štěstí, že to, co dostal, to znamená kornoutek. Qui-Gege měl víc štěstí, že to, co jsem udělal Džigimu, jsem toho tolik nesnesl. Na cestě tramvají do Džigiho ohrady jsem se ještě stavil na Džigi u Fifty: „Pani, buďte ohleduplná"; doma s ní asi hodinu rozprávěla a Džigimu ukazovala, jako by mu vykonávala. Snad je už ohleduplná. Kdo ví?

OPIOVÁ DOUPATA

Vážení občané, dovolte abych se představil jsem ředitelem agentury Scotland Yard a spolupracovníkem je Kirke. Jsme v Londýně "inspektor Riko. Mým specializací je prodej a používání opia, tohoto zlozvyku, kterého se dnes dopouštějí mnozí lidé. Jsme ochotni dodat podle toho, že na hlopě sněhu kabátku a postupujte pouze dle těchto doupat.

Zbývá ještě dodat, že agentura Pig Big byla založena

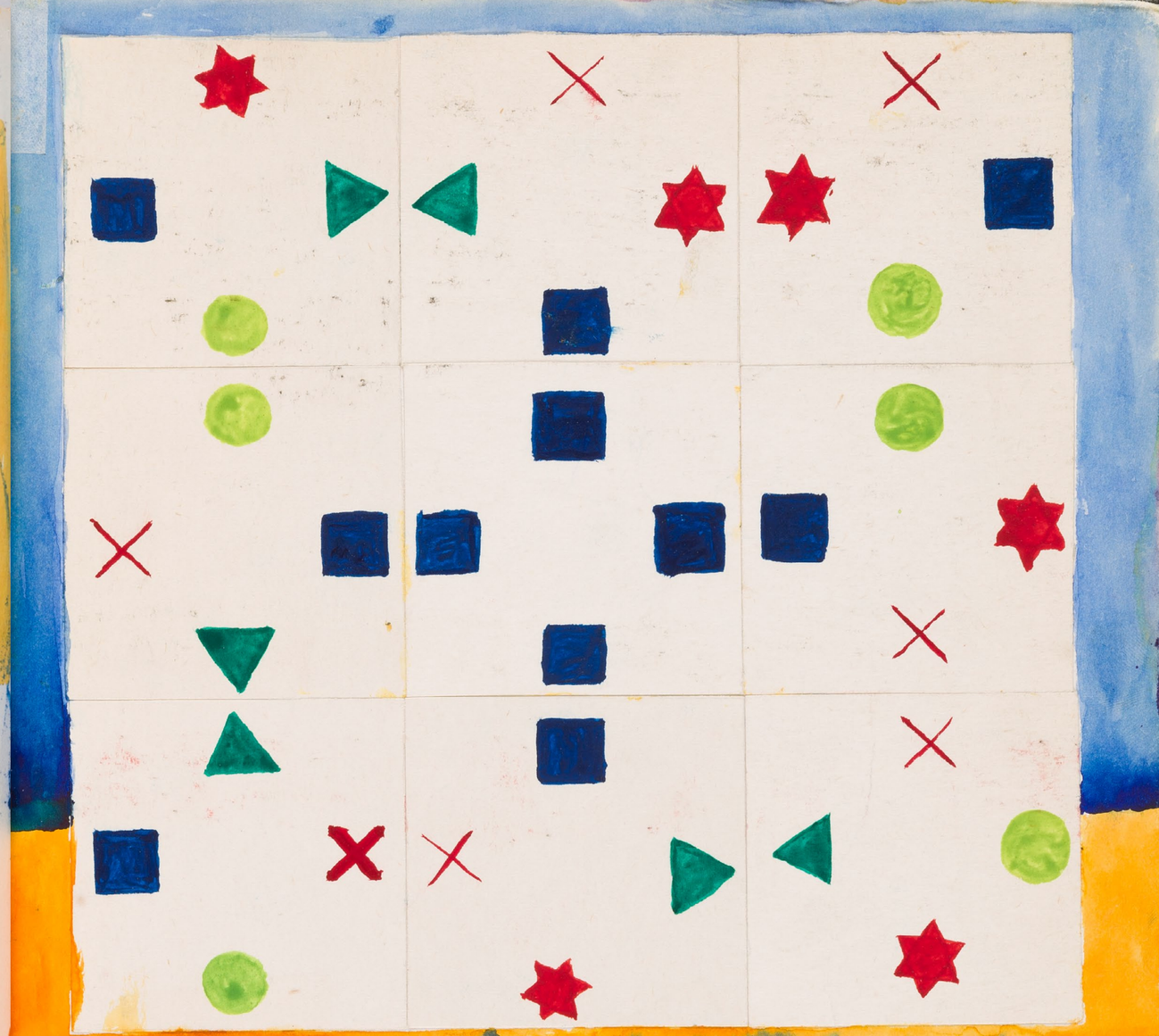

28. IV.

POSÁDKOVKA

Byla to první posádkovka suchého druhu. Posádky si rozdělily kajuty a na Bouboa vyšel kosárkář. My jsme měli hlavní kajutu ale pořád tam ztrácel Vova s Blanchetem takže jsme vůbec nebyli sami. Dokud nezačalo popršet, tak jsme venku trénovali softball. Sice nám to docela šlo, ale lidi pro to nejsou nějak nadšený. Pak jsme šli do klubovny a tam jsme si dlouho povídali o krouce, o příspěvcích, o pumě atd. prostě o věcech který nekončí. Zdá se že Pinďa to nebaví, když jsme skončili ty hodiny záležitosti tak jsme skládali ty skládačky nahoře. Je hrozně složitá, ale kupodivu jsme ji měli za chvilku. Pak jsme hráli tichou masku a nakonec jsme si jen tak povídali, že bysme mohli dělat index tak trochu společně. Začali jsme to rozvíjet, jako že přijedeme k Džigimu a tak, a Pinďa začal říkat, že musí domů

1. MAJ

1. V.

Když jsme se před několika dny dozvěděli že půjdeme do prvomájového průvodu byli jsme všichni radostí bez sebe. Oblékli jsme si žluté teplákové soupravy a po cestě na Letenskou pláň jsme si navzájem sdělovali jak se všichni těšíme. Když jsme došli na pláň, uviděli jsme hromě moc lidí, byla jich plná pláň. Všichni se přišli podívat na pana prezidenta, a oslavit svátek míru. Když se průvod rozešel, tak pan prezident vždy řekl nějaký proslov, a na to se ozval ohlušující potlesk a provolávání slávy, když jsme došli na konec průvodu, byli někteří zklamáni že byl tak krátký, a navrhovali jít ještě jednou. Ani se jim nedivím byla to skutečně krásná podívaná, na kterou nikdy v životě nezapomenu.

kuce.

DOPOLEDNÍ LODĚNICE

PO PRVNÍM MÁJI

Byla to taková příprava loděnice na Sázavu takže spolu jezdili na závody, které spolu taky pojedou na Sázavě. Já jsem jel s Bobem, jak jsme si již dříve dohodli. Protože však pořadatel Vávra zapomněl zajistit účast Špalka, který nás měl naučit nějaký návyky v jízdě pod jezem, tak ta loděnice vcelku nestála za nic. Bobo se jako vždy udělal, a když ho policajti vytahovali tak jim nakrásu přeurkl žlunu. Jinak určitě pozdravovat že Bobo, který sedel poprvé v lodi se velmi dobře držel.

kuce

ODPOLEDNÍ SOFTBALL

Už na loděnici jsme se dohodli že start bude ve čtyři hodiny, a kdo to nestihne musí přijít do pěti hodin. A v pět nás tam bylo deset! Samotná hra byla ve znamení nesoustředěné pozornosti, špatné házení a tak dále. A nakonec to sám zhodnotil, jako že jsme se snažili, že to byla dobrá hra a tak. On snad nevidí.

kuce

Hrozně jsem se na tu těšil opět jedna dvanáct Pepka po dlouhý době. Zajezem který nevypadal hezky a ja jsem si ho s Bobem nechtěl jet. Takže jsme to přetáhli. Pak se střídali jeden za druhým. Na jednom kolečku se udělali fičké a sam při záchraňování jejich lodi společně s Bobem jsem se nějen namočil až po krk, ale udělem jsem se i pil. Když jsme ve dvou třetinách jízdy zastavili na jídlo, byl jsem úplně zmrzlej, protože počasí nebylo

na nepřálo. Poslední kus cesty jsme s Bobem jeli spřežením, abysme se aspoň trochu zahřáli. Na kousi se Bobo sklouzl takže vlezl do autobusu hned jak jsme přistáli.

kuc

SOFTBALLOVÁ LIGA

Tentokrát jsme se sešli na první zápas s Terezou. Na začátku jsme se rozháčeli. Museli jsme se rozdělit na dvě družstva. Jedno družstvo hrálo zápas a my jsme si hráli jen tak pro sebe. Samozřejmě, že jsme si taky všichni napřed hodiny hráli sofo sami abysme pak byli ve formě. Měli jsme sedět asi ve 5 čtvrt hodiny, ale zápas byl až v pět. Konečně nadešla pátá hodina. Moc dobře jsme sa nehráli, no ale ještě nebyl konec zápasu. My jsme se napřed prohazovali na první metu. Ale moc nám to nešlo. A tak jsme hráli normálně na tři mety. Ale mezitím už skončil zápas. PROHRÁLI jsme! Už nevím přesně kolik, ale myslím, že dost. Tak sme měli ještě organizačky. Tereza si potom ještě plnila u vany mořeplavectví da ingeru.

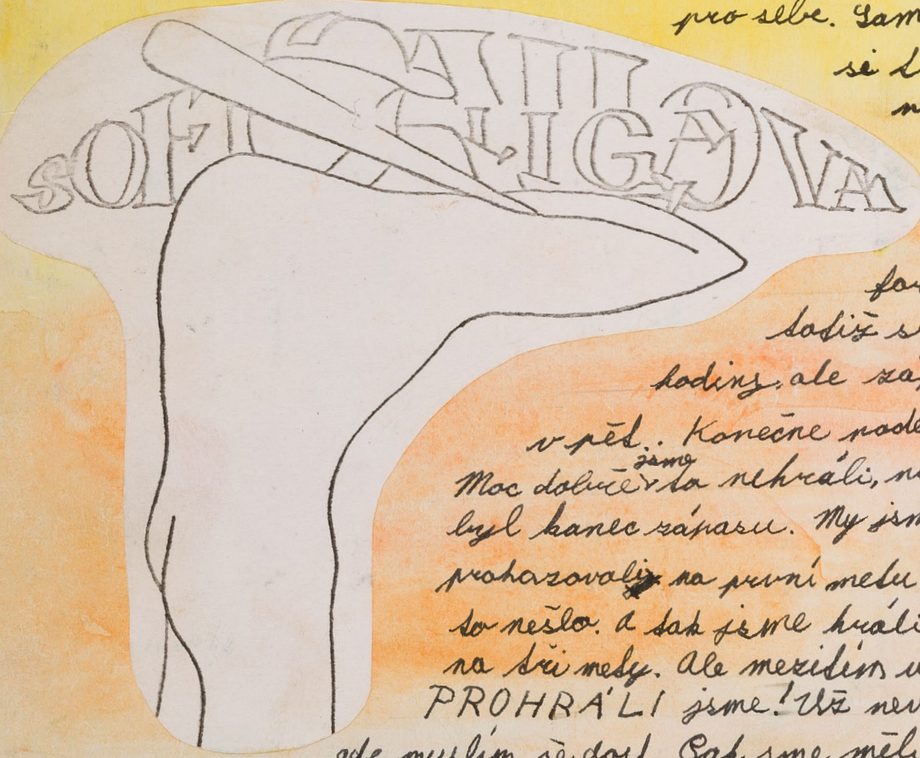

KOCOUR TO TROCHU POPLETL.

Zavřely se dveře její -
tolik bolesti,
dluh chce se platit,
není věřitele

F. ZAPPA

S bolestí v srdci oznamujeme všem příbuzným a známým, že dne 11. května po dlouhé nemoci zesnula ve věku 5 let

paní, matka, sestra a přítelkyně

s. KLUBOVNA

Pohřeb žehem a pohřební hostina se konají M.S. v jejích útrobách.

Za všechny příbuzné:

cpt. HALADA
profous KOSÍK
kad. PÁVEK
doc. PODHORSKÝ, ČERVINKOVÁ, RUMLER
zást. doc. SOBEK, MAŠEK, ZUZKA

a ostatní

1. DEN - ROK 1400

Jd jsme jí na Tábor (jako ostatně většina Argonautů) vlakem. Jeli jsme z Hlavního nádraží. To cesty jsme si pořádali. Vona vám řekl něco o symbolizuje lásku, krá vína). Ve Mnichově na stanici na nás čekal Sam a Kuce, který jeli na kolech. Cestou na tábořiště jsem si na varoušku vrátil přezdívku „Bratře Jeve", což se mi později vůbec nehodí zahrát. Na mnichovském jsem cestou ztratil. V starém statku jsme si odpočinuli. Tak se to dělí. Došli jsme až na tábořiště. O kus dál stála zase celá. Nedaleko za vesnicí stan. Hned jak jsme dorazili se stavili, večeřeli a šli se koupat. Kdo se stmívalo přes půl, musel jet loď, byl zavřený. Stav vody. Když se stmívalo jsme na kole vzhůru na jedinou hůlku (budíka). Chtěl jsem dobu přijel Bonobo, kterému Sam řekl, že stan je o hodinu dřív. Šel hodinu čekal a potom jel stopem. Za pětkrát dobře se vrátil Vova. Divil se, že já nejsme. Hned jsme šli spát.

V noci mělo skoro všichni průjmy, uprostřed spánku mne probudil strašlivý tyk. Vakési podivné živé červené stvůry (rozdělí jsem zjistil, že to byl 510) mne vyhodilo ze spacáku a vyhrčí to se stanu. To se nám stalo všem. Dokopali nás před hrále Gabriela (Vova) a arcibiskupa Michaela (Sam) dábové Vincek (Dáša) a Tomáš (Tydlitát) a patrabá iguáč (510). Tam jsme museli předvést na kolena modlitse. Potom nás vyhnali k Holuj, kde nás pokřtili. Každý dostal nové jméno:

Bobo - Bernard, Mates - Karel, Sony - Judita, Houba - Robert
Qi - qweg - Quido, Sam - Samuel, Kitse - Milouška, Radka - Sylvie
Tá (Pitko) - Jaroslav, Peggy - Brigita, Cipísek - Eva
Bonobo - Saul, Hekna - Marie, Kuce - Jeremiáš,

Potom jsme se dozvěděli, že jsme nevinný, pánem vašeho na jetku je král. Každý má možnost stát se svobodným. V tu dobu byli svobodní: Vova, Sam, OP Tydli (předtab.), Dáša (předtab.)

Pika

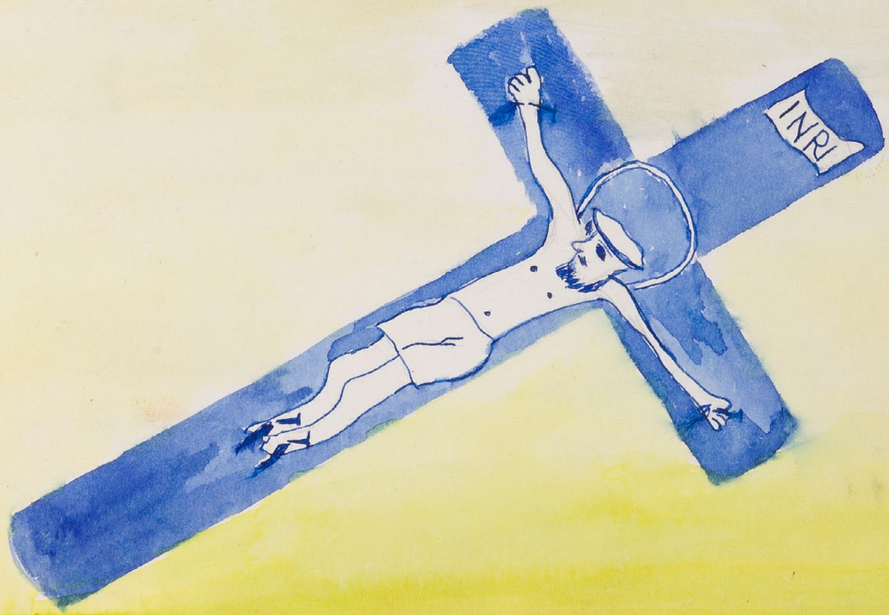

2.DEN

Mi nepřipadal zajímavý. Nakonec, umě každý den, kdy se pracuje nepřipadá zajímavý. Ryba služba, obžerství a nevolníci vedla ruku.

Další dny

Jsem spal v ghettu nevměcil, se nažil se stát svobodným ale nikam to nevedlo V té době se stavěl tábor. Já, jsem nejdříve dělal sekyk. Měl mi to vědět Sorry a Peggy. Skoro celou dobu se kouřilo a skoro nic nevidělo, dýchat tak jsem dělal vlastně sám. Od Sorry jsem taky jako nic chtělo, dýchat tak jsem dělal vlastně sám. Od Sorry jsem taky jako nic chtělo, mi udělala 8 kolíků. Ta pomáhala služ - Dadce a ještě nějakému, která mi udělala 8 kolíků. Ta pomáhala služ - Dadce a ještě nějakému, která ona tak nechápu, že nemělí otevřít kouzelný bágl. Já jsem šel mi ona tak nechápu, že nemělí otevřít kouzelný bágl. Já jsem šel o chvíli později řekl aby udělala těch 8 kolíků. Sám a Mates o chvíli později řekl aby udělala těch 8 kolíků. Sám a Mates řekli, abych začal taky jednou dělat něco já, a mně bylo hrozně řekli, abych začal taky jednou dělat něco já, a mně bylo hrozně smutno. Taky jsem dělal asi sovu. Ty dny se mi nelíbily. smutno. Taky jsem dělal asi sovu. Ty dny se mi nelíbily.

7.den

Soboduju se stal každý nevolník, který zvítězil v nějaké soutěži. A já byl Soboduju se stal každý nevolník, který zvítězil v nějaké soutěži. A já byl pořád nevolník. Taky jsme se naučili tři písničky. Ego sum pauper, Danielis pořád nevolník. Taky jsme se naučili tři písničky. Ego sum pauper, Danielis prosbička a Zvonečky. Večer jsme zpívali Slunátko za vory zadaček. prosbička a Zvonečky. Večer jsme zpívali Slunátko za vory zadaček. Samotný den kvůli lidské kanalizaci

Dopoledne se nedělo nic zvláštního. Měl jsem službu. Když jsme uklízeli oběd, vyhlásili jsme. Nejdřív krále a vyšli slíchle, svobodným a nakonec nevolníkům. Všechny nevolníky a svobodné vyhnali dobří z hodovní síně. Ti začali volat: „Ať žije Hus". Potom jsem jim dal najíst. Když dojedli, křičeli: „Král je mrtev!" a posílali si Já jsem šel do kuchyně, cestou jsem viděl, jak Sam zadní dveřmi „Lidskou kanalizaci!" Poslouchal jsem Mezitím, aniž jsem to zpozorovat odešli nevolníci. Když Sam došel, strčili mne do kbelíku

Když už není tábor napsán, bude alespoň vyplněn fotkami z něj

Radka

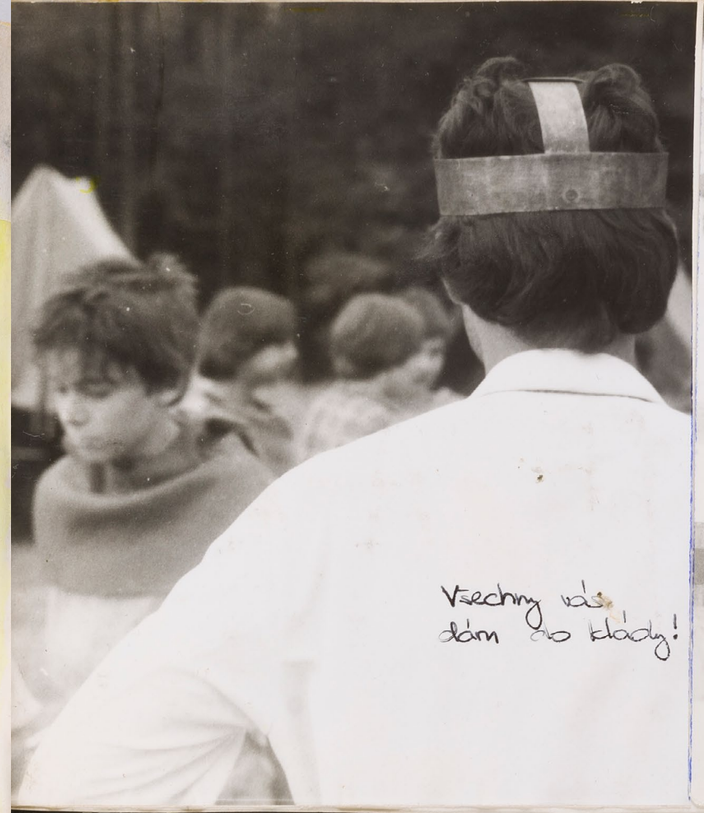

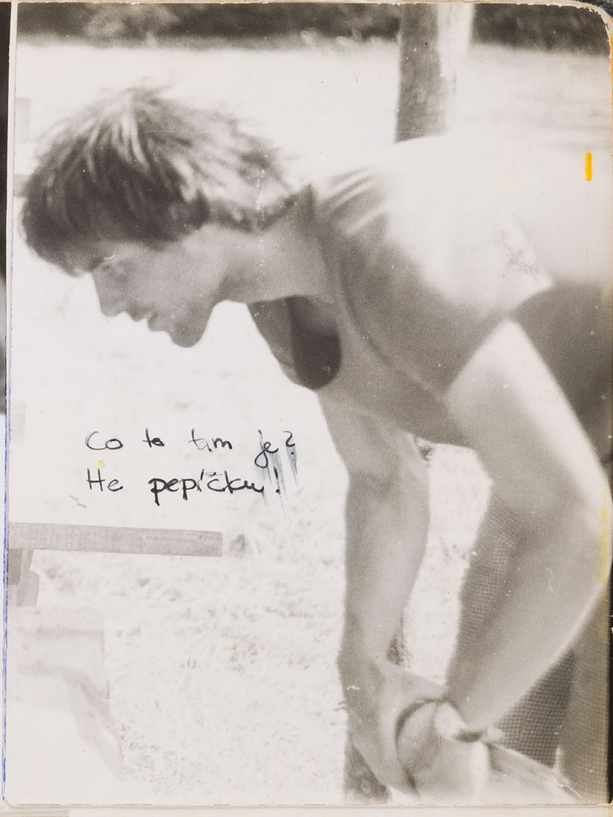

Všechny k vyfot Tally !!!

PŘEDPRAVĚK
SVĚTLINNOST
DILČÍ ČÁSTI
NIŽŠÍ BUDE LEPŠÍ NEŽ
TEN MINULÝ
ORIA ZAHAJUJE
JIŽ V 6 OD-
EKTERY PRO

DOHODA

Stáz byl Prasátko pod hodinama. zapomněla přísloby. Jako byd jí mrzel. Ve vlaku jsem trodim chtěl na mě ukázat a jsem to zaonačil padalo, že mi nevěří. sebrala. Vystoupili jsme mém místě. Hrálo se jenže o bombóny. Bonbo na nebo s kokotáním oi sebou NE. A vyměňoval Na nástupu a brk jsme HUH-FUH a klub desítk. Někdo dobrej, tak mu ho uvážem huj a když tak huj. Taky jsme si domluvili, hlasovat, kdo vypadne z oddílu, prozradit, že nevypadá nikdo. Všichni jsou asi hrozně oblíbený. Potom jsme šli směr kotel. Tam bylo jídlo a pak jsme hráli kotel. Sto byl s hálma. jsme zbyli jenom my. Taky jsme hráli ZAUDO. běželi podle papírů měli předměty ci dkazy. Tento- test připra- Geas. Proto- První noz- jak bych za jdno uvažovali nedal floka. Taky jsme zeli ze skály. jsem stroil do (nesikovnej) ten stroil do Bono- ten spadl na Piko- měl po deohu. Pikaus. Závěr jsme hráli nek. Byla to noc

výprava, svítilo slunce aby zrovnou vzduch, Kuu.

katka si je nepřipo- dostal Pikovic. pokimy věci tak, že to vy. Trochu no to na starém znal. tradiční ANO-NE nevydrží a nervá co a řek 3x za- se, že jen za si domluvili To jako když je dám podle cud je nedobrej, že se bude předem míň

do, o Jedno Všichni. To jsme a pozn. dělal, kdo měl venci že je to kouna. ale logicky ani se há- Nerad Gama, ba a še. A Na mlej- šaj

Zdravím Tě, příteli
a chystám se utišit Tvou zvědavost.
Jistě už se po návratu z dalekých cest těšíš na setkání s Argonauty. Muže tedy, čti pozorně.

Zve Tě na zahajovací výpravu oddílu, která vyjede 17.9.1982. Sraz je v 17[15] hodin u Áčka (hned u výjezdu z města) na autobusovém nádraží Florenc.

S sebou vezmi 40 korun, 6 či více papírových míčků, lacrossku, pralesní oděv, oděv na slavnostní, celtu či igelit, nůž, perfektní brej, baterku nebo svíčku, kompot, skleničku bez ušičky, něco do pokladu, povinné věci a vše, co potřebuješ na víceden výpravu. Na vaření potřebuješ lichvář nebo jiný vařič. Doporučuji Ti vyjít zdřímnout telefonní sluchátko, porozprávět s někým z oddílu a dohodnout si barbuchu. Myslí už od začátku oddílového roku na to, že i malým vynaložením energie můžeš druhému udělat radost. Vezmi proto s sebou na výpravu kus ovoce či zeleniny, který při pozdravu předáš někomu z oddílu.

Vrátíme se 19.9. kolem 18 hodiny.

Doufám, že Tvá pozornost zatím nepochabla, a tak ani následující sdělení nezůstane bez významu. Rád bych v oddíle přivítal po prázdninách opět pět nových tváří. Všimej si pilně pozorně svého okolí ve škole i jinde a přemýšlej, není právě tenhle kluk či dívka ten pravý? Je? Tak mu nabídni členství u nás a řekni mu moje telefonní číslo. Optimální věk je asi 12 let!

Těším se na setkání s Tebou a snad i se sympatickými lidmi z Tvého okolí.

Sam

Dospáleli blahon noc bez klídek. Když se probudil i Gam nastoupili jsme si na rozcvičku. Běželi, no vlastně šli jsme nahoru ke studánce a pak nazpět. Když jsme se nasnídali a umyli zavolal nás Gam na skálu o kus dál. Byly organizační záležitosti Gam nám říkal svlášní věci. Asi jako - se schůzky nebudou ve středu, ale v úterý a podobně. Po organizačních jsme šli s pasádkou do klidu přírody. Povídali jsme si o kravičce, jejíž pasádky a barvě, kterou budeme mít asi nalakovanou na lacrosku a tak.

Byly jsme tam jenom Sůi - já, Knee a Bobo.

Vrátily jsme se vlastně jenom na oběd. Tak nám Gam přečetl kousek knihy o plavbě na velikonoční ostrova. Pred jsme popadli lacrosky a šli jsme hrát. Já a Bobo jsme vybrali mužstva.

~~Bylo~~ Byl jsem běhala než hrála, ale i tak se mi to líbilo.

Ani si moc nepamatuju na výsledky, ale stejně sme myslím ten zápas vyhrály my, anebo naopak pro mě to stejně není důležitý. Já sem ráda dyš si můžu zahrát a snažit se.

Když jsme se vrátily byl čas na večeři, po jídle jsme se odebrali ke Pajaku se svými pokladi. Byla to stejně svízelná cesta nic, jako minule, když jsme se vraceli. Konečně jsme došli na místo. Jeden takový hezky pokroucený strom Pajak, pod kterým je poklad. Když jsme ho vyhrabali začali jsme ho rozebírat. Ovšem admirálita nám poklad špinavou zšeřila a označila za soukromou kapesníčku. Co provedeš ručně už tam nezbylo skoro nic. Ale svými dalšími poklady jsme kapesníčku opět dostali do stavu pokladu. Když byl opět poklad zasypán hráli jsme hru fantazie. Gam začal vyprávět příběh knihy na o velikonočním ostrově a my jsme svojí fantazií vyprávěli dál. Myslím, že se to docela povedlo. Hlavně povídal Bobo, který se velice brzy živě do hry zapojil. Když jsme se opět odebrali pod převis, ukrulikli jsme, ale to sešlé sdělil Gam rozepsal klídky.

Gam nás ráno vzbudil hezkou písničkou. Chvíli to ale trvalo, než sem se vzbudila. Hned nám Blanč začala vyprávět, co vandrák hry. Měli jsme si prostě všímat nepřirozených věcí kolem sebe. Šli jsme po jednom nahoru ke studánce a pak nazpátek. Hra probíhala během snídaně. Myslím že jsem skončila někde úplně na kopci. Po snídani jsme si zbalily věci, a trvalo nám

KLUBOVNA 31.3. [311]

Přišel jsem akorát na gumáky Topgové jsem vyfasoval 310, takže jsme se jenom přetahovali. Podmínky už to bylo ichči, to jsem utekl Pilovníkovi. Čekávčo jsme ale prohráli. Z louky jsme šli do klubovny, a tam nám vova rozdal každý posádce křížovku a luštili jsme. Byla dost těžká oproti tomu, co jsem luštil dřív. Dnešní děti, že jsme nebyli první. Po křížovce byly organizační věci a jako vždy se strašně protáhly. A dále byly na programu jethro tull. Jmenujou se jethro tull proto, že farmář zemědělec jednou jethro tull zkonstruoval secí stroj podle pidna. V 8:00 nás čekal další úkol: - England. Samozřejmě, že vždycky z 314 utekli dřív a než jsem jim mohl dát otázky a tak jsem si to vynahradil jen tak rekreačně sám.

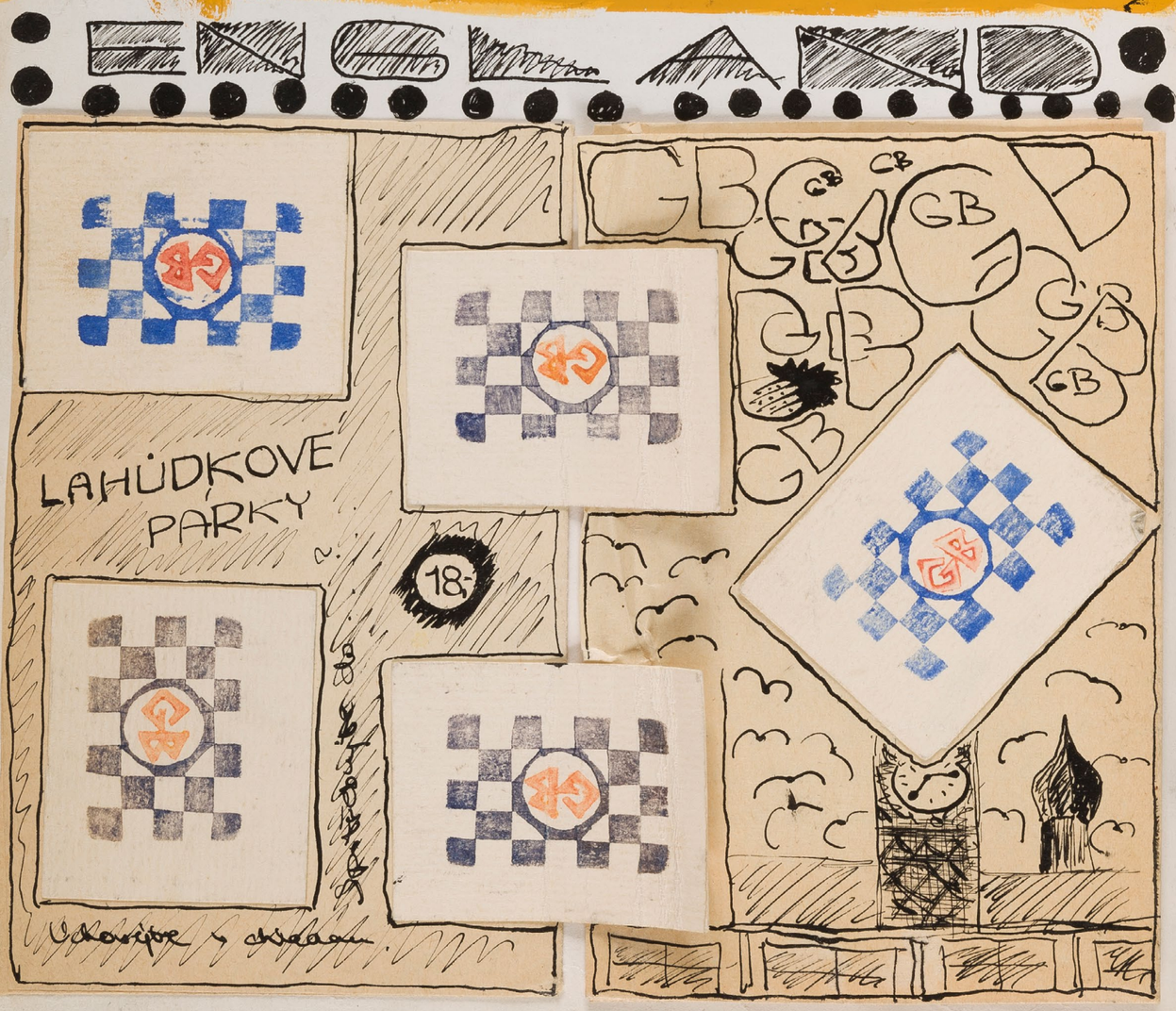

1. ODDÍLOVKA

28.9. 1982

Byli tu:
Kuce
Boudo
Kirké
Qído
Ranta
Sam
Kocour
Peggy
Bobo
Mauka
Sorry
Tally
Mates
Tydlitát
Houza

Dneska jsme se poprvé v oddílovém roce sešli na oddílové schůzce. Ještě před ní si naše posádka dohodla své jméno - Victoria. Setkali jsme se ovšem s nelibostí ze strany kirké, které se nelíbí, že jsme obvinili starý vůz posádky, do které dřív nikdo z nás nechodil. To nám ale nevadí.

Začalo se organizační věcmi - posádky přikaly svá jména a svou barvu a pos. funkce. To všechno trvalo moc dlouho protože když jsme potom hráli na plavu softball tak se brzo setmělo, a museli jsme ho ukončit dřív. Po návratu do klubovny pokračovali org. věci a dohodlo se plavání - v pátek. Pak jsme šli van a další jsme si měli zplavanej. I když lidi nezpívali hromě se mi líbila. Akorát mi vadilo, že lidi při ní odcházeli dřív domů

Kuce

Dnes nás opustil na věky dlouholetý člen naší posádky. Jmenoval se

NEZÁJEM

DŽIGI

Čest jeho.....!

Posádková výprava

2.-3.10.

Jelo se na Měsíční stálu. Jeli jsme bohužel až v sobotu ráno protože je to letos první posádková výprava a rodiče se bojí. Z Prahy jsme vyjížděli jenom čtyři, protože Piko tam na nás měl čekat a Bobo měl přijet až ve 2 hodiny přímo na místo. Piko na nás sice nečekal, ale přišel hned po nás. Hned jak jsme se ubytovali pod převisem zahráli jsme si první hru - schovávačku kuliček. V okolí je hromě moc skal z pískovce a ty mají v sobě hromě děr a sluníček. Do těch jsem schovával kuličky různých barev, a velikostí a ostatní je hledali. Napřed jsem je schovával moc těžce, pak zase lehce ale nakonec to bylo akorát. Pak se hrála kanasta.

Ta se skládala z uzlíčka zdání: balónkáda, morseovka, odhad 3/4 vteřin určení, plavčíchodu.
Další neobyklejší věcí bylo, že na této výpravě jsme vařili jako posádka dohromady. K obědu jsme vařili poridge, kterého bylo moho a proto jsme přes veškeré přemáhání byli nuceni ho vyhodit.
Po obědě jsem zešly a to z léta na krásnym břehu řeky, přičemž mi hrozně vadilo, že Pikoš pořád šeptal. Snad jsem usnul dobře, nebo to nebyly hezký povídky, ale myslím, že to nebylo ono.
Když jsem se vrátil s Bobem, pro kterého jsem byl v zaječíce, protože přijel později, začalo se s mistrem uzlování posádky.

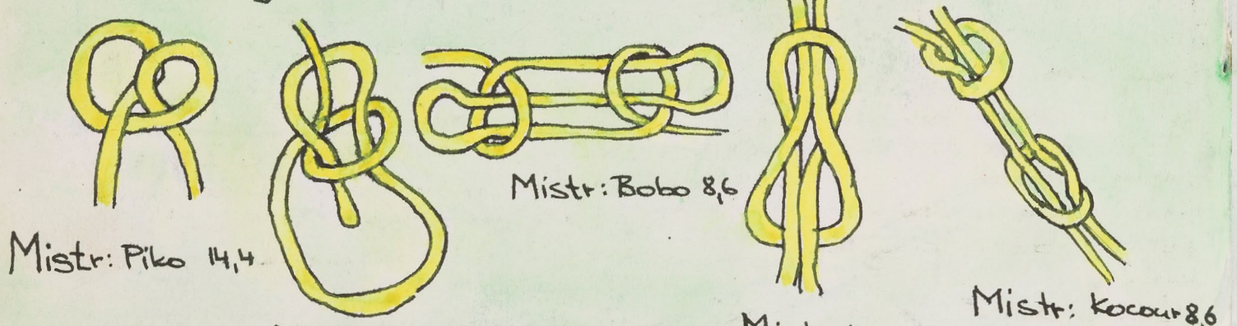

Celkový mistr uzlování: Kocour 45,2

Holomajzna byla hra, při které jsem málem přišel o svojí posádku. Hrál jsem s Bobem a Peggy proti Qldovi, kocourovi a Pikoušovi. Hrdli jsme ve strašnym terénu, takže o hry nebyla nouze. Po prvním poločasu, který trval asi 4 minuty, jsme byli dost udolaní, ale skončili jsme, až když dostala Peggy klackem do zubů.
K večeru jsme šli ke Qajakem, vyhrabali jsme poklad, zapsali se do listiny, a pak jsme přemýšleli o posádkové činnosti. Pořád jsme nemohli nic vymyslet, ale nejvíc mně štvalo, že Pikoš pořád dělal hloupý vtípky. A vůbec jsme si domlouvali takový divoký posádkový věci.
Po návratu pod převis jsme dělali večeři a pitom jsme tak volně povídali. Po večeři volná zábava pokračovala, a docela se mi to líbilo. Taky jsme hrdli na vraha, což mělo velkej úspěch, i když nás bylo tak málo.
Než jsme šli spát, oznámil jsem jim, že budeme držet hlídky. První jejich reakce byly samozřejmě protažené obličeje.

Druhý den

Byl ve znamení diplomacie. Každý jsme byli jedna velmoc, takže každý o sobě rozhodoval sám. Hrdli jsme jí celé dopoledne a odpoledne a museli jsme ji násilně ukončit právě když spojená italsko-turecká vojska dobývala poslední pozice anglické, francouzské a německo-ruské armády.
Návrat domů jsme jakbysmet nezvládli, či spíše to nezvládlo ČSAD. Po dvojicích jsme se nacpali do po sobě jedoucích autobusů, takže se stalo, že první dvojice dorazila do Prahy v 6 hodin a já s kocourem až v půl devátý. Ale stálo to za to, v autobuse jsme se seznámili s bývalým skautem, který nás vzal bezva vlak.

BDĚLÁ HLÍDKO

Na konci tvé těžké a dlouhé hlídky budiž ti tvou jedinou odměnou možnost podepsat se zde na této listině. Avšak dříve, než tvá zajisté nedočkavá a třesoucí se ruka zploší podpis, rozvaž zda jsi skutečně splnil všechny povinnosti noční hlídky, zda jsi ani na chvíli nevpadl do spárů spánku a zda jsi dobře hlídal poklady, odpočinek tvých bratrů a budoucích či minulých strážců. Jestliže ano, pak je prázdné bílé místo zde stvořeno přímo pro tvůj podpis. Spi sladce!

→

Bobo Pi-Qwer
Kocour Peggy
Qldo Knee

POSÁDKOVKA 5.

2. posádková schůzka naší skvělé posádky byla na kosárkách a začala o 20 minut později kvůli Bobobovi, který byl v kajutě před námi a nechtělo se mu ji opustit. Pro rozhýbání mozků jsme si dali pro začátek pexeso večerníčků. Pak jsme začali rozvíjet TPČ (taquou pos. činnost), ale vyhodila nás admiralita. Tak jsme zase museli 10 minut čekat, než se uvolila kirtě ze spodní kajuty, odkud už měla být dávno pryč. Tam jsme dohráli TPČ, a hrozně jsme se při tom nasmáli. Pikoš měl takový záchvaty smíchu, že jsme mu málem museli dávat umělý dýchání.

POŘADÍ ÚSPĚŠNOSTI V PEXESU:
1. PIKO
2. KOCOUR
3. BOBO
4. KNEE
5. Q

Účast
KNEE
Q
PIKO
KOCOUR
BOBO

odejít

Knee

UZAVÍRÁNÍ VLTAVY & OSTATNÍCH ŘEK

12.10.82

Na tuto akci jsme se sešli v 1700 na tramvajové stanici TROJA. Odebrali jsme se blíž k Vltavě, kde Gam řekl organizační věci a každému dal lísteček s trochu nesmyslnými slovy. Člověk měl zprávu na lístečku říct tehdy, až uslyší někoho říkat první slovo na svém lístečku. Začal padat soumrak a vydali jsme se podél řeky až k bývalému mostu. Tam začal každý postupně předčítat své lístečky. Moc se to nevydařilo. Každý četl jinak, lidi dal vraky mezery tam, kde být neměly a celkově to nevyznělo jako

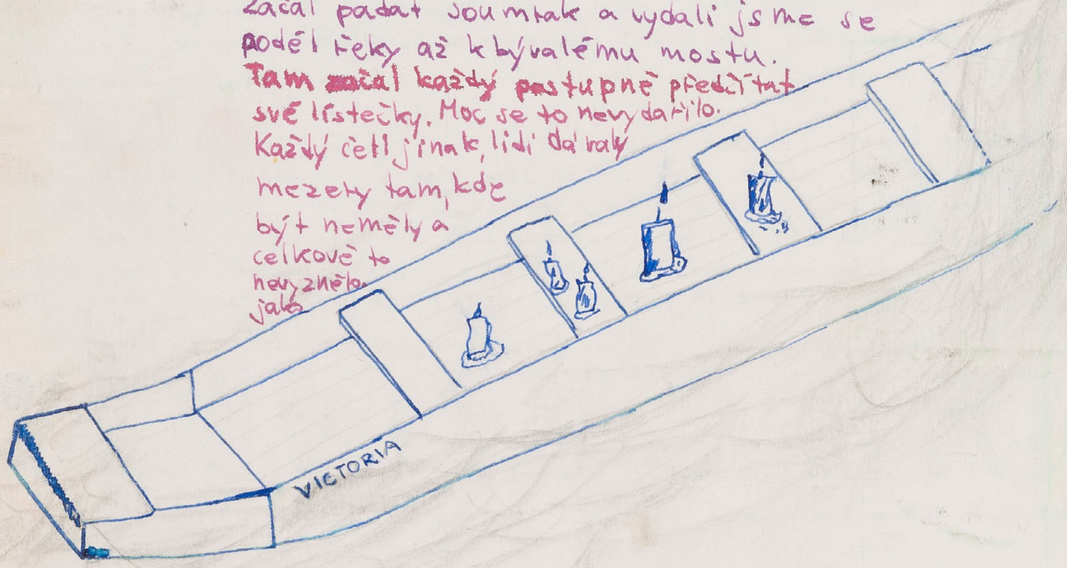

báseň Bulata Okudžavy, ale jako rozpačité setkání poloanalfabetů. Dál jsme pokračovali po dvojicích a se zapálenými svíčkami až na místo, kde jsme se usadili do kruhu. Připojely jsme Pádlíkovi na zdraví a každý psal na kolující listinu své přání. Gam dal listinu do lahve a hodil dotekyl; tedy chtěl hodit do vody, ale spadlo to na břeh a rozbilo se. Teprve druhý pokus dopadl dobře. Bocmani pak pouštěli znodely přání se svíčkami po řece. Co svíčka, to člen oddílu. Pak jsme zpívali písničky a Gam nás učil jednu novou. Pomalu jsme končili a přesunovali se na tramvajovou stanici, odkud nás MHD dovezla do našich domovů

Quido

Účast: Gam, Blanche, Knee, Bonobo, Kirke, Quido, Rauta, Sam, Tydli, Tatt, Slípek, Tally, Kocour, Peggy, Bobo, Sotty, Manka, Mates.

16.10. TAURUS

Výprava na Taurus se začala výstupem z vlaku ve stanici, jejíž jméno si nepamatuju, jen mám dojem, že jeho část tvořilo slovo vrata. Další naše kroky vedly ihned do lesa, kde téměř ihned začala Indiánská válka, která trvala s malými přestávkami až do konce výpravy. Jinak si na cestu moc nepamatuju, protože jsem dělal pořád s kocourem uzly. Došli jsme na mýtinu, kde jsme dali jídlo a dorůstovali jsme, který příběh Rychlých šípů budeme hrát na středisková sraz. Dohodli jsme se na jedovatém dědovi a ještě na jednom příběhu, kde Rychlé šípy napraví ztracholavého sportovce - kuřáka.

Pak jsme pokračovali

tam, že na území, které hlídal Rauta a Gam, byly rozházeny lístečky a na každém bylo číslo a jedno velké písmeno. Úkolem bylo pročítat na území a zapsat tuhle a zpráva. Je to báseň od Robinsona Jeffersa. Pak z nich mimo ně se stalo že Bobo ztratil lístek, a zoufale ho hledal a dal a když se ho jen o 4 kamarádi. Přesedadla, i když se usmíval a neustále nás upozorňoval, že bude potřebovat. Na vlaku se rozhodli, že jsem na poslední jsme se rozhodli, že jsem domů. Účast: Gam, Knee, Bonobo, Kirke, Rauta, Sam, Tydlitát, Slípek, Tally, Bobo, Manka, Mates.

OMLUVTE ZMOŽENOU QUALITU PÍSMA

1	KDYŽ		
2	JSEM	24	PACIFIKU
3	VZPOMÍNÁL	25	VÍRI
4	ve 2	26	PROTI
5	DEŠTĚ	27	DRÁZE
6	Na louce	28	A slunce
7.	v lesích	29	OSLAVUJI
8.	A KOVOVÝ	30	vůně
9.	VLHK	31	ZBĚSILÍM
10	STROMY	32	třepetáním
11.	SE	33	BLÍZICE SE
12.	CHVĚLY	34	K BŘEHŮM
13.	PŘIVOLÁVAL	35	řevnivý.
14	JSEM	36	zahledl
15	jednoho	37	jsem jeho
16.	2 [illegible] VELKÝCH		[illegible] nohy
17	[illegible]	39	šepající
18.	tance	40	VODU
19	[illegible] CO PUTUJÍ	41	KDESI ZA
20	DOLŮ NA JIH	42	LOBOSEM
21	od [illegible]		
22	SKAL		

UZAVÍRÁNÍ VLTAVY & OSTATNÍCH ŘEK

12.10.82

Na tuto akci jsme se sešli v 1700 na tramvajové stanici TROJA. Odebrali jsme se blíž k Vltavě, kde Gam řekl organizační věci a každému dal lísteček s trochu nesmyslnými slovy. Člověk měl zprávu na lístečku říct tehdy, až uslyší někoho říkat první slovo na svém lístečku. Začal padat soumrak a vydali jsme se podél řeky až k bývalému mostu. Tam začal každý postupně předčítat své lístečky. Moc se to nevydařilo. Každý četl jinak, lidi dál rušily mezery tam, kde být neměly a celkově to nevyznělo jako

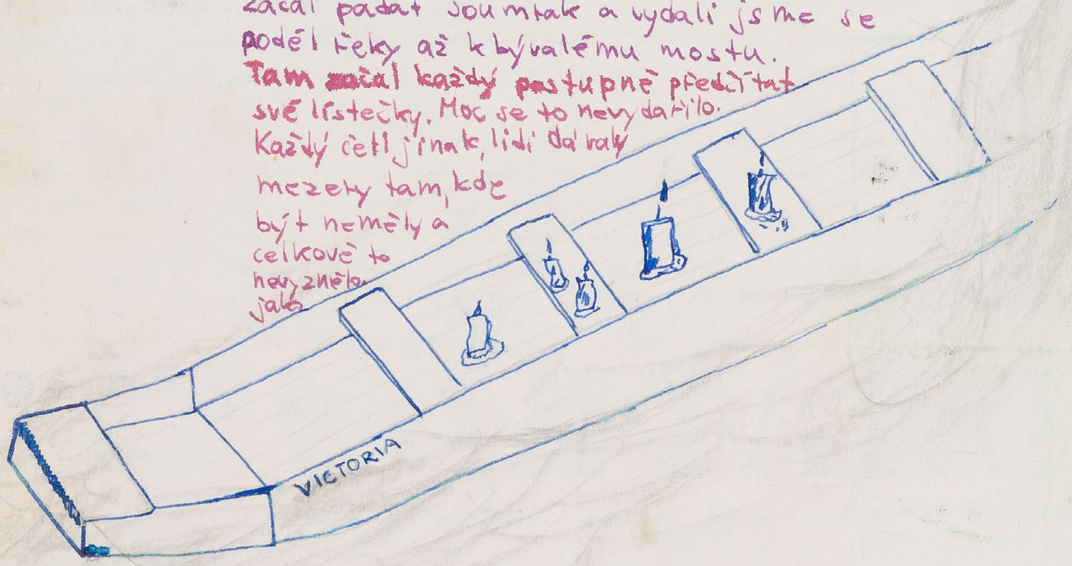

báseň Bulata Okudžavy, ale jako rozpačité setkání poloanalfabetů. Dál jsme pokračovali po dvojicích a se zapálenými svíčkami až na místo, kde jsme se usadili do kruhu. Připíjeli jsme Paddlíkovi na zdraví a každý psal na kolující listinu své přání. Gam dal listinu do lahve a hodil do řeky; tedy chtěl hodit do vody, ale spadlo to na břeh a rozbilo se. Teprve druhý pokus dopadl dobře. Bocmani pak pouštěli modely plavidel se svíčkami po řece. Co svíčka, to člen oddílu. Pak jsme zpívali písničky a Gam nás učil jednu novou. Pomalu jsme končili a přesunovali se na tramvajovou stanici, odkud nás MHD dovezla do našich domovů.

Quido

Účast: Gam, Blanche, Knee, Bonobo, Kinke, Quido, Rauta, Sam, Tydlitát, Slípek, Tally, Kocour, Peggy, Bobo, Sorry, Manka, Matěs.

16.10. TAURUS

Výprava na Taurus se začala výstupem z vlaku ve stanici, jejíž jméno si nepamatuju, jen mám dojem, že jeho část tvořilo slovo vrata. Další naše kroky vedly ihned do lesa, kde téměř ihned začala zářijová válka, která trvala s malými přestávkami až do konce výpravy. Jinak si na cestu moc nepamatuju, protože jsem dělal pořád s kocourem uzly. Došli jsme na mýtinu, kde jsme dali jídlo a dohodovali jsme, který příběh Rychlých šípů budeme hrát na středisková sraz. Dohodli jsme se na jedovatém dědkovi a ještě na jednom příběhu, kde Rychlé šípy napraví zkrachovalého sportovce-kuřáka.

Pak jsme pokračovali v cestě, až jsme došli ke kolíbce. Tady jsme hráli Hurá-tu a pili čaj. Potom se pršelo a pršelo a pršelo a

TERASY 17.10.

Sraz byl u motorového stoupu, ale přišel jsem se Samem dřív a tak jsme si šli na prohlédnout do blízkého hostela. A tak jsme si sedli do poslední řady a posloucháli lidi a dávali jim opratky na koni. Potom na koni ten kaskadér začal skákat a dávat různé opatky až k nám, ale nastěstí skončil u druhé řady. Asi mu došli opatky. Na sraz přišel Bob, Bobo samozřejmě s kvrtasedlem a pak jsme šli pomalu ke schodišti. Tam jsme se rozbalovali a já jsem přitom objevil 5 10, který nás přišel pozdravit. Pruh, závod byl vyhrán. Druhý byl Klasičkem během, ten jsem si přitom unesl zapomenutou kartičku, kterou zanechal Bobo. Třetí byl Bobo. Po cestě se ztratila posádka, co vejíce kartiček

TERASY 17.10.

Sraz byl u motorového sloupu, ale přišel jsem se Samcem dřív a tak jsme si šli na prohlédnout do blízkého kostela. A tak jsme si sedli do poslední řady a pozorovali lidi a dávali jim odhady na konci. Potom na kontrolu že skoro všichni jsou tam. Pak jsme šli pomalu ke schodišti. Tam jsme se rozběhávali a já jsem přitom objevil závod. Ten byl asi 510, který nás přišel potit. Prvních 510 kroků jsme běželi, ten jsem vyhrál. Druhý závod, při němž se běželo nahoru a dolů, a žádný se přitom nesměl zastavit. Třetí byl slalom. Ten jsem vyhrál. Bobo

3. POSADKOVKA 19.10.

Dnes byla činnost zaměřena na zmužilost. Každý se musel ostatním dokázat, že je chlap. Ráno jsme se sešli na tajné posádkové schůzce u Kirké. Potom jsme šli na snídani do jídelny, kde jsme se dozvěděli, že se máme rozdělit do čtyř posádek. Každá posádka měla svého velitele. Já jsem byl velitelem Kuee. Po snídani jsme se vrátili do pokojů a velitelé si vylosovali, kdo bude mít kterou posádku. Velitelé: Kuee, Kocour, Peggy, Bobo, Piko, Qído. Pak jsme šli na nástup. Velitelé stáli vpředu a vojáci vzadu. Velitelé si vylosovali, kdo bude mít kterou posádku. Velitelé: Kuee, Kocour, Peggy, Bobo, Piko, Qído. Pak jsme šli na nástup. Velitelé stáli vpředu a vojáci vzadu. Velitelé si vylosovali, kdo bude mít kterou posádku. Velitelé: Kuee, Kocour, Peggy, Bobo, Piko, Qído.

Účast:
Kuee
Kocour
Peggy
Bobo
Piko
Qído

ŠKOLIČKA

Dnes nás opustil naučky dlouhodobý žák naší posádky. Jmenoval se

PIKO

ODDÍLOVKA 26.10

Účast:
Kuee
Sam
Blanche
Bobo
Kirké
Qído
Sam
Tydlitát
Sliper
Tally
Kocour
Bobo
Sorg
Hanka
Mates
a rodiče Kirké a Bobova a Houza

Dneska jsme měli připravovat dvě příhody Rychlých šípů, které budeme předvádět na Střediskovém srazu. Dohodli jsme se ale, že budeme předvádět jen jednu pro ne dostatek času k přípravě a vybrali jsme příhodu se Jedovatým dědkem. Pro nezasvěcené obsah příhody: Rychlé šípy se dovědí, že ve sklepě domu, kde je domovníkem Jedovatý dědek, je ukryta jakási tajuplná deska a pokoušejí se k ní proniknout, což se jim nakonec podaří, ale jsou zklamáni, protože ta deska je jen obyčejný kachlík. Obrázek je ukázka, kdy se Rychlonožka pokouší po dobrém přemluvit Jedovatého dědka, aby jim desku ukázal. Rychlonožku hraje Houza, Dušku Sam, Jedovatého dědka Tydlitát, Dlouhé bidlo Bobo, Štětináče Ranka Bohouše Bobo. Myslím, že nejlíp to hraje Sam, Tydlitát a Bobo. Třikrát jsme scénu opakovali, než jsme se trochu zehráli. Taky přišli rodiče Kirké a Bobana a přihlíželi našim divadelním výkonům.

Kuee

STŘEDISKOVÝ SRAZ

1. DEN

Cesta vlakem byla až moc dlouhá; ale jelikož jsme se všichni, nebo aspoň já, těšili na výpravu, tak nám to ani moc nevadilo. Šli jsme skoro polmě. Konečně jsme tam dorazili. Za hned byl nástup a pak balonbóda. myslím, že pro tu velkou to mohlo být docela dobrý, když to hrálo celý středisko. Tedy je nás už tolik sedum oddílů. Potom jsme se navečeřili šli jsme spát.

2. DEN

Když nás ráno vzbudil Fletcher, měli jsme rozvičku na posteli. Po snídani jsme měli opět nástup a byla nám vyučtěna další hra. Fletcher a Špalek nás jemně upozornili, že to bude masná pro některé choutka masnosti. a hra začala. Předtím jsme si osvěžovali identifikační znak, to bylo slovo se, které nám zadal Fletcher. Podle toho jsme se rozdělovali do skupin. Ale horší bylo, že jsme přitom nesměli mluvit. já jsem dostala slovo poláp nik. Vyjadřovali jsme to mávání rukama a zvuky. Teprve teď jsme mohli jíst. Měli jsme se vyhýbat obydlí, prostě lidem a psům, kteří se kolí nám rozběhali. Vždycky když jelo auto, museli jsme skočit do příkopu. Občas, vždy skoro vždycky jsme vylezli popíchaní od ostružin, protože pokud tam nebyla studna voda, tak tam bylo něco vostnatýho. Cestou jsme nacházeli různý dopisy a na každý se měl udělat kroužek. Za auto a pes jsme si dělali tresné minuty.

Myslím, že naše skupina měla až moc dlouho dost humoru. Asi jsme si komu měli žebříčky až nakonec. Teprve teď jsme totiž pochopili podstatu toho, co říkal Špalek. Málem jsme zablouzdily měli jsme ve skupině Sedlu, Kirké, a nějaký tři malý děti. Byli jsme docela rádi, když jsme došli domů. Co večeři jsme předvádělí svůj nacvik Rychlých šípů, docela se nám to povedlo. Pak byla celostředisková spívanda a šlo se spát.

↑ ukázka úkolu ze dopisu
← kartičky podle kterých jsme se rozdělovali do skupin

3. DEN

Dnes ráno jsme po snídani měli hru naší. Na nástupu Gam vysvětlil pravidla. Měli jsme si vzít mičky. Pak jsme došli na místo. Byla tam kopcovitá krajina. Měli jsme si udělat, kde aspoň trochu okreadit věcmi z bron, na který se přivázal šátek. Udělali jsme si to pod stromem kopcem, ale pořádně zamaskovaný. Naslyšeli jsme si za-solbu šišek. Bylo pět skupin a každá dostala lísteček, který si měl každý dát za pravítek na čelo. Měly jsme ve skupině Knee, Marka a ještě nějaká. Byli jsme barevné, protože lístečky byly jen pět druhů.
Já jsem byla don. Šatky byly hodnosti. Každá skupina měla stejný počet kartiček, na kterých byla znázorněná hlava a tak podobně. Don měl míchatma rozdat všechny. Pod ním byly další hodnosti: plastická puma, samopal puška a možná ještě některé nejnižší, ten se bál všech - byl bacér. Já byl šeda vorrandu okreadák! Za to já, já sem si šila jinak, ale myslím, že jsem svého postavení moc nevyužila. Unašili jsme se s Knee vyptávat, kde jsou ostatní ozbrojení bronmy. Ale moc jsme toho nezvěděli, protože se ze všech stran ozývaly výkřiky. Jednou tam a pak zase tam. Knee byl plastická puma. Taky dobré postavení. Možná jsme měli víc přidat, ale když jsme se zase jednou šli podívat do svého koupiště. V tu chvíli jsme zjistili že už šátek odvázali. Přidali jsme se k zelenejm. Pak už jsem byla jenom puška.
Po dlouhých bojích mezi zelenými, žlutými a modrými nám Gam vysvětlil, že už to bude moc dlouho. A tak jsme se sebrali a šli jsme na Kosd. Potom jsme si už jenom dobalili a chvíli jsme si venku zpívali a pak jsme šli na vlak. Když jsme vystoupili, udělali jsme oddílový nástup a rozešli jsme se.

Československý svaz tělesné výchovy

ukázka dopisu

SHOP MASOVOSTI ZÁREKORDY

uděluje

DIPLOM

ČÁST
Gam
Blanche
Cipa
Kirké
Liška
Knee
Ronalg
Tidlitát
Sam
Alípek
Manka
Helča
Gonzy
Pa
Mates
Tally
Rouda

Kocour

4. POSÁDKOVÁ ODDÍLOVKA

2.44. - GA

Začali jsme hrou „rozdělování území", ale hráli jsme ji všichni, což byla příčina k tomu, aby se hra zvrtla. Tedy hráli jsme jí jako všichni dohromady. Vyhrál Gído, který si uchrabal nejvíc. Pak jsme skládali věty z těch písmen dole, snažo se jenom po řadách. To vyhrál kocour. Zbytek kluboviny jsme vypletjali lakrosky a povídali jsme si.

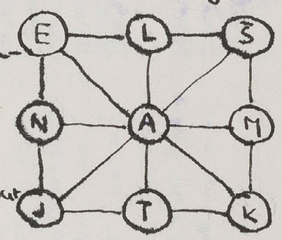

Knee

Účast: Knee, Kocour, Peggy, Bobo, Gído

9.44.

Konečně zase jednou starej dlouhej tangram. Dvakrát jsme první a dvakrát druzí. Posádka všichni je neschopná. Pokračuje se hrou na Louse a Jelena a pak hrou na sardele". Jenže sardel nepřeká: „jsem sardel", ale sype. Tedy on jedinej vlastně ne, sypí všichni ostatní. Na konec je zpruvada, ze které odcházíme dřív, takže nevím, jestli byla dobrá. Louse

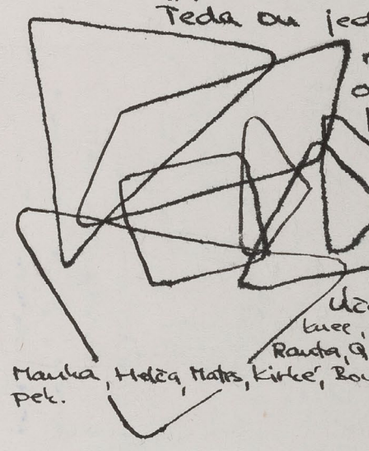

Účast: Sam, Blanche, Knee, Kocour, Tally, Liška, Ronda, 9, Bobo, Tydlitát, Cipa, Manka, Helča, Mates, Kirké, Rouda, Sam, Sonny, Sepek.

30. 11. 1982 Rozdělte si 26 bodů. Pam

si sila jinak, ale myslim, že jsem svého postavení moc nevyužila. Snažili jsme se s Knee vyplácat, kde jsou ostatní ošálkovaní zbraně. Ale moc jsme toho nenašli, protože se ze všech stran ozývaly výkřiky. Jednou sám a pak sám. Knee byl plachá puma. Taky dobré postavení. Možná jsme měli víc přidat, ale když jsme se zase jednou šli podívat do svého doupěte. V tu chvíli jsme zjistili, že už sálek odvápnali. Čůdali jsme se s pelením. Pak už jsem byla jenom puška. Po dlouhých bojích mezi zelenými, šlužbými a modrými nám Gam vysvětlil, že už to bude moc dlouho. A tak jsme se sebrali a šli jsme na kosa. Potom jsme si už jenom dobalili a chvíli jsme si venku zpívali a pak jsme šli na vlak. Když jsme vystoupili, udělali jsme oddílový nástup a rozešli jsme se.

ÚČAST
Gam
Blanche
Cipa
Kirké
Liška
Knee
Bonobo
Tiddlitak
Sam
Slípek
Manka
Helča
Gonny
ja
Mates
Tally
Rauda

Kocour

V následu... adlo.

DON

...nahoru. Kousek od zakončeného stupání je posed a na něm dlaň z pryže. Pozor na lidi. Je jich tu jak máku. A nerozlyk jablka v zahrádkách. Po cestě nejvíc ovoce.

4. POSÁDKOU ODDÍLOVKA

2.44. - GA

Začali jsme hrou „rozdělování území", ale hráli jsme ji všichni, což byla příčina k tomu, aby se hra zvrtla. Tedy hráli jsme ji jako všichni dohromady. Vyhrál Gído, který si nejvíc nejdřív. Pak jsme skládali věty z těch písmen dole, směřo se jenom jednou po čarách. To vyhrál kocour. Zbytek kluboviny jsme vypletichali lakrosky a povídali jsme si.

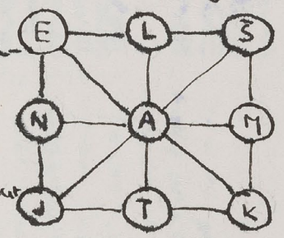

Knee

Účast: Knee, Kocour, Peggy, Bobo, Gído

9.44.

Konečně zase jednou starej dlouhej tangram. Dvakrát jsme první a dvakrát druzí. Posádka všichni je neschopná. Pokračuje se hrou na Louse a Jelena a pak hrou na sardele". Jenže sardel nepřeká: „jsem sardel", ale sýčí. Tedy on jediný vlastně ne, sýčí všichni ostatní. Na konec je zpívání, ze kterého odcházím dřív, takže nevím, jestli byla dobrá. Louse

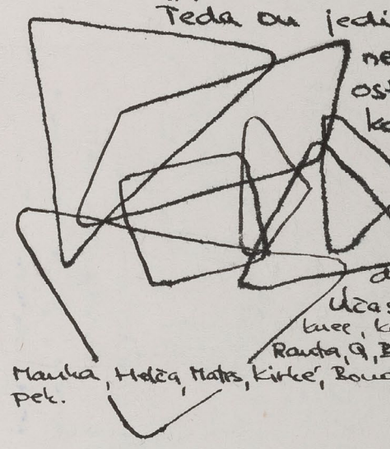

Účast: Gam, Blanche, Knee, Kocour, Tally, Liška, Rauda, 9, Bobo, Tydlitát, Cipa, Manka, Helča, Mates, Kirké, Bonobo, Sam, Sonny, Slípek.

30.11.1982 Rozdělte si 26 bodů. Sam

3. DEN

Dnes dopoledne jsme po snídani měli hru naší. Na nástupu Gam nám vysvětlil pravidla. Měli jsme si vzít mičky. Pak jsme došli na místo. Byla tam kopcovitá krajina. Měli jsme si udělat, kdo aspoň trochu obvodů věšivými sbory, na který se připínal šátek. Udělali jsme si to pod silným kopcem, ale pořádně zamaskovaný. Naslouchali jsme ri zásobu střel. Bylo pět skupin a každá dostala fisbuček, který si měl každý dát za pravítek na čela. Měly jsme ve skupině Knee, Marta a ještě nějaká. Byli jsme bezbranní, protože fisbuček bylo jen pět druhý.

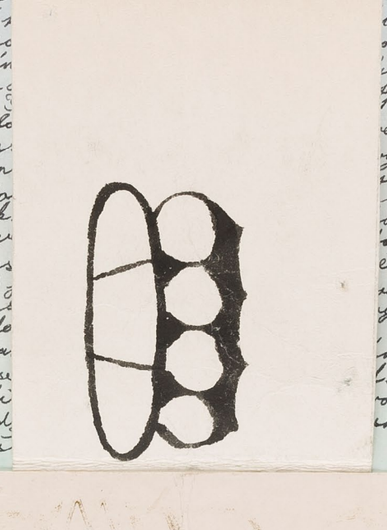

Každá skupina měla [illegible] nakreslená klava [illegible] všechny. [illegible] puma, samopal [illegible] se bál všech - byl [illegible] za to já, já sem [illegible] pořádání moc [illegible] vypátrat, kde jsou [illegible] jsme kdo nenosili. [illegible] vrtuly. Jednou kam [illegible] a puma. Tahy dolů [illegible] ale když jsme [illegible] do doupěte. Vrtu [illegible] odvrtávali. Čudali [illegible] byla jenom puška [illegible] slušnými a mnoha [illegible] moc dlouho. A tak [illegible]. Potom jsme si už jenom [illegible] a pak jsme šli na [illegible] oddílový nástup.

ÚČAST
Gam
Blanche
Cupa
Kirké
Líška

V následujícím úkolu použijete švihadlo. Vaším úkolem je nepřetržitě či téměř nepřetržitě skákat přes švihadlo po dobu 15 minut tak, abyste docílili co největší počet skoků a aby každý člen skupiny skákal alespoň jednou. Čas počítat odměříte a zároveň počítejte skoky. Každý skok se nepočítá!

Další cesta po modré vede skrz vesničku. Vydejte dolů do údolí Žebrovky. Tam Žebrovku překročte a po modré vystoupejte nahoru. Kousek od zakončeného stupínání je posed a na něm další zpráva. Pozor na lidi. Je jich tu jak máku. A nestrhujte jablka v zahradách. Po cestě nejsou obst.

4. POSÁDKOU 2.44. -CA

Začali jsme hrou „rozdělování území", ale hráli jsme ji všichni, což byla příčina k tomu, aby se hra zvrtla. Tedy hráli jsme ji jako všichni dohromady. Vyhrál Gído, který si uchrabal nejvíc. Pak jsme skládali věty z těch písmen dole, smělo se jenom po čarách. To vyhrál kocour. Zbytek klubovny jsme vyplejtali lakrosky a povídali si jsme.

kuee

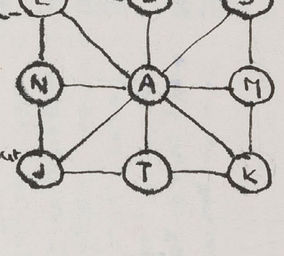

Účast: kuee, kocour, Peggy, Bobo, Gído

ODDÍLOVKA 9.44.

Kouèuè zase jednou starej dlouhej tangram. Dvakrát jsme první a dvakrát druzí. Posádka Wichita je neschopná. Pokračuje se hrou na louce a „letecu a pak hrou na sardele". Jenže sardel uepíkal: „jsem sardel", ale sgčí. Teda on jedinej vlastuè ne, sgčí všichni ostatní. Na konec je zpruvada, ze které odcharčíu dílu takže neviu, jestli byla dobrá. kuee

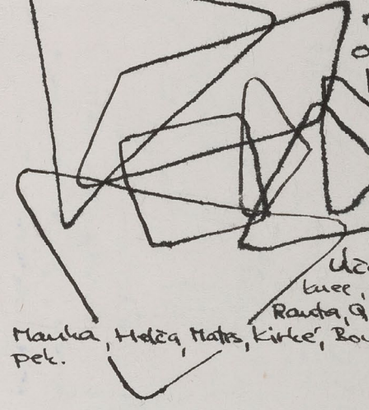

Účast: Gam, Blanche, kuee, kocour, Tally, Líška, Ranta, 9, Bobo, Tydlitát, Cupa, Marika, Helča, Mates, Kirké, Bouabo, Sam, Sonny, Spek.

30.11.1982 Rozdělte si 26 bodů. Gam

3. DEN

Tentokrát jsme po snídani měli hru naší. Na nástupu Gam vysvětlil pravidla. Měli jsme si vzít mističky. Pak jsme došli na místo. Byla tam kopcovitá krajina. Měli jsme si udělat, kdo aspoň trochu okreadíš věšenými sbroní, na který se přijímat šábek. Udělali jsme si to pod sbvým kopcem, ale pořádně zamaskovaný. Naslýchali jsme si zasolu šišek. Bylo pět skupin a každá dostala lístečky, který si měl každý dát za pravítek na čela. Měly jsme ve skupině Knee, Marka a ještě někoho. Byli jsme beztvaré, protože lístečky byly jen tři druhy.

já jse
stejný
a tak p
Pod ní
puško
lovec.
si žil
nevzu
ostatn
proto
a pak
poslan
se zas
chvíli
jsme
Po dl
nám Ga
jsme s
dobalili
vlas. Kd
a rozeš

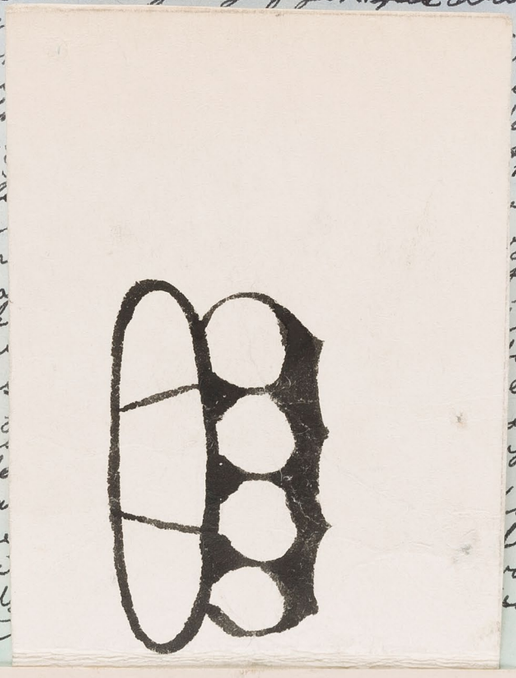

. Každá skupina měla
la nakreslená dlava
obyčejs všechny.
iská puma, samopal
šen se bál všech - byl
/ za to já, já sem
ého poslanci moc
vypátral, kde jsou
jsme tako nesoli.
vuky. Jednou sam
a puma. Taky dobrý
ýpalle když jsme
ého Joupíše. V tu
zdvažali. Půdali
yla jenom puška.
šlušnými a mosnějšími
moc dlouho. A tak
l. Potom jsme si už jenom
vali a pak jsme šli na
me oddílový nástup

ČLENOVÉ
Gam
Blanche
Cipa
Kirké
Liška
Knee
Bambo
Sidlitál
Sam
Klíček
Marka
Helča
Sammy
já
Mates
Tally
Rauba

Kocour

30.11

V následujícím týdnu použijete šuhadlo.

Plastická puma

zplanělého stavění je pozd

4. POSÁDKOU ODDÍLOVKA

2.44. - 9.44.

Začali jsme hrou „rozdělování území", ale hráli jsme ji všichni, což byla příčina k tomu, aby se hra zvrtla. Tedy hráli jsme ji jako všichni dohromady. Vyhrál Gído, který si uchrabal nejvíc. Pak jsme skládali věty z těch písmen dole, smělo se jenom jenom po čarách. To vyhrál kocour. Zbytek kluboviny jsme vypletichali lakrosky a povídali jsme si.

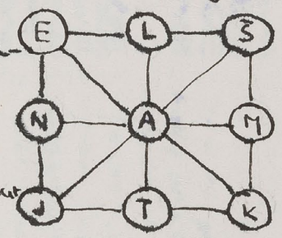

Kuee

Účast: Kuee, Kocour, Peggy, Bobo, Gído

Kuečuě zase jednou starej dlouhej tangram. Dvakrát jsme první a dvakrát druzí. Posádka Vichita je neschopná. Pokračuje se hrou na Louse a Jelena a pak hrou na sardele". Jenže sardel uepíká: „jsem sardel", ale syčí. Tedy on jedinej vlastně ne, syčí všichni ostatní. Na konec je zplnavda, že které odcharčí dřív, takže nevím, jestli byla dobrá. Kuee

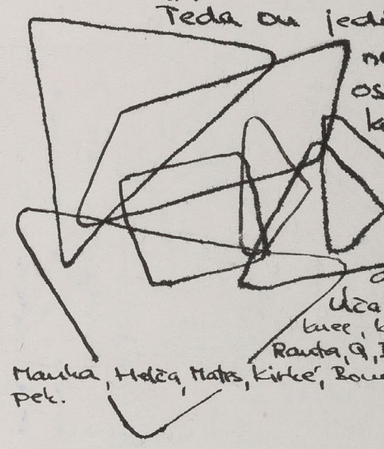

Účast: Sam, Blanche, Kuee, Kocour, Tally, Liška, Rauda, 9, Bobo, Sidlitál, Cipa, Marka, Helča, Mates, Kirké, Bambo, Sam, Sammy, Sl Pek.

30.11.1982 Rozdělte si 26 bodů. Sam

K. POSÁDKOU 2.44. -GA

Začali jsme hrou „rozdělování území", ale hráli jsme ji všichni, což byla příčina k tomu, aby se hra zvrtla. Tedy hráli jsme jako všichni dohromady. Vyhrál Gído, který si uchrabal nejvíc. Pak jsme skládali věty z těch písmen dole, snažo se jeradit jenom po řadách. To vyhrál kocour. Zbytek kluboviny jsme vypletjtali lakrosky a povídali jsme si.

kuee

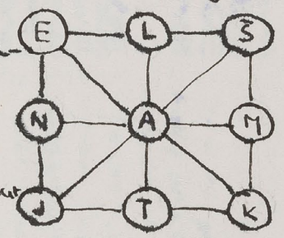

Účast: kuee, kocour, Peggy, Bobo, Gído

ODDÍLOVKA 9.44.

Kouèuè zase jednou starej dlouhej tangram. Dvakrát jsme první a dvakrát druzí. Posádka Vichita je neschopná. Pokračuje se hrou na kuee a „letena a pak hrou na sardele". Jenže sardel uepíkal: „jsem sardel", ale sgčí. Teda on jedinej vlastně ne, sgčí všichni ostatní. Na konec je zpruvnda, ze které odcharčí dřív, takže nevím, jestli byla dobrá. kuee

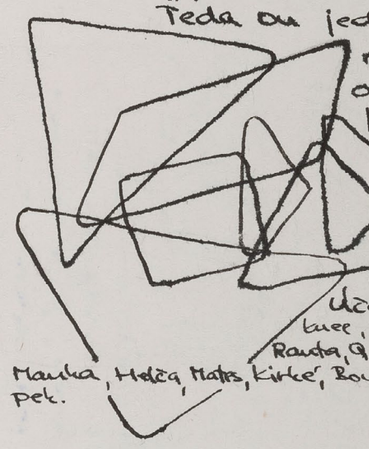

Účast: Sam, Blanche, kuee, kocour, Tally, Líška, Rauta, 9, Bobo, Tydlitát, Clpa, Manka, Helča, Mates, Kirké, Boudoo, Sam, Sammy, Sipek.

Účast
Sam
Blanche
Cipa
Kirké
Líška
kuee
Bobo
Tidlitát
Sam
Clipek
Manka
Helča
Sammy
ja
Mates
Tally
Rauda

Kocour

30.11.1982 Rozdělte si 26 bodů. Sam

V následujícím úkolu použijete šuhadlo.

DON

zakončeného stupíní je posed a na něm další zpráva. Pozor na 1. dlí. Je zich tu jak máku. A netrhejte jablka v zahradách. Po cestě nejsou

HISTORIE POSÁDKY VICTORIA (314)

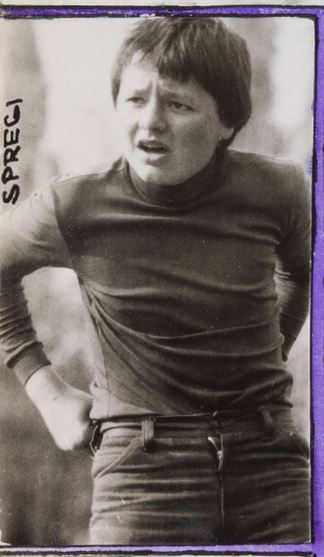

Se začíná na Prométheově táboře v srpnu roku 1977. Tehdy se ještě nejmenuje Victoria, je to bezejmenná posádka pod vedením Martyho. Její základy tvoří dva její budoucí boatsmani knee a 510, kteří však ještě o své budoucí funkci nic netuší. Její sestava je zde: Amok, KNEE, 510, Nerv. Další archivní zprávy se zachovaly až z doby těsně před táborem Na čdře. V té době je posádka ještě bezejmenná - pod dohledem Gama, ale u její čelo už nastupuje boatsman 510. Její sestava: 510, Sven, Gens, Donny, Iena, Honza, Jirka, Miky. Přichází tábor Na čaře. Posádka dostává jméno Victoria. Na tomto táboře vzniká posádková vlajka - namalovala ji Amina - a posádka bez problémů vyhrává táborovou JTH (Magellanovu plavbu kolem světa) před ostatními pěti posádkami. Pro posádku Victoria nastávají zlaté časy. Její sestavě 510, Opat, Donny, Spregi a Bohouš vyhrává bodování Září a dubna roku 1979. Tehdy přichází do posádky Kirké a sestava je 510, Čert, Dzigi, Soňa (tehdejší Kirké) a Blu. S jejich příchodem se posádka přestává umisťovat na tech, takže v říjnu 79 je posádka druhá, v listopadu v prosinci opět první, v lednu a dubnu 1980 taky první. A dubnu přichází Jirka (tehdejší gido) a Katka, posád a v květnu + červnu odchází Čert, posádka je na třet V roce 1980-81se už nehonilo bodování, ale dlouhod společně s oddílem Théseus - úkolovky. Tuhle hru vyhrála posádka Victoria. Tehdy nastává ve slo ky jedna větší změna. Její boatsman 510 se stává ka jeho místo nastupuje knee, takže sestava 31.1981 je: Kirké a Katka, ke konci roku přichází Píbouš. V období 1981 do 1 června 1982 probíhá opět oddílové bodování ta. Z tohoto období se však nedochoval žádný v posádky. V září 1980, tedy asi půl roku před tím, než se stal knee boatsmanem se začíná psát tato kronika a tím se automaticky

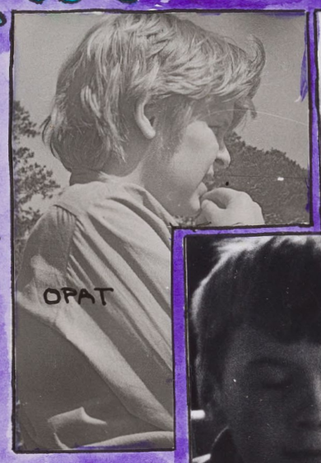

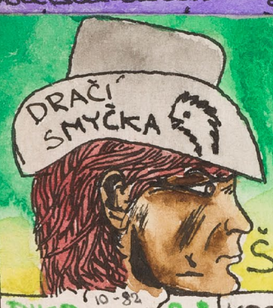

MISTR UZLE

	ŠKOŤÁK	RYBÁŘSKÁ SPOJKA	LODNÍ SMYČKA	UIAAA	ZKRA CO VAČKA	AMBULANT	ČTVEREČEK
PIKO 10-82 2,8	KOCOUR 12-82 4,0	KOCOUR 10-82 8,6	PIKO 10-82 14,4		BOBO 10-82 8,6	KOCOUR 5,8 10-82	
KOCOUR 12-82 2,8		KOCOUR 12-82 7,8			KOCOUR 12-82 6,8	KOCOUR 2,6 12-82	

HISTORIE POSÁDKY VICTORIA (314)

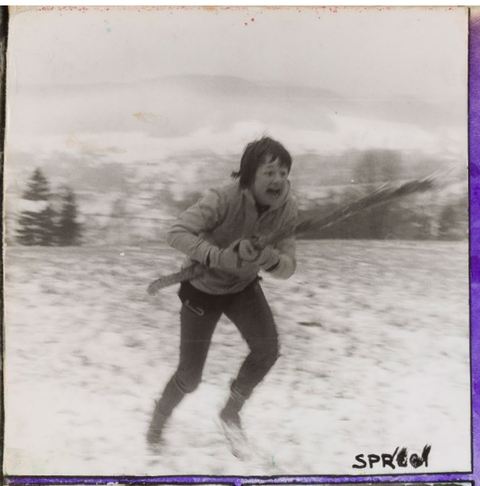

se začíná na Prométheově táboře v srpnu roku 1977. Tehdy se ještě nejmenuje Victoria, je to bezejmenná posádka pod vedením Martyho. Její základy tvoří dva její budoucí boatsmani knee a 510, kteří však ještě o své budoucí funkci nic netuší. Její sestava je zde:
- Amok
- KNEE
- 510
- Nerv

Další archivní zprávy se zachovaly až z doby těsně před táborem Na čdře. V té době je posádka ještě bezejmenná - pod dohledem Gama, ale u její čelo už nastupuje boatsman 510. Její sestava:
- 510
- Sven
- Gens
- Donny
- Iena
- Homa
- Jirka
- Miky

Přichází tábor Na čaře. Posádka dostává jméno Victoria. Na tomto táboře vzniká posádková vlajka - namalovala ji Amina - a posádka bez problémů vyhrává táborovou JTH (magellanovu plavbu kolem světa) před ostatními pěti posádkami. Pro posádku Victoria nastávají zlaté časy. Její
- 510
- Sven
- Opat
- Donny
- Gens
- Bongo
- Amina

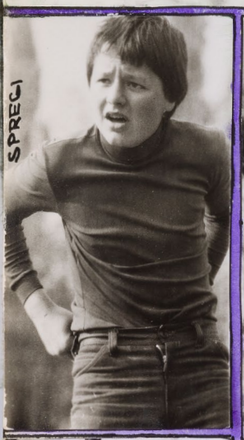

sestava 510, čert, Donny, spregi a Bohouš vyhrává bodování září, října, listopadu a prosince a bez Bohouše bodování ledna, února, března a dubna roku 1979. Tehdy přichází do posádky Kirké a Pzigi, takže sestava je 510, čert, Dzigi, Soňa (tehdejší Kirké) a Bluz. Společně s jejich příchodem se posádka přestává umisťovat na předních místech, takže v říjnu 79 je posádka druhá, v listopadu až třetí! a v prosinci opět první, v lednu a únoru 1980 taky první. V březnu a dubnu přichází Jirka (tehdejší Gido) a Katka, posádka je druhá a v květnu + červnu odchází Čert, posádka je na třetím místě.

V roce 1980 se už neúspěchy bodování, ale dlouhodobá hra společně s oddílem Théseus - úspěchy. Tuhle hru samozřejmě vyhrála posádka Victoria. Tehdy nastává ve složení posádky jedna větší změna. Její boatsman 510 se stává kadetem a na jeho místo nastupuje Knee, takže sestava 31.8.81 je: Knee, Dzigi, Kirké a Katka, ke konci roku přichází Pikouš. V období od září 1981 do 1 června 1982 prožila opět oddílové bodování, zvané kariéra. Z tohoto období se však nedochovaly žádné výsledky vaší posádky. V září 1980, tedy asi půl roku před tím, než se stal Knee boatsmanem se začínal psát tato kronika a tím se automaticky ruší psaní předchozích kronik oddílových. V září 1981 odchází z posádky Kirké boatsmanovat do posádky 329. Zapomněl jsem říci, že se začátkem psaní oddílových kronik je posádka Victoria přejmenována na posádku 314. Společně s odchodem Kirké odchází Katka, do oddílu Poseidon a přichází kormidelník a lucka, která po ustálení vašich zálib odchází. V září po táboře Iguák r. 1982 odchází Dzigi a Pikouš a přichází Gido, Peggy a Bobo - bodová Kirké. V září 1982 opět začíná kariéra - vede ji nový kapitán Sam, protože Knee je na půl roku v Rusku. Posádka 314 je také 28.9.82 opět přejmenována zpět na posádku Victoria. Její úspěchy v kariéře ukazují karikatury vlepené na přední straně této dvoustránky. Posádko Victoria: dobrou plavbu!!!!!

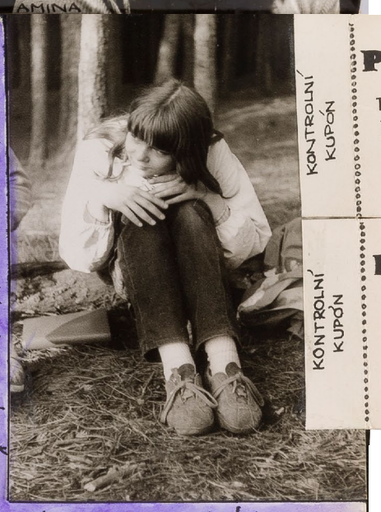

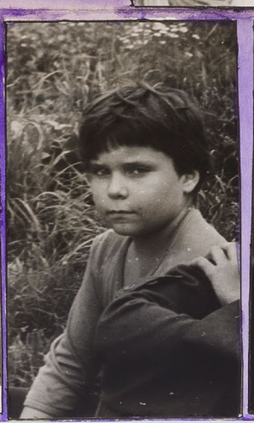

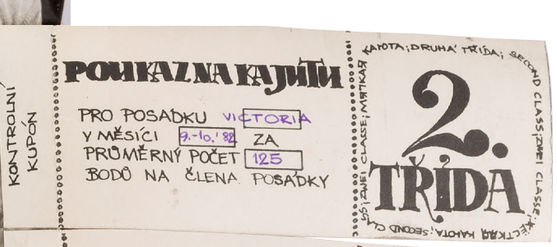

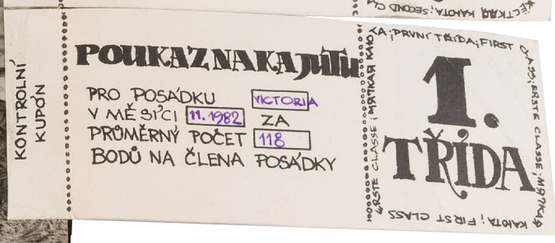

30.11.82

STRUČNÉ OZNÁMENÍ

Dne 28.9.1982 ... [illegible] ... Dějiště: ... [illegible] ... Příjezd ... [illegible] ... Odchod: ... [illegible] ... Počasí: ... [illegible] ... Počet účastníků: ... [illegible] ... Ubytování a stravování: ... [illegible] ... Program: ... [illegible] ... Hodnocení: ... [illegible] ... Závěr: ... [illegible] ... Podpis: ... [illegible]

boatsman kdyži slavné posádky Victoria
Lucie

Seznam členů oddílu Argonauti ke dni 1.11.1982

přezdívka	příjmení a jméno	oddílové číslo	datum narození	telefon	Praha	PSČ	bydliště	škola - zaměstnání
Gam	Kosík Vladimír	A 5	15.4.62	327101	6	160 00	Na Hutích 13	PÚVHMP , Žitná 52 - 2
Blanche	Kubešová Blanka	A 23	11.7.67	378935	7	170 00	Veletržní 45	Gym.Štěpánská 22 - 1 t.č.Nad álejí 1952 v 6
Cipísek	Bachnová Zuzana	S 23	12.1.71	-	1	110 00	Vodičkova 31	ZDŠ Vodičkova 22 1
Bobo	Červinka Jakub	A 20	29.11.70	371659	7	170 00	Kamenická 14	ZDŠ Klimentská 1
Kirké	Červinková Soňa	A 13	4.11.67	371659	7	170 00	Kamenická 14	Gym.Helichova 3 1
Manka	Kvasničková Radka	A 33	30.7.69	263524	1	110 00	Vodičkova 33	ZDŠ Vodičkova 22 1
-	Malý Jan	A 17	16.8.68	369143	6	160 00	Bubenečkova 10	ZDŠ Šantochova 2 6
Tidlitát	Novotný David	A 25	25.5.67	240752	1	110 00	Liliová 13	SOU DP hl.m.Prahy Plzeňská 102/217 5
Slípek	Klik Ondřej	A 26	11.11.68	326322	6	160 00	Puškinovo n.7	ZDŠ nám.Svobody 930 A 6
-	Papzeltová Helena	A 24	3.3.71	8257104	8	180 00	Fr.Kadlece 18	ZDŠ Na Korábě 1 8
Knee	Podhorský Marek	A 28	21.8.65	875827	7	170 00	Dělnická 57	SOUE Novovysočanská 280 - 9
Sorry	P rchalová Markéta	A 15	1.10.70	876546	7	170 00	Jankovcova 59	ZDŠ J. Dimitrova Dimitr.nám. 34 -7
Bonobo	Rumler Stanislav	A 12	24.2.56	863186	8	182 00	Chabařovická 1322	SOU- Polygrafické Victora Huga 4 5
Sam	Sobek Jiří	A 11	18.10.68	800365	7	170 00	Komunardů 9	ZDŠ Ml.Gardy 22 7
Kocour	Strettiová Pavl a	A 14	16.7.71	320542	6	160 00	Čsl.arm. 8	ZDŠ nám. Svobody 930 B -6
Tally	Strettiová Tereza	A 16	1.2.70	320542	6	160 00	Čsl.arm. 8	ZDŠ nám. Svobody 930 B -6
Mates	Vejdovský Tomáš	A 22	5.7.70	227218	1	110 00	Štěpánská 39	ZDŠ Ostrovní 9 1
Rauta	Zuska Petr	T 11	3.8.68	322186	6	160 00	Na Kotláře 6	ZDŠ Bílá 1 6
Qui-qweg	Žahour Jiří	A 21	16.2.68	846425	8	182 00	Kurkova 2	Gym.Náhorní 525 8

TATO DVOJSTRANA JE VĚNOVANÁ NOVÉMU BOOTSHANU VICTORIE

NUMBER ©

26.12. 1983 vánoční výprava

2.10. 1982

Rejstejn

ROZHOVOR

ANEB ZÁŘNÝ PŘÍKLAD UPŘÍMNOSTY
DVOU HOCHŮ. SNAŽME SE BÝT TEŽ
TAK UPŘÍMNÍ! REJŠTEJN 1982

JEN NEVÍM, PROČPAK JE TO TAK NEČITELNÉ.

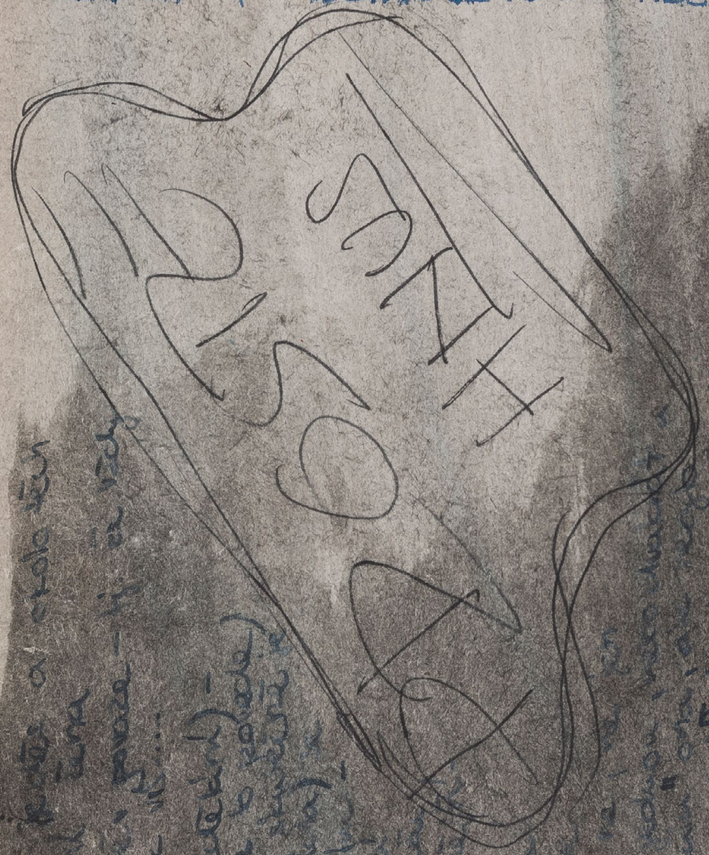

SNAŽÍM SE BÝT

KRUTÁ

ZE VŠECH SIL

(CVIČÍM JEN NEDY)

Básnička Barunčina

Pod okny klubovny,
zasplouchala Vltava
a řekla dvojznaků
jsou šady vanoc.

Básnička Samova

Bum, bum, prásk, bum,
vběhl dlid, vonil, nevyšel zas ven,
vběhl dlid, vonil, nevyšel zas ven,
vběhl dlid, vonil, nevyšel zas ven,
a potom dárky a trocha radosti.

Básnička Vlčkova

Po slavnostní večeři,
kterou se všichni bavili,
jsou tam dárky,
malé jako párky.

Cesta

proběhla celkem v pořádku,
sic byla celkem dlouhá. Nepřestupovali
jsme, ale potom jsme jeli autobusem, který
nás dovezl asi kilometr před Reiškin.
Když jsme došli do chaty, byl svaz, ponem
jsme si vybalovali a měli jsme se opět dostavit
s básničkami do prvního patra na večeři. Před tím jsme
na nadila dostali dárek, který měl být udělen
nejpracovitějšímu členovi oddílu. Před večeří se
četli. (Měli to ostatně jenom tři lidi a mezi nimi i já.) Moje básnička ~~se~~ zvítězila!
Ani trochu jsem to nečekala. Vymyslela
jsem to tak ve volných chvílích. Gam
nám oznámil, že se bude brát brát Švec
najonēs v pišvorkách a v nové hře ken-
singtonec. Evidla moc nemůžu usnout,
protože jim zase ještě moc nero-
zumím, je to podivné mlýnku. K večeři by-
la A od našeho šéfkuchaře Elišky to tro-
chu připalená polívka. Myslím, že se
k ní nechovali všichni dobře.
Potom byla expedice za sluncem, ale
stejně už jsme to nestihli, protože
nám ukekla za konec. Pak
jsme se vracela byla my da-
lela zima. Tu nás chan Gam
nastavila novinkali ~~ti~~ mezi to
poslání expedic (byli
dvě, měli svou vlajku
a název)

Vánočka měla za cíl

YETTIHO. Tohoto to je asi
nějakej z rodu „habilis" nebo co.
Ale aby jste si nemysleli, tak ti doopravdy někde v Ji-
malájích existují. Vyprávěli jsme si o skutečných histor-
kách takovýchto lidí. Gam mluvil o nich hodně čes-
o tak jsme zároveň na zapomněli na všechnu
zimu. Co z toho vyplývá? Že jsme se, ne-
bo alespoň my malý docela báli. Byla už
tohoto tma.
Po příchodu nám Gam četl o jednotlivých li-
dech ze skupiny Beatles. Ale já jsem přitom
nějak usnula, protože to pro mě nebylo
moc zajímavý.
Potom jsme ještě dělali sociogram.
To se nakreslí na sebou kružnice a roz-
dělí se na určitý počet políček it.
Podle toho jak jsou ti lidé blízcí, tak
je zapisuješ dále ke kraji.
Byla jsem docela unavená a tak jsem byla
ráda že už se jde spát.

Co ráno byla dost perná rozcvička. Čak myčí, snídaně a nákupy. Gam nám řekl, že se půjdem projít. Samozřejmě, že jsme při té příležitosti poskali Yettiho stopy. Convrcí se vázali na silnici. Je to divné, že? Ale my bejsme se jich (asi nevzimli. Čak vedli no skrapi s hůlkou (k nebesům). Yetti přece žije ve výškách?! nebo nám to zaspoň říkal Gam. Jenže na tak prolétlém. Stoney se zpotily. A tady je muselij pratože už dál o lese nerozčilí bílých: a tak jsme šli až na nejvyšší vrcholek konce. Gam jsme se vrátili balíčka Gam pochválil, že nám zapůjčí vlnu se si ho někdy bude bejt Yetty posluhovat. Čak jsme zbytek rozcvičili vrátili do chaty. Tady byl čas na psaní kroník a čtení deníků. Ja s kocourem jsme jediní členové naší posádky, kteří jdi na Vánoce, takže je celou pišeme jen my dva. A protože nám nemohu v sedle a nemohu dodit s osmi tatínci dopoledne ven, tak kocour píše všechna dopoledne a já odpoledne a večery. To psaní kroník jsme kreslili Yettiho, což se myslím docela povedlo. Večer byl v pořadí již druhý pořad o Beatles a předvánoční hádka o vázání lyží, při které jsme se docela zasmáli. Vůbec celej večer byla legrace

Nakázali jsme
asi dost hrozně, protože
jsme byli
ještě hladoví. V plánu jsme měli
vejít do Medjaove. Autobus
zde byl přeplněný a lak neměl
nemělo argument proč nás vzít (později
jsme se dověděli proč) po výstupu z autobusu jsme
šli ještě chvíli do kopce. Zastavili jsme se
u bordýz, kde jsme také nocovali. Na to mám
nejlepší vzpomínky, ponévadž tam byla
velmi ostrá arktických větrů, která nám rozhá-
zela žehličku. Ulítla mi rukavice, já jsem
šla hledala a přitom mi ji Eliška už vsa-
la do batůžku. Celá obtížnost bylo v tom, že
po důkladném namazání a žehlení — mi to
stejně prodělávalo. Zkrátka první při-
vítání s horami. Měla jsem slzy. Asi v
polovině cesty, na kterém jsme se ještě
stačili v hospodě zahřát na pale-
bu a čaj, mě Cyril namazal chvíli vosk
„žehličkou" (s poslední nadějí), nebo co to
bylo. To mě, abych pravdu řekla, zachrá-
nilo. Tak jsem teprve začala trochu
obdivovat krásy přírody v tom
nejlepším jsme se již museli autobusem
vrátit do chaty.

SLOVO ÚVODEM

Je zajímavé, jak úroveň kroniky výborně ilustruje úroveň a stav posádky, která ji píše. Stačí se jen podívat kousek zpátky a člověk hned zaregistruje, jak se tu pravidelně střídají pěkné zápisy s horšími a i s bílými stránkami... A život posádky Victorie?

Na začátku října 1982 odešel Pikouš (špatný prospěch ve škole - slabá vůle?). Koncem října odešel taky zástupce boatsmana Quido (škola + neschopnost stihnout atletiku i oddíl - slabá vůle?) Peggy byla posléze vyrušena, neboť ji oddíl na akcích téměř neviděl (prý škola - či snad plachtění?) Co však měli podle mého všichni společné - oddíl je zřejmě tolik nepřitahoval, aby byli ochotni pro své členství v něm 'něco udělat'! Jaká to výstraha pro členstvo kapitanátu!). Posádka tedy posléze zbyla tříčlenná - Knee, Bobo, kocour. Navíc Bobo v zimním období má hodně hokejových zápasů, lze si tedy představit, jak asi posádkové akce mohly vypadat. Chudák boatsman. Na vánoční výpravu jede Knee a kocour. Zde za dlouhých dní asi vznikalo **šnobou** v oddíle Kneeho rozhodnutí oddíl opustit. Oznamuje ho na závěrečném nástupu v Praze na hlavním nádraží. Příčinu neuvádí, myslím však, že je to zklamání z neúspěšného vývoje posádky a neshody s některými členy oddílu. Tím posádka Victoria na měsíc zaniká. Bobo a kocour jsou přiděleni do Wichity. Koncem ledna, po příjezdu bývalého kápa Vovy z Moskvy vymýšlíme nové sdružení posádek, které počítá s nováčky, kteří se co nevidět objeví na akcích. Victoria znovu žije! DOBRÝ VÍTR!

RÁD BYCH, ABY V TÉTO

KRONICE:

1. U KAŽDÉHO ZÁPISU BYLO ZAZNAMENÁNO DATUM AKCE, JEJÍ ČÍSLO, NÁZEV A ÚČAST LIDÍ NA AKCI, DÁLE PAK JEŠTĚ JEJÍ ZNÁMKA A MUŽ.
2. BYLA KAŽDÁ DVOJSTRÁNKA CELKEM, ČEHOŽ LZE DOCÍLIT
   - OBRÁZKEM PŘES OBĚ STRANY
   - STEJNÝM BAREVNÝM PODKLADEM OBOU
   - BAREVNĚ SLADĚNÝMI PODKLADY

   (VOLTE RADĚJI PRVNÍ DVĚ MOŽNOSTI)
3. BYLY VŠECHNY ZÁPISY ČITELNÉ
4. SE VŠICHNI SNAŽILI JI PSÁT SPÍŠ JAKO LODNÍ DENÍK NEŽ OFICIÁLNÍ KRONIKU. PAK SE TEPRV LIDÍ PŘESTANOU DÍVAT JEN NA OBRÁZKY A BUDOU TAKY ČÍST ZÁPISY!

glam
(t.č. KRONIKÁŘ)

glam

PRVNÍ

V NOVÉM SLOŽENÍ .... POSÁDKOVKA VICTORIE je organizačního (převážně) charakteru. Zahajujeme, jak doufání a jak už asi doufalo plno lidí přede mnou, novou, lepší éru. Na začátek si procvičujeme sluch a paměť zvukovou kimovkou (nejlepší SAM). Pak doráží Kirké, která zatím bojovala za Argonauty na střediskovém Mistru uzlů. Jelikož ostatní oddíly jsou vtomto směru mísla, získala bez problémů první místo. Tož, dohadování probíhá bez zádrhelů, všichni střídavě zvedají ruce či hučí: „Hm!" Jsme však kupodivu schopni i dohadovat se, jak budeme dělat oznamovatel, co na něj dáme a dokonce s malou pomocí 510 itky vymýšlíme i velice variabilní pokřik. Na závěr schůzky pomocí psychotesty zjišťujeme, jak moc se navzájem známe. MOC! MOC NE! ZNÁMKA, MUŽ: JEŠTĚ NE

ÚČAST

SAM, KIRKÉ, TYDLITÁT, GAM, C.IPÍSEK, HELENA (510)

FUNKCE

DOCHÁZKA = CIPÍS
PLNĚNÍ = KIRKÉ
POV. VĚCI = HELČA
KRONIKA = GAM
LÉKÁRNA = SAM
KPZ = TYDLI
ZNÁMKA MUŽ = TYDLI
PŘÍSPĚVKY = KIRKÉ

STAFETA

GAM,
KIRKE
SAM
HELČA
CIPÍSEK
TYDLITÁT

VICTORIA

1.2.

2. POSÁDKOVKA č.2

Bohužel jsme začli asi o čtvrt hodiny pozdějc. Bylo to hlavně proto, že přišel pozdě Gam, a pak se tam pořád ještě motala posádka Bonoba. Nejdřív byli dost dlouho organizačky. Posádka Wichita se pořejmenovala na FRAM. Asi proto, že Wichita blechy vychytá, ale FRAM blechy zhasne!

ÚČAST:
GAM
SAM
KIRKE
TIDLI
CÍPA
HELČA

Pak jsme hráli takovou zajímavou hru. Běhali jsme semo tamo, a pak jsme měli jednoduše přečíst co jsme si nastřádali. Je zajímavé, že někdo na to dokonce nepřišel. Taky jsme si dohadovali, kde všude budeme používat naší skvělou barvu, jak jsem důmyslně nakreslila. Zapomněla jsem lakrosben a přimyslela pomočku(y). Nasychlo se ještě dělali oznamovatel, na kterej toho nějak moc známa nebylo, a nějak jsme toho moc nestihli.

ZNÁMKA: 2,2
MUŽ: —

VÝPRAVA

11.-13.2. 83

ZNÁMKA:
MUŽ: ?

Byla jsem zvouna. Nejlepším balení, když ten se pořhnal Bonobo, jako že si splete od jezd.

Moc mě to nevadilo, spíš mi to přišlo vhod, protože, mě Bon pomohl s balením a díky němu jsem si nezapomněla boty na běžky. Na Florenc jsme se dokobrtali na poslední chvíli a ještě jsme tam zastihli Nyčka, což mě (překvapilo a potěšilo (že ho zase jednou vidím). Mezi lidma (jak jsem se s nima zdravila) jsem taky poznala Honzu, což mě překvapilo nemálo.

Bylo tam všude spousta lidí a tak není divu, že jsme se tak trochu (díky mým orientačním schopnostem) se Samem a Honzou, ztratili. Když jsme se zase našli, tak to byl celkem úlek, protože před tím (údajně mým) autobusem bylo jakési plno. Naštěstí se ukázalo, že to není ten náš autobus a tak jsme vyjeli z Prahy v pohodě. Nejdřív jsem si trochu povídala s Matiskem a pak jsem šla dozadu, kde bylo víc lidí. Zábava tam moc větší ošem nebyla. O přestávce jsem si koupila žvejkačkou, kterou jsem si pak vyměnila za [illegible]

ÚČAST:
Vova, Gam, Bonobo, Sam, Šlípek, Kirke, Tidlitáč, Cipísek, Helča, Ranta, Blanche, Honza, Kocour, Tolly, Mates

NEPŘÍTOMNÍ:
Elizka, Bobo, Manka (Kafka)

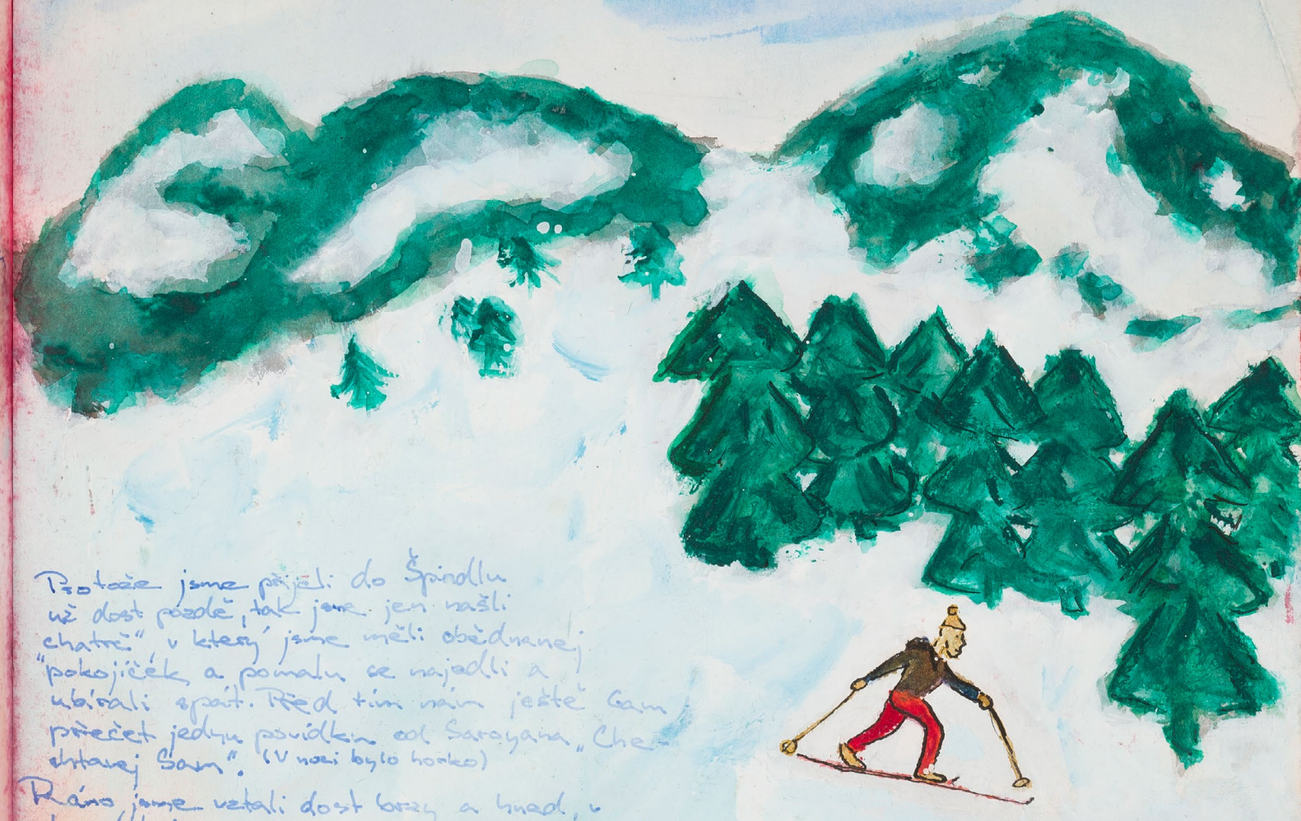

Protože jsme přijeli do Špindlu už dost pozdě, tak jsme jen našli chatrč, v které jsme měli obědnanej "pokojíček a pomalu se najedli a ubírali zpátk. Před tím mám ještě Gam přečíst jednu povídku od Saroyana „Chrabrý Gam". (V noci bylo horko)

Ráno jsme vstali dost brzy a hnali, v trenýrkách a tričkách, na rozcvičku. Lidi nás měli za blázny. Po dobré snídani (v habi) jsme rychle zbalili nejnutnější, namazali a vyrazili. Když jsme šlapali nahoru vodorovně, byla docela zima (i Bonobo měl čepici), přesto se mi zdálo, že panuje celkem dobrá nálada. Zvlášť potom, když jsme ten kousek co jsme vyšlapali zase sjeli a vyjeli nahoru lanovkou. Cestou jsem jela se Šlípkem a protože byla naše kosa tak jsme se strašili, že spadnem zmrzneme a že nás nikdo nenajde. Když jsme nahoře trochu rozmrzli, tak jsme jeli kousek po sjezdovce dolů, potom zase nahoru, a pak po krtenici. Dost dlouho jsme bloudili, ale nakonec jsme přece jen ten správnou cestu našli. Nepamatuju si přesně názvy míst, kudy jsme se štítili, ale byla to celkem paráda. Asi hlavně proto, že jsme se rozdělili na rychlejší a pomalejší a já byla v těch rychlejších. Bála jsem se, že budu pořád pozadu, ale docela jsem to zvládla.

Zpátky jsme se vraceli asi ve čtyři hodiny a všichni vypadali utahaně. Dlouho jsme si vařili jídlo a pak, než byl až do večera program. Měli jsme nový test, Jeníčka a Mařenka", kterej byl myslím zajímavej (hanlivej). Takej jsem se konečně dozvěděla, co vlastně patří do lékárničky. Nakonec byla zajímavá hra, jak lodě zná písloví. Bylo to vlastně jak kdo umí přeříkat přísloví, což byla legrační. Zvlášť když se jeden nanášel jak mohl a ostatní na něj koukali jako tele na nový vrata.

Druhý den nám Polaci na chatičce připravili překvapení. Při snídani se mě pak nějak z toho udělalo dost silně špatně, takže jsem nikam nejela. Sháněla jsem autobus, ale to mě náladu moc nezlepšilo, protože všichni byli dřčně ochotný.

Nakonec jsme se do Prahy přece jen dostali.

2. DEN 13.2.

Ráno jsme se probudili a většina lidí hečala, protože se dost špatně spalo. Snídali jsme v hotelu Labe (ale to je celkem veeelkej.) Kíře nebylo dobře, tak zůstala doma. A zbytek šel lyžovat. Vyjeli jsme lanovkou na Pláňo. Nahoře byli všichni správně ztuhlí. Dnesla se běželo (podle mě) dobře. Nikdo asi nebyl uhnanej, že by ho to nebavilo, tak vládla (aspoň ožolo mě) příjemná nálada. Cesta přes pláň byla dost nepříjemná. Byl jsem tádl že se ničam nikdo nedere, protože v podstatě jsem lenoch. Zastavili jsme se u bužižu a šli jsme na Vrbatku. Ani jsme se moc nerozdělovali, protože nikdo z mladších nezdržoval. Zpátky jsme šli stejnou tou samou cestou. Sjížděli jsme sjezdovku. Pro někoho to byla pohoda, ale Tidlitát prohlásil, že nic horšího v životě nejel. Protože jsme chtěli všechno stihnout, poslali jsme mensí autobusem, a chtěli jsme se vmáčknout do nějakýho podivnýho autobusu. Ale já jsem v tom čase dost dlouho dostal že lístky vyprodaný, nikdo nás nevezme a zůstaneme ve Špindlu. Bohužel to tak nedopadlo.

ODDÍLOVKA 15. 2.

Zchůzku vedla Eliška. Nejdřív byly organizačky, potom hra se sněžama. Hra to byla dobrá, ale našli se lidi, kterým tedyž zrovna nezadrželi, tak se hnuli a podobně. Všal to známe. Potom byla hra s papírama, dost vohraná, takže to někoho asi moc nebavilo. Fotbalová byla dobrá. Slušnej nápad byl promítání obrazů. Někomu se zdálo, že toho bylo moc najednou, ale já jsem byl spokojenej. Promítali jsme obrazy moře (a něco od toho) a ~~bez~~ řezesanění místový. Škoda bylo že lidi dávali přinejmenším pozor a že se nebavili, tvrdě to bylo fajn.

© Sam

ODDÍLOVKA 8. 3.

Tato oddílovka je 499 akce. Vedl ji Vova. Ze začátku byly kontroly kroje a zpěvníků. Samozřejmě že nodruč (pozor, změna) lidí něco zapomělo. Kontrola a organizačky zabraly docela dost času. Ale nebylo to cejtit. Hráli jsme takový terénní hry, levácký hry a black out. Bylo to dobře připravený a odsejpalo to. Ke konci jsme si sedli ke stolu a Vova pustil Hurvínka. Tím navedl řeč na téma „dobře vychovávání". Povídali jsme si o tom, a myslím, že by to mohlo lecktomu být podnětem na aspoň malé zamyšlení. Bez zajímavosti ani nejsou výsledky karičky. (Vosc posadka III. třída!, Frantíci, Cutty sark II.

DOHODA 13.3.

Skupina zdatných dobrovolníků se vydala na Dohodu už o den dříve. Kontrétně: Manča, Kira, Tidli, Banta, Gan, Bonobo, a já. Vystoupili jsme a šli jsme uzlidit náš lom, uvařit puding a večeř, aby 500 akce a Dohoda byla co nejlepší. Puding jsme spálili. Zábava se potom nějak zvrtla to se obcas stávaí. V tě chvíli vidím, že od má teorie je daleko k reálné praxi. Ale pak přišel Gan a jedli jsme maso ze Setonova kmínu. Bylo to syrový, ale docela to šlo. Taky jsme zpívali a četli verše pana Hraběte. Pak jsme šli spát. V noci byla šíkná kosa.

Neděle.

První kiks byl, že si Banta zapomněl tašku. No jinak jsme se sešli asi ještě s 5 argonauty, kteří se přijeli na 500 akci a Dohodu podívat. Na bojovou hru jsme se rozdělili na 2 družstva. První nám (druhému) bralo zprávy, tak jsme zbloudili. Náhodou jsme 1. našli a vše bylo zachráněno. Ale mistrní tlak klesal. Naše družstvo na hru dost kašlalo a já jsme si hrozně přál být u Vovy. Potom jsme moc únavou šli na druhou stranu (mi koho od nás to nevadilo, cpravě jsem četl sám, nebyl zájem). Gan potom připravil kolitovou hru. Všechno ale bylo normální. Jako by nebyla 500 akce. Čekal jsem víc. Ale prostě, to záleželo na lidech.

Slavnostní mše nám dala trochu slavnostní náladu. Hráli jsme ještě boj o hotel a lišší ocásky. Potom jsme rychle, rychle šli na nádraží. Cestou Kira ztratila deštník!? a šla jí s Bonobem hledat. V Brádle nám Gan dal korálky. Myslím si tedy, že jsme 500 výborně neslavili velkolepě.

Účast: Manča, Kira, Banta, Bonobo, Tidlitát, Gan, Vova, Pilous, Sovny, Mates, Blanka.

© Sam

3. posádkovka

15.3.

Účast: Gam, kirké, Sam, Tydlitát, Cipa, Helča, Kalka

Na této schůzce jsme se my níže postavení dozvěděli od boatsmanstva, že se na kapitanátu rozhodlo o úkolech, které si budou dávat posádky navzájem. Hned jsme vyfasovali dva úkoly. Posádka FRAM nám zadala co nejvíce zjistit o lodi FRAM a jejím počínaní. Posádka CUTTY SARK zas o tom jaké výhody a nevýhody má sokem ve víc. Dále probíhaly organizačky. Ke konci jsme si zahráli ještě pár her na nervy. Po těchto deptajících hrách větší na menších musela jíti domů, a proto i já jsem se po chvíli rozběhl.

ZNÁMKA → 2,5

Náš úkol - co nejvíce zjistit o zemi KUWAJT a jeho zřízení.

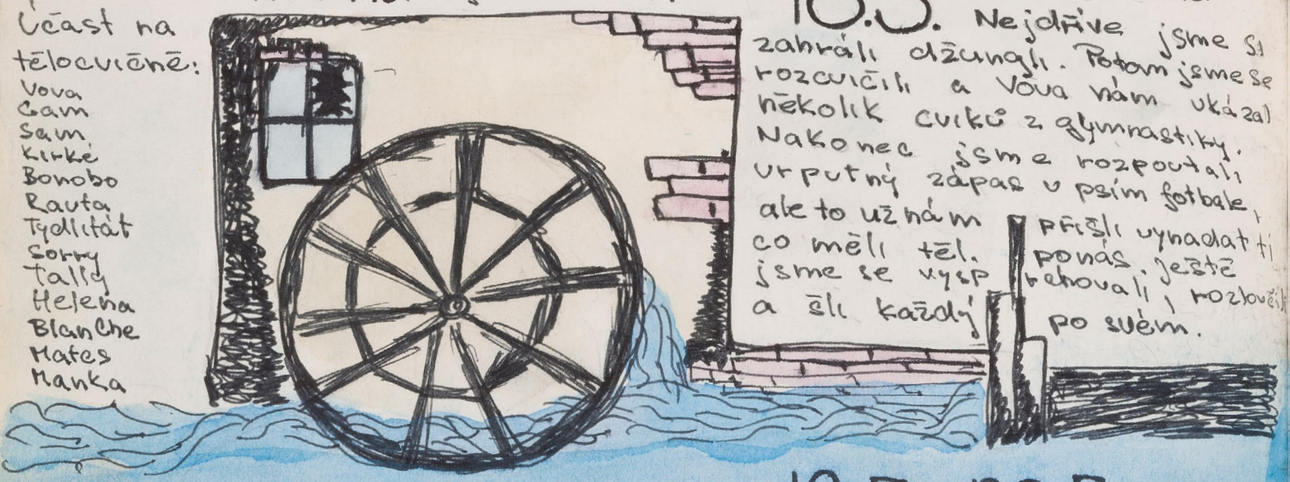

Účast na tělocvičně:
Vova
Gam
Sam
Kirké
Bonobo
Rauta
Tydlitát
Sorry
Tally
Helena
Blanche
Mates
Manka

18.3. tělocvična

Nejdříve jsme si zahráli džungli. Potom jsme se rozcvičili a Vova nám ukázal několik cviků z gymnastiky. Nakonec jsme si rozpoutali urputný zápas v psím fotbale, ale to už nám přišli vynadat ti co měli tělocvičnu. Proto jsme se vysprchovali a šli každý po svém.

1. posádková výprava 18.3.-20.3.

MAŠKOVIC mlýn

Hned po tělocvičně jsme kmitali na Hlavní nádraží. Jedeme k Džigima do mlýna, který je nedaleko Rakovníka v obci Běrounce. V 21° jsme odjeli z H.n. vlakem do Berouna a odtud nám jede vlak na Rakovník. Ve zmíněné obci jsme byli zhruba ve 23^50. Na nádraží jsme se setkali se Džigim a jeho dvěma kamarády. Jmenují se Petr a Tomáš. Hned na nádraží jsme se také dozvěděli hru, kterou připravil Sam, a kterou budeme následující den hrát. Tato hra nás má zavést do kanadských lesů a hvozdů kde je plno dřevorubců a dřevoštěpů. Naším úkolem je najít strub nenadálé zesnulého dřevorubce Benna, který po sobě zanechal značné mění, ale to vše až zítra. Po slavnostní pokřiku, Victoria odolává bouřím, jsme se odebrali ke mlýnu, který září v osamělé krajině as ve stylu městce jako tajemný hrad.

Umístnost, která nám byla přidělena již fajnovaly kamna a postele taky nebyly zanedbatelné.

Druhý den ráno byla rozcvička, kterou také vedl Sam. Byla docela zajímavá. Hra, která byla připravena na dnešek, o dřevorubci. Bennovi se nějak nevyvedla. Po tychlém ukončení této hry jsme šli hrát Lacrose, Zápas byl dobrý, až na nezhody v pravidlech. Po obědě jenž nestál za nic (aspoň ten můj) jsme vzali kapra (pilu) a sekeru a šli na soušky, jimiž seles jen hemžil. Udělali jsme jich asi sedm. Odnosili a Džigi je rozřezal na cirkulárce. Odpoledne jsme si zahráli ještě dvě skvělé hry. UDOLÍ, SLEPCI a LETADLO V MLZE. Nevím jestli je to smůla, nebo štěstí, ale já při takovýchto hrách vždy spadnu do potoka. Ohehdy jsem spadl, do studny. Proto hry se zavázanýma očima nerad hraju v blízkosti potoků a řek. Večer se projednávali různé činnosti, posádky a coby se mělo a nemělo. Moc hezky jsme si to řekli. Hra na básničky se mi moc líbila už na vánoce, tu jsme taky hráli. Vyšlyz toho strašné motanice. Byla to legrace.

Třetí den ráno žádná rozcvička nebyla. Zato však jsem musel zatopit v kamnech což byla fuška. Tento den se mi moc nelíbil. Ve hře orli oko jsem se umístil na čestném posledním místě. Balení nezabralo moc času a tak jsme se mohli jaště na obědvat. Po obědě jsme se rozloučili se všema majiteli mlýna a spěchali na vlak.

Šťastně jsme se do něj natvali a pokračovali jsme v mírném narušené jízdě onoho vlaku. Až, až najednoho pána, který nás hrubě upozornil, že okna ve vlaku nejsou, proto aby se otvírala. Jemně jsem ho upozornil, aby jezdil ve vlaku kde nejsou okna.

V Berounce to bylo horší tam na nás nečeka prázdný vlaček, ale narvaný vlak. Cesta ubíhala pomalu, aspoň mně. Protože jsem si sednul musel jsem asi usnout jelikož když jsem se probudil byli jsme v Praze.

Účast: Gam, Sam, Kirké, Tydlitát, Cipa, Helča.

ZNÁMKA MUZ: 2,2 + Kirké.

ODDÍLOVKA 22.3.

ÚČAST: Gam, Vova, Rauta, Bonobo, Kirké, Blanche, Tally, Manka, Tydlitát, Mates, ELIŠKA, Sonny, Kocour, Bobo, Cipa

Tato schůzka je 501. Schůzku vedla Eliška s Vovou. Nazačátku byly na ní organizačky a také nám Eliška zadala zmapovat celý Kosárkáč. Jak jsme se později dozvěděli, na posledním místě se umístila posádka Victoria "moc nás to potěšilo".

Kirké si pro nás vymyslela takovou moc pěknou hru ukázala nám vždy obličej nějakého člověka (známé osobnosti jak ona říkala) a chtěla po nás, aby jsme jí řekly kdo to je.

Nakonec nám Vova promítal diafilmy ze starého malířství — Renesance. Byl to strašně zajímavé, jak bylo vidět, že to také někoho nezajímalo.

[redacted]

29.3. HODNOCENÍ KRONIK - 30b Sam

Tydlitát

III. POSÁDKOVKA

DNE 29.3.1983 OD 18°° DO 20°° VEDE ? SAM .....

Začátek schůzky je poněkud rozpačitý, neboť klubovnu i chvíli po šesté ještě blokuje FRAM a nikdo z VICTORIE nemá odvahu obořit se právem na Vovu & spol. Nakonec se toho ujímám já a strnadím je ven. Zahajujeme vítězným pokřikem. Sam nás okamžitě žene zas před klubovnu a vysvětluje nám smysl obměny hry na babu. Hrajeme s míčem a kdo ho drží, nemůže dostat babu. To jsem teda ještě nebrál. Řekl bych, že je to dobrý nápad. Asi by chtěl ještě promáknout. Ulítání se vracíme do malé kajuty. Kirké se snaží o vyřízení organizačních věcí, ale

táhne se to jako med mezi prsty a hihňání Kirké a Cipíska mi připadá jako skřípění písku na kolejích. No konečně jsme hotovi. Dostáváme se k hlavnímu programu schůzky: barvení velikonočních vajec. Slabší je, že si na to Cipísek nic nepřinesla. Vejce si kupuje v baru, barvy si půjčuje ode mně. Všichni mají problém s motivem, nebot jinou techniku než malování zvolila pouze Kirké a částečně taky Sam. Nu, podívejme se do spisů pana Otty, možná najdem inspiraci. VELIKONOCE - slavnost z mrtvých vstání Krista (na místě žid. svátku pascha). PAŠIJOVÉ (Velikonoční) HRY - ve 14. st. znázorňovaly postup umučení Páně. PAŠKÁL - velikonoční svíce. KRASLICE, červ. n. psaná vejce, rejsky, malovaná vejce v pondělí velikonoční; vzorky maleb často starobylé, obsah magický - vzkříšení života, jaro. Tak vida! Jenže tohle se snažím brát na vědomí pouze já, ostatní umělci pracují nepoučeni, dělají, co je napadne. To jsem upřímně zvědav, jak obstojíme ve srovnání s ostatními posádkami, protože soudím, že volná tvorba bez jakéhokoliv uvolnění asi nedopadne nejlíp. Navíc zjišťuji, že Aragonauti jsou stále ještě patlové a při práci s barvami podléhají zmatku. (Cipísek, zdá se, zmatkuje vždycky.) V tomhle směru mi na dnešní schůzce připadne nejlepší Katka a Kirké (která ovšem barví vejce pomocí cibulové techniky). Byl bych moc rád, kdyby na schůzkách s pracovní náplní panovala lepší a klidnější nálada, než na této, což se asi může povést jen tehdy, když se všichni budou SOUSTŘEDIT na to, co dělají. O zájmu lidí o práci, kterou na schůzce dělali a o tom, jak si své práce váží, svědčí skutečnost, že po jejich odchodu zůstala vaječka na topení a na vařiči, kde - samozřejmě - ještě toho večera chrastala zmačkaná újmy.

Sam

ÚČAST: Kirké, Sam, Tydlitát, Cipísek, Katka, Gam ZNÁMKA:

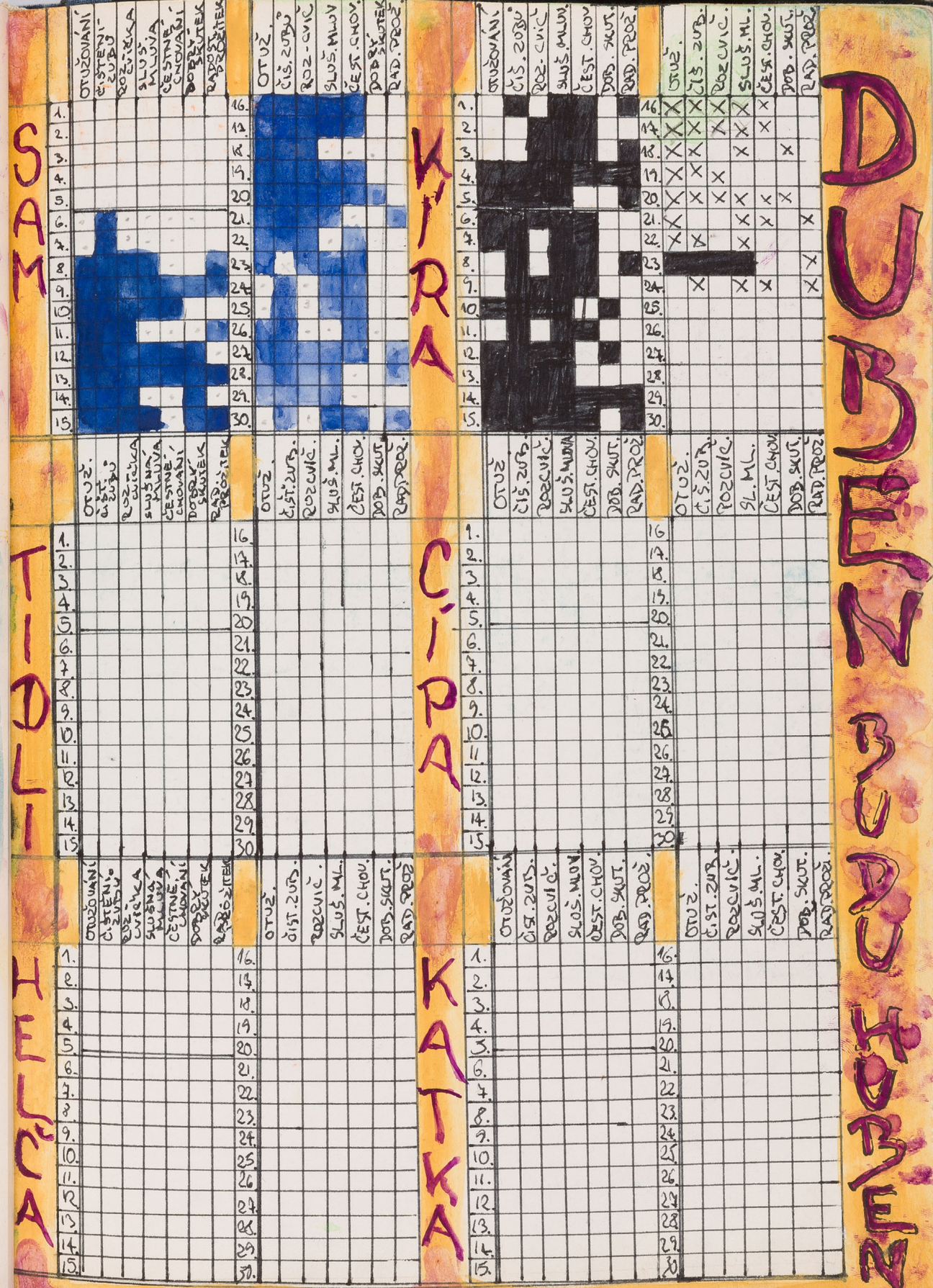

1.–4.4.1893

Robinsonáda

Vova, Gam, Eliška, Blanche, Mates, Cipa, Tidlitáti, Bonobo, Blum, Mýval Kica . . .

DALŠÍ: Vova
ZNÁMKA: MUŽ: Mýval

Úder byl tak silný, že se Robinson probral ze mdlob. Pocítiv, že má pod sebou pevnou zem, odtáhl se s vynaložením posledních sil o několik metrů dále, aby se dostal z dosahu vetelele naň útočících vln, a pak vysílen zůstal ležet. Zatím se bouře utišovala a nad mořem vysvitlo slunce. Opět se objevili ve vzduchu ptáci a jejich křikem byl Robinson posléze probuzen.....

1.4. Takle tvrdej začátek naší Robinsonády sice nebyl, ale od začátku nám bylo jasný, že to nebude žádná flákárna. Cíl byl získat co nejvíc tejdnů odbytejch na ostrově. Tejdny jsme dostávali za všechno možný i třeba za tělocvičku a plavání, před Robinsonádou. Sraz byl na Hl. nádraží. V metru jsem potkala Tidlitáta, a protože na nádraží byla hrozná spousta lidí tak jsme se asi dvakrát ztratili a celý nádraží jsme třikrát obešli než tu naší hrstku lidí našli namačkanou v uličce jednoho vagonu. Jelo nás opravdu málo. Bylo to hlavně tím, že zlatý střed našeho oddílu (Sam, Ranta, Slipek, Fanka, Piko) dělali o den později přímací zkoušky.

Cestou jsem si připadala jako balík. Blum nám totiž zařídil, že jsme se nemuseli tlačit v tý hrozný uličce ale, že jsme se pěkně v pohodlíčku vezli v nákladním vagónu jako balíci. Bylo to tam úplně perfektní, až na to, že to tam bylo hrozně špinavý. To nám ovšem nevadí. Cestou Gam zpíval a tak zrána byli nádražáci úplně vedle a za odměnu nám pěkně zatopili. Jeli jsme k Eliščce na Hanspy a pořádně mě připadalo, že je nás jenom půlka, nebo čtvrtka?

Nakonec jsme se na tom schodli všichni, že nám přece jen někdo schází. Po cestě z nádraží jsem šla s nováčkama Blumem a Mývalem a pořád jsme si děsně nadšeně povídali o různejch hloupostech a já vzpomínala, jaký to bylo, když jsem byla nováček já. (Přesně před čtyřmi roky a co se všechno změnilo?) Protože už byla celkem tma, tak jsme co nejdřív zalezli do bouže.

2.4. Ráno začalo příjemnou rozcvičkou. Nakreslili jsme si mapu svého ostrova a vyrazili jsme na lov. Cesta mezi meandrama byla nesnadná, ale zato to byla paráda. (To se bude paní profesorka divit jak jí vysvětlim geol. činnost proudící vody.) Co chvíli jsme také narazili na divokou zvěř. Boj s ní byl urputný, a ne vždy pro všechny příznivý. Také jsme si cestou měli vybírat správné dřevo na stavbu lodě, ale lidi na to asi nějak zapomněli, protože jako zamorost čapli ale nějaký dřevo před nádražím někdo ani to ne.

Bylo krásně. Ranní mlha roztál, dokonce i slunce vylez. Neotáleli jsme, vzali jsme si všechny ranec a vyhoupli se (autobusem) výš do hor, prohlídli tamní kostelík a šplhali dál až na devět skal. Jenom mi bylo divný, že jsou lidi takový zamlklý, asi nás bylo málo, ale proč jsme nešli aspoň trochu pohromadě. Cestou jsem se pokoušela bavit s Mývalem ale nějak jsme byli oba moc zadejchaný a já cejtila (pořád víc a víc) ten stav, co jsem táhla v krosně. Doufala jsem aspoň, že se bude hodit. Marně, nahoře jsme našli chatu na jejíž terase (naštěstí pod střechou) jsme se usídlili. V tu ráno začlo sněžit. Teda nejdřív to mlha nebyl ale ráno už bylo všude bílo. Taky se k nám vloudili nějaký trempíci s kterejma sme pak u ohně zpívali. Večeře byla nám, jak.

3.4. Tak jak jsem už řekla ráno bylo všude bílo, to ovšem nikec nebránilo, aby nebyla rozcvička. Myslím tudíž, že příšla docela vhod. I přes to, že bylo na Deviti skálách docela útulno, vydali jsme se radši dolů do vesnice. Cestou jsem si povídala s Cipískem a byla jsem moc ráda, že nejdu sama.

5.4.1983

Na dnešní klubovnu jsem se bohužel dostavila trochu pozdě, takže jsem přišla akorát na nástup, kde se vyhlašoval tangram, o který jsem bohužel přišla. Bylo to na ~~programu~~ značky kin a naše posádka v něm zvítězila.

Celou klubovnu jsme jinak dělali novou Namořickou knížkou. Stará se totiž rozlítla, protože v ní nový bude mnohem víc bodíků a budem si moc vybírat. Asi to bude lepší. Tato klubovna byla taky zajímavá, protože naše středoškolská vestra dělala právě druhou přijímací zkoušku, takže Sam, Slipek, Ranta, Manka a Pikouš si pořád zdělovali svý dojmy, jako jestli je ta věta opravdu přívlastková a výsledek je 48 %. Doufám, že jim to všem vyšlo aspoň dobře.

Vova
Sam
Eliška
Blanche
Bonobo
Mates
Tidli
Mýval
Blum
Katka
Cipísek
Pikouš
Ranta
Sam

...POKRAČOVÁNÍ ROBINSONÁDY

Autobus měl jet až po chvíli a tak jsme šli pěšky. Cestou jsem chtěla Mývalovi vyprávět pohádku Pana a netvor, ale nějak jsem si na ní nemohla vzpomenout a tak z toho sešlo. Do Hamrů jsme pak dojeli autobusem, kterej jsme ztřikrát jednou vesnici. K obědu jsme si dali pečený těsto a pak jsme si šli na kopec do lesa zahrát nějaký Robinsonský hry. Byly docela zajímavý a nejlepší byl Mýval. Večeře byla opět výborná. Pak jsme ještě hledali, kde jsme v jeskyni zašantročili pach a po zpívánce jsme šli spát. Před spaním nám ještě Vova četl z knížky Srdce o slepejch dětech a bylo to hodně smutný.

4.4.

Protože cesta do Prahy je dalekaj, tak jsme odcaina spěchali, aby jsme byli dřív hotovi. Jako vždy, když je delší výprava, jsme dali jídlo dohromady, takže snídaně byla opět skvělá. Dík tomu, že je pondělí velikonoční, dostala Eliška, Blanche a Cipísek pomlázkou. Já jsem radši dělala, že pracuju. Jinak jsme ten spěšnej vlak stejně nestihli.

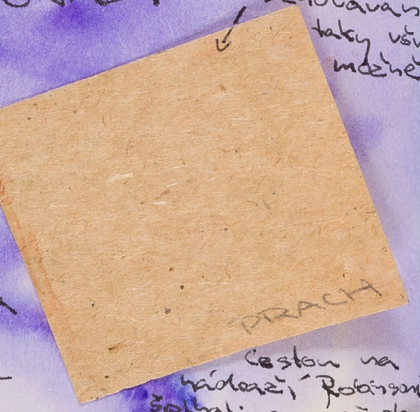

Prach byl schovávám taky všude možně.

Cestou na nádraží, Robinsoni špitali pro ořech-

26.4.1983 - HODNOCENÍ 220 - 12 bodů Jlam

KLUBOVNA

12.4.83

Tato klubovna byla pracovní. Já jsem byl ve skupině, která trénovala navádění na vodě. Jel jsem s Katkou. Myslím že je to perspektivní navádění - jestli splní navádějící - skou. Potom jsme šli do klubovny a vyhlašovali jsme výsledky vojtěšové soutěže a otázkové soutěže. Z vojtěšové to bylo dobrý, ale ty otázky byly blbý, protože Kiki (Ctrl+V propadala ve škole) nevyřešila jeden úkol, který se vzala, přes tuže nad znalmý. (Musí se to rozmáznout). Jinak u svého pole jsme to zase vyhráli.

Život rozmilý
dopřej nám jen chvíli
ať vrátit stačíme
než se nadobro rozplynou
zodpovědět otázky,
dřív než si pro vrásky dojdeme
s rodinou.

→ To je ale fakt s písně vlastně Třešňáka, který se mi líbil. Protože jinak už nevím, co bych psal, protože Kiki si sebe trochu pozdržela zoufle.

Sam

Posádková schůzka ↓

POSÁDKOVKA

Tuhle schůzku jsme připravovali s Gamem. Ladění nebylo ale šla. I když jsme si nestihli zahrát moji skvělou hru, tak jsme myslím o ní nepřišli. Na schůzku byla pozvaná jedna holka, aby se přidala ve vedení oddílu, ale moc se nepřidala, protože šla hned do kina. Část schůzky, zdá se v klubovně byla dost prorganizovaná. Ale zahráli jsme si dětskou kimonku a přečetl jsme si povídku z knihy „Srdce", která byla podle mě perfektní, ale nedokážu, před někdo nedával moc pozor. Taky mi vadilo, že Tidlitat četl pozvolna natírat pádlo, a jakési mu nedošlo, že na to není v hodné chvíle. Jinak se ale pořád nemůžu ubránit dojmu, že lidi v naší posádce z sebe nic moc nedáme. Že zdvihy na tý schůzce (např.) byli lidi pravidelný odjinud, aby se asi nic viditelného nestalo.

Sam

BOUDA

5.4.1983

Na dnešní klubovnu jsem se bohužel dostavila trochu pozdě, takže jsem přišla akorát na nástup, kde se vyhlašoval tangram, o který jsem bohužel přišla. Bylo to na ~~programy~~ značky kin a naše posádka v něm zvítězila.

Celou klubovnu jsme jinak dělali novou Nanoničkou knížkou. Stará se totiž ztratí, protože v tý nový bude mnohem víc bodíků a budem z nich vybírat. Asi to bude lepší. Tato klubovna byla taky zajímavá, protože naše středoškolská vůdkyně dělala právě druhou přijímací zkoušku, takže Sam, Slipek, Ranta, Manka, Pikouš s. pořád zdělovali svý dojmy, jako jestli je ta věta opravdu přivlastňovací a výsledek je 48 %. Doufám, že jim to všem vyšlo aspoň dobře.

Vova
Gam
Eliška
Blanche
Bonobo
Mates
Tidli
Mýval
Blum
Katka
Cipísek
Pikouš
Ranta
Sam
Slipek

... POKRAČOVÁNÍ ROBINSONÁDY

Autobus měl jet až po chvíli a tak jsme šli pěšky. Cestou jsem chtěla Mývalovi vyprávět pohádku Pana a netvor, ale nějak jsem si na ní nemohla vzpomenout a tak z toho sešlo. Do Hamrů jsme pak dojeli autobusem, kterej jsme ztihli jednu vesnici. K obědu jsme si dali pečený těsto a pak jsme si šli na kopec do lesa zahrát nějaký Robinsonský hry. Byly docela zajímavý a nejlepší byl Mýval. Večeře byla opět výborná. Pak jsme ještě hledali, kde jsme v jeskyni zašantročili pach a po zpívánce jsme šli spát. Před spaním nám ještě Vova četl z knížky Srdce o slepejch dětech a bylo to hodně smutný.

4.4.

Protože cesta do Prahy je daleká, tak jsme odcaina spěchali, aby jsme byli dřív hotovi. Jako vždy, když je delší výprava, jsme dali jídlo dohromady, takže snídaně byla opět skvělá. Dík tomu, že je pondělí velikonoční, dostala Eliška, Blanche a Cipísek pomlázkou. Já jsem radši dělala, že pracuju. ... Jinak jsme ten správnej vlak stejně nestihli.

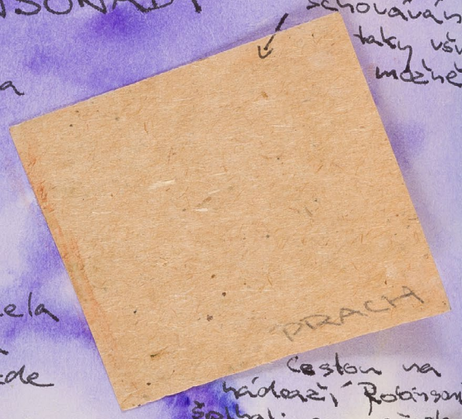

Pach byl schovávám taky všude možně.

Cestou na nádraží, Robinsoni sbírali pro ořech-

GAM 1 : 5 ft 3

26.4.1983 - HODNOCENÍ 220 - 12 bodů Jam

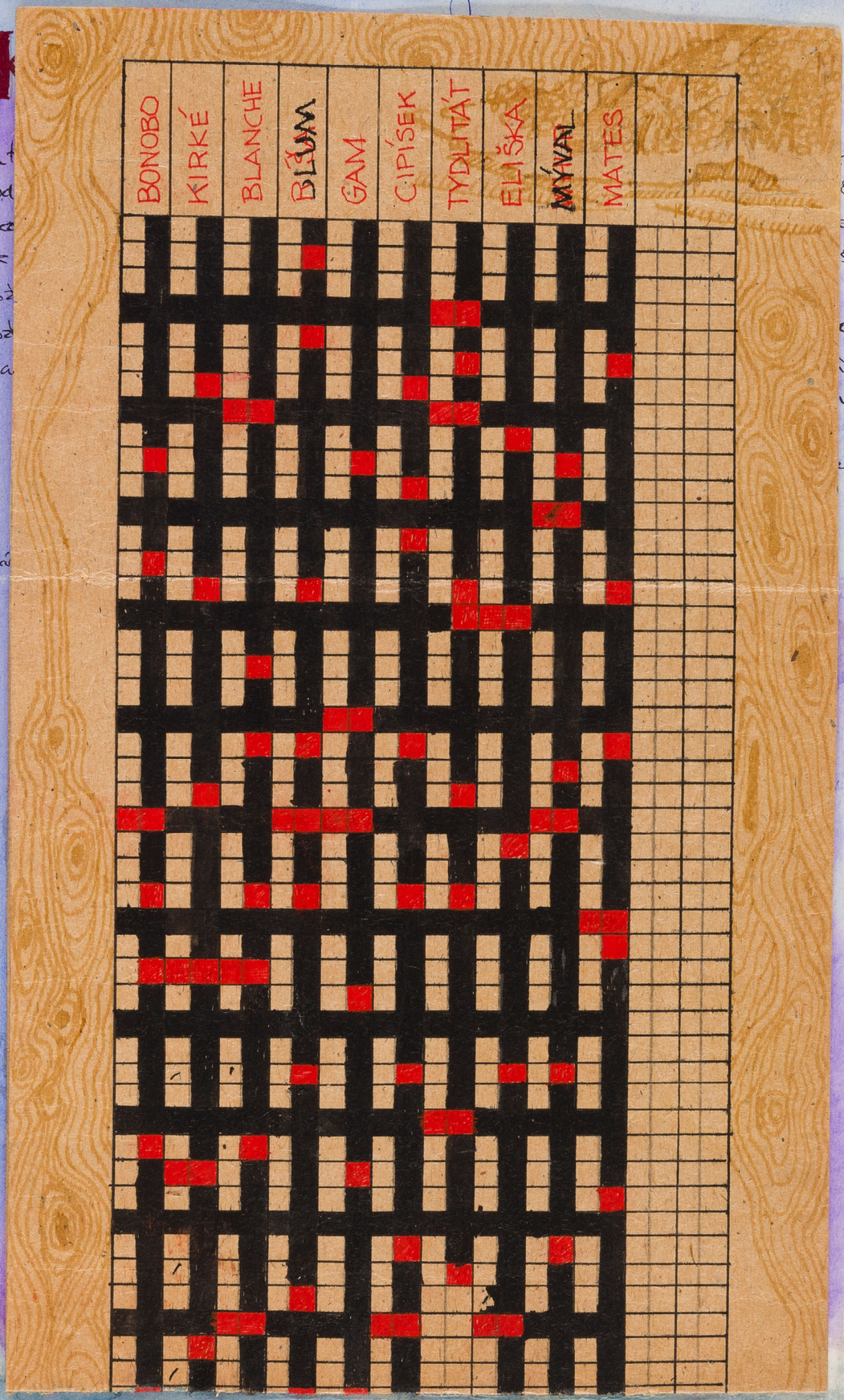

5.4.1983

Na dnešní klubovnu jsem se bohužel dostavila trochu pozdě, takže jsem přišla akorát na nástup, kde se vyhlašoval tangram, o který jsem bohužel přišla. Bylo to na ~~programy~~ značky kin a naše posádka v něm zvítězila.

Celou klubovnu jsme jinak dělali novou Namořickou knížkou. Stará se totiž rasí, protože v tý nový bude mnohem víc bodíků a budem si moc vybírat. Asi to bude lepší. Tato klubovna byla taky zajímavá, protože naše středu vostra dělala právě dnešek přímací zkoušky, takže Sam, Slipek, Ranta, Manka a Pikouš s. pořád zdělovali: svý dojmy, jako jestli je ta věta opravdu přívlastková a výsledek je 48 %. Doufám, že jim to všem vyšlo aspoň dobře.

Vova
Gam
Eliška
Blanche
Bonobo
Mates
Tidli
Mýval
Blum
Katka
Cipísek
Pikouš
Ranta
Sam

... POKRAČOVÁNÍ ROBINSONÁDY

Autobus měl jet až po chvíli a tak jsme šli pěšky. Cestou jsem chtěla Mývalovi vyprávět pohádku Pana a netvor, ale nějak jsem si na ní nemohla vzpomenout a tak z toho sešlo. Do Hamru jsme pak dojeli autobusem, kterej jsme ztihli jednu vesnici. K obědu jsme si dali pečený těsto a pak jsme si šli na kopec do lesa zahrát nějaký Robinsonský hry. Byly docela zajímavý a nejlepší byl Mýval. Večeře byla opět výborná. Pak jsme ještě hledali, kde jsme v jeskyni zašantročili pach a po zpívánce jsme šli spát. Před spaním nám ještě Vova četl z knížky Srdce o slepejch dětech a bylo to hodně smutný.

4.4.

Protože cesta do Prahy je dalekáj, tak jsme od rána spěchali, aby jsme byli dřív hotovi. Jako vždy, když je delší výprava, jsme dali jídlo do kapsy, takže snídaně byla opět skvělá. Díky tomu, že je pondělí velikonoční, dostala Eliška, Blanche a Cipísek pomlázkou. Já jsem radši dělala, že pracuju. Nakonec jsme ten správnej vlak stejně nestihli.

Pach byl schovávám taky všude možně.

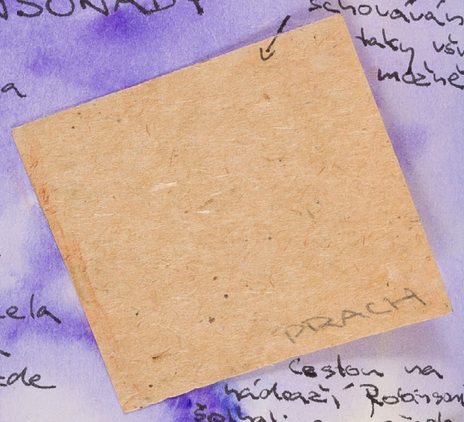

Cestou na hádanky Robinsoni šplhali pro ořech.

26.4.1983 - HODNOCENÍ 220 - 12 bodů Jam

KLUBOVNA

12.4.83

Tato klubovna byla pracovní. Já jsem byl ve skupině, která trénovala navádění na vodě. Jel jsem s Katkou. Myslím že je to perspektivní navádění - jestli splní navádějící - skoro. Potom jsme šli do klubovny a vyhlašovali jsme výsledky vojtíškové soutěže a otázkové soutěže. Z vojtíškovky to bylo dobrý, ale ty otázky byly šabesní protože když (Vova) popadala ve škole) nezjistila jeden úkol, který si vzala, plus ten známý. (Musí se to rozmáznout). Jinak u svého pole jsme to zase vyhráli.

Živote rozmilý
dopřej nám jen druhý
ať vrátit stačíme
než se nadějem rozplynou
zodpovězí otázky,
dřív než si pro vrátky dojdeme
is rodinou.

→ To je ale ta s písně vlastně Třešňáka, která se mi líbil. Protože jinak už nevim, co byvž psal, protože Kirkě u sebe trochu pozdržela Jasona.

Sam

Posádková zdobička ↓

ZDE SE MŮŽETE PŘESVĚDČIT JAK VRTUTIVÝ BYL ZÁPAS NĚKOLIKA ROBINONŮ.

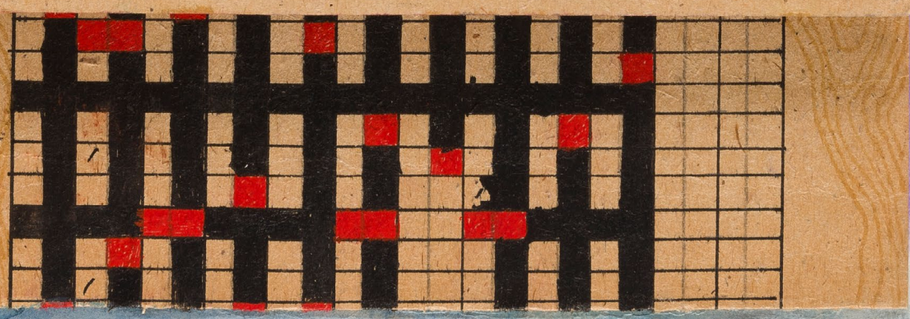

BOUDA

5.4.1983

Na dnešní klubovna jsem se bohužel dostavila trochu pozdě, takže jsem přišla akorát na nástup, kde se vyhlašoval tangram, o který jsem bohužel přišla. Bylo to na ~~programu~~ značky kin a naše posádka v něm zvítězila.

Celou klubovnu jsme jinak dělali novou Namořnickou knížku. Stará se totiž rasí, protože v ní nový bude mnohem víc bodíků a budem si moc vybírat. Asi to bude lepší. Tato klubovna byla taky zajímavá, protože naše středu. vostra dělala právě dneska přijímací zkoušky, takže Sam, Slípek, Ranta, Manka a Pikouš s. pořád zdělovali svý dojmy, jako jestli je ta věta opravdu přívlastková a výsledek je 48 %. Doufám, že jim to všem vyšlo aspoň dobře.

Vova
Gam
Eliška
Blanche
Bonobo
Mates
Tidli
Mýval
Blum
Katka
Cipísek
Pikouš
Ranta
Sam

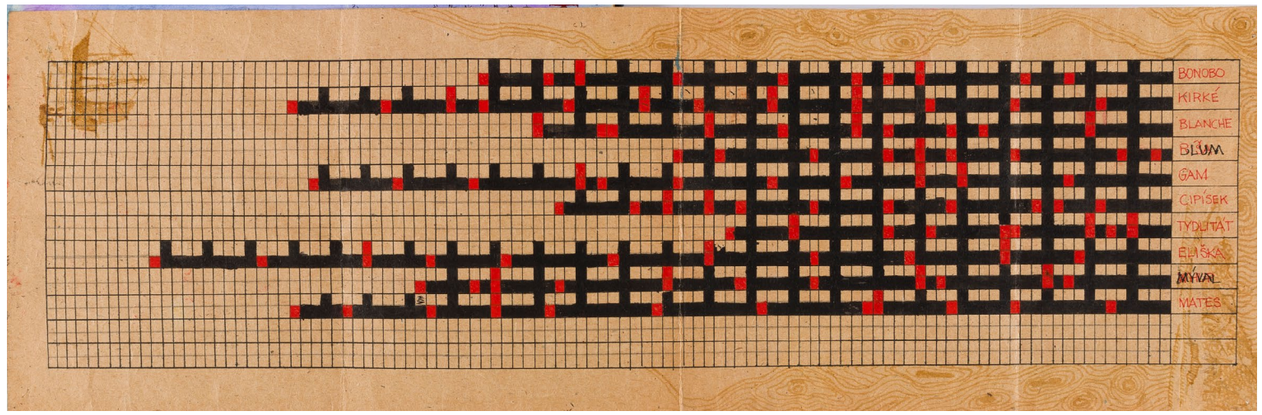

... POKRAČOVÁNÍ ROBINSONÁDY

Autobus měl jet až po chvíli a tak jsme šli pěšky. Cestou jsem chtěla Mývalovi vyprávět pohádku Pana a netvor, ale nějak jsem si na ní nemohla vzpomenout a tak z toho sešlo. Do Hamrů jsme pak dojeli autobusem, kterej jsme ztihli jednu vesnici. K obědu jsme si dali pečený těsto a pak jsme si šli na kopec do lesa zahrát nějaký Robinsonský hry. Byly docela zajímavý a nejlepší byl Mýval. Večeře byla opět výborná. Pak jsme ještě hledali, kde jsme v jeskyni zašantročili pach a po západě jsme šli spát. Před spaním nám ještě Vova četl z knížky Srdce o slepejch dětech a bylo to hodně smutný.

Pach byl schovávám taky všude možně.

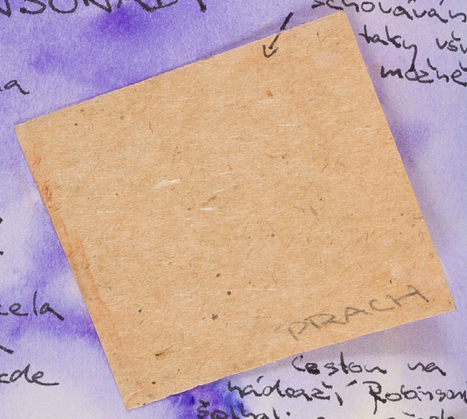

Cestou na hádanej, Robinsoni šplhali pro ořech.

4.4.

Protože cesta do Prahy je dalekáj, tak jsme od rána spěchali, aby jsme byli dřív hotovi. Jako vždy, když je delší výprava, jsme dali jídlo do kapsy, takže snídaně byla opět skvělá. Díky tomu, že je pondělí velikonoční, dostala Eliška, Blanche a Cipísek pomlázkou. Já jsem radši dělala, že pracuju. ... Jinak jsme ten správnej vlak stejně nestihli.

SÁZAVA 22.-24/4.

Tento úsek Sázavy jsme ještě s oddílem nejeli. Ale prosvítalo se, že to asi nebude žádná malůvkaost. Takže se zvečeje připravoval na nejhorší. V pátek odpoledne jsme z Prahy vyjeli. Dojeli jsme tam ještě za světla, teď jsme nasedli do lodí, a jeli jsme si hledat camp (čtyřky tekoviště). Měli jsme sebou pozdravit hosty, ale nějak nevadilo. Dojeli jsme na pěkný louček naproti dvěma kamenům, a utáboříli jsme se. Zbývající dvě posádky vařily spolu - (Jazo posádkové). Zdá by se mohl ještě zmínit o tom, že u posádce Cutty Sark se nedává cukr, a to že do ní přišel navštívit se členy kanoe a vyzvídal tam Šmudlu botsmana.) Večer byla zpívanda a čtení s Zuzky upnod bylom se netopili?" Já sám jsem byl dost opatrný, takže jsem to asi náležitě nepřežil, ale tenhle večer se mi moc nelíbil.

Ráno se zdálo pohodové s vidinou slunečného dne, ale bohužel tomu tak nebylo. Po vydatném patnu bylo beznadějně zataženo. Nalodili jsme se a vyrazili na stovidla. U Ošelii se píše, že vodák očekává jez v tomto a očekávání, ale u mladších členů byl zažitý jez vítán strachem a bojácnými výkřiky. Cestou jsme projeli jednou hezkou peřejku, a asi po půl hodině nám Věna oznámil, že to byly stovidla, což nás zklamalo. Z naší posádky bylo na řece dost málo lidí - Bam, Tidlitát, Zdeněk, Honza, Helča a já. No, zas tak málo to nebylo. Katka jela s Bamem, přestože se spolu už jednou rozbila. Já jel s Tidlitátem. Protože Tidlitát je bojechtivý, tak jsme se dosti rozhodli s Zuzkou, že na příští zkusíme kropit znovuzrozeného Pizouse. Bohužel bychom to Pizouse nebrali jako boj, takže to zase trochu nezvládli, ale to je celkem jedno. Za ten den jsme projeli ještě pár stovidel a jezů a utáborili jsme se daleko od veškerý civilizace. Večer byl stejnej jako všechny, ale hodně jsme ještě bolaso.

Druhej den mě moc nebavil. Měl jsem dost velkej hlad a tak podobně. Konečně jsme přistáli. Čekali jsme asi hodinu na Bichu, než Vona vyjedná, zda si dáme lodě. Potom jsme šli na oběd. Vše osobně se zdálo výpravy líbil nejvíc. Zaprvé cesta vlakem. Byla to prostě takový pohodička. Ne že by se bál nějaký oddělaný. Spíš pohodička duševní. A za druhé zdejší jsme přijeli, tak prsdo a v dešti jsme čekali na tramvaj. To byla taky docela - abych to řekl - pohoda.

ODDÍLOVKA

Začínáme jako oddíl trénovat na sofl- ballový turnaj. Myslím, že pořadí asi nepřinese žádný velký překvapení. Potom jsme seděli dlouhou. Dohodnuli jsme si různý věci. Například že se budeme účastnit sofl- ballového turnaje na Zofláčce. Protože byla uzavřená hodování a Cipísek nepřinesl žrádlo, tak jsem pro ní musel jet. Ale přesto se mi zdálka docela líbila.

POSÁDKOUKA

Posádkové zdržky se neúčastní kvůli, protože mají nějaký trable. To jeden divadelní zkouška byla zaměřena pracovně. Jelikož jsme lacinější, motivali pádla a domlouvali jsme se na různých místech a pondělí jsme si to rozdělili, a myslím, že to bylo docela dobrý. Samozřejmě nevím, co ostatní. Potom jsme si zahráli s Fíkem džungli a dali jsme si jeden menší organizačky, zdá jsme si dohodli jídlo na výpravu. Protože na minulý Sázavě jsme vařili pomocí barbuch, a to asi nebylo moc dobrý, protože i ty zbytečné lidí jsme nějak nezvládli. Tedy mi oznámil Bam, že se musí vrátit na zkoušky, takže nebude moct nějakou dobu být na Zvíři, což mě moc nepotěšilo. Ale v zábavě (nebo v kyselině) se mi taky zdálo Wolda.

Sam

Sázava

1983
6-9.5

I. Den

V pátek byl sraz v 15°° hod. na Havlíčkově nádraží. Vlak nejel, takže jsme asi hodinu museli čekat na další, který nás dovezl do Šázavy nad Šázavou. Tam jsme šli pro lodě, které byly uložené na zahradě u nějakého pána. Donesli jsme je pod most a tam jsme se rozhodli přespat. K večeři jsme si šli prohlédnout. Večer byla zpívanda, mytí v řece a šlo se spát.

II. Den

Ráno jsme vstávali v 8°° hod. naházeli jsme se a vyrazili. První jel Fletcher a poslední Jana. Z asi pěti jezů se jenom dva přenášely ostatní se jely. Když jsme dojeli na místo (kousek od Týnce), tak Fletcher rozhodnul, že se dál nepojede. Vynesli jsme lodě na břeh a každá posádka si postavila svoje stany. Potom část lidí šla nadříví a zbytek rozdělával oheň, na kterém každá posádka. Naše posádka měla bramboury s čerstvým masem. Večer si každý vzal svůj spěvník a byla krátká zpívanda. Krátká byla proto, že Vova dělal moc pěknou knížku. Přečetl pár povídek a šlo se spát.

III. Den

Probudili jsme se do očistného deštivého rána. Přesto, že pršelo, byl dán příkaz k naložení. Jeli jsme moc pěkný úsek, ale myslím, že z toho lidi moc neměli, protože jsme všichni byli smrkalí na kost. Konečně jsme přijeli k tábořišti, u kterého jsme se převlékli, občerstvili, najedli a jeli dál. Přejeli jsme přehradu a utábořili se kus nad Modřanským jezem. Asi půlka lidí odjela na noc do klubovny. Ostatní zůstali na místě. Já jsem byla s těmi co jeli do klubovny. V klubovně jsme si udělali hostinu a šli brzo spát.

IV. Den

Ráno jsme vstali asi v osm hodin a vrátili se nad Modřanský jez. Tam jsme se nalodili a jeli do Prahy. Cestou jsme si prohlédli Modřanský jez, který se musí přenášet prodělá se dva dny se tam čtyři utopili a dva z nich jsou nezvěstní. Potom jsme jeden přeběhli dva Pražské jezy a už jsme byli v klubovně. Uklidili jsme lodě a vyprávěli ukončili nástupem.

Účast: Lipa Zelby
Helča Eliška
Sam Knut
Vova Maker
Hanka Paula
Lorry Ronaldo
Kocour

známka:
muž:

Odílovka

(10.5.)

Byla to moje první schůzka, po dlouhý době, co jsem nechodila do oddílu. Už dávno jsem některý lidi neviděla, a tak jsem se na všechny těšila. Ale v podstatě se jednotlivý lidi moc nezměnili, spíš oddílí nějaké vrstvy (mitbyli nové tváře) a tak se tam nějak tak ně nezajímám jako dřív.

Sám mě v pondělí volal a že hrajeme v lacrosse. Taky s posádkou máme hrát zápas. Je to kluciší oddíl, na plání. Pos. Cutty Sark je vůdcem a Akrobat, ale nebylo to nějaký vážný. Cutty Sark je organizačně zdatný a Akrobat je prej dobrý kamarád. Takže jsme se domluvili, že zápas bude v neděli. Já jsem si vzala s sebou Sama, Kačku a Tialli. Tialli tě asi znáš, je to ten, co se mu líbí Pisek. Tak Akrobat se bavil s Tialli a já se Sámem a Kačkou. Když jsme přijeli, byli tam už všichni. Naše sestava byla: Honza, Kačka, Cipa, Sam, Tialli, Pisek, Akrobat, Tonda, Kocour, Mates, Sámy, Elíška Kocmánek, Elíška Pospíšilová, Tonička, Tonička Kocmánek, Tonička Pospíšilová, Tonička Kocmánek, Tonička Pospíšilová, Tonička Kocmánek, Tonička Pospíšilová

OTAVA

Bez zapitanáta, jenom s Eliškou, jsme vyrazili s Posejdony a hosty na Otavu. Že jsme bez Vony a Bora se mi nelíbilo z toho důvodu, že jsme splývali s Posejdony. A já jsem tedy ty věci střeštěných kontaktů, zdy se střídají hranice mezi oddíly, nemiluju. Asi z toho důvodu, že jsem nechtěl, aby náš oddíl byl na výpravě napůl vlastně cizí oddíl, ačkoli to ho střeštěného dne Eliška trochu napůl. I Posejdoni, ona, aby se tedy chovali jako oni, nebo ne tak to bylo to bylo vždycky na to téma. Asi jsem to nenapsal dost správně. Jde totiž o to, že zdyž se vytvoří kontakty mezi oddíly na společné výpravě, tak z toho mají něco jenom ti větší. Právě proto, že pro Posejdony naši nenáviděné mravoučí nejsou zajímaví, a co oni by se snažili.

Ještě večer dovezli Bora a Vova. To bylo radosti. Ježci ze slušnosti jsem zůstal na zpívání až do rána. To je totiž problém. Zdyž byl odejdu, tentokrát by to mi zrovna nevadilo. Ale jindy (nebo) by to třeba i v podobném případě vadilo. Takže je pro mě problém správně vyhodnotit situaci - správně znamená stejně jako capitanát. A to je ta potíž.

Ráno jsme se nalodili a jeli na Petrovský Zámek. Bylo opravdu hezky a moře bylo opravdu dobré. Cesta probíhala celkem bez závad. Trochu rozbil lodi, jinak nic. Potom jsme ale jeli horní Otavou. Po Lejstejna. Jsem nadšen, že to bylo velice příjemný vodácký zážitek. Potom (a potom a pak) jsme vařili večeři. Je to pro mě dost velký výkon, ale snad to někdy bude zvládat v klidu. Jdi, zdo ví. Večer v ohni byla spálena nová hodnost. Páky Vova přišel s novou drobností - jakože nejdřív dělej pro zpoždění, ale asi tím způsobil to, že Zdeněk usilovně hledal příklady, že právě on se dřív neudře (právě zdejší se on pomůže a ostatní mi stejně stanou).

V nedělí jsme jeli Otavou. Byla to strašná zabíračka pro lodě, tak jsme museli sjíždět dolů. Dostat to nazpátek. Ale zase na druhou stranu to pro ty, kteří měli rozbitý loďstvo, byl asi docela odpočinek. Takže si stejně myslím, že to byla celkem vydařená jízda. Rozhodně proti tý minulý. Škoda to byla Bora.

Zdyž jsme dojeli na Zoo-stanoviště, zapomněl Vova ještě jednou to, co předtím, a to sice že vzdálenost mezi čpk. a posádkou se zvětšuje. Takže uvidíme.

Sam

ZAHAJOVAČKA

Zkušený Argonaut již od prvního září s tlukoucím srdcem zaškodeně prohlíží schránku na dopisy, jestli už přece jenom nenastávají zářijová zahajovací výprava.

Tentokrát jsme se sešli pro změnu na Florenci. Už na nádraží se začalo prosvítat, že letošek nepůjde. A vskutku. Nepršelo. Ostatní známé Sony a Pakide přišli. Autobusem jsme dojeli až do Bučovic a ještě stanici za ní, protože přešlo. Mezi lidmi vládla dobrá nálada. Holt jsme se dlouho neviděli. Vybrali jsme do stanu, ale nějak tam nebyl. Večerní program byl trochu stísněnější. Sam zahájil nový rok (což v daných prostorách vyneslo dívoký a potom jsme hráli na konfesnici. Kdo co zažil o prázdninách. Bohužel mála asi jenom polovina. Ta druhá se buďto asi zvlášť nechtěla ostýchala, nebo spala. Ale stejně to nebylo špatný. Venku přestalo pršet a hvězdy. Teď pro mě začal teprve rok (oddychovej). Zase si vlézt do svýho spacáku, pod sebou cítit zem a nad sebou nic, jen černo a hvězdičky.

SOBOTA

Ráno jako zvonec jiný. Probudit, protáhnout, nasnídat, sbalit, odejít. Odešli jsme na měsíční stanici. Jestli trochu přeháním zdy jsme co dělali, tak se nechlubte, ale není to důležitý. Myslím, že jsme šli hrát lacrosse. Naše mužstvo vítězilo. Potom jsem byl soudce. Je to opravdu nažačka. Abych jako nestranný nerozhodoval. Nebo spíš takhle: abych třeba správně rozhodnul gól. Byl - nebyl. Míček tam proletí během utkání, jednou ano byl, jindy zase myslím že nebyl a jak to vyřešit. Nevinale dám to jej, ale na takovéhle velký ty zápasy větší technickou úroveň. No nic. Nakonec naše mužstvo prohrálo. Vítězové si odnesli pytel dobrot, na zbytek si pak sedli, takže toho nakonec pořádně vyhodit.

Dále nastala důležitější věc. Znovu organizace oddílu. Posádky nový, ale s tím jen organizační (škoda). A taky závěrka. Místo bodů se budou vyplácet ersy, za které se pak budou kupovat nepotřebnosti (dílky). Posádky se rozdělovaly pomocí dotazníčků (nebo jak to nazvat [6]). Zatím, co to Vova zpracovával, šli jsme líst. Docela místo bambo, zvlášť, když jsem přerostal muší, leč obtížnou spárku. Domácí však v sobě nějakou

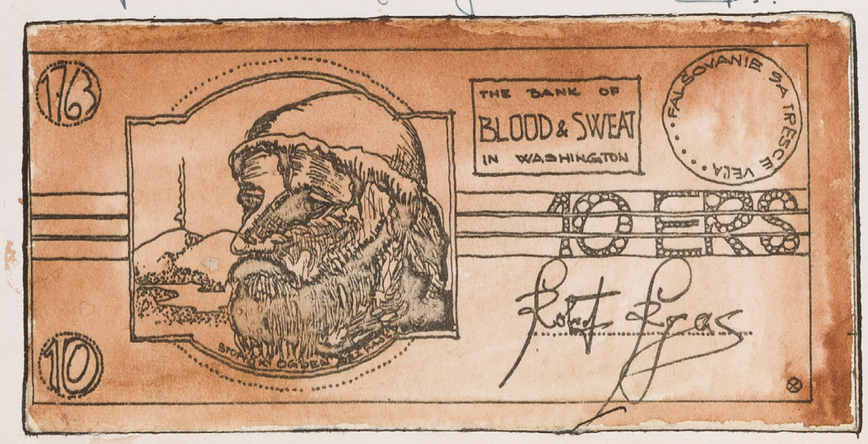

lidé nenašli dost odvahy a celou dobu se skrývali na záchodě. Už se setmělo, tak jsme se vrátili.

Večer jsme hráli noční hru. Byl jsem hlídač území, a taky to není lehký dělat opravdu perfektně, ale myslím, že ve druhým zde jsem to nedělal špatně. No a potom jsme si vybrali nejhrubější louku v okolí a šli jsme spát.

NEDĚLE

Dalším tradičním bodem výpravy je návštěva posvátného stromu Quajaču. Většinou už to nechávalo chladným, ale tentokrát to bylo docela spjatý s mojí vzpomínkama, takže pro mě měla celá návštěva zvláštní nádech. Další tradice, hra o města. Ten to zkrát jsem byl s Zuzkou, takže to byla [redacted] čeština. Jsem nerad když se dostanu do skupiny chlapů, jak se to občas stane. Ale dneska byli všichni dobrý. Hra pro naše složila prohrou. Ale zahráli si všichni podle svýho gusta. (Aspoň myslím). Buď včera, nebo dneska se vyhlašovaly posádky. Naše posádka hlásila, mě pomalu [redacted] zvláštní obsazení: Přej je to na zvědy zahajovačce, ale na týhle výpravě se mi dost líbilo to, že se nikdo na nikoho nezlobil.

A ještě nový za. Knee se stával za. Zadefan. Nový Botsman Blahoze.

b.t.c. Sam
Tally
Kocour
Helča
Cipísek
Pařič

Počítač se asi trochu zcvrkl.

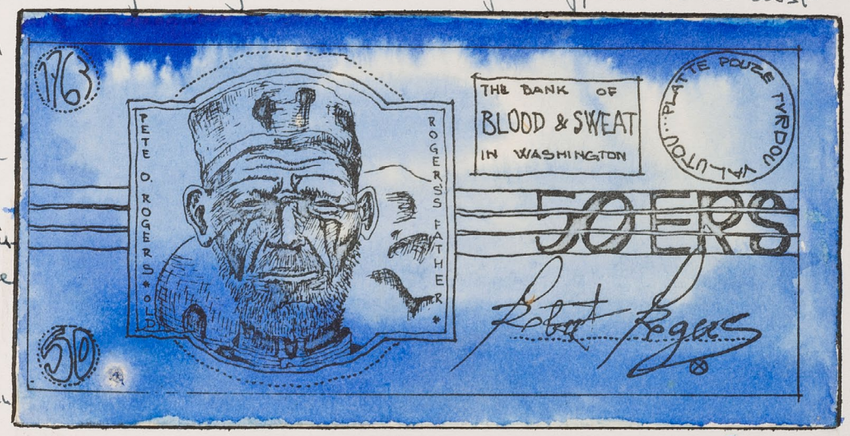

LACROSSE

Lacrosse se konal na Pláni. Byl to asi vůbec náš první oddílový lacros, který hrajeme v [redacted] Protce. Tally a Kocour přivedli nějakýho druholigovýho lacrosaře, který nám udělal tažovou menší přednášku. Pak nám soudil zápas. Ten zápas se nehrál na moc 5 vteřin, ale nebylo ani moc sólo vůl. Na závěr sklidky Vova začal číst [redacted] Zimní Planeta opic, a bylo nám, že jsme oddíl připravujeme středisko-vý stráž.

DECIBELÍK

Na tenhle první decibelík si zvědy donesl svojí desku. Objevili se Olympici, Herta, Tvrdý, Zid, Byrokrati, moje jasná Paka, Pražský výběr. Zvítězil c.p.t. Zid. (Protože byl [redacted] až poslední). Na druhém příští první čtyři soutěží. Nevím, nevroufám si odhadnout, jestli budou dobrý nebo ne. Ale špatně rozhodně nebyly. Ještě jsem zapomněl na jednu novinku. Než odešel společně s Odyseem na horou Skubankaskubounu. Ve věži (v věži) nahoře-ský nosteckých věže.

zapsal Sam

STŘEDISKOVÝ SRAZ č.3

1~2.10.83

TENTOKRÁT V ŽELI NIKOHO, KTERÁ SE BOHUŽEL V TU CHVÍLI STALA ŽELÍ NÁS

Tenhle sraz připravoval zase jednou náš oddíl. Základní program vymýšlel kapitanát, a my ostatní jsme se přičinili různými úkoly po cestě. Vyjeli jsme v sobotu ráno. Myslela jsem, že pojedem sami - dřív než ostatní, a zatím se k nám už cestou kvadrazi přidávali malý děti s velkými úmysly - totiž Francouzi, Angličané atd. Byli jsme vysazeni z letadla na nepřátelském území a začaly naše záškodnické akce. Hned ta první bylo obsazení cestičky vedoucí k můstku přes potok, takže nás všichni museli obcházet. Tam nám s. Vova (totiž s. Lenin) řekl, kam si dáme věci a aby jsme si vyndali lehkou spacák, papír, tužku a šátek. Tím jsme si hned zavázali oči - začínala jsem si připadat jako na minulým srazu. Naši velitelé si nás vyzvedli (doslova) a běželi jsme kamsi pryč, kde jsme si sundali šátky. Dál jsme měli hledat jakousi špičku. Kvaki horu s usekmutou vrcholkou ukazoval dopředu, kde taková jistě musí být. Asi po hodině jsme potkali kvaka, který tam připravoval zprávy. Poslal nás opačným směrem a tak jsme se asi s hodinovým zpožděním vydali na trať. Po první šifře jsme měli hledat jakousi mohylku kamenů. Prošli jsme kolem skupiny Elišky, která tam něco hledala. Pochválili jsme se zastavili na rozcestí, a mě poslali zpátky, jestli jsme to nepřehlídli. Přemýšlela jsem, co tam ta Eliška pořád dělá. Když jsem kolem nich prošla asi potřetí, a ptala jsem se jich, jestli tu mohylku neschovávají, hrozně se smáli, stála jsem totiž pár metrů od ní. Šli jsme dál po značce a různě jsme se předbíhali s Eliškou. Vedlejší úkol totiž byl přečíst druhé skupině písničku, kterou měla rozepsanou po slovech na kartičkách zezadu na hlavách lidí. Mohli jsme si ji krýt rukama, ale za chvíli nás bolely ruce, tak jsme jim radši utekli. Zastavili jsme se asi u čtvrté zprávy. Sešli jsme se tam asi tři skupiny, nemohli jsme totiž za nic na světě najít dvojitý fábonek se zprávou. Nakonec jsme vynazili bez ní. Nějakým zázrakem jsme zase narazili na fábonky. Do tábora jsme došli pozdě večer. Vlastně tábor ještě nebyl, museli jsme teprve stavět stany. Večerní program byl jako obyč - každý oddíl něco. Viděli jsme dvě divadla, Posseidomi zapěli svou úpravu písně od Greenhorns a pak byla zpívánka. Šli jsme brzo spát - byli jsme všichni hrozně unšlí. V hedělí nás asi hodinu před budíčkem probudil cinkot esusů, ty malí už to zřejmě nemohli hlady vydržet. Bonobo visel kdesi na skále - čekala jsem, jestli dostane od Vovy vynadáno, ale nedostal - asi už nu Vova věří, že nespadne. Mimoto tam byl s Karlem z Posseidonu. Když jsme sbalili (naší posádce to šlo rychle - neměli jsme totiž u stanu kolíky, takže stačilo odvalit pár kamenů a bylo to), vyšli jsme pomalu směrem k nádraží. Zastavili jsme se někde nahoře nad sv. Janem vlese a hráli jsme boj mafiánů. Byly čtyři skupiny a poldové. Každá skupina dostala zákl. sumu, kterou uložila do čtyřech svých plodníků. Naše skupina dala všechny peníze do jedné banky, kolem ní se soustředili tymenší a buď bránili, nebo žrali opomoc. Když oranžoví zkrachovali, přidali se k nám, a tak zásoby modrých papírků přibývaly. Bohužel byli jsme jen druhý, poldové měli víc. Při volbách admirála se hrála Samova hra, která se večer nestihla. Každý měl své písmenko a výměnou (ústní) jsme měli dostat celou větu. Vadilo mi, že někteří hráli tak, že si řekli navzájem to, co měli napsáno na papíře. Celý náš oddíl při volbách napsal Vovu. Nechci nikoho přesvědčovat, ale myslím si, že to není dobrý pro náš oddíl. Vova může těžko stihnout i oddíl, i funkci admirála. Když se zaměří na jednu, bude to na úkor toho druhýho. Když jsme odcházeli na vlak, zašalo pěkně fonkat, a my jsme si ještě sedli a četli, zpívali. Na nádraží jsme došli zatmy, ve vagónu se nesvítilo, tak jsme zpívali potmě. Bylo to fajn.

Tally

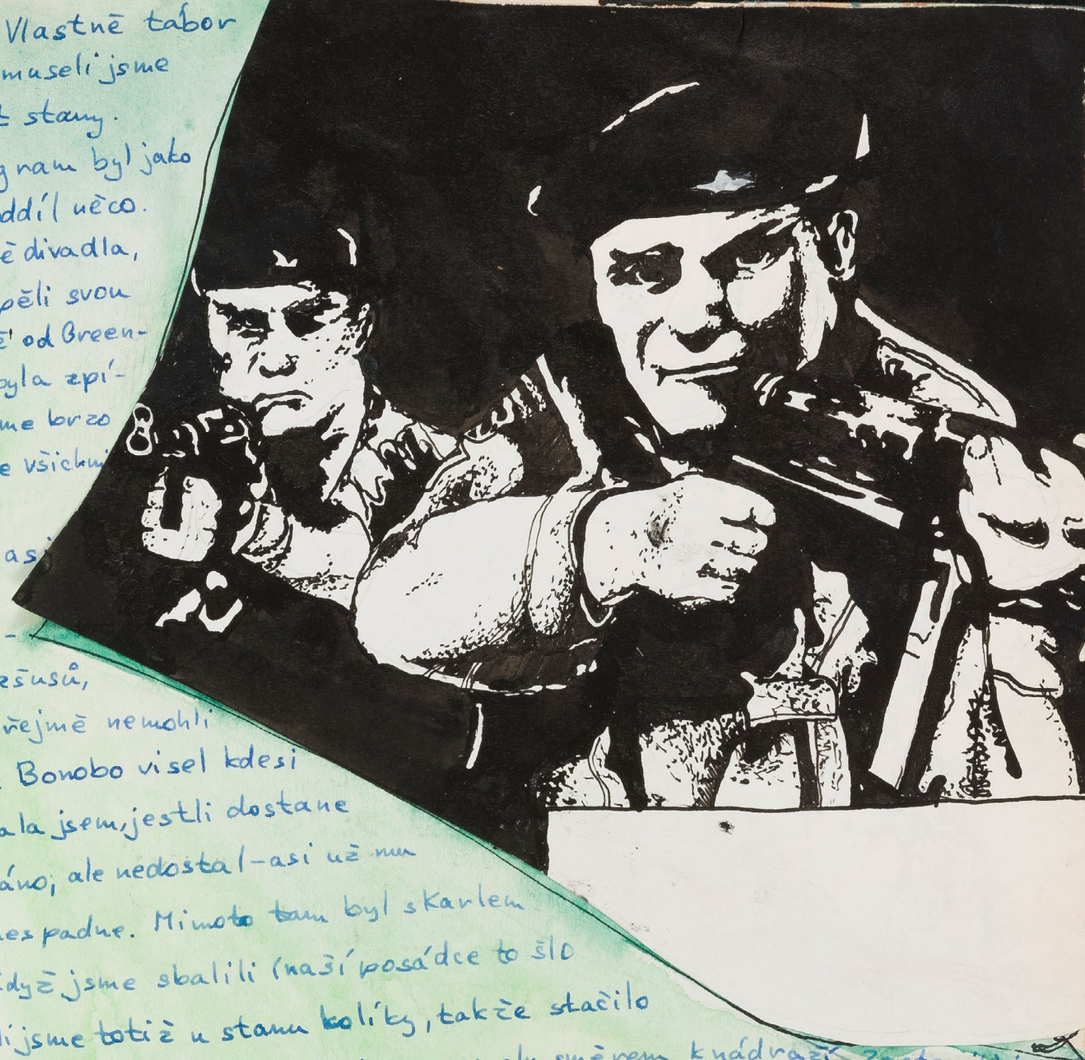

PRVNÍ ODDÍLOVKA VE VĚŽI

4.10.1983

Čili vnaší nové klubovně. Je to ve starém baráku - bludišti těsně vedle věže. Naše 2+1 je nenalezitelná, a proto stál venku Bonobo. Ale já jsem tam už třetíla, už jsem tu totiž jednou byla. Přišla jsem bez Kocoura, který byl zrejmě po škole. Schůzku připravoval Kuee - začínalo se tangramem, který jsem nedělala, protože jsem čekala venku na Kocoura. Pak už jsem jen vybíhala, ale náhodou jsem jí potkala. Další hru už jsem hrála, bylato hra na dlouhé vedení - posílají se stisky, podle toho, jaké padne číslo na kostce. Hlavní část schůzky bylo dohodnout se, jak bude nová klubovna vypadat. Hodně lidí tam jen tak pospávalo a ty ostatní říkali fantastické návrhy, jako parčík s vodotryskem, metro, mučírna... Asi to nikdo nebral vážně. Já si myslím, že klubovna má být klubovna - použitelná pro všechny. Nakonec jsme se zhruba dohodli - vpravo v místnosti bude „dílna" a ve druhé „útulno". Pak jsme zvolili skupinu lidí, který to domyslej, protože stěma, co jen poslouchaj, se nic nenaučí. Tally

DRUHÁ ODDÍLOVKA VE VĚŽI

17.10.83

V klubovně už je světlo, takže nemusíme svítit svíčkama, ale stále ještě to má daleko k našim snům a představám. Schůzka začala tím, že Bam dal vdnou zábavu - musel si nastříhat papíry na skládačky. Po organizačkách, kde jsme se dohodli taky na pracovních schůzkách ve tenhle týden, jsme dostali každý jeden velký, modrobílý papír. Rozčtvrtili jsme ho a z jednotlivých dílů jsme podle Bama začali skládat. Přeložit na půl, ještě jednou, rozložit, ohnout, rozplácnout, uříznout, čtverec... Asi takhle jsme dělali „origami". Jsou to jakési japonské čepice a jiné věci - z papíru. Ty Japonci si koupí roli papíru, a jsou oblečený! Kromě čepic jsme si zkusili ozdobnou krabičku - byla z toho asi nejtěžší. Myslím, že to všechny celkem bavilo, protože jsme to dělali poprvý. Samozřejmě, že byla zpívanda, když vedl schůzku Bam. Zjistila jsem, že zpěvník je povinná věc. Zajímavý je, že byl povinná věc už loni - já jsem ho totiž nenosila, ale P.V. jsem měla. Já stejně zpěvník moc nepoužívám, protože umím většinu písmiček zpaměti. Ale Bam řekl, že ho mám nosit kvůli nováčkům. Jo, novačci tam byli všichni čtyři, a kromě toho jeden úplně nový, který se ještě nerozhodl. Jsou to docela fajn kluci.

Tally

TERASY A LETECKÝ DEN

SOBOTA

Když jsme se s Haninou konečně dostaly do klubovny ve věži zrovna se odehrálo na Kosárkáč. Tam byl nástup a pak se asi 5 hodin dělaly draci. Potom byla večeře a zpívanda. Když už všichni ulehli, tak ještě Vona četl asi 2 kapitoly z Planety opic.

NEDĚLE

Ráno byl budíček asi v půl osmé. Já jsem ještě s Čipou a Haninou byla vzhůru dříve, takže jsme si různě četly knížky. Po budíčku byla rozcvička, pak snídaně a potom jsme šli na terasy. Běhali jsme jinde než jsme chtěli, protože na schodech na Kebrín běžel běh, který byl imitací výstupu na Mount Everest. Našli jsme si tedy jiné schody.

V poledne jsme se vrátili a naobědvali jsme se. Odpoledne jsme pak šli se svými draky na Letenskou pláň. Tam jsme je pustili. Mně se dostal dost vysoko, ale mělo jsem ho na vlasci na vlhy a asi 5x mi praskenul. Pak jsem si vzala lyko od Haniny a pouštěly jsme svého draka společně. Po chvíli jsme se rozlaučily a rozešly.

Helča

VÝPRAVA NA HŘBITOV K AYMARE ✡

Ano, je to pravda. Jeli jsme na hřbitov k Aymare. Výpravu připravovali Sam, Pižoušek Sorry. Hned večer jsme tažné hráli jednu Pižoušovu hru. Idea hry byla dobrá, ale něco tomu zcházelo.

Druhý den ráno, po snídani, jsme se vydali neznámo kam. Pižoušek a Cipa cestou připravovali další hru. Spočívala v tom, že Pižoušek cestou tam schovával žaludy, a my jsme je cestou zpět zase hledali. Šli jsme asi hodinu, a dorazili jsme z hradu. Zjistili jsme že se jmenuje Sióna že na něm věznili Jana Rohače z Dubé. Docela mě to překvapilo, protože jsem myslel, že Sióna je velký hrad a že je úplně jinde. Z popudu Kiden jsme si hned zahráli dobývání Sióny, a usmrcování Jana Rohače. Hra měla nějaký děj a postupně se zdůrazňovala, takže poslední žolo už bylo celkem na výsi. Potom si Sorry připravila jarní hru, při níž se zjišťovali místečky ukryté ve hradě na základě. Naše skupinka (s Samem) se dost sešla, protože na rozdíl od Vosovců jsme dali čtyři tak, aby se z něho za celou hru mohl nějaké dostat. Během hry došlo ze kolizi u Výčka, čtyři si pohmožděli zápěstí a zbytek výpravy byl více či méně mimo provoz. Po této hře už jsme šli zpět. Nyní přišla na řadu druhá část Pižoušovy hry a to sice hledání místečka. Dost jsem prohlupil (anebo možná ne), protože jsem se vydal až z místečka, o kterém jsem věděl na sto procent. Tím jsem se dost ulevil. Přesto se mi ještě podařilo ukrást jeden místeček u cíle. Bohužel jich Pižouš schoval dost málo, takže byly hned vysbírány. Ale domů jsme dorazili možná tím, to se musí nechat. Po příchodu na mámy nastala ta nepopulární část výpravy, pomoc majitelům domu. Jak jsem nosil dříví. Byla to docela příjemná práce. Mabel Klacky jsme pekli a ten oheň vypadal moc hezky. Tally a Aymara a Wpisek chtěli dělat zvonění ozdravy, nebo něco takového, ale Sam jim to vymluvil, protože místní správce hřbitova zavolá náhrobek, a tak by se nám to mohlo stát taky. Večerní program byl ~~potpourri~~ nácvik výroby obřízek z obtisků listů. Naše posádka nakreslila černý strom na strašidelném podkladě. Ze začátku se mi to líbilo, ale potom se mi to zdálo moc stereotypní, a líbil se mi nejvíc strom, který vymyslel Matěj a byl tužkou namodrý.

Tento večer jsme dodělali Zimní Planetu opic. Potom jsme malovali, nebo spíš chtěli malovat, Zdenou připravila, nebo spíš nepřipravila Sorry. Byla to noční hra s baterkama na zádech. Jenže ty zatracený psala Sorry že ve vlaku, takže je nějaký už unikl a taky nebyly dětelný. Taky si Sorry úplně nesmyslně zamanula, že nám je přičte sama na záda, takže jsme půl hodiny oddalovali, než nás všechny obešla. Hra skončila neúspěchem taky proto, že malování běhalo po louce s baterkami naplno rozsvícenými a systematicky prohledávalo okolí. Lepší byla Pižoušova hra jedno v druhém. Bohužel došlo většinou z nepochopení pravidel, takže ten, kdo pátral, to dělal tím způsobem, že místo hledaného předmětu vyslovoval jméno uloženého předmětu, a tím vzájemná podobnost zmizela. A potom jsme šli spát.

Druhý den jsme si zahráli Pižoušovu lišáckou a šli jsme do zoste la sv. Barbory. Cestou jsme více či méně obratně žoužolili. Šli jsme nějak pomalu, a tak nám v zoste le zabrali. Než otevřeli, tak jsme hráli na atomy a molekuly. Tentokrát se hra nevydařila. V hospě jsme byli asi pět minut a utíkali jsme na vlak. Ten nám naštěstí nejel. Zdejší jsme přestupovali tak si Sam hrál na naháněč se skořápkama na hlavě a podařilo se jí jednu otevřít. Opravdu kód byl A111. Jak naplánované. Sam tam hodil zarum a skořápku zase zacvakl. Chtěli jsme sice pomýšlet na to, že by jsme tam třeba paní Zdeň trochu zmátli, nebo jí tam nějaký pozdrav. Nic se však neudělalo. Svojí spokojenost s výpravou jsem jí osobně vyjádřil známkou 3.

Sam.

DECI/BEL/ÍK/III.

Decibelík č. 2 byl opět složený z přinesených desek. Tentokrát to byly zahraniční hity. Díky našim novačkům dopadl i tento ročník dalších pět nečtených písniček na přehrávce. Rozhodně je ale slabší, zdyž je nečtená nahrávka od nováčků přímo vyškrtávána. Mně osobně se tentokrát líbil Samuel Blueseman (už nevím jak se jmenuje), Paul Robeson, Jeane Bicevská, a.t.d. (já přinesl Greenfield chuti).

TĚLOCVIČNA·TĚLOCVIČNA·TĚLOCVIČNA·TĚLOCVIČNA·TĚLOCVIČNA·

Tento pořad Argonauti uspořádali právo na tělocvičně v roce 1883 a možná taky 84, jestli se nepodaří jít si příští rok opět zacvičit. Tělocvična vedla Sorry a Slipek a moc se mi ten jejich program nelíbil. Ale asi to bylo tím, že styl tělocvičný asi pojali trochu jinak než bych ho pojal já. Na této tělocvičně jsme si zahráli sálový lacrosse. Že by mě to nějak zaujalo, to se říct nedá. Hráli jsme taky hru s lacrosse, kterou vymyslela Sorry. Na to, že to vymyslela ona sama to byla docela dobrá hra. Vůbec se mi zdá, že Sorry má na hry fantazii, ale občas se setkává s neúspěchem, protože to nedomyslí až do konce.

Sam

KLUBOVNA·DECIBELÍK·KLUBOVNA·DECIBELÍK·KLUBOVNA·DECIBELÍK·

KLUBOVNA

Na tuhle klubovnu jsem připravovala hudební pořadjá. Hned po nástupu dal Bom zase pět minut volna. Vlastně ne. Nejdřív byl Slípkův tangram o slavných lidech. Řekl třeba B. Němcová a Jack London a my jsme napsali, jestli se mohli, nebo nemohli setkat. Jestli se doby jejich životů překrejvaly. Slípy to hrozně dlouho vysvětloval a pořád to někdo nechápal, ten začátek byl zdlouhavý. Jinak byl tangram docela těžký, protože třeba veškole se učíme zvlášť dějiny různých zemí, různých oborů, takže člověk ani neví, kterej českej technik a Maďarská herečka třeba byli současníci. Po tangramu byly origami začky, jako vždycky co nejdelší. O budoucí detektivce, na kterou jsme se všichni těšili (aspoň myslím) jsme se nedovědělo skoro nic. Zahráli jsme si Bonobom hru - tangram II., nebo jak tyeh to nazvala. Bonobo četl úryvky oddílových písniček, třeba tři slova z poloviny čtvrté sloky, a my jsme psali názvy. Bylo to těžší, než jsem čekala, taky tam byly písničky kt erý se nčholiklet nezpívaj, třeba Datel. Nováčci měli holt smůlu. Pak jsem přišla na řadu já. Předpokládala jsem, že pořad (o Šlitrovi a Semafonu) bude asi na půl hodiny, ale byl mnohem dýl. Taky proto, že Sudý + Šlitr je znám dvojice a lidi o nich vědí víc, než o Paulu Simonovi. Nemůžu posuzovat, jak to dopadlo, ale shnilý vajčata po mně neházeli.

Talky

ŠDETEKTIVKA 9

Na oraclery byl ti ocky Julia Tučka jsem bohužel nepřišla jakže jsem nevěděla pravidla hry, která se hrála po celé Praze. Hanele jsme nka jako dámy detektivové.

Je snadné se dlo přes Hradčany k Mývalům, kde se jednotlivé agentury začaly předbíhat a rozdělovat. U Mývalů byl úplňk o doklady zaklečko pana P.P. a jeho nejbližší známí na kterých jsme vyzvídaly jejich vztahy k panu P.P. Tam jsem se také připojila k agentuře Boží oko (Bonobo, Jany, Aymara) a o minut pokračovala ke Karlově mostu, kde naše jedné oáč byl asimut, který ukazoval k restauraci Terasa (což naše agentura nevěděla!) My jsme si ale řekli, že krásy mohou lkl jedině schody na letné. Na kterých byl nákodou také asimut. Tento asimut ukazoval k Týnskému chrámu na Staroměstském náměstí. V chrámu byla zrovna mše a po mši se už zcvrkalo (myslím že to nebylo moc zvládnuté). Zkali jsme se dopředu k nákolku Tycho de Brahe na kterém byl další asimut a pokyn, abychom otevřeli obálku s dopisem. V dopise bylo napsáno, abychom dojeli na hlavní nádraží, a pěškom kde vyzvedneme balíček s dalším dopisem. Při cestě jsme měli v metru naschodech udělat rozhovor; jedna z nich byl docela otužný (Bonobo + parta) ale jinak nic moc. Jany to podle mě trochu přehnala, protože pořád se ne a ne se objevit a mě už to dost vadilo. Nejdříve jsme dost dlouho hledali vchodové zavazadel, ale nakonec jsme je konečně našli a dostali vytoužený balíček. V něm byl dopis a není asi třeba že se mělo jít do klubovny navečeřet a vyzvednout bodky, které byly v balíčku s vyvojkou a ustalováčem a prodlouženým zastavil čtvrtek. Další dopis máme otevřít až ráno v 8°° hod. Bonoba měl připravenou hru s kostkami, ale ty jsme mohli hrát až po vyvolání bodů na kbojích byl lístek na nádraží a oběd, v kterém měla být další stopa. Zatvrdali jsme si pak v kostkárně - vždy spát ... spali ...

Druhý den ráno jsme dostali dálku, v které bylo napsáno že si máme vzít plavecké pohůlky (které jsem samozřejmě neměla) a jít kamkoliv vyplavat kilometr. Byli jsme obkázáni ještě jednou agenturou. Když jsme doplavali, jeli jsme na nádraží Skřd Bonobo zavolat ve čtu ještě z Mankou. Dobrý bam oice dvěr, ale Manka to dvěr našla. Bylo tam dvěk palce vrahy a popis. Měli jsme jít na vyplavu do Špálený, kde se vrah údajně pohybuje. Že Špálený byl, ale inzerát "ztratil se mi jezevčík" a telefonní číslo a podpis hledaného. Zavolali jsme mu, že jsme jeho jezevčíka našli a on nám řekl, že máme přijet. Do Ký a Ký ulice. Když jsme konečně našli jeho dvěr, tak asi z půlmetru odpověděl, že je ve vaně. Když konečně otevřel, tak jsme se na něj vrhli a zavřeli: "Zatýkáme vás!" Druhá agentura měla námitky ale "vrah" jim vysvětlil, že se moc vyplavali a proto nemohli být jako první. Vyježdění jsme šli oslavit do cukrárny a vrátili jsme se do klubovny, kde jsme se rozešli.

POSÁDKOVÉ SCHŮZKY

Stručné oznámení:

Co většinu těchto posádkových schůzek jsme dělali Tajnou posádkovou činnost, o které se neměním před nadílkou rozšiřovat. Mimo to dostali posádky zvláštní úkol na zútulňování klubovny. Nám přidělili fotokomoru. Napřed jsme ji natřeli nějakou růžovo-červenofialovou barvou. Já jsem u toho nebyla, ale rozhodně se mi to nelíbí. Ale asi jde jenom o zvyk. Potom jsme do klubovny přitáhli stolek od Gama a natřeli jsme ho na zeleno. Dále bylo potřeba přidělat poličky, by se opravdu hodily! Třeba když jsme přinášeli kliky. Lepili jsme totiž dva plakáty. To jsem dělala já a Vova. Musím říct, že bych nechtěla být lepičem plakátů. Hlavně jsem na to moc krátká. Posádkové schůzky tedy nebudeme do Nadílky psát.

kocour

PRVNÍ VÝPRAVA NA LYŽE

9. – 11. 12.

Jeli jsme k Čipískovi na chatu do Rokytnice. Abych výprava tak na začátek rhodnotila: líbila se mi víc, než dost. nejspíš se na ni těšíl všichni, ale potom nechápu, proč bylo tak malá účast.
Na pátek (večer) připravila Blanchě pěknou hru: Byla to vlastně zpívanka, ale každý kdo chtěl, aby se zpívala písnička, musel jíi pantomimicky předvést. My jsme s Čipískem předvádělí dobromady, šli jsme dvakrát. Společně jsme předvádělí ~~Lka~~ Já ryl jsem..., to docela šlo, ale pak Cvačka.
To bylo něco! Nihdo to nevohl uhodnout. nejlíp předváděl asi Mírek. Ten to prostě umí. Dřív mě bylo hry na předvádění samo sebe nebavilo, pro něco podobného, jako hrůza. a proto asi nebavila nováčky.
V sobotu ráno jsme vyrazili na lyže. Rudla měl malý boty a pak si ještě nakop palce, tak jsme se po půlhodinovém čekání (Ruda byl pořád vzdutdozvědělí, že s náma dál už neposede. Rudla se mi zdálm, jako nováček, moc nelíbí. Ale každej jsme byl při vstupu do oddílu nějakej.

Gavroš jáhý Cristalky dokonaly!

„Tak dlouho chodil se džbánem pro vodu,
až se ucho ubilo!"

zajímavé je, že obě dva večery byly na můj vkus. Večer měl program Kos. napřed jsme bavili nějaké hlavolamy, ale by na popírku! a to je lepší, než nějaký slovní úlohy. Kos měl těch hlavolamů plnou kapsu a tak bylo o zábavu postaráno. Ale to nebylo všechno. Potom jsme hráli hru zvanou Hollywood. To jsme se rozdělili na dvě rozumově rovnocenný dvě skupinky a střídavě přišel z tí druhé jeden člověk k nám a my jsme někoho vyslali k nim. Ani mu řekli název nějakého filmu a on nám to musel předvést. Mohli jsme se ho ptát, kolikátý je to slovo, pokud předváděl název. Mluvit nesmíl, ale mohl nám to ukázat třeba na prstech. Ale to bylo všechno. Což se ukázalo Mírovalovo umění mimikovat. Ten večer se mi líbil také proto, že kapitonák s batmanama měl vedle sedánek. Uprostřed těhle her přišli a řekli, abyz, sme napsali, co nás právě napadá. Ani nám totiž chtěli dokázat naší nevtipnost (měli různě přikázaná trička, šňůrky, hodinky si přendali nová na druhou ruku apod.) ale my jsme jim řekli, že to teda ne! A šli jsme se taky brochu za dveře změnit, i když o tom vědělí. měli to podstatně lehčí, ale my jsme sas lidi nesmětonili. Já jsem si například sundala košili. Všechny věci (přemalíné) musely být vidět. Tak jsme si nakonec dokázali ke nevůmavosti navzájem.
Potom se pokračovalo ve hře, ale už to nebylo ono.
V neděli jsme byli zase na lyžích. Tentokrát se Rudla nevohl vymlouvat na boty, protože už mu někdo půjčil jiné, větší. Opět jsme, jíště v Rokytnici, čekaly na ty oporadila a opět přišel tova se správou, že se Rudla vrátil - důvody jsou neznámý. Třejmě ho tova nechtěl vzít, zřejmě to bylo z lenosti.
Gaw zlomil lyži, ale brzl to docela optimisticky. Tomášovi se taky nalomila špička, moc si toho nevšímal, zrovna to to nezajímalo. Večer byl celou výprava takovej nenervovej, nevím proč, ale možná se mi to jen zdálo. Na těhle výprave jsem zjistilo, jak jsem vyšla ze cviku, snad se to na vánoční zprávě.

Kocour

NADÍLKA

Je to jedna z pravidelných akcí, které jsou všemi oblíbené. Na tuhle nadílku jsme všichni přišli v promáčených botách a kulichách jednotné barvy. Venku totiž jako zázrakem sněžilo. Hned jak jsme se chvilku ohřáli vkluborně, vyhodili nás do předsíňky a když jsme se vrátili, bylo už všechno připravený a my jsme zasedli k tabuli. Na stole byl hlavním objektem kapr v akváriu. Když jsme přezpívali skoro všechny koledy a vyprskali větčímu prskavek a polili stůl voskem (svítilo se totiž jen svíčkama), snědli jsme chlebíčky posádky Blanche, která připravovala jídlo.

Poslouchali jsme ještě chtíli koledy od Gama a Pierrota, který se na nás přišel podívat. Potom jsme ve vedlejší místnosti odhalovali tajné posádkové činnosti - posádka Fram obraz Qajaku, Cutty Sark předvedla hru Malé vánoční etuda od Pierrota a naše posádka model oddílového týpí. To byla naše náplň posádkových schůzek, na kterých jsme většinou času spravovali žíčí stroj. Stromek zapálili boatsmani a po rozdání dárků se promítaly diáky až pozdě do noci. Lidi, kteří tam nespali už byli dávno pryč. Ráno jsme vstávali poměrně brzo - mezi devátou a desátou, uklidili klubovnu a rozešli se.

Tally

ÚČAST:
Gam, Vova, Knec, Blanche, Slípy, Koty, Pikous, Hanina, Helča, Sonny, Bonobo, Manka, Mates, Blum, Mýval, Sam, Tally, Kocour, Roman, Čudla (Ruda), Jibka

VÁNOČKA

SCHŮZKA 10.1. 1984

Když jsem přišla s Haninou do klubovny, tak jsme si vzaly šátky a šly jsme ven hrát Liščí ocásky. Hráli jsme je třikrát a třikrát mi Hanina hned ze začátku sebrala šátek. Gam nehrál, protože tam byly samí malí a nebylo by to fair. Mezi tím co ostatní ještě hráli, povídala jsem si s Gamem o škole v přírodě a lyžařském výcviku. Když jsme šli nazpátek, přepadávali nás banditi s rudými šátky. V klubovně už mezi tím Vova, Knee a Blanche uklidili věci po nadílce. Jako první věc byly organizačky. Potom jsme hráli nervy a nakonec byla výplata a nástup.

Helča

GÜNZLÁRNA

13.1. — 15.1.

1984

1. den

V pátek 13.1. jsme se sešli s Odjezdem na Kosárkách, kam přijel autobus. Asi v půl páté jsme odjeli na Jizerku. Přijeli jsme tam asi v sedm hodin. Ve vědru a mlze jsme se konečně dodrápali do chaty. Pan Günsl nám pak promítal diáky z expedice v Africe. Tuto noc jsem se moc nevyspala, protože jsme spaly 3 na jedné posteli (já, Aymara, Sorry)

2. den

Ráno, když jsme se nasnídali, šlak bylo rozřazení do skupin. Já s Gamem, Blumem, Aymarou, Alou, Sorrkou, Tomášem a Mývalem jsme byly ve střední skupině, která šla přes Smědavu na Probrženou přechodu a po žluté spádky na Jizerku. 1. skupina šla na Smrk a 3. šla jen na Smědavu a spádky.

na Smědavě jsme si dali čaj a jeli jsme na Mariánskohorské boudy, kde si Gam zlomil lyži. Nejdříve se ptal kolem jedoucích, jestli nemají nějakou náplast, ale nikdo neměl, tak jsme se vydali do Josefova dola, kde mám chalupu. Tam si vzal Gam jiné lyži a jeli jsme naspádek na Mariánskohorské boudy. Protože už se začalo stmívat, tak jsme se vraceli ke Smědavě. Zlatá snacka, která vedla s protržení překrady bývá když je málo sněhu dost kamenitá. Na Smědavě jsme se ohlásili horské službě, která nás už hlídala. Bylo ošklivé a spatné počasí. Nakonec jsme při úplné tmě dorazili asi v půl osmé do chaty, kde jsme se navečeřeli, zazpívali jsme si a promítaly se diáky z expedice z Jižní Ameriky. Tentokrát už jsme v postelí spaly jen dvě já a Aymara.

3. den

Ráno jsme se nesnídali, zabalili jsme si a rozdělili jsme se tentokrát jen na dvě skupiny. Dopoledne obě skupiny jezdily na svahu. Cvičili jsme v pyramidě a odpoledne šla 1. skupina na výlet a druhá jezdila dále na svahu. Nakonec jsme si vzali bágly a odjeli jsme. V autobuse jsme se rozešli.

Helča

KLUBOVNÍ TĚLOCVIČNA

Dnešní klubovna začala trochu váhavě, protože jí vedl Sam a něco musel vypůjčit. V první části jsme uzlovali. Zdálo se mi to takový rozhádraný, ale nakonec jsme se zajímavý uzle. Blumok a spol. samozřejmě otravovali, takže tihle lidi zavinili to, že Sam a potáhl tyhle kolíky. Část klubovny ve věži šli jsme do ☽ Pla Chaicu Bohe- ztuhlina kolí samozřejmě z věže. Já jsem se dověd- nodně novinek, které se dějí na Sinclairově. Například to, že posádky budou do prázdnin složeny papírově, pomerančový kůry sporit na odchlazovací týpěza. Na tenhle podnět jsem opatrně zvědavě: Co se týče tý Chaicu, tak mě- ším říct, že se mi to vůbec jako celek- Nebo by se to bez planetária ne- líbi- ta.

musel potáhnout celat přežžžovat. skončila, a nestárnu na mě. tzi šla domů hned, osobně dělí

Tělocvičnu vedli Bonobo. Byl nás tam pouze důvěrný kroužek, ostatní onemocněli, nebo jeli na hory. Podle mě to, co na těch tělocvičnách děláme, postrádá to, aby jsme šli domů utahaný, dost je myslím chyba. Mám i dojem, že se tahle tělocvična moc neprosadila, možná proto, že v polovině byly organizační věci, nebo možná i tady proto, že tam dost velký chybělo.

TĚLOCVIČNA

Ještě bych se zmínil, že byla opět obnovena plavání, o které se přičinila hlavně stará knee.

❗NOVINKA❗ Botsman Bonobo povýšil na kadeta.

POSÁDKOVKA 25.1.

ÚČAST: HELENA, RUDLA, JÁ, KNEE, (SAM).

Asi hodinu před touhle schůzkou mi Sam po telefonu sdělil, že asi nepřijde a že jí povedu já. Poslal mi po Nyčkovi nějaký hry skostkama, ale na ty stejně ani nedošlo, protože jsme celou schůzku uzlovali. Začalo to tím, že jsem přišla pozdě, a potkala jsem je (Helču, Čudlu a Kneeho) jak šli na kosárkáč, protože ve věži byli Odysseové. Když jsme se usadili v dolní kajutě a Knee vyndal stopky, Helča s Rudlou prohlásili, že mic neumějí. A taky že musej jít brzo domů. Takže se začalo cvičit a já jsem dělala tabulku na časy. Můj zápis z týhle posádkovky (myslím ten v pracáku) vypadá hrozně - zakájila jsem dvěma kaňkama pak už to šlo jedno za druhým. Konečně se začalo s uzlováním. Trvalo to hrozně dlouho, hlavně když přišel na poslední chvíli Sam a taky uzloval. Do mýho hroznýho listu v pracáku přispěl tím, že tam začal psát zelenou tirou. Úplně na závěr, když už Helča málem odešla, nám Knee řekl o příští výpravě, prostě organizačky. Byla to taková nijaká schůzka. Nevím jak ostatním, ale mně se moc nelíbila. Sice jsem mic nezmokla, ale zase celou schůzku jen uzlovat, to není ono. Taky to bylo trochu zaviněný tím, že nás tam bylo pět a půl (ani ne) a schůzka byla zkrácená.

VÝPRAVA do LAŠOVIC

27-29.1

ZA DŽIGIM DO MLÝNA

ÚČAST: CAM, VOVA, KNEE, MÝVAL, SLÍPEK, BLANCHE, BLUM, HELENA + HANKA, AYMARA, JÁ, BONOBO, SAM, JIRKA (RUDLA, ETA, ROMAN)

Přijeli jsme už za tmy a ještě jsme museli jít chvíli pěšky. Ve mlejně nás uvítal Džigi a ukázal nám pokoj, už se tam topilo. A provedl nás celým mlýnem, je hroznělikej, ale vhodných patrech nic není. Byla jsem zvědavá, jak se Džigi změnil, ale aspoň vzhledem moc ne, spíš možná ahoránim. Byl takovej starší, moc se s náma nebavil, ale jinak myslím, že i po odchodu z oddílu je to fajn kluk. Jak už jsem psala, v pokoji se sice topilo, ale teplo tam moc nebylo, takže jsme si hned po jídle zahráli hru pro zahřátí. Vova měl dokonce vynyslenou, jak strávíme večer, když není kyta ídali jsme si o rodičích. Ale vůbec jsme je nekritizovali, mám pocit, že šlo spíš o celkový názor na život srodiči, doma. Večer ve spacákách nám Vova četl povídku Marcus O'Brain, dost lidí přitom usnulo, byli jsme nějaký unavený, nebo už bylo pozdě. Taky jsme se ještě před tím byli koukat na hvězdy. Ráno v sobotu nás vzbudila Blanche pískáním na flétnu, které semi v tu chvíli zdálo hroznětvrdý. Rozcvička byla celkem krátká, dokonce bez kotrmelců. Po snídani jsme s bruslema na rameně vyrazili po nějaký cestě z lašovic a všechny louže a potoky vůbec nebyly zamrzlý, takže už nás opouštěly všechny naděje, žesi zabruslíme. (Na tuhle výpravu jsme totiž měli místo lyží brusle). Až těsně u Ratovníka, asi po hodině cesty, jsme našli velký zamrzlý koupaliště. Pustali nás tam na vlastní nebezpečí. Nebruslící začali vybrabávat cestičky a my ostatní jsme se kolem nich prohánělí. Když jsme si zajezdili, hrálo se na babu v uličkách, na rybičky a rybáře (změněno v nábor do oddílu Argo) a na liščí ocásky. Aymara i Helča mě učily bruslit měsíce a pinuety, vůbec mi to nešlo. Bonobo a Knee nám předvádělí psí kusy, větší nou skoušeli po dvojitém saltu na ledě a za nima zůstávaly rýhy tak pět cm hluboký.

Přibližně v poledne jsme vařili po posádkách poridge. Nechali jsme věci i brusle na ostrůvku uprostřed rybníka a šli jsme po zamrzlý říčce kousek proti proudu a tam jsme rozdělali na ledu tři ohně. Já jsem si chtěla splnit vaření poridge do NK, takže jsem nic nedělala a dirigovala (ale taky to není úplně pravda, nosila jsem dřevo a pak jsem míchala). Posádka měla v tom jídle jako ovoce rybíz a bylo to moc dobrý. Ale ten náš byl náhodou taky dobrej! Po obědě jsme ještě chvíli bruslili a pak jsme šli utahaný zase těch 5 km zpátky. Při jídle přišel Bam, akorát včas, protože měl kytaru (přijel totiž zrovna z hor). Učili jsme se uzle - zakončení uzlovačky, čtverečku, hadí spojku a jeden, který nevím, jak se jmenuje, je to takovej omotávačka. Čtení bylo i tenhle večer, ale zase jiná povídka, tu nám nám Vova s Kneem dovyprávěli vlastními slovy. Teď se četla „Utrápení", nebo taknějak. Obě ty povídky byly asi tak z doby osidlování Ameriky. Ráno jsme měli na rybrancon - buď zůstat tady a zahrát si Samovu půldenní hru, nebo jít znova bruslit. Všichni jsme chtěli bruslit, až na Kneecha, který měl po včerejšku nataženej sval. Tentokrát jsme jeli vlakem, ale vstávalo se moc pozdě, takže jsme se nestačili nasnídat a pak to dopadlo třeba tak, že jsem se já snažila namazat v jedoucím vlaku chleba. Na kluzišti se nejdřív musely vyhrabat nový cestičky a pak se hrály znova včerejší hry. Bamovi někdo nedopatřením půjčil brusle a on se pak málem přerazil, dělal při tom bruslení hrozný figury, protože už to zapomněl. Taky pod námi několikrát zapraskal led, určitě taky kvůli Bamovi. Nakonec jsme dělali dlouhýho hada a ubrzdili tomu nám ujel vlak zpátky. Aspoň jsme se proběhli. Na nádraží, když jsme zjistili, že nám ujel vlak, jsme my, ta rychlejší skupina, zaletli za roh, aby se ty pomalý aspoň lekli, že jsme jim ujeli. Jenže oni nás viděli, takže z toho byla jen legrace, aspoň se nám spravila nálada. Cestou domů jsme vzpomínali na letošní tábor, já na něj ráda vzpomínám, protože jsem spala s Aymarou a bylo to fajn, rozuměly jsme si (a ještě si, myslím, rozumíme). Když jsme došli domů, teda do nálejna, začalo velký balení a uklízení, musely se vytřít podlahy, vrátit matrace na místa a vůbec uklidit a pak teprve jsme vyšli směrem k nádraží. Tenhle vlak nám naštěstí nejel, ještě jsme chvíli čekali. Cestou domů jsme moc nezpívali, jenom Bam a Bonobo a Blanche hráli nějaký známý a hlavně neznámý písničky. Rozvíjela jsem své teorie, že vzpomínky jsou dobrá věc. Já mám teda vzpomínky ráda, ty hezký. Měla jsem takovou vzpomínkovou náladu.
Na nádraží jsme se dověděli, že plavčíka splnili Tomáš a Jirka. Myslím, že budou přijatý.

Tally

ODDÍLOVKA

Tuto klubovnu jsem zahajoval já, se svým nadebudnutým tangrem. Asi jsem to zjednodušil tím, že jsem dával možnosti a) b) c), ale jinak by to asi dost lidí nevhodilo. Takhle se o první místo dělilo asi 5 lidí. Mám ten dojem, že potom byly organizačky a potom jsme jako obvykle skládali origami. Byl to žabák. Dlouhodobější se mám ve skládání papíru zdokonalovat. Asi bysme se ale měli opakovat stejní věci, protože jinak to, co se naučíme bude k ničemu. Na závěrečném nástupu.... Ještě jsem vynechal jednu hru, kterou se hrálo po posádkách. Z vítězů tam byl jenom Roman (jeho poslední minuty), tak jsme nezabodovali. Hra spočívala v tom, že každá posádka zadala dvěma skupinám písničku, na kterou se měly vymyslet slova.

A teď ten závěrečný nástup. Přinesl dvě novinky. Zaprvé - Roman co se týká oddílu dodýchal - za druhé Jirka a Tomáš (dlouho že se nepletou) se staly plavčíky. Bam sice dostal provizorně v ruce glejty, takže se adeptům na postup nebo vstup mínky slíbily od list, ale nic z toho nebylo.

Z chůzky vedl Knee, a zdálo se mi docela uklázlivý. I když, abych se přiznal, tak se mi zdá, že ty chůzky začínají stoupat osobitost. Ale takle chůzka docela šla.

Sam

HORY

10.-12.2.

Start na hory byl na stanici metra a odtud jsme šli hledat autobák. Našli. Jelo v něm s námi ještě nějaci prckové - prý to byl taky oddíl. Večer jsme si pohráli o televizi. Je dobrý, že se povídání tak nenásilně ujalo, takže to nepřišlo nějak nuceně. A je to věc, kterou uvítám zvlášť, takže každý třídní večer svůj názor, aniž by měl handicap (?) proti ostatním. Ještě se dělí Ostrov přátelství (nová zvička).

Druhý den jsem vstal, a zase se sechnul, protože jsem nebyl ve své kůži. Ale vyhrnul jsem na lyže, protože mě to přesto. Ale ouha - nepovedlo. Takže jsem z toho moc nemel. Ale bylo pěkných pozdních, tak jsem nechápal ty, kteří zůstali doma. To snad mohli rovnou zůstat doma, protože to nemá smysl. Já jsem se nakonec vrátil do chaty. Připojilo se ke mně obdivuhodně moc lenochů. No, a zbytek výpravy než jsem se nehnul ze spacáku. Zarazilo mě ale, že když jsme přijeli k chatě, tak ti co jeli se mnou a nějaký nemohli, nějakým lyže nalezli sami a byli moc dlouho.

Po týhle výpravě následovala Petrašéza. Letos jsme chytli skvělý počasí. S námi byl na Petrašéze ještě Tonebo s dvěma kluky, kteří měli chvilkový tátovský chvilky. Přímo s námi byla na Petrašéze ještě Helena - Varova známá z Petřín

ODDÍLOVKA

Tato oddílovka byla tak trochu chudá, protože většinu dne zabrala výplata. Ale zadátel byl dost zajímavej. Byl to tangram, kterej nebyl jen tak obyčejnej. Na označovatele totiž vysel papír, kterej vypadal jako obyčejný příspěvek, a na něm bylo napsáno, aby jsme šli, až se bez zeptání jména jednoho zpívala písně. Byl to testík na to, jak kdo dle označovatel. Potom jsme hráli hříčky, při kterých jsme hádali zamlžené věty. Já měl vlochnout (pomocí otázek ano, ne) jména poloostrova Kola. V životě jsem o tý dílce nic neslyšel. Mezi tím se vyplácelo a hrnuly povídky reprodukce. Cipisek stvořil dalekou tuhou reprodukce, protože to je úplnej moula a trouba. Jinak naše pozdělka zaznamenala úspěch, protože Tally vlodila nádherně a nahlédla hraného obrazu. (Paní a pán při víně). Zbytek zvládly se sama.

Naše klubovna se blíží ke stavu dokončení. Na označníku je visí tabulka - vlídek zlobí vlajíje, jak kdo chodí na pracovní klubovny. Zajímavý je, že někdo chodí na každou družinu a někdo nepřišel ani jednou (Kot, Helda, Hruška atd.). Obdivuji jejich lenost, s kterou si klubovnu nechají klidně postavit od druhých.

Jana

VÝPRAVA NA SIBIŘ

Výprava na Sibiř se odbývala v terideni pana Čalža. Tak jsem vůbec Nyvldova tatínka, tak mi bylo hned jasný, po kom je dýjal tež vůdci starostlivej a t.d. Večer (páteční) bylo na programu pozdavů o trestek. Tentokrát ze strany tazzické vypravoval povětšinou Slaboduchí historky, takže to bylo taky chudý.

Druhej den začínal tozcvičkou a potom jsme měly tabory. Na větší vzdálenost (3km). Bylo dobrý, že se všichni skautíci snažili nezůstávat pozadu. Naše posádka to samozřejmě vyhrála. Za chvilku jsme míjeli jezírko Twaleta, a přišli jsme na Patrony Kameny. Odehrával se tu slet na čarodějnický Sabatku. Proti jim dělat trosto a projet dvorem. Já a Stopcan jsme opět vyhráli. No, a potom byla moje kra. Šel lyžr, že se dozela za to předjíždět, ale povedla. Sice jsem stavovek možná tuto zídku to se stratilo. Potom jsme zase šli odpočívat a vařili jsme se. V dálce jsme měli zahrnutou kra, kterou mi dělat nedíka.

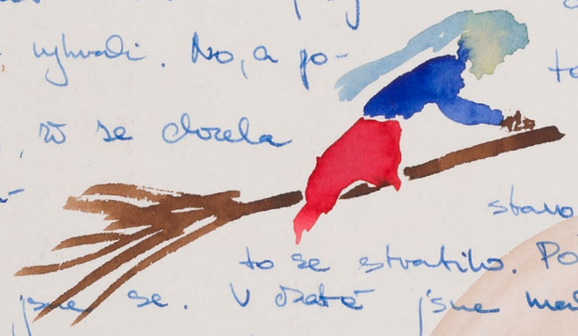

Druhý den jsme dopoledne dělali dřevo a hráli fotbal. Fotbal se kopal se dřívější soft- balu. Blemek byl vyloženej, protože zase dřevo otravoval. Ten je s tím úplně špatnej. Blanda, Bymara a já jsme dělali oběd. Po obědě jsme uklízeli, a pan Otýval se tam celou dobu nervózně vrtěl, aby jsme to stihli. Nakonec to bylo úplně v pohodě uklizený. Šli jsme zase docela dlouho na vlek. Tentokrát jsme ho kupodivu stihli dobře, takže jsme si na nádraží povídali o Otatesově hesle „Poznávej život ja umřeš". Vůbec nejvíc jsme se nesmáli, co to znamená, tak jsme si takhle nic nevěděli.

Sam

Tyto vyzvědače připravoval Poseidon. Proslýchalo se, že to prej bude strašně vymakaný, tak jsem byl zvědavej. Co se týče pravdy, vůbec, vypadalo to tak, že jsme se rozvolili do 6 stupňů (Vždo se mi, že jsme se mohli vrátit a nedělali jsme zvíře od tvarohu a přitom se vybojovali vůkolo a t.d. Naše stupňa za začínala na ulištěný tričkový. Pozdrželi jsme se u stanoviště v bludišti dlouho, že se zbon jsme se [illegible] ptali. Potom jsme se rozdělili, a vybrali jsme se jsem běhal sám. Nejdřív do Stupňovýho, potom zase tam jsem [illegible], cestou jsem potkal Káju, Zdenu nás bezvadně vybrl jsem (jako všichni pozdější), ale udolal jsem zvířata a zamkl jsem ji před nosem silnou dveře, a pak jsme se na sebe štěkali, takže nebyla smůla. Vůbec dobrý se zdálo, že to bylo opravdu jejím vyzvědačům vůbec vadilo. Že se to ani nestačilo pořádně rozpracovat. Taky jsem nedělal, protože tyhle blbiny třeba na lesíčení, takže potom [illegible] vůbec bolelo po lesíčení a myslelo se, a dalších 10 povídalo okolo. Samozřejmě, že to byli ti naši, ale právě proto nemělo být na tom lesíčení, ale jinde. Co se tím zdrželo, hry, tak to vypadá, že jsme to tak trochu [illegible] rozhodčí, protože jsme zdálky ale viděli o dívat hodinky [illegible] dřív. Sice to opravdu [illegible] pozdrželi, ale to jsem nějak nezaregistroval. Takže jsme dorazili na kravskou pouť. Nejhorší na pouťi jsme to nespatřili [illegible] vizovat [illegible] přišel Kuba a jeho gupa, takže jsme [illegible] jedný. Hra byla potom improvizovaná podle životů a [illegible] Nejvíc zlupiči je samozřejmě vyhnáni, a měl prožo být [illegible] před lemací (to jsem zapomněl [illegible] ke legendě). Myslím, že tím [illegible] vyzvědače bavilo vůbec. No osobně [illegible] dělat dobrý, i když to [illegible] nemá to co za vlade.

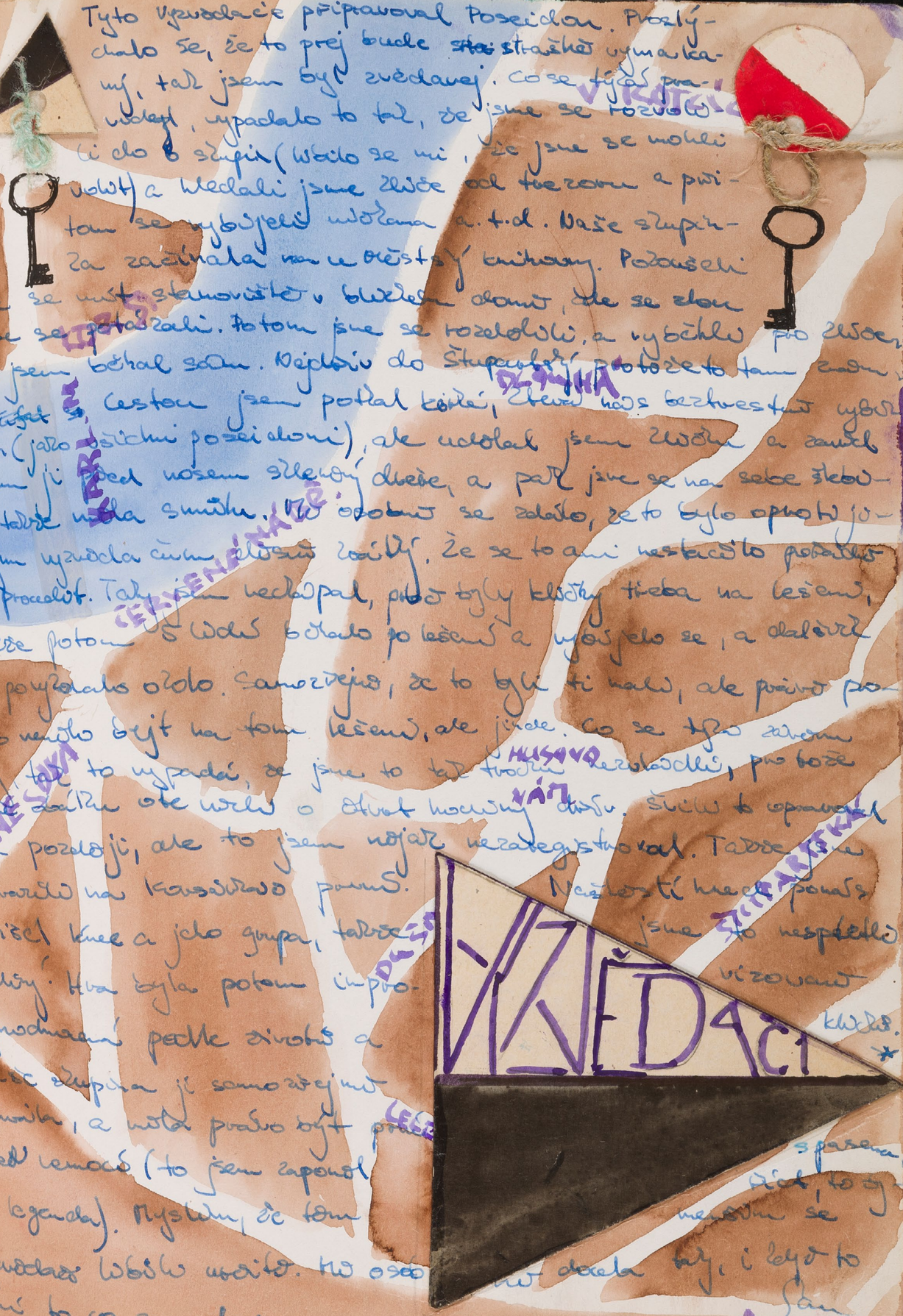

POSÁDKOVKA

Na posádkovou schůzku jsme měli sraz na konečné tramvaji 31 a 3 pod hodinami na roku. Z naší posádky tam byl jen Sam a já. Knee tam přišel také, aby nám půjčil vozík. Tuto schůzku jsme měli proto, abychom odevzdali sběr z domů, kam jsme asi před měsícem dávali plakátky.

Když jsme jeli do sběrny, bylo asi za 10 minut 6, a proto jsme museli čekat. Do vozíku se nám všechen papír nevešel a tak jsme ho nesli dost dlouho v ruce, jenže balíčky byly špatně svázané, takže se nám ho uprostřed ulice skoro všechno vysypalo. Knee dělal pro jednu hradičci, kterou viděl v některém domě.

Konečně jsme dojeli ke sběrně, ale ta už byla zavřená asi 5 minut před 6. Sam tam začal házet balíky přes plot, ale nikdo neotevřel. Nakonec jsme to dali k Sorg. na dvůr. Potom měl Sam plánovaně jít do hry, ale když jsem tam byla jen já, tak jsme šli nejdřív do cukrárny a pak se rozešli.

Julča

ODDÍLOVKA 21.9.

Dnešní oddílovka začala organizačními věcmi, a to nejprve programem na Dokolu, potom domlouváním posledních prací v klubovně a rozdáváním speciálních úkolů. Mně a Melovi připadlo vyzvednout okna. Tím skončili organizační věci.

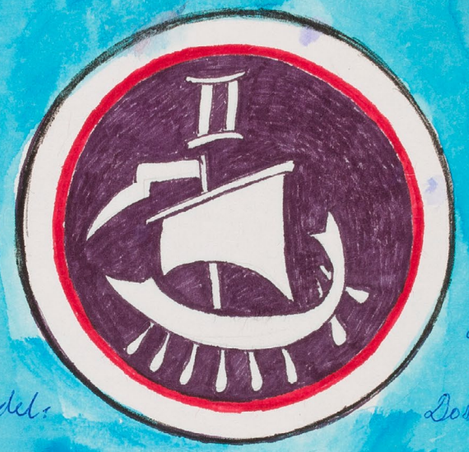

Pak jsme skládali papíru. Viklorka to prošvihla! Složil čtverce a další dva nesnesitelná, leč možná. Lépe už Alespoň stručně z jejích pravidel: skládačky z papíru. Snažili jsme se skládačky alespoň v dopadlo druhá hra. Dostali jsme 36 čtyřlých kartiček a 12 se znaky (trojúhelníčky, kolečky nebo čtverečky) na krajích dvou, tří nebo čtyř stran. Uprostřed každého čtverečka byl jeden pojmenovací znak, který se s žádným z 36 ostatních neshodoval. Nejdřív jsme přiřadili roty na malé kartičky a vždy na bus papíru. Potom začalo čilé obchodování. Nakonec jsme skládali malé čtverečky do čtverců 6 × 6 rotovými znaménky k sobě. Chybělo nám pět čtverečků do alba a Cuty Larkr jen 4. Ale nosili jsme jim chybu a tak jsme se dělili o první místo s Cuty Larkem.

Pak nám Gam dal divní mapy, zjistilo se, že jsou na orientační běh. Chvíli jsme si je prohlíželi a potom jsme dostali desky.

Dělal jsem ze s Malou a docela nám to šlo.

Pak byl „Decibelík". Jeho náplní byly písně J. Nohavicí, zpívajícího textaře. Moc se mi to líbilo. Ale asi už moc dlouho zpívat nebude.

Potom slavnostní nástup a Malově, Mývalovi a mně byl věnován znak Argonautů. Bylo to moje druhá slavná chvíle od vstupu do střediska, první když mi dali znak Odyssea a druhá teď. Potom jsme se šli k Kneesovi pro ETSY a zjistili kolik se musí ne odpírat. Přes 240 korun. Konečně jsem si ještě zpěvníky rozlosoval se a tím pro mne scházka skončila.

Ax

Dohodk

24 - 25.3.

Měli jsme brzy ráno v 10:30 před klubovnou. Myslel jsem, že Ax nepřijde, ale přišel, dokonce i Tom. Bylo nám sděleno, že bude orientační běh. Předem už jsem tušil, že zabloudím. Šli napřed na metro a pak na autobus. Tam nás přivítali nějaké otázky. Dál nám dali buzoly a mapy. Pak jen ahoj a mě se tam dobře jsem si říkal. Že začátku jsem byl zmaten, ale po chvíli vše doběhla Gori. Říkám si mám vrátit nebo nemám já pobíhám. Našli jsme 2-ku a kdesi jsme si mysleli, že to bude 1-ka. Pak jsem šli do kopce. Chvíli jsme se tam motali pak potkali Radku. Konečně jsme se nějak domotali. Potom jsme se ještě potkali s Helčou a s Janinou. Domotali jsme se ke stanu kde jsme hledali 1. Pak nám zbývala 4-ka a 5-ka. Po cestě jsme si povídali měnám skále a Detektivce. Potkali jsme Toma s tou jednou holkou jak sbírají **vakáče**. Do cíle jsme dopotácely jen tak tak. Chvíli jsme se tam prali s Tomášem a Kubem, ale pak jsme toho nechali, protože se objevil Beno. Jdem na hledat. Já za

šibřidle. Hledali jsme ho celou pěknou dobu a pak přišel po silnici. Vona se tam pral s Chuanem co byl pes. Jdem na autobus a on jde s náma. Nakonec když přijel i autobus musel ho Vona přivřezt. Konečně jsm v klubovně pančekud jinan cestou. Lezem x okenem po žebříku. Tam na nás čeká jídlo a myslík. Napřed jsme si zaspívali a pak jsme si dali myslík. Pak chlebíčky. Několik písniček. A pozing po mně ho musel snísl Tomáš. Na Viktorii vyšlo myší. Spát už se chtělo každému neschichli jsme limik. A tak čtení nebyla Dána byla smolaně. Já a Tam jsme museli dojít Vozs pro jízdní řád a pro kolíčky. Pak jsme si zahráli hru. Co dě jsme si vzali věci a jeli na dohodu. Po cestě jsme hráli hru „ne-ja". Gli na dohodu. Tam proves Gam a Vona neákau věc. Potom jsme se vydali na oběd. Beho si pozdě rozbil pusu. Po dlouhé chvíli jsme tam x dojeli. Začali jsme vařit guláš. Už byl skoro. Mates a Tomáš nasypali do guláše celý balíček paliva papriku, sůl a koření

Pak nočala bitva. Napřed jsme byli s Jasmem pak s Barobem. Všechno jsme prohráli. Pak jsme pobírali a pak jsme jeli domů. Domů jsme dorazali na čtvrtí. V klubovně jsme se zamínili o Samovi a vyplatě. Nicko si kapl zpěvník a běží domů.

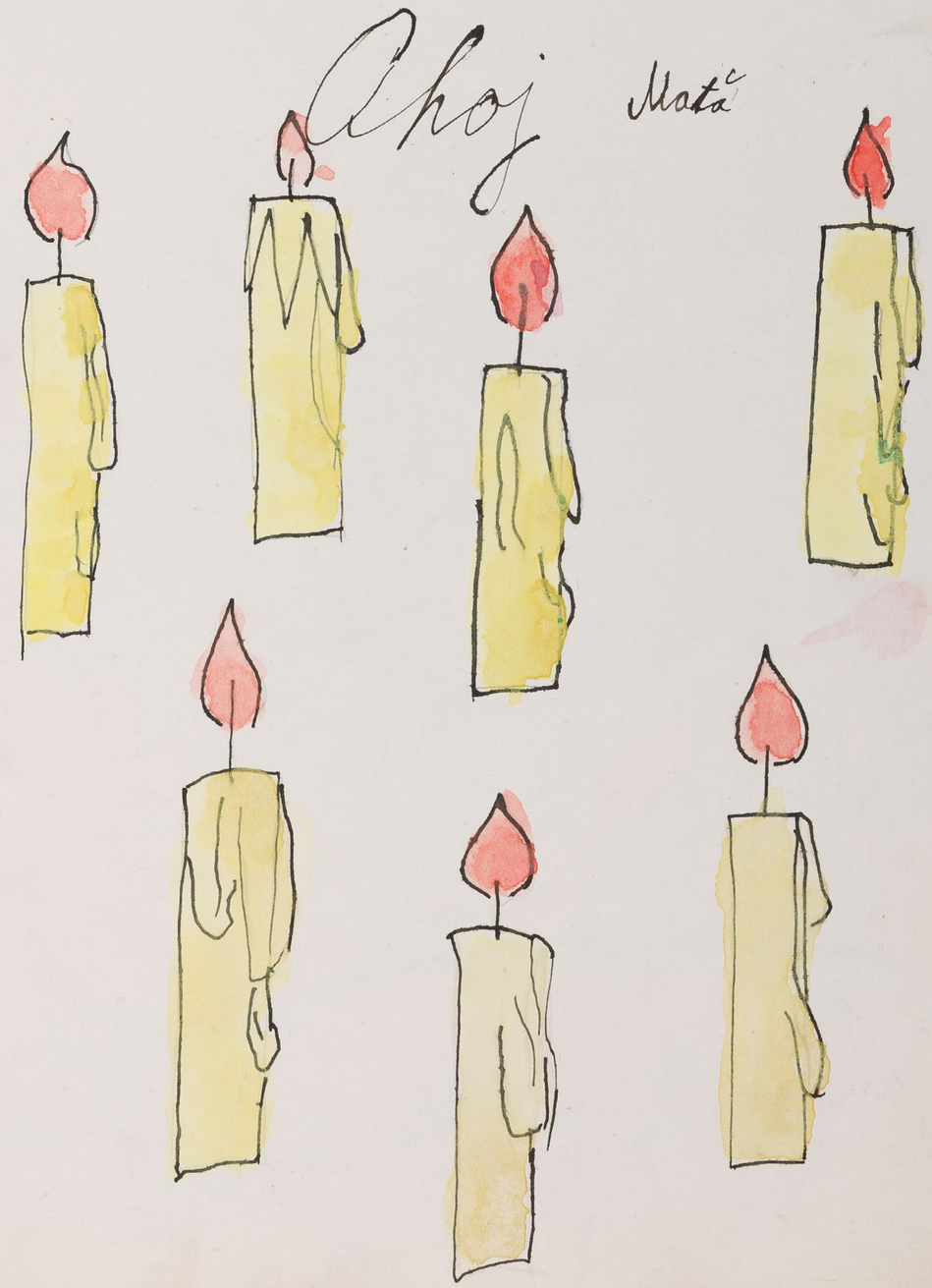

POSÁDKOVKA

30.3.

Účast: Sam, Tally, Helča, Cipa, Maša, Ax, Kocour

Dnešní posádkovka začala trochu rozpačitě, protože se vyšiřovali příspěvky a peníze se sbírr. Po nástupu následoval Samův šangram, jak jsme vtipný. Potom byly organizačky. Sam připomněl, že se brzdě opět tradičně plnit Saben budu buben. Když se skončili organizačky, hráli jsme originální hru - Zvrolčí ploutvičky. Byly to zcela obyčejné liščí ocásky. Hráli jsme štěkrát. Dvakrát jsme Samovi ukrli ploutvičku hned na začátku. To bylo lepší, protože pak by jsme se mohli mezi sebou samozřejmě vypořádat, ale když hrál Sam celou hru, tak jsme moc šanci neměli. Protože jsme hráli v klubovně, tak jsme se nemohli moc běhat a bylo to tím pádem hra spíš na pozornost. Pro mě to bylo dost nepříjemný, když jsem bojovalo s Cipou. Neměla jsem nějak moc odvahy abych na Cipíka nějak vyšlíla. Nakonec to skončilo nerozhodně. Potom jsme si museli chvíli pobýt za dveřmi. Sam pro nás totiž připravoval další hru - dveřičky. Hra měla jednoduchá pravidla. Sam nám různě poschovával dveřičky za zpovídu a my jsme je pak hledali. Ty většinou byly vidět, ale přesto jsme jich Sam plno nechalyl Bylo na to totiž dost málo času. - Já hodnotím, že jsem to ocenila, zvrolčí ploutvičky pobrí bobzvěl až za dveřičky. - Takže po dveřičkách zvrolčích ploutvích jsme si hráli na tělší. Měli jsme dvěma kostkama hodit od jedničky do dvanáctky. Mohly jsme i násobit a dělit (to čísla na kostkách). Ale přesto všecko jsem při své smůle skončila poslední. Hra to sice nebyla moc na myšlení, ale tak úplná zas lehká nebyla. Líbí se mi ten nápad, hrát hru s kostkami. Schůzku jsme skončili opět nástupem.

ODDÍLOVKA

Na tuto schůzku jsem přišla o něco později, právě když se začínal šangram Sony. Špatně bylo to v tom že každý měl odpovědět na různé otázky které Sony četla. Dost mi vadilo že jí do toho každé lidí mluvilo například pikoš který se přitom dost nemístně smál. Potom byly organizačky při kterých každá posádka získala Sam projede na výpravu. Další hru měl připravenou Vora jmenovala se procházka po Praze. Pravidla byly asi tyto Vora četl místa v Praze na kterých právě jsme a pak jsme různě sakykali tak dlouho dokud jsme se nějakým nedostali a měli jsme vyjít kde jsme. Potom byla zakončení na ochůzce a po ochůzce byla výplata a nor. delování různých instrukcí.

6.-7-8. dubna

POSÁDKOVÁ VÝPRAVA

Přišel jsem akorát na místo, kde jsme se měli střetnout s Ocem. Bylo 15[44] a jela tramvaj v ní Kocour a Tally tak už jsem chtěl nastoupit, ale Kocour řekl, ať nejdu na ně počkal. Tak jsem šedá čekal 10 minut co odjela tramvaj se přisátrala. O deset minut jela další tramvaj. Nastoupili jsme a vydali jsme se na nádraží. Jmíchar. Byla to tam úplně přeplněný. Jdeme na hlavní po dráze mých schodech tak kráčíme do leva a asi 100 m tam jsme uviděli Kocoura a Tally. Tally šla rozhodí vzrušeně. Já, Al a Kocour jsme si pomáhali myslel jsem že se Helča nepříde, ale přišla a dobrovolně a čipa. Muselo jsme jít na naší úplný nástup. Ve vlaku jsme se nesedli, a Tally nám vyprávěla hned. Tally nám řekla obrácená čísla a my jsme se mýlili ráda správně. Čipa stále a pak vystoupila. Odvezli jsme vystoupili na nádraží. Co nám nádraží nám o dalším něco připomínalo. Myslel jsem, že se do kuba nekonečná. Ušli jsme asi 3 km a o chvíli jsme se octli se, nevím a kde má bydlet Ivan Oswald. Tally a Kocour nám přišli načili kousek pak zase Helča. Zachvíli kadý byl žízně. Čipísek, Helča a Kocour chtěli a najednou zjistili, že nemají lístky museli se pro ně vrátit. Byli jsme na konci Dodnice a ocitli se před nádražím. Ušli jsme kousek a mířili nalevo. Ušli jsme 50 m a konečně zastavilo auto. Někdo měl nastoupit. Já jsem nastoupil. Zachvíli jsme se octli před chatou. Nemohli jsme se dočkat tak jsme vyzvánili dveře. Zachvíli kadý byla i otlakní. Rozloučili jsme otali jsme se do práce. Já a Al s Helčou jsme šli pro pro vodu.

Tally připravila večeři a ostatní šli na dřevo

jsme zakopěl když jsme přišli čipa se vyjel vzkaz a už to líkala. Za chvíli začalo pršet. Rychle jsme zavřeli dveře. Večeře byla skvělá. Po jídle jsme hráli hru pyj a lež. Po deseti minutách jsme šetřili nechodli a šli spát.

Ráno vstáváme 6[30]. Čeká nás velký den. Ze snídaní byl porge byl celkem dobrý. Hned po snídani jsem přišel pan Doubek se psem. Šli jsme na opuštěné místo. Celé dopoledne jsme spalovali dřevo. Nejvíc pracovala Kocour. Ve 1200 jsme se šli nabědrovat. K obědu byl chléb s řízkem. Bylo to moc dobrý ale jíšě jsme měli málo a tak jsme dostali ještě bochník. Po obědě jsem hrál lakros. Chvíli hrál s Ivanem, ale pak byl rozhodčí. Velice málo se dařilo ale až na pět sekund to přestalo ještě chvíli zahráli a pak jsme šli domů. Před chatou jsme si umyli celým a hráli hry, které jsme si měli připravit. Dobrali jsme takhry bez „a bez". Hned po hrách jsme se začali plnit. Každý sám za dřevo kam jen paly. Mě to vydrželo nejdéle 5 minut. Vydrželo to jen Helče a Tally. Hned potom začal blejvák. Šli jsme do chaty a začali hrát hry. Jakeron vymyslela Tally potom byla povídka a pozor. Už jsme začínali doma čipa dělá večeři. Po večeři jsme si přičtali kompoty a nechali je kolovat. Potom byla čeká o povídání co si o kom myslíme. Já jsem usnul dřív než mě vím. Ráno mě kdosi vyprávěl pozor. Umývání jsem měl já mil jsem do přípravena rychle a tak jsme se najedli a začali balit. Před obědem jsme si zahráli ještě kopičku po hmyzech. Al nebral, protože navařil oběd. Po kopičce jsme šli na oběd. Po obědě jsme ještě uklidili kolem co jsme šli pro vodu. Na mě přišlo mýt kolíbku a tak jsem myl. Potom jsme se ještě chvíli hostili ale to už jsme nebudu málo protože jsme museli jíž. Večer jsme si povídali na nádraží jsme došli za chvíli přijel vlak úplně nabitý tak, že jsme si skoro nemohli kam sednout. Ale což lidi vyskupují divné věci mi tak, že nám uvolnili místa. Zachvíli jsme byli na nádraží. Tam byl vyhlášen mír v tomto případě čeká se Tally. Známka byla nižší kolem dvojka 1,63 nebo tak.

Matěj

12.4.84

Sraz na dnešní posádkovku byl v 17⁰⁰ ve věži.
Když jsem tam za 5 minut 5 přišel, byla tam jen Tally, která se pokoušela zalepit. Bohužel, plánovaný fotogram se letos nemohl konat, protože Tally, která měla vést dnešní posádkovku, neseh[nala] fotopapír.

Postupně se sešli i ostatní členové posádky. Na začátku hlavní schůzky je nástup a potom fotogram. Pozorujeme asi minutu obraz pod barevnou skříní a pak nám Tally dává desetiotázek, a to:

1. Jméno obrazu.
2. Co je a jakou barvu má pokrývka hlavy žen.
3. Která z nich má červenou sukni.
4. Zda je tam lilie a její barvu. 5. Kde se nachází cesta.
6. Jakou barvu má obloha. 7. Jsou-li na ní mraky.
8. Která ze dvou staveb je hrad. 9. Je-li je tam voda a kde. 10. Má-li nůžka žena na kříž ek a která.

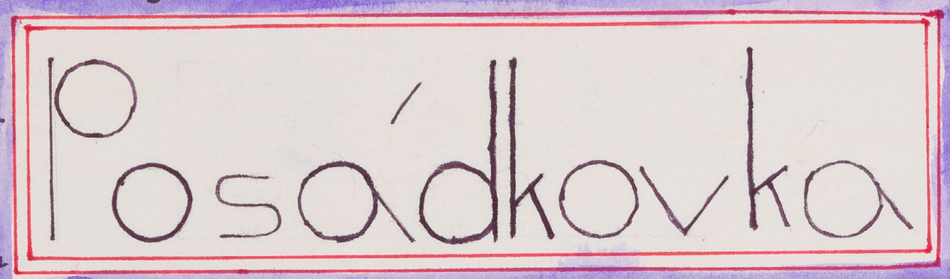

Mně to nedopadlo nejlíp, přímo úplně špatně.

Potom jdeme ven a pokračujeme skupinu posměváčků k Josefské - smějí se, blyskáči, nošim krásným čepičkám.

Zastavujeme se před basilikou v Markétě a chvíli pozorujeme jednu boční stěnku a pak se pokoušíme napsat ze paměti. Zapsal jsem toho dost, ale přesto jsem byl poslední.

Po návratu do klubovny se učíme semafor a v tu chvíli přišel Gam a snaží se nám to vysvětlit, skoro zaostal.

Pak kontrolujeme nástupničky a zkoušíme tangram. Tentokrát skončí sirek do krabičky klaviček na jedna stranu za 3 minuty. Mně jich zbylo šest.

Nakonec čteme úryvek z knihy Ty Porla.

Úplně nakonec je nástup s červený rákosa pak konec.

Účast:
Tally
Matá
Helča
Cípa
Ax

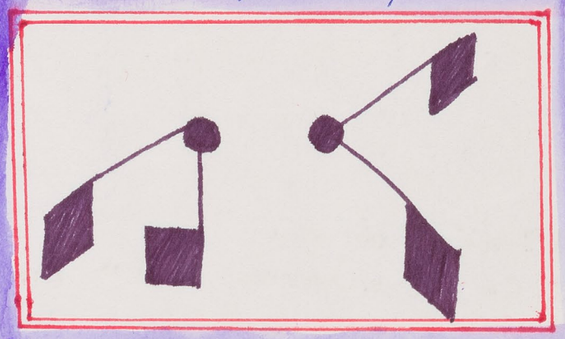

Ax

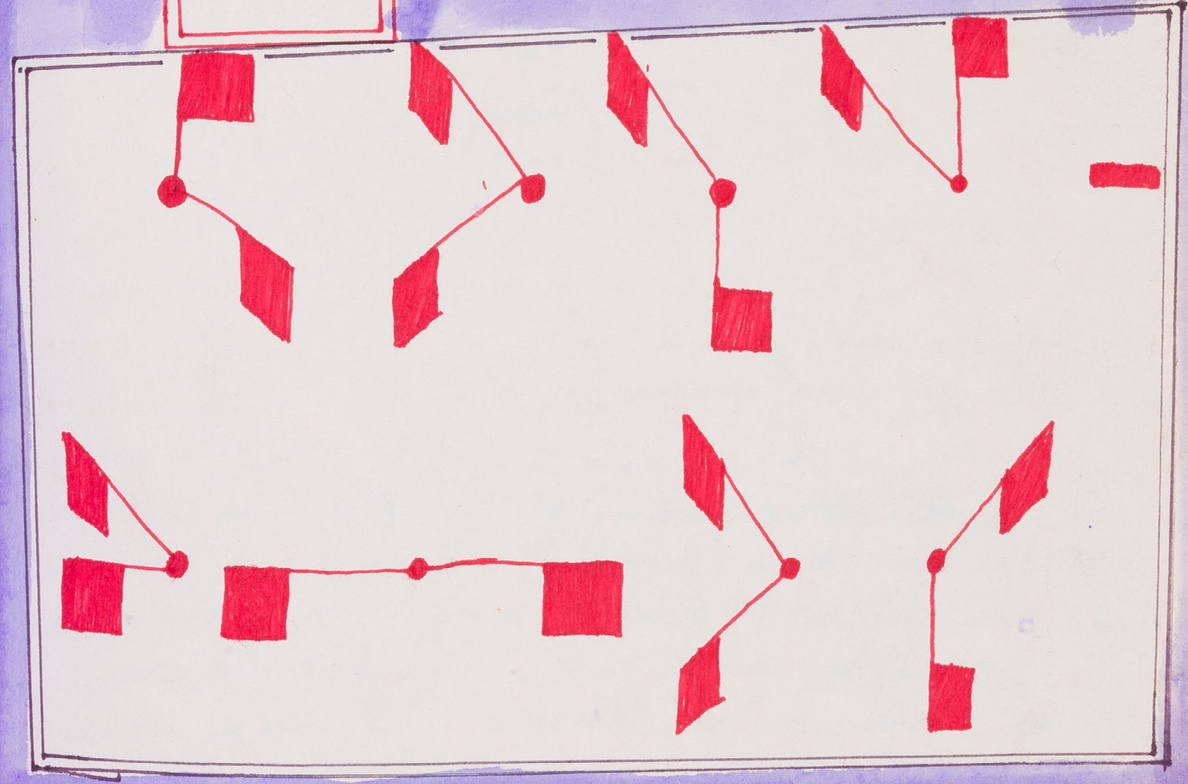

SOFT BALL

18.4

Byl to první letošní trénink a předposlední trénink před [illegible]. Po něm to byl ten zajímavější, že jsem fotil. Soft nám šel [illegible] předtím, nevím co bych měl psát (o hrách). Byla si s námi zahrát o Zdeň, takže bylo o jednoho lepšího hráče víc. Hra měla celkem dobrou úroveň i tak, protože byla hojně účast. U [illegible] jsme se dozvěděli o Rozhledech. Opět víc plus tajnůstků.

-·-

20.–23.4.

Stan byl na [illegible]. a já přišel samozřejmě později, protože jsem jel s Tamem. Cesta byla dlouhá a [illegible] pěšek dost bolí samozřejmě. Vedle [illegible] na zemitých stop. (hora z kůlem). Dvakrát jsme chodili z kopce na kopec. Bolí mě, že jsme nechodili pohromadě. Po dobu jsme hráli [illegible] hry, které se mi vůbec nelíbila. Bylo to asi takhle. Dalších hra byla už dobrá. Myslím, že každý z naší posádky [illegible] dobrý. K večeři jsme měli [illegible]. Bylo už dost tepla.

V neděli ráno jsme po posádkách šli z kopce jeden [illegible]. Naše posádka šla z kopce na druhou stranu. Naštěstí jsem se to [illegible] a nebylo mi nic nevolno. Zdyť jsme tam nabrali dovednosti, [illegible] tam naše teepee. Vypadalo divně. Zdyť jsme postlali postele, [illegible] jsme měli dost na [illegible]. Pak jsme šli na [illegible] a na nějakém [illegible]. Oba se tam opravdu zahřáli a [illegible] se tam sešlo dost protivných [illegible]. Když Oba s Vovou odešli jsme hrát Člověče nezlob se. Stan si s tím dala asi dost práce, tak mě připadalo, že to bylo místo nedomýšlený.

Potom už jsme se vrátili. Já se Štěpán jsme šli rovnou a pořád tam otravoval Štěpán. Naštěstí byl na zemi nějaký z oddílu vylodění, protože to byl opravdu trouba.

Sobotní ráno v neděli večer jsme strávili v teepee. Sice bylo už dlouho oblékáno šlem PEVNOSTNÍ (z papírů), ale na se toho nevyjímalo, a už oblékat se takle šlem vůbec nelíbilo. Potom taky Vova celý podmáčený vrátil na hrázce. Tento víz musí opravdu zavřený mít všechny protože pozdě budou [illegible] stanu.

U pondělí jsme se tábo Kaupelo. Voda byla ledová, ale bylo to příjemný a dodělalo to vědomost pěst jsem. Na cestu jsme vyrazili [illegible] u rozcestí a u [illegible]. Po cestě byly [illegible] hodně. Než přijel vlak, tak jsme u nádraží hráli [illegible]. Bylo to báječný, a nakonec jsme tolko nedali. Ve vlaku byla celkem pohoda. Až do Kyjova nikdo šel [illegible] pro vodu. Ale dojeli jsme v pořádku.

Zdyť byl měl dich, co se mi na tyhle výpravě nelíbilo, tak to byla sobědost lodí, která se zdržovala za zadní posádky. Nebo se mi to aspoň tak zdálo. Že každý si [illegible] to, aby se měl dobře, a ostatní z jiné posádky nějak [illegible]. Že to nejlíp posádka vedoucí. Ale mě to [illegible] u ní nejít. Zavrtala mě ta nechuť s Otcem někdo [illegible] nebo nabídnout, [illegible] se nadechnout někdo připletl z nesmělovských bonbónů u cizí posádky. Říct [illegible] já ti nedám, protože to je pro mě, to mě [illegible]. Ale zdyť jde o [illegible] posádky, kde je vedoucí [illegible]. Proto se mi nelíbí zdyť někdo [illegible] si, protože by se na naší posádce dostalo míň. A v duchu si myslí že by se dostalo míň na jídlo posádce, ale hlavně tedy i na mě. Nevím, jestli jsem napsal dost jasně a srozumitelně to, co jsem napsat chtěl, ale myslím, že takhle [illegible].

Sam

ROBINSONÁDA

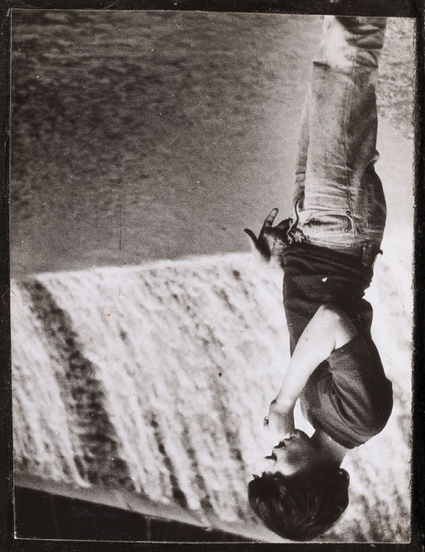

BRASILIA

KLUBOVNA +SOFT

2.5.1983
GAM, VOVA, KNEE, CÍPA, SLÍPEK, MÝVAL, BLANCHE, PIKO, BUBY, ŠTOPKA, AYMARA, MATE, KOCOUR, BLUP

Bylo to samo zřejmě obráceně - nejdřív soft, potom schůzka, takže začnu od softu. Hrálo se jako obyč na Plání, ale sraz byl tak brzo, že jsme to skoconrem nestihly. Když jsme přišly, byl jakýsi tréninkve dvou půlkách. Každý měl asi pět odpalů a běhal jen na první. Když dorazili soupeři (samý malý děti), rozdělili jsme se na mladší a starší. Já jsem byla mladší. (To dělení bylo proto, že nás bylo moc). Když se ty Achilleové, nebo kdo to byl, rozdělili, tak to vypadalo dost zajímavě, protože ty mladší byli opravdu hodně malý, větší na ně to držela v ruce poprvý a skoro nikdo neznal pravidla. Nevím, jak toslo těm starším, ale u nás to bylo takový legračně, ani by ech tomu neříkala zápas. Pak jsme vyrazili na různých dopravních prostředcích do kluborny. Tam se začlo orgami začkana. Vlastně celý zbytek schůzky byl jen organizačně vyřizování. Nejdřív věci k Vltavě, potom o táboře. Dostali jsme papíry svýbarvou a na oznamovateli je napsaná společná výbava posádky - kmene. Každý si vymyslí nějaký jednoduchý znak a dostane svou barvu, obojí bude mít na mičkách. Jinak celkem nic novýho, zopakovaly se podmínky účasti a do čeho si máme zabalit. Ještě jedna celkem podstatná věc: z Fraum přišel do naší posádky Mates, místo Cipíska, kterej přechází do Fraum.

Účast: Gam, Vova, Knee, Lom, Blanche, Slípek, kek, [redacted], Mates, Maša, Blum, Pí, Stopka, Buby, Cilík, Tom, Sery.

4.-6.5.1984

VLTAVA

Na naší poslední výpravě jsme se sešli v pět hodin ráno na konci jedný z našich ulic. Měli jsme malý nosiče s oblečením a spacáky. Odjeli jsme autobusem jedním směrem, pak jsme přestoupili na jiný autobus a jeli jsme asi 8 km nad Lenorou, vystoupili jsme u jedný hospody, která je

11.5.

POSÁDKOVKA

Když jsem přišel do klubovny uviděl jsem Matese jak běží na dveře a nikdo mu neotevírá tak jsme šli ven kam jsme čekali do 16⁰⁰ hodin. Konečně přišel Sam, Tally Kacout. Na začátku jsme si řekli něco o táboře co budeme asi dělat za úkol a co kdo má vzít. Pak jsme se dali do řádné hry. Dělali jsme rychle, aby jsme udělali co nejvíce. Po dvou hodinách jsme toho nechali. Každý šel do svých. Já a Sam jsme si zahráli Dirt. Tally a Tara nám řekla méně a Aaron jak máme vařit fotoalbum. Pak jsme se rozloučili.

Matěj

VICTORIA DOPLULA

SOFT ODDÍLOVKA

Sraz byl ~~16³⁰~~ na plání. Kdo ale sichtěl zahazet a si splnit mohl přijít o hodinu dřív. K nim jsem patřil i já, Matěj, Mates a další mezi nimi i 510. Hned jak jse přišel na pláň, snatřil jsem Matěje a kneecha. Vybalil jsem si NK a začal si plnit. Splnil jsem si asi 10 bodů. Potom přichází další lidé, mezi nimi i Jam. Házíme odpalujeme a já si opět plním. V 16³⁰ začíná pořádná hra. Jo jsem ve družstvu s Matějem, Jamem, Kneckem, Slíplem, Blumem, Matesem, Sorya a Maňánou. Jme pořád nějak dlouho na pálce a kratce v poli až se ukázalo na výsledku. Když nejsem na pálce ani v poli plnim si do NK. Nakonec jsme vyhráli 18-6(7). Po podání rukou se posedáme a dovídáme se že se Ohře nekoná přes tyče nemi autobusa že se proto pojede do míst kde byl tábor „Zlouče do blát" a to do části bláto. Potom Jam diktuje co sebou. Vařit se bude po barbuchách já vařim s Matějem, Jam s Matesem a Tallys kolovrátkem. Pak byla Blumovi udělana kvásná punkce stal se zbrojnošem. Ještě rozdelání praci v klubovně, pokyi, podání ruhou a konec.

AX

Když jsme vystoupili z vlaku, bylo ještě světlo. Asi tak půlka oddílu se hlásila, že už tam byli a že tam trefí i poslepu. Takže nás vedli. Prý to mělo být 2 km, ale když jsme dorazili na místo, byla už tma. Roztáhli jsme si celty v lese hned vedle louky. Potom jsme prolezli půlku lesa, když jsme hledali potok, zase všichni přesně věděli, kdeje, ale přitom pořád opakovali, že asi vyschl nebo se vypařil. Nakonec jsme ho našli a cestou zpátky vzal každý kus dřeva na oheň. Vova nám vyprávěl historii tohoto místa. Každý rok tam má některý oddíl střediska tábor, Argonauti tam byli v druhé části tábora z louže do bláta. Ze-hne-she-kha tam táboří skoro každou zimu s týpkama. Domluvili jsme si hlídky, tuhle noc měla hlídat Victoria a půlka Cutty Sarku. Hlídky měly taky za úkol usušit ostatním boty (to jsme si promáčeli cestou od vlaku. Šli jsme pořád močálem) takže se přikládalo celou noc.

Ráno byl místo rozevičky „náčrtek táborového režimu", projevovalo se to tím, že jsme vstávali asi v šest. Rozdělili jsme se na skupinky po dvou nebo po třech. Já jsem šla s Kocourem, protože jsme měly dohromady atlas (ptáků) každá jeden díl. Totiž šli jsme pozorovat ptáky. My s Kocourem jsme podle atlasu určily jen jednoho ptáka, ale viděly a hlavně slyšely jsme jich víc. Když jsme se v půl osmý zase sešli, vařila se snídaně. Po jídle jsme si naloucce opakovali uzlování a zkoušeli (a sem krinolínu a talíř. Uzlovalo se jednak tři uzle (lodní, ambulant, dražeí) na čas, ale poslepu, a potom pět dalších uzlů jen tak, aby sme to nezapomněli. To uzlování poslepu není nijak lehký, mně to ze začátku vůbec nešlo. A přitom všem jsme se ještě učili krinolínu. Mně se to povedlo roztočit asi třikrát, ale talíř mi vůbec nejde. Po tomhle líném začátku byl oběd, vařili jsme složitější jídla - jednak se to bodovalo, a taky jsme si plnili vařivost na tábor. Pak bylo líné pokračování - leželi jsme na louce na spacákách a Vova četl Ostrov přátelství. Když už nebylo takový vedro, vytáhli jsme lakrosky. Nejdřív se ale musely postavit brány a odklidit větve. Byly tam totiž větve poskládaný do kruhu, to je od týpí. Když tam tábořili v zimě, tak bylo to týpí obložený větvema, aby do něj netáhlo. A když pod tím sníh roztál, tak tam ty větve zůstaly. Tak když jsme uklidili louku, rozdělili jsme se a začali jsme hrát. Bylo to docela dobrý, v naší skupině si sehrávali hlavně Sam s Vovou, u těch druhých Slípek s Bonobem. Docela mě překvapilo, že Hanina, teda Buby, chytala přihrávky skoro přes celý pole. Hráli jsme skoro až do večera, byla to pěkně dlouhá hra. A pak, když už dávno nebylo vedro, jsme se šli vykoupat do Ježka (to je rybník). Plavali jsme až na druhou stranu a tam jsme chvíli seděli na kamenech, co koukali z vody. Potom někdo napadlo házet blátem, bylo tam na zemi skvělý bahýnko. Byla z toho hromadná bitva, všichni byli špinavý až za ušima. Ani se mi pak ta voda nezdála tak ledová. Když jsme se vyčůrali a doplavali jsme zpátky, někdo se ještě myl a pak jsme se vrátili do tábora. Zahráli jsme si ještě nějaký hry - nejdřív v hledání stop, který byly částečně schovaný podle systému (myslím nikdo na něj nepřišel), potom čuchací letadlo v mlze, měli jsme hledat v lese Bonoba, podle kouře, kterej nebyl vidět, ale cítit. A nakonec Axovu míčkovou hru - boj o pevnost. Z toho lesa, kde jsme hráli tu hru s míčkama, nás nakonec vyhodil hajný, moc jsme si nezahráli. Po večeři, když už skoro začínala zpívanda, jsme šly s Kocourem umýt ešuse a když jsme se vracely, tak na nás vybafl Gam, kterej zrovna přijel z Prahy. Do teď na výpravě nebyl, protože měl moc práce doštoly. Vrátily jsme se k ostatním a po nás přišel i Gam. Sedl si jakoby nic a v tom mumraji před zpívandou si hodlost dlouho nikdo nevšim. Potom byla zpívanda a pak se šlo spát. Někdo spal v capu (to je zbytek posledního tábora), protože jsme mysleli, že bude pršet, a zbytek venku jako minulou noc.

Ráno vzbudila hlídka na ptáky už jen mě a kocoura, a Gama a Katesa, ostatním se neeldělo. Tentokrát jsme toho moc neviděli. V půl osmý byl budíček pro všechny a rozevička. Hned po snídani jsme sbalili a odešli z tábora, protože jsme patřili na nádraží 14 km a cestou jsme si prohlídli jednu pěknou vesnici. Ve skutečnosti jsme šli víc, protože jít po cestách je nuda (a v lese se prý rychle ztratí směr.) V nádraží jsme ještě vařili druhé bodovací jídlo. Tally

ÚČAST
SAM
TALLY
[illegible]
MATA
AX
HELCA

POSÁDKOVKA

OHŇ

na dnes vybrom jsme šli ? Oslí řeky ! Vaněnka slabým se dely nemůže řeka je nebezpečí vydaly k Oslímu a snopli sakové něco se se co Vova velíčila Večer po rozdělení stanů a uvolnění jsme se sešli u kruhu kterým nové podělil slov znak a navíc dosti. Byla pozdě a sako se

Rána jsme se sbírka dalekové nevěsce a Hlína na nám uvařila prima bejšovou kaši skoliose dnes se sbírka [illegible] mi mám kočkem byl kokoška který nic neumel. Stále nástup o udělání chasa se přenodlíš. Trocha rodnej slovenčiny neuškodí ať

Když jsme se rozjeli nalo se Vova a kolo s kamenem co je v GC a co sase LEGO Ltd (len tak dálej). na ale cílová a prostě chase rechtor přiblížili jsme se ke hradu Loked na skerý vypustení vše zjistíte se jest zachovaný a hrál se kde sebe navíc (sociální hrál o comanovačky jiště u Loskedu byl prima jed kterej jsem jél já a Vova a ostatní přitahovaly na vodě se mic moc nedělo a sak jsme se dolů jsme nalej nerej sakovaly za Karlovými vary zahráli hru na

zahrej obyvatel stanů a rozmnožili a dovnitř rozvoz kytky od malůdek rozdělám se klese jsme hradi do vrat (na kompaty) Oslíčkem odjíždějte byla musí se máz ne skončily a i smíme jsme se zahráli barevnou řeka. (hlína → zelený → hnědý → červený → bílý) dalšího dne v neděli mnozí z plošiny nanodlíš zjídlose nade zlá se zajímavější a jíza a dlesbli nerej ce stor jsme na kole a POLA+PISKOPS Před mi dlem stanem byla dlouhá nerej ale byl dobrý, nekdy se hanbali druhý na cílle stáli hodili a čistý na hřídeli bole na zpátek se vše dno špatně. oči na nemo řídíš

6.
6
84

POSÁDKOVÁ SCHŮZKA

Posádkovka začala opět v pět hodin ve věži.
Na začátku Tolly vybírala peníze za sběr a příspěvky. Potom jsme četli knihu „Mistrství indiánů" a přitom jsme šili terpee - jinak jsme už nic zvláštního nedělali. Tato schůzka byla ještě bez Sama. Když už bylo půl osmé, tak jsme složili sešity, pruhy terpee a dali jsme si nástup. Pak jsme postupně odcházeli domů.

Štonka

ODDÍLOVKA

13.6.
1984

Ze začátku byly organizačky. Potom jsme hráli hru, hlavně na přemýšlení. Dostal každý 3 papírky a měl vymyslet co nejvíc slov co se dá s těmi věcmi na papírku dělat. Pak jsme hráli ještě jednu hru, na kterou byla asi půl hodina. Měli jsme postavit co nejvyšší věž a taky co nejkrajší marnými materiály. 5-ti čtvrtek, z lepidla, sirek, špendlíků a nití. Taky jsme měli použít nůžky nebo nůž. Tuto hru vyhrála posádka VICTORIA, na druhém místě byl FRAM a jako třetí byla posádka CUTTY SARK.
Po nástupu jsme ještě uklidili a postupně jsme odcházeli z klubovny.

Štonka

Tuto, v pořadí již xy tou, regatu připravovali pro velký úspěch předešlé regaty opět Argonauti. Nebo spíš kapitanát Argonautů. Zbytek oddílu se na přípravě podílel až dvě hodiny před akcí, kdy jsme se všichni sešli a začali mazat chleby, připravovat ledě, zdobit a.t.d. Ostatní oddíly se začaly trousit tak průběžně. Program regaty byl asi takýto: závody, Makaraibo, jídlo, tanec, volba mýs. Co se týká závodů, rozhodl se naš oddíl, že vyhrajeme. K tomuto účelu byla sestavena silná posádka tohoto složení: JÁ a potom ještě Gam, Bonobo, Slípek. Bohužel jsme i přes různá organizační přilepšení, kontumační postupy a jiné finty, skončili na druhém, hezkém, místě. Dort jsme dostali stejně. Boje o Macaraibo jsem se zúčastnil jako zpravodaj. Boje byly ukončeny po neplánovaném průletu míčku zavřeným oknem. Aby jsme se zasytili, byly přineseny chleby, okolo kterých se semtly davy nenajedených. Bonbo zatím dělí Šimka a Grosmana. Špatně se přitom jedlo, protože se člověk musel smát. A pak nastala ve všemi (pány) dlouho očekávaná část večera, volba mis Gemini. Po bedlivém shlédnutí všech zúčastněných (dam) každý napsal svůj hlas po první a druhé místo a každý hodil do jednoho klobouku, které vzápětí neznámý špryntavě sesypal dohromady. Mezitím se už zvaly tančit country tance - byl námořnický bál. V přestávkách probíhala soutěž silátka. (vyhrál stopár). Před ukončením Regaty proběhlo závěrečné kolo volby mýs. Na prvním místě se očekávaně umístila Blanca.

© Sam

foto autor

REGATA

ZÁVĚREČNÁ VÝPRAVA

Tato závěrečná výprava byla plánovaná jako posádkovo-oddílová. V pátek jsme se pohybovali jako celý oddíl. Vystoupili jsme z vlaku a vydali jsme se po značce, samozřejmě na druhou stranu než jsme měli. Zjistili jsme to už za hodinu, takže jsme omyl napravili. Měli jsme spát na zříceninì, která však byla obklopená pozitivními táborníky. Večer už ani žádný program nebyl. V noci byly hlídky. Nehlídalo se dlouho, takže se mi hlídka dlouho líbila. Byl krásný výhled hrad. (zřícenina). Ráno jsme se oblékli do ingličského a začal posádkový den. Nepochopil jsem proč, ale měli jsme ujít docela velký kus cesty, takže to byl spíš posádkový pochod. Cestou začalo pršet, takže jsme zalezli pod převis a vymýšleli jsme nášev našeho kmene, pokřiky a kmenový zvuk. Nevím proč, ale skoro nikdo neměl kloudnej návrh. Přestože si to měli všichni vymyslet už celou věčnost. Takže jsme pořád navrhovali jenom já a Tally. Nakonec jsme to až na jeden pokřik všechno vymyslely. Naštěstí přestalo pršet, tak jsme se vydali k cestě po které jsme celej den šli. Když jsme k ní přišli, tak jsme se ale museli asi půl hodiny rozmýšlet, na kterou stranu máme jít. Nakonec jsme vydali zvědy. Po menších útrapách jsme cestu našli a došli jsme na louku, kde jsme si kmenově dělali medicíny. Bylo to vymyšleno všechno mnohem slavnostněji, ale i tak to vyšlo celkem uspokojivě. Potom jsme jedli posvátného hada, který se moc nepovedl. V té době nás přechytřila sličná posádka. Nějak jsme se ještě zdržely, takže jsme potom museli mazat. Jako na potvoru jsme ještě zabloudili, takže jsme to časově úplně proflákli. Naštěstí to tolik nevadilo, protože ostatní posádky nebyly s večeří taky moc daleko (když jsme dorazili na smluvené místo). Pod Bonbonovým vedením jsme ještě půl hodiny hledali vhodné tábořiště, a už nám začít večerní program. Protože Vova na výpravě nebyl, vedl celý večer Gam a nějak ho to asi moc nebavilo, protože náš musel pořád napomínat.

V neděli jsme hráli po kmenech lacrosse. Když jsme dohráli, vydali jsme se na cestu k vlaku. Gam měl nějaký divný nohy, ale jinak se šlo dobře. Cestou nás chytl dalšì liják. U stanice byla ale taková zástavba čekárna, kde jsme se ubytovali. Aby jsme nezmrzli, tak jsme museli zacpat okna cedulemi a potom tak byla vnitřní pohoda. Nejdřív jsme jedli, potom jsme poslouchali ostrov přátelství. A nakonec přijel vlak. Co se týká výpravy si myslím, že s tou kombinací oddílovou a posádkovou výpravy to nějak nevyšlo, protože jsme museli celej den jít. Ale i tak to byla celkem dobrá výprava.

Sam